

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Principivm Synodi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ
Ο ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ.

PARS SECUNDA,
CONTINENS EA QUÆ IN CONCILIO
ACTA SVNT.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ. PRINCIPIVM SYNODI.

Γραῖς α΄.

Actio prima.

ΜΕΤΑ τὴν ὑπατίδου τῶν δεσποτῶν ἡμῶν, Φλαυίου Θεοδοσίου τὸ τελοκαίδεκατον, καὶ Οὐαλεντιανοῦ τὸ τρίτον, τῶν αἰωνίων Αὐγούστων, παρὰ δέκα καλαυδῶν Ἰερλιῶν, συνόδου συγκροτηθείσης ἐν τῇ Εφεσίῳ μητροπόλει ἐκ διατάξεως τῶν θεοφιλεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων καὶ κεισεδέκτων ἐν τῇ ἀγιοτάτῃ ἐκκλησίᾳ, τῇ καλουμένῃ Μαρία, τῶν θεοφιλεστάτων καὶ ὁσιωτάτων ἐπισκόπων

Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας, διέποντος ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀγιοτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Κελεσίνου καὶ Ιουβενάλιου Ἱεροσολύμων καὶ Μέμνονος τῆς Εφεσίῳ καὶ Φλαυιανοῦ Φιλίππων, ἐπέχοντος καὶ τὸν τόπον Ρούφου τῆς ἑλλαδέσμου ἐπισκόπου τῆς Θεσσαλονικέων καὶ Θεοδοτοῦ Ἀγκύρας Γαλατίας παρῆς καὶ Φίρμου Καισαρείας, Καππαδοκίας παρῆς καὶ
Concil. Tom. 5.

POST consularum dominorum nostrorum, Flauii quidem Theodosii XIII. Valentiniani vero III. semper Augustorum, X. Kalend. Iulii, Synodo congregata in Ephesiorum metropoli ex decreto religiosissimorum & Christianissimorum imperatorum; & confidentibus in sanctissima ecclesia, quæ appellatur Maria, religiosissimis & sanctissimis episcopis,

Cyrillo Alexandriae, qui & Cælestini quoque sanctissimi sacratissimique Romanae ecclesiae archiepiscopi locum obtinebat; & Iuuenali Hierosolymorum, & Memnone Ephesiorum, & Flauiano Philippensium, qui Rufi quoque reuerendissimi Thesalonicensium episcopi locum gerebat; & Theodoto Ancyrae Galatiae primæ, & Firmo Cæsareæ Cappadociae primæ, &

	Acacio Melitenæ Armeniæ, &	Ακακίου Μελιτιώτης Αρμενίας· κ̅	
	Iconio Gortynæ Cretæ, &	Ικονίου Γορτυνίας τῆς Κρήτης· κ̅	
*Peregrino	*Perigene Corinthi Helladis, &	Περγήνου Κορινθίας τῆς Ἑλλάδος· κ̅	
	Cyro Aphrodisiadis Cariæ, &	Κύρου Αφροδισιάδος τῆς Καρίας· κ̅	
	Valeriano Iconii, &	Οὐαλεριανοῦ Ικονίου· κ̅	
	Hefychio Parii, &	Ἡσυχίου Παρίου· κ̅	
	Hellanico Rhodi, &	Ἑλλανικοῦ Ρόδου· κ̅	
	Donato Nicopolis, veteris Epi- ri, &	Δονάτου Νικοπόλεως, Ἠπείρου πα- λαιᾶς· κ̅	
	Eucharis Dyrhachii Epiri no- uæ, &	Εὐχάρειος Δωρακίου, Ἠπείρου νέας· καὶ	
*Peregrino	*Percio Pharmali, &	*Περκείου Φαρμάλου· κ̅	* Περκείου
	Eudoxio Chomatis Lyciæ, &	Εὐδοξίου Χωμάτος τῆς Λυκίας· καὶ	
	Silvano Chæretaporum Phry- giæ, &	Σιλουανοῦ *Χαιρέτοπου Φρυγίας· καὶ	* Χαιρέτο- που
	Berignano Pergæ Pamphylia, &	Βερνιανῆ Πέργης τῆς Παμφυλίας· κ̅	
	Amphilochio Sidæ Pamphylia, &	Ἀμφιλοχίου Σίδης τῆς Παμφυ- λίας· κ̅	
	Epiphanio Cratiæ Honoriadis, &	Ἐπιφάνιος Κρατίδας τῆς Ὀνωριάδος· κ̅	
	Gregorio Cerasuntis Ponti Pole- moniaci, &	Γρηγορίου Κερασούντος Πόντου Πολεμωνιακοῦ· κ̅	
	Prothymio Comanæ, &	Προθυμίου *Κακόνης· κ̅	* Κακόνης
	Palladio Amasiæ Hellepontii, &	Γαλαδίου Ἀμασίας Ἑλλησπόντου· κ̅	
*Scodrensi,	Senecione *Codrorum, &	Σενεκίανος Κόδρων· κ̅	
	Dalmatio Cyzici, &	Δαλματίου Κυζίκου· κ̅	
	Acacio Arcæ, &	Ακακίου Ἀρκης· κ̅	
	Docimasto Maroniæ Thraciæ, &	Δοκιμαστοῦ Μαρωνείας τῆς Θρα- κίης· κ̅	
	Ioanne Præconesi, &	Ἰωάννου Προικοννήσου· κ̅	
	Daniele Colonia secundæ Cap- padociæ, &	Δανιήλου Κολωνίας, Καππαδοκίας δευτέρας· κ̅	
	Romano Raphiæ, &	Ρωμανοῦ Ραφίας· κ̅	
	Pauliano Maiumæ Gazæ, &	Παυλιανοῦ Μαίουμᾶ· Ἐ	
	Paulo Anthedonis, &	Γαύλου Ἀνθηδόνου· κ̅	
	Fido Ioppe, &	Φίδου Ἰόππης· κ̅	
* al. Ioanne	*Æano Sycamazonis, &	*Αἰλῶος Συκαμαζόνου· κ̅	* Αἰλῶος
	Theodoro Gadarorum, &	Θεοδώρου Γαδαρόων· κ̅	
	Letoio Libyadis, &	Λητοίου Λιβυάδος· κ̅	
*Theodulo	*Ampela Helusæ, &	* Ἀμπέλᾶ Ἐλούσης· κ̅	* Ἀμπέλᾶ
* Aribdila,	Theodoro *Arbelorum, &	Θεοδώρου *Ἀρβήλων· κ̅	* Ἀρβή- λων.

ANNO CHRISTI 431.	Πέδρου Παρεμβολής κ̅	Petro Parembolæ, &	
	Ιωάννου Αύγουστουπόλεως κ̅	Ioanne Augustopolis, &	
	Σαίδα Φαινός κ̅	Saida Phænis, &	
	Ρουφίνου Ταβών κ̅	Rufino Taborum, &	
	Ανυσίου Θεβών κ̅	Anysio Thebarum, &	
	Καλικράτους Ναυπάκτου κ̅	*Callicrate Naupaçti, &	*Halicrate
	Δόμνου Οπουῶτος κ̅	Domno Opuntis, &	
	Νικίου Μεγαρόων κ̅	Nicio Megarorum, &	
	Αγαθοκλείου Κολωνίας κ̅	Agathocle Colonia, &	
*Καλλι- δρ.	Φήλικος Απολωνίας, & * Βελλιά- δου κ̅	Felice Apollonia, & * Belliadæ, &	*Helliadæ,
	Θεοδώρου Δωδώνης κ̅	Theodoro Dodonæ, &	
	Κυρίλλου Πυλών τ̅ Χερσονήσου & κ̅	Cyrillo Pylorum Cherfonefi, &	
	Ανδρείου Χερρώνησου Κρήτης κ̅	Anderio Cherronefi Cretæ, &	
*Λάμπης	Γαύλου * Λάμπης κ̅	Paulo * Lampæ, &	*Lappæ,
	Ζηνωβίου Κνωσσού κ̅	Zenobio Gnosfi, &	
	Λουκιανού Τοπερίου Θρακίας κ̅	Luciano Toperi Thraciæ, &	
	Εννεπίου Μαξιμιανουπόλεως κ̅	Ennepio Maximianopolis, &	
*Λάμπης	Σεκουανδίου Λαμίας & κ̅	Secundiano Lamia, &	
	Δίωνος Θεβών Θεσσαλίας & κ̅	Dione Thebarum Thessalia, &	
	Θεοδώρου Εχινάου κ̅	Theodoro Echinæi, &	
	Μαρτυρίου Ηλιστρών κ̅	Martyrio Helistrorum, &	
	Θωμά Δέρβης κ̅	Thoma * Derbæ, &	*Zerbæ,
	Αθανασίου Παροσίθου κ̅	Athanasio Parosithi, &	
	Θεμιστίου Ιασού & κ̅	Themistio Iassi, &	
	Αφθονήτου Ηρακλείας κ̅	Aphthoneto Heracleæ, &	
	Φιλήτου Αμαζόνου & κ̅	Phileto Amazonis, &	
	Απελλά Κιβύρρας κ̅	Apella Cibyrrhæ, &	
	Σπυδασίου Κεραμίων κ̅	Spudasio Ceramorum, &	
	Αρχελάου Μυνδού & κ̅	Archelao Myndi, &	
	Φανία Αρπασών κ̅	Phania Harpasorum, &	
	Γρομαχίου Αλινδών & κ̅	Promachio Alindorum, &	
	Φιλίππου Περγαμών τ̅ς Ασίας & κ̅	Philippo Pergamorum Asia, &	
	Μαξίμου Κύμης & κ̅	Maximo Cumæ, &	
	Δωροθέου Μυρρίνης & κ̅	Dorotheo Myrrhina, &	
	Μαξίμου Ασσού & κ̅	Maximo Assi, &	
*Ευπόρου	* Απόρου Υπέπων & κ̅	Euporo Hypeporum, &	
	Αλεξάνδρου Αρκαδιουπόλεως κ̅	Alexandro Arcadiopolis, &	
	Ευτυχίου Θεοδοσιουπόλεως κ̅	Eutychio Theodosiopolis, &	
	Ρόδωνος Γαλατίας πόλεως κ̅	Rhodone Palæopolis, &	

<p>*Euazorú, Eutropio *Ægæorum, & Aphobio Colonæ, & Nestorio Sionensi, & Heracleone Tralleorum, & Theodoto Nysæ, & Theodoro Anineti, & Timotheo Briulorum, & Theodosio Mastaurorum, & Eutychio Erythrorum, & Eusebio Clazomenorum, & Euthalio Colophonis, & Modesto Aneorum, & Theodosio Prienæ, & Eusebio Magnesiæ, & Sapricio Paphi Cypri, & *Cyrenes Cypri, *Cattania, Zenone *Cyrii, & Rhegino *Constantiæ, & Euagrio Solorum, & Cæsario chorepiscopo, & Triboniano Aspendi Pamphy- lia, & Nunechio Selgæ, & Solone Carallia, & Acacio Cotenorum, & Nisio Corybrassi, & Matidiano Coracisiorum, & *Sefennio- Nectario *Synensi, & rum, Eutropio Etennorum, & Tauriano Lyrbæ, & Eusebio Asponorum Galatiæ, & Philumeno Cinnæ, & Astrapeto: Eusebio Heracleæ Honoriadis, & Paralio Andraporum Hellestion- ti, & Siluano Cerataporum, & Hermogene Rhinocurorum, & Euoptio Ptolemaidis Pentapo- lis, & Eusebio Pelusii, &</p>	<p>*Εὐζοπίου *Αἰγίων ἔ Αφοβίου *Κολωνῶν ἔ Νεστορίου Σιών ἔ Ηρακλείωνος Τραλλεῶν ἔ Θεοδοῦτου Νύσσης ἔ Θεοδώρου Ανινήτου ἔ Τιμοθέου Βειούλων ἔ Θεοδοσίου Μασταύρων ἔ Εὐτυχίου Ερυθρῶν ἔ Εὐσεβίου Κλαζομηρῶν ἔ Εὐθαλίου Κολοφῶν ἔ Μοδίστου *Ανεῶν ἔ Θεοδοσίου Πελειῶν ἔ Εὐσεβίου Μαγνησίας ἔ Σαπρικίου Πάφου τῆς Κύπρου ἔ Ζηνώωνος *Κυρίου ἔ Ρηγίνου *Κωνσταντίας ἔ Εὐαγρίου Σολῶν ἔ Καισαρίου χορηπισκόπου ἔ Τριβωνιανοῦ Ἀσπένδου τῆς Πάμ- φυλίας ἔ Νουεχίου Σέλγης ἔ Σόλωνος *Καρχαλίας ἔ Ἀκακίου Κοπένων ἔ Νησίου Κορυθαλάσσου ἔ Μαυριδιανοῦ Κορακισίων ἔ Νεκταρίου *Συνέων ἔ Εὐτροπίου Ἐτένων ἔ Ταυριανοῦ Λύρβης ἔ Εὐσεβίου Ἀσπόνων τῆς Γαλατίας ἔ Φιλουμήνου Κίννης ἔ Ἀστραπιτοῦ Εὐσεβίου Ηρακλείας τῆς Ὀνωριάδος ἔ Παραλίου Ἀνδράπων τῆς Ἑλλησπόν- τος ἔ Σιλουανοῦ Κερατάπων ἔ Ἑρμογένους Ῥινοκουρούρων ἔ Εὐοπίου Πτολεμαίδος Πενταπό- λεως ἔ Εὐσεβίου Πηλουσίου ἔ</p>
--	--

ΑΥΤΟ
 ΟΥΡΗΤΙ
 431.
 * Σοφροῦ
 Εἰσὶν
 Κίτιος ἢ
 Σοφροῦ
 Ἀνδρόνικ
 Εὐαγρίου
 * Ἰωάν
 * Καίσι

* Ἀπρί
 * Εὐσε
 τῆς Σολ
 * Ἰω
 τῆς

* Μα
 τῆς
 * Πρ
 Οὐ
 * Σο
 τῆς

* Ἐπι
 τῆς
 * Ἰω
 τῆς

ANNO
 CHRISTI
 431.

Εὐλογίου Τερενουθίδος· καὶ
 Ἀδελφίου Ονουφρεως· καὶ
 Παύλου Φλαυονίας· καὶ
 Φοιβάμμωνος Κοπτοῦ· καὶ
 Θεοπέμπτου Καβάσι· καὶ
 Μακαρίου Μετήλεως· ἔ
 Ἀδελφίου Σαείως· καὶ
 Μακεδονίου Ξοείως· καὶ
 Μαρίνου Ἡλιουπολιτῶν· καὶ
 Μητροδώρου Λεόντων· καὶ
 Μακαρίου Αντίου· καὶ
 Γαβίσκου Απόλλωνος· καὶ
 Πέτρου Οξυρίγχου· καὶ
 Στρατηγίου Αθριβίδος· καὶ
 Ἀθανασίου Παράλλι· καὶ
 Σιλουανοῦ Κοπριθίδος· καὶ
 Ἰωάννου Ἡφαίστου· καὶ
 Ἀριστοβούλου Θμουείως· καὶ
 Θεωνος Σεθροῦ· ἔ
 * Λάμπων· ἔ· Κασίου· καὶ
 Κύρου Ἀχαίων· ἔ
 * Γοπλίου Ολβίας· ἔ
 Σαμουὴλ Δυσθενείως· ἔ
 Ζηνοβίου Βάρκας· καὶ
 Ζηνώνας Τευχίρων· καὶ
 Δανιήλου Δάρνεως· καὶ
 Σωσπάτρου Σεπτιμιακῆς· ἔ
 Εὐσεβίου Νειλοπόλεως· ἔ
 Ηρακλείδου Ηρακλίας· καὶ
 Χρυσαορίου Αφροδιτῶν· ἔ
 Ἀνδρέου· ἔ· Ἐρμοπολείως· ἔ
 Σαβίνου Πανός· ἔ
 Ἀβραάμ Οστρακηνός· ἔ
 Ἰέρακος Αφραγοῦ· ἔ
 * Ἐλύπου Σελη· καὶ
 Ἀλεξάνδρου Κλεοπάτριδος· καὶ
 Ἰσαάκ· ἔ· Ταῦ· ἔ
 Ἀμμων· ἔ· Βουτοῦ· ἔ
 Ηρακλείδου Θοίνεως· ἔ
 Ἰσαάκ Ἐλεαρχίας· καὶ

Eulogio Terenuthidis, &
 Adelfhio Onuphenfi, &
 Paulo Flauonenfi, &
 Phœbammone Copti, &
 Theopempto Cabasi, &
 Macario Metelenfi, &
 Adelfhio Saenfi, &
 Macedonio Xoensfi, &
 Marino Heliopolis, &
 Metrodoro Leontorum, &
 Macario Antei, &
 Pabisco Apollonis, &
 Petro Oxyrinchi, &
 Strategio Athribidis, &
 Athanasio Paralii, &
 Siluano Coprithidis, &
 Ioanne Hephæsti, &
 Aristobulo Thmucos, &
 Theone Sethroeti, &
 Lampetio Cassii, &
 Cyro Achæorum, &
 Publio Olbia, &
 Samuele Dysthensfi, &
 Zenobio Barcæ, &
 Zenone* Teuchirorum, &
 Daniele* Darnensfi, &
 Sosipatro Septimiacæ, &
 Eusebio Nilopolis, &
 Heraclide Heracleæ, &
 Chrysaorio Aphroditæ, &
 Andrea Hermopolis, &
 Sabino Panensfi, &
 Abraam Ostracena, &
 Hierace Aphnæi, &
 Alypio Selæ, &
 Alexandro Cleopatridis, &
 Isaac Tauæ, &
 Ammone* Buti, &
 Heraclide Thyneos, &
 Isaac Elcarchia, &

* Λάμπων·
 ἔ·, Κασίου

* Γοπλίου,
 Ούλβίας.

* Χρυσαο-
 ρίου μα-
 ρίας

* Ἀλυπίου,
 Σελη.

* Ταῦ.

* Teucto-
 rum,
 * Dardano-
 rum,

* Botorum,

Heraclito Tamiathidis, &
Theona Pfychi, &
Ammonio Panephesi, &
Bessula diacono Carthaginis:

Petrus presbyter Alexandriae, & primicerius notariorum, dixit: Cum religiosissimus Nestorius sanctae Constantinopolitanae ecclesiae episcopus nuper esset creatus, diesque ab illius creatione fluxissent non admodum multi, mox nonnullae expositiones eius ex urbe Constantinopolitana a quibusdam allatae sunt, quae lectores perturbando, non exiguum in sancta ecclesia tumultum concitant. Hoc autem cum Cyrillus piissimus Alexandriae episcopus rescivisset, unam ac alteram item epistolam suasionis & commonitionis plenam ad eius reuerentiam scripsit. Ad quas ille respondens, abnuuit omnia, & paracenticis ad se missis repugnauit. Porro cum religiosissimus episcopus Cyrillus didicisset, literas & suarum quoque expositionum libellos Romam misisse; & ipse quoque Possidonium diaconum suum ad Caelestinum piissimum Romanae ecclesiae episcopum cum literis & eiusmodi mandato misit: Si literas, & expositionum illius codices redditos compereris, & tu quoque meas literas redde: sin autem, ne reddas, sed huc referas. Possidonius ergo cum comperisset, tam epistolas, quam expositiones illius Caelestino fuisse exhibitas, compulsus est ipse quoque, quas ferebat exhibere. Caelestinus porro ea quae oportebat, perspicue rescripsit. Cum igitur imperiali &

Ηρακλήτου Ταμιαθίδος, &
Θεωνᾶ * Ψυχῆς, &
Αμμωνίου Πανεφέσου καὶ
* Βεσυλά διακόνου Καρθαγίνης.
Γέγρας πρεσβύτερος Ἀλεξάνδρειας, καὶ πριμμικηέλιος νοταρίων, εἶπεν· Ἐπὶ πρῶτον τῶν βιβλίων τοῦ Νεστορίου χροτονηθέντος ἐπισκόπου τῆς ἁγίας Κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησίας, καὶ ἕτερων οὐ πολλῶν διαδραμουσῶν ἡμερῶν, παρὶν ἐχθροῦ δὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἁγίων Ἐκκλησιῶν αὐτῶν, ἐκταραχίσασαι ἐδὲ ἀναγινώσκοντες, ὡς πολλῶν ἐκτύπου τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ἡμετέρας (ὧ) ἄρῳρον. τῶτο μαθὼν ὁ βιβλαβέστατος καὶ θεοσεβέστατος ὁ Ἀλεξάνδρειας ἐπίσκοπος Κύριλλος, ἐγραψε πρῶτον καὶ δεύτερον ἐπιστολῶν πρὸς τὴν βιβλίαν αὐτῶν, συμβολῆς καὶ ἁφανείσεως γεμούσας. πρὸς πάντας ἀπὸ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, καὶ ἐκκλησιῶν τοῖς ἀπεσταλμένοις. καὶ πρὸς τοὺς ἐπὶ μαθὼν ὁ αὐτὸς βιβλαβέστατος ἐπίσκοπος Κύριλλος, ἐπὶ καὶ εἰς τὴν Ρώμην ἀπεστάλησεν ἁγίου αὐτοῦ ἐπιστολῆς, καὶ βιβλία τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν, ἐγραψε καὶ αὐτὸς πρὸς (ὧ) θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον τῆς Ρώμης Κελεστίνον διὰ Ποσίδωνος ἑὸς διακόνου, ἐν τῷ λαμῶν αὐτῶν, ὅπως εἰ βιβλαβείῃ δόξω δέντα αὐτῶν τὰ βιβλία τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν, καὶ αἱ ἐπιστολαὶ, δόξω δος καὶ ἁγίου ἐμοῦ γραμμάτια· εἰ δὲ μὴ, ἀραγε αὐτὰ ἐν ταῦτα μὴ δόξω δέντα. οὕτως ὡς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιῶν αὐτῶν, δόξω δέντα, ἀναγκάως καὶ αὐτὸς δόξω δέντα.

δέδωκε. καὶ γέγραπται ἅ ἐκόντα ἁγία τῶν ὁσίων τοῦ ἐπισκόπου τῆς ἁγίας ἐκκλησίας Κελεστίνου, τύπον φανερόν ὡς ἐλέχθη. ἐπεὶ οὐκ ἐκ βασιλικῶν καὶ θεοφι-

ANNO CHRISTI 431.

Θεοφιλοῖς νόμιμος ἡ ἀγία ὑμεῖς συγκροτήσι σύνοδος ἐπιταῦθα, αἰα-
 διδάσκοντες ἀναγκάως, ὅτι δὴ εἶναι
 ἐπι τοῦτοις χάρτας μὴ χεῖρας ἔλα-
 μιν πρὸς τὸ παρελάμιν τῆ ὑμεῖς
 θεοσεβεία.

Ιουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύ-
 μων εἶπεν· Αναγνωσκέτω τὸ θεο-
 φιλὲς τῆς βίσεβείτων καὶ φιλο-
 χρίτων ἡμεῖς βασιλέων γραμμα, τὸ
 πρὸς ἕκαστον τῆς μητροπολιτῶν γρα-
 φῆν, καὶ πρὸς λαμπέτω τῆς πρὸς
 τοῦτων νωὶ ὑπομνημάτων. Οὐκ
 πρὸς κομιδὴν διὰ τῆ βίσεβείτου
 Πέδρου πρεσβυτέρου Ἀλεξάνδρειας,
 ἀνεγνώθη οὕτως.

Αὐτοκράτορες Καίσαρες, Θεοδό-
 σιος ὁ Οὐαλεντιανός, νικηταί, ἑ-
 παμοῦχοι, μέγιστοι, ἀσέβαστοι Ἀύγου-
 σοι, Κυελλῶ ἐπίσκοπῶ. Ἡρηταί τ
 εἰς θεὸν βίσεβείας ἡ τῆς ἡμετέρας πο-
 λιτείας καὶ ἑσασίς καὶ τῶ λοιπῶ.

Φίρμος ἐπίσκοπος Καππαδοκίας
 Καππαδοκίας εἶπε· Τοῦτο ἡμῖν μὲν
 τυρηθῆ ἄρα τῆ θεοφιλεῖτου καὶ
 ἀγιωτάτου ἐπίσκοπου τῆς πόλεως Ε-
 φέσου Μέμνονος, πόσος θρημὸς ἡ-
 μερῶν ἔξῃ καὶ μὴ πῶ ἀφίξιν ἡμεῖς.

Μέμνων ἐπίσκοπος πόλεως Εφέ-
 σου εἶπεν· Ἀπὸ τῶ ἀεισημένης πρὸς
 σμίας ἐν τῶ βίσεβεί καὶ θεοφιλεῖ
 γραμμα, ἄρῃ ἡλθον ἡμέρας δεκάεξ.

Κυελλῶ ἐπίσκοπῶ Ἀλε-
 ξάνδρειας εἶπεν· Ἀρκουώτως ἡ ἀγία
 καὶ μεγάλη αὐτῆ σύνοδος διεκαρ-
 τήρησεν, ἐκδεχόμεν πῶ ἀφίξιν
 τῆς ἡξεν πρὸς δοκνηθέντων θεοφι-
 λεῖτων ἐπίσκοπων. Ἰπῆ δὲ πολ-
 λοι τῆς ἐπίσκοπων, ὁ μὲν ἀρρω-
 σία πρὸς ἐπέσεν, ὁπορὸς γόνασι δὲ καὶ ἄνευ, καὶ ἐστὶν ἀκόλουθον τὸ ἱκανὸν ἡδὴ
 Concil. Tom. 5.

religioso nutu sacra vestra Syno-
 dus in hunc locum conucnerit,
 necessario indicamus, nos eius-
 modi epistolas præ manibus ha-
 bere, ut fiat quod pietati vestræ
 placuerit.

Iuuenalis Hierosolymorum e-
 piscopus dixit: Legatur pia piissi-
 morum Christianissimorumque
 imperatorum nostrorum sacra ad
 omnes metropolitanos destina-
 ta, & commentariis rerum de
 quibus nunc agere incipimus,
 sua luce præfigatur. Quæ mox
 per Petrum reuerendissimum A-
 lexandrinæ ecclesiæ presbyterum
 prolata, & in hunc modum le-
 cta est.

Imperatores Cæsares, Theo-
 dosius & Valentinianus, victores,
 triumphatores, maximi, semper
 Augusti, Cyrillo episcopo. Pen-
 det a religione qua Deus co-
 litur, nostræ reipublicæ status,
 &c.

Firmus Cæsareæ Cappadociæ
 episcopus dixit: Reuerendissimus
 sanctissimusque Ephesinæ ciuita-
 tis episcopus Memnon nobis ex-
 ponat, quot elapsi iam sint dies
 post nostrum in hanc ciuitatem
 aduentum.

Memnon episcopus vrbis E-
 phesi dixit: A præfinita die in piis
 & religiosis literis præteriere sex-
 decim dies.

Cyrillus Alexandriæ episco-
 pus dixit: Sacra & magna hæc Sy-
 nodus satis iam hæctenus cuncta-
 ta, Deo dilectissimorum episco-
 porum, qui venturi sperabantur,
 aduentum expectauit. Quia ergo
 multi ex episcopis in egritudinem
 inciderunt, & nonnulli deceffe-
 runt; tempus monet, ut decretis

Habetur
 supra part.
 1. c. 31.

facturi satis, de his quæ ad fidem statuendam pertinent, in vtilitatem totius orbis terrarum disserere incipiamus. Proinde chartulæ illæ, quæ ad præsens institutum faciunt, ordine recitentur, maxime quod alterum iam piissimorum Christianissimorumq; imp. nostrorum decretum per Candidianum magnificum illustremq; deuotorum domesticorum comitem prælectum est, quod præcipit, vt quæ ad fidei quæstionem spectant, discutiantur, ac citra omnem cunctationem definiantur.

Theodotus Ancyrae episcopus dixit: Schedarum lectio suo tempore seruetur: nunc vero curandum est, vt piissimus Nestorius synodicis actis præsto sit; vt ea quæ ad religionem pertinent, communi omnium sententia & consensu constituentur.

Hermogenes Rhinocurorum episcopus dixit: Hesterno die a vestra pietate destinati sumus, vt religiosissimum Nestorium ne a Synodi confessu abesse vellet, admoneremus: & eum adiimus, deque eo monuimus; respondit autem: Mecum deliberabo, & si quidem venire me oportuerit, veniã.

Athanasius episcopus Paraliae dixit: Heri a vestra pietate ad religiosissimum episcopum Nestorium missi sumus, eundem vt sacrae huius Synodi coetui præsto esset, monituri. Conuenimus hominem, deque re præsentem certior fecimus. Ille vero se rem consideraturum, ac si illi necessarium videretur, vtique se affuturum spondit.

Petrus Parembolorum episcopus

τοῖς τε δεκασιμένοις παρὰ τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν ἐπιτοπῶν τῆς πίστεως διαλαβεῖν εἰς ὠφέλειαν ἀπάσης τῆς ἐκκλησίας οὐρανῶν διαγνωστέων κατ' ἐξῆς τὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν σωτηριῶν τε χαρπία μαλιὰς ὅτι καὶ δὴ πρὸς δεκάσιμα τῶν θεοφιλεσάτων καὶ φιλοχρίτων βασιλέων ὑπεργνωθῆναι τῆν σωδοῦν διὰ τῆν μεγαλοπρεπείαν καὶ ἐκδοξοπότην κόμητος τῶν κατωσιωμένων δευσετικῶν Κανδιδιανῶν, τὸν πατέρα τῆς πίστεως ἐρθύναι, καὶ τυποῦν διὰ τῆν ἀποστολῆν.

Θεόδοτος Ἐπίσκοπος Ἀγκύρας εἶπεν· Ἡ μὲν τῶν χαρπῶν ἀνάγνωσις ἔσται καὶ τῶν δέοντα καιρῶν. νῦν μὲν τοῖ ἀκόλουθῶν ὅτι τοῖς παρὰ τῆς ἐκκλησίας συνειναι καὶ τῶν θεοφιλεσάτων ἐπίσκοπον Νεστόριον, ὡς τὰ τῆς δισεβείας ἐπιτοπῶν ἐκ κοινῆς γνώμης καὶ συναγέσεως.

Ερμολῆος Ἐπίσκοπος Ρινόκουρου εἶπεν· Ἀπεστάλημεν καὶ τὴν χθὲς ἡμέραν παρὰ τῆς ὑμετέρας δισεβείας, ὑπομνήσασθαι τῶν διαλαβεσάτων Νεστόριον, συνειδρῶσαι εἰς τὴν ἀγίαν ταύτην σύνοδον καὶ παρεγνόμῃα πρὸς αὐτὸν, ὑπομνήσασθαι πρὸς τὸν τύπον. ὁ δὲ διεβεβαίωτο λέγων, ὅτι σκοπῶ καὶ ἐὰν δεήσει με εἰδρῶν, ἔρχομαι.

Ἀθανάσιος Ἐπίσκοπος Παριαλίας εἶπεν· Ἀπεστάλημεν παρὰ τῆς ὑμετέρας δισεβείας καὶ τὴν χθὲς ἡμέραν, ὡς ὑπομνήσασθαι τῶν διαλαβεσάτων Νεστόριον, συνειδρῶσαι εἰς τὴν ἀγίαν ταύτην σύνοδον καὶ παρεγνόμῃα πρὸς αὐτὸν, ὑπομνήσασθαι πρὸς τὸν τύπον. ὁ δὲ διεβεβαίωτο λέγων, ὅτι σκοπῶ καὶ ἐὰν δεήσει με εἰδρῶν, ἔρχομαι. Πέτρος Ἐπίσκοπος Παρεμβολῶν

ANNO
 CHRISTI
 431.

εἶπε Κατὰ πλὴν χθὲς ἡμέραν ἀπεστά-
 λημεν πρὸς τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας
 πρὸς τὸν ἀλαβέσατον ἐπίσκοπον
 Νεσόρειον, ὑπομνήσασαι αὐτὸν, ὅτι καὶ
 πλὴν δὲ πλὴν ἡμέραν συνεδρούσῃ ἡ ἀ-
 γία συνόδος. καὶ ἀπεκρίνατο λέγων,
 ὅτι σκοπῶ καὶ ἐὰν δέησὶ με ἐλθεῖν, ἔρ-
 ρημα. ὑπεμνήσθησαν δὲ καὶ τὸν ὄντες
 ἐκεῖ ἀλαβέσατοι καὶ θεοφιλέστατοι
 ἐπίσκοποι, ὄντες μικρὰ πρὸς ἑξῆς ἢ
 ἐπὶ αὐτῶν. καὶ εἶπον καὶ αὐτοῖς σκοποῦμεν, καὶ
 ἐὰν δοκιμάσωμεν, αὐτοὺς ἐρχομένους.

Παῦλος ἐπίσκοπος Λάμπης εἶ-
 πε Τῆς ἀγίας ὑμῶν καὶ μακαρίας
 συνόδου ἐπιτρέψασθαι πρὸς ἀγαθὴν
 ἡμᾶς πρὸς τὸν ἀλαβέσατον Νεσό-
 ρειον, καὶ ὑπομνήσασαι αὐτὸν, ὡς καὶ
 τὴν σήμερον ἡμέραν παραγγέλλει ἐπι-
 τῆς ἀγίας ὑμῶν καὶ μακαρίας συνό-
 δου παραγγυόμενος καὶ γὰρ καὶ τῶν
 ἀγίων ἀδελφῶν τῶν ἡμετέρων καὶ ἀδελφῶν
 ὑπομνήσασαι αὐτὸν, ὡς καὶ τὴν σήμερον
 ἡμέραν παραγγέλλει ἐπιτῆς ἀγίας ὑ-
 μῶν συνόδου, καὶ συνεδρούσῃ. ὁ δὲ εἶ-
 πε εἰ δοκιμάσω, φησὶ, ποτὶ τι καὶ τα
 πρὸς ἀγαθὸν. ἢ μόνον τὸ αὐτὸ ὑπεμνή-
 σασαι, ἀλλὰ καὶ ἵνα, οἷς ἐβρομεν
 μετ' αὐτῶν ἀλαβέσατοις ἐπίσκοποις
 πυχάνοντας. ἦσαν δὲ μετ' αὐτῶν μι-
 κρὰ πρὸς ἑξῆς ἢ ἐπὶ αὐτῶν ἐπίσκοποι.

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίπ-
 πων εἶπε Διαβάντες ἵνα τῶν ἀλα-
 βεσάτων ἐπισκόπων, ὑπομνήσασαι
 καὶ αὐτοὺς, ὡς παραγγέλλει αὐτὸν,
 καὶ συνεδρούσῃ τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ.

Καὶ ἀπεστάλη πρὸς τῆς ἀγίας συν-
 όδου Θεόδουλος ἐπίσκοπος Ελουσίης
 Παλαιστίνης, Ἀνθελμῶς ἐπίσκοπος

pus dixit: Missi a vestra pietate
 heri ad reuerendissimum episco-
 pum Nestorium, hac ipsa die sa-
 cram Synodum sessionem habi-
 turam indicauimus. qui respon-
 dit: Cogitabo, & si quidem opus
 fuerit, vestro me cœtui adiun-
 gam. Simul sex quoque aut se-
 ptem alios reuerendissimos epi-
 scopos, qui ibidem aderant, ead-
 em de re cōmonescimus. Qui
 ipsi itidem: Deliberabimus, & si
 quidem ita visum fuerit, crastina
 die accedemus, dixerunt.

Paulus episcopus Lampæ di-
 xit: Sancta ac beata vestra Syno-
 do præcipiente, ad reuerendissi-
 mum Nestorium accessimus cum
 sanctis fratribus qui iam deposue-
 runt; eundemq; vt hodierna die
 ad sanctam ac beatam vestram
 Synodum sese adiungeret, vna-
 que vobiscum consideret, admo-
 nuimus. Ille autem: Si, inquit, mi-
 hi placuerit, ad id tempus adero.
 Neque illum solum admonuimus,
 sed & quosdam quoque alios re-
 uerendissimos episcopos, quos ap-
 ud illum inuenimus. Erant au-
 tem cum illo plus minus sex aut
 septem episcopi.

Flauianus Philippenfium epi-
 scopus dixit: Abeant rursum alii
 nonnulli ex religiosissimis episco-
 pis, qui illum denuo adesse, nec
 non ad sanctam hanc Synodum
 accedere moneant.

Et destinati sunt a sancta Sy-
 nodo Theodulus Helusæ Palæsti-
 næ, Anderius Cherronesi Cretæ,
 Theopemptus Cabasorum Æ-
 gypti, episcopi, & Epaphroditus
 lector & notarius Hellanici piis-
 simi Rhodiorum ciuitatis epi-

*καὶ αὐτῶν Χερρόνησος Κρήτης, Θεόπεμπος ἐπίσκοπος Καβάσας Αἰγύπτου, καὶ Ἐπαφρό-
 διτος ἀναγνώστης καὶ νοτάριος τῶν ἀλαβεσάτων ἐπισκόπων Ἑλληνικοῦ τῶν Ροδίων
 Concil. Tom. 5.

scopi. Syngrapha autem, quam a sancta Synodo ad religiosissimum episcopum Nestorium iidem afferebant, huius sententia erat.

Oportebat quidem pietatem tuam per religiosissimos piissimosque episcopos, vt ad sacram Synodum, quæ in sancta & catholica ecclesia hoc ipso die celebratur, veniret, hesternò die admonitam, nullatenus defuisse. Quoniam vero sanctitas tua in Synodo desiderata est, per Theopemptum, Anderium & Theodulum, religiosissimos piissimosque episcopos, & Epaphroditum lectorem & Rhodiorum ciuitatis notarium necessario te denuo rogamus, vt te nobis adiungas, neque vllò pacto ab earum rerum tractatione, quæ iam præ manibus sunt, diutius abesse pergas: præsertim cum religiosissimi, Deoque addictissimi imperatores vrgeant, vt ceteris omnibus posthabitis, ad fidem confirmandam summo studio incumbamus.

His porro reuerfis, Petrus presbyter Alexandrinus & notarium primicerius dixit: Quandoquidem religiosissimi piissimique episcopi, qui a sancta Synodo ad Nestorium missi fuerant, redierunt; postulamus, vt coram exponant, quale responsum ab illo acceperint.

Theopemptus Cabasorum episcopus dixit: A sancta & magna hac Synodo ad religiosissimum Nestorium destinati, in eius domum venimus. Et videntes multitudinem militum cum fustibus, nostrum aduentum ei indicari rogauimus. Illi autem, ne id fieret, impediabant, dicentes seorsim non nihil quiescere, seque ne

πόλειως Ἐπιφροδίτου καὶ ᾠρανο-
γνωστῶν τῆς ἁγίας συνόδου πρὸς αὐ-
τὸν ἔδωκεν ἕνα ἐπιστολὴν Νε-
στόριον, ἡμετέραν οὕτως.

Ἐδὲ μὲν ὑπομνηθεῖσαν τὴν αὐτῶν θεο-
σεβείαν τῆς χάριτος ἡμετέρας διὰ τῶν θεοσεβε-
σάτων καὶ θεοσεβεσάτων Ἐπισκόπων,
ἐφ' ᾧ τε σωδραμεῖν εἰς τὴν ἁγίαν συν-
οδὸν, τὸ σήμερον συγκροτουμένην ἐν
τῇ ἁγίᾳ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, μὴ
ἀπολείψωμεν ταύτης. Ἐπειδὴ ὁ σω-
φροδῖτος τῆς ἁγίας συνόδου ἀπελείφθη
ἢ σὺ ὁσίοις, ἀναγκάως πάλιν διὰ
θεοπέμπτης, καὶ Θεοδούλου, καὶ Ἀνδρι-
εῖου, τῶν θεοσεβεσάτων καὶ θεοσεβεσάτων
Ἐπισκόπων, καὶ Ἐπαφροδίτου αἰα-
γνώστου καὶ νοταρίου τῶν Ῥοδιῶν πόλειως,
ᾠρανογνωστῶν καὶ ᾠρανογνωστῶν, καὶ μὴ
ἀπολείψωμεν τῶν σωφροδῶν τῶν
μαλιστα τῶν θεοσεβεσάτων καὶ θεοφι-
λεσάτων βασιλέως πρὸς ἡμᾶς, πεί-
τα παραλιπόντας ἡμᾶς τὴν αὐτῆς
πίστεως βεβαίωσιν ποιήσασθαι.

Καὶ ἐπιανελθόντων αὐτῶν, Πέτρος
πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας, καὶ
πριμμικηεῖς νοταρίου ἔπεν· Ἐ-
πειδὴ παραγγέλλασιν ἡμᾶς ἀποσαλέν-
τες πρὸς τῆς ἁγίας συνόδου θεοσεβε-
σαι καὶ θεοφιλεσαι Ἐπισκοποὶ,
ἀξιοδιδυμοῦ αὐτῶν καὶ ἀειδέσθαι, ποίαν
ἀπόκρισιν εἰλήφασιν.

Θεοπέμπτης Ἐπισκοπος* Καβασο-
σου ἔπεν· Ἀποσαλέντες πρὸς τῆς ἁ-
γίας ταύτης καὶ μεγάλης συνόδου
πρὸς τὸν θεοσεβεσάτων Νεστόριον,
ἐχθρόμην ἐν τῇ τούτου οἰκίᾳ. καὶ θεω-
ρήσαντες πλῆθος ἑραλειωτῶν μὲν ῥο-
πάλων, παρεκαλέσαμεν μενοειδή-
ναι. οὗτοι δὲ κεκωλύκασι ἡμᾶς, λέ-
γοντες· ἰδιὰ τῶν, καὶ ἀναπαύεται, καὶ ὁμο-

ANNO
CHRISTO
451

ANNO CHRISTI 431.
 λυθθημεν μηδενα συχωρησαι εισελ-
 θειν, και συωτυχειν αυτω. η μιση δὲ λε-
 γοντων, οτι αδιωκτον εστιν ημας απο-
 στρωσαι, ει μη αποκρισιν δεξομθα. α-
 πεσθηλε γδ παρος αυτον παραγνω-
 στικον η αγια συνοδος παρακαλοδσα,
 ωσε αμα αυτοις συνεδρεδσαι. εξελ-
 θοντες ουω κληρικου αυτω, τα αυ-
 τα τοις στραλιωταις ημιν απεκελευαν-
 το. ως δε επεμυρομεν (τα αυτα τοις
 στραλιωταις) ητοιωτες αποκρισιν δε-
 ξασαι, εξελθων ο κερουσιωμηρ
 τελοου Φλωρεντιου, ο σωων
 Κανδιδιανω τω μεγαλοπρεπεστατω
 ε ειδουζοτατω κρημη τω κερουσιω-
 μηρων δεμεσικων, παρσεδασεν η-
 μας μειναι, ως μελλων ημιν απο-
 κρισιν φερειν. και δη εδεξαμθα. υσε-
 ρον εξελθων μω κληρικων αυτω,
 εφη παρος ημας εγω μη ιδειν αυτον
 ου δεδωνημαι εδηλωσε, ωσε ειπειν
 η θεοσεβεια υμω, οτι μω τω σωελ-
 θειν παντας εδν επσκοποισ, συωτυ-
 χανομεν αυτοις. ημεις δε διαμυρο-
 πεμεν και αυτον, η εδν παρον-
 ταις στραλιωταις παντας, η εδν κληρι-
 κοις αυτω, ανεχωρησαμεν.

Θεοδουλος επσκοπος Ελευσις
 ειπε Καγω τα αυτα ηκουσα, και τα
 αυτα καταδεμαι.

Ανδρελος επσκοπος Χερρονησου
 Κρητης ειπε Και αυτος κω ορον ε
 αγιας ε μακαλειας συνόδου περα-
 γμομενος εκει, τα αυτα ειπον ε ηκου-
 σα, ωσπερ α παραλειπης κατεθεντο
 οι μετ εμοδ θεοσεβεστω επσκοποι.

Φλαυιανος επσκοπος Φιλιππων
 ειπεν Επεδη ουδεν παροσκη παρα-
 λιπειν τ ηκοντων εις ακολουθια εκκλησιαστικω, Φανεροδ τυχανοντος, οτι
 κω η χρες τε ε σημερον δωτερον υπομνηταις ο θεοφιλεστος Νεσορελος εκ

quempiam omnino conueniendi
 sui causa intromitterent, iustos es-
 se. Cum vero assereremus fieri non
 posse, ut nullo accepto responso
 recederemus, quod sancta Syno-
 dus publico scripto illum citaret,
 suoque conuentui modis omni-
 bus adesse cuperet; illius clerici
 egressi, idem quod milites, re-
 sponderunt. At vero ubi persta-
 mus, responsum urgentes, Florenti-
 tius deuotus tribunus, qui cum
 Candidiano magnificentissimo
 gloriosissimoque deuotorum do-
 mesticorum comite vna venerat,
 in medium prodiens, tamquam
 qui responsum aliquod allaturus
 fit, expectare nos iubet. Paremus
 non grauatim. Tandem vna cum
 quodam Nestorii clerico foras e-
 gressus, ita nos affatur: Mihi qui-
 dem Nestoriū videre non licuit;
 per alios tamen significauit, cum
 omnes episcopi simul conuene-
 rint, tum se quoque affuturum.
 Atque hæc vestræ pietati renun-
 tio. Nos vero contestati & ipsum,
 & omnes præsentés milites, &
 clericos eius, recessimus.

Theodulus Helusæ episcopus
 dixit: Ego quoque eadem audi-
 ui, eademque refero.

Anderius Cherronesi Cretæ
 episcopus dixit: Et ego quoque,
 qui sanctæ Synodi iussu illuc me
 contuli, sicuti religiosissimi epi-
 scopi collegæ mei accurate retu-
 lerunt, eadem dixi & audiui.

Flavianus Philippensum epi-
 scopus dixit: Quoniam nihil ex
 iis quæ ad ecclesiasticum ordinem
 pertinet, prætermitti par est: cum
 certum sit, piissimum Nestorium
 & heri, & hodie denuo vocatum

non comparuisse, & tertia rursus citatione accersatur. Religiosissimi proinde sacrorum comministri, Anysius Thebarum Helladis, Domnus eiusdem Helladis, Ioannes Hephæsti Augustamnica, & Daniel Darnensis Libya, episcopi eodem rursus se conferant; ut accedat, tertio commonefaciant. Et abierunt cum Anyasio notario & lectore Firmi Cappadocia episcopi, qui anagnosticum deferebat, quod ita sonabat.

Sancta Synodus Canonibus obtemperans, teque leni patientique animo haecenus ferens, in tertio ad suum confessum te inuitat. Digneris itaque vel nunc tandem huic te adiungere, eorumque dogmatum quae haeretice prononcione disseminasse dixeris, in communi ecclesiae conuentu rationem reddere. Quod si tu ipse non accesseris, responderisque ad ea quae tibi de scripto siue citra scriptum obiciuntur, scito sanctissimam Synodum necessitate compulsam ea de te prolaturam, quae sanctorum patrum Canonibus sane sancita.

Posteaquam vero & hi quoque reuertissent, Petrus presbyter Alexandrinus & notariorum primicerius dixit: Quoniam & hac quoque vice religiosissimi episcopi huc redierunt, petimus ut referant, quale responsum consecuti sint.

Ioannes Hephæsti episcopus dixit: Missi a sancta hac Deoque dilecta Synodo, ut piissimum Nestorium tertio moneremus, quo vel nunc tandem sanctae huic Synodo sese adiungeret, & fidei doctrina ipso praesente discuteretur,

συνόδου, πρὸς τὸ ἀρούσης αὐτῷ τῆς θεοσεβείας τῶν πρὸς τὴν πίστιν κατεξίτη-

ἀπλώτισε, & τὴν πάλιν παρανα-
γνωστικῶν ὑπομνηστικῶν διαβα-
νόντων δηλαδὴ Ανισίου Ἐπισκόπου
Θηβῶν τῆς Ἑλλάδος, καὶ Μέμνονος
Ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς Ἑλλάδος, & Ιω-
άννου Ἐπισκόπου Ἡφαισίου τῆς Λι-
βυῶν, & Δανιήλου Ἐπισκό-
που Δάρρευος τῆς Λιβύης, τῆς θεοσεβεί-
ων συλλειτουργῶν, & ἐκ τῆς ὑ-
πομνηστικῶν αὐτῶν, καὶ ἀπῆλθον
μὲν Ανισίου τῆς νοταρίου & ἀναγνώ-
στου Φίρμου τῆς Ἐπισκόπου Καππα-
δοκίας, Ἐπιφερομήνου τὸ ἀρνα-
γνωστικόν, πρὸς οὕτως.

Τὴν ταύτην κλήσιν τὴν διὰ τῆς ἀ-
βύσσου συγκαλεῖ ἡ ἀγιωπάτη συνόδος,
τῶν κανόνι ὑποταχισμένη, καὶ νέμου-
σα τῆς τῶν ἀνομιῶν & μακροθυμίας.
κατὰ ξίωσον καὶ νῦν ἡμεῖς ἀπαντή-
σας ἀπολογησάμεθα πρὸς ἃν φασὶν σε
εἰρηκέναι ἐπὶ ἐκκλησίας ἀρεσκῶν
δογματῶν Ἰπὶ τῆς κοινῆς τῆς ἐκκλησίας
εἰδώς, ὅτι εἰ μὴ ἀπαντήσας σὺ τῆς
πρὸς τὴν ἀρεσκῶν & ἑσθῆρας καὶ
τῆς λεγόμενης ἀνάκλησιν ἕξ ἡ ἀγιω-
πάτη συνόδου τῆς δοκοῦντα τοῖς τῆς ἀ-
γίων πατέρων κανόνι Ἰπὶ τῆς ὀρίσει.

Ὡς ἐπανελθόντων, Γέροντος πρεσβυ-
τερος Ἀλεξάνδρειας, καὶ περιμνή-
μος νοταρίου εἶπεν Ἐπιθὴ & νῦν
ἐπανήλθον τῶν ἀποσταλέντων διὰ τῆς
Ἐπισκόπου, Ἐρακλαδομήνου κα-
ταξέσασιν, ποίας ἀποκρίσεως ἐπύχον.

Ἰωάννης Ἐπισκόπος Ἡφαισίου
εἶπεν Ἀποσταλέντες πρὸς τῆς ἀγίας
ταύτης & θεοφιλοῦς συνόδου, ὡς διὰ
τῆς ἀρναγνωστικῆς τρίτου ὑπομνη-
στικῆς θεοσεβείων Νεστέριον, πω-
δραμῆν καὶ νῦν ἡμεῖς εἰς τὴν ἀγίαν

ANNO
CHRISTI
431.

διώμα λόγους, ἀκολούθως τοῖς παρο-
 τεραμένοις ἡμῖν παρὰ τῆς ὑμετέρας
 δευσεβείας ἀφικόμεθα εἰς τὸ πύτου
 καταζώγιον. καὶ ἐν τοῖς παροδύροις
 γυρόμενοι, ἐν ῥοδῶν πληθὺς στρατιω-
 τῶν μὲν ῥοπαλῶν ἰσαμύριον ἐν αὐ-
 τοῖς τοῖς παροδύροις αὐτῶν. ὡς κελεύ-
 σαμην δὲ, ὡς ἡ ἐπιτροπὴ ἡμῖν εἰς
 τὴν πυλῶνα γυρόμεθα τῆς οἰκίας, ἐν-
 θα διαγὰ ὁ αὐτὸς δευσεβείας Νεστό-
 ρου, ἡ γυνὴ αὐτῶν ἡμᾶς κατα-
 μιλῶσα ἀπεσταλμένοις παρὰ τῆς ἀ-
 γίας σωόδου μὲν ὡς ἀναγνωστικῆς ἑπί-
 του, τῆς πρῶτης αὐτῶν καὶ μὲν πάσης
 παροδύρας καλοῦστος εἰς τὴν ἀγίαν
 σωόδον. καὶ πολὺ διετελέσαμεν, οὐ-
 δὲ παρὰ τὴν σκιά τῶν ἐπιτροπῶν
 μῆροι παρὰ τῆς στρατιῶν, ὡς οὐ-
 των δραπέως, καὶ δόποτε μόντων ἡμᾶς
 τῆς τῶν, καὶ μηδεμίαν ἡμῖν * Φι-
 λωδοσπίας δόποτε μόντων ὡς ἐχόντων.
 ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ ἐπεμύριον παρὰ
 καλοῦστος, ἔλεγοντες, ὅτι τέσσαρες
 ἐσμεν ἐπίσκοποι τῆς ἑπιτροπῆς, οὐχ
 ὑβρεως ἐνεκα ἀπεσταλμένοι, οὐχ ὡς
 ἐφύβρετον ἡ παροδύρας τῆς μὴ παρο-
 σκόντων, ἀλλ' ὡς μὲν πάσης ἀκολου-
 θίας καὶ νῦν ὑπομνήσαι, εἰς τὴν
 διαγὰ τῶν τῶν ἐκκλησιῶν παραγυ-
 ρῶν, καὶ σωδρῶσαι τῶν τῆς ἀγίας
 σωόδου τῶν τῶν στρατιῶν ἀ-
 πέπεμψαν φάσκοντες, μηδεμίαν
 ἄλλω δόποτε μόντων ἡμᾶς λαμβάνειν,
 καὶ μέγιστος ἐσπείρας ἐνδεξόμεθα ἐν
 τοῖς παροδύροις τῆς οἰκίας. παρο-
 σκῶν δὲ καὶ τῶν, φάσκοντες διὰ τῶν
 τοῖς ἰσαμύριον ἐν τοῖς παροδύροις, ὡς μὴ
 ἐπιτροπῆς μὴ μὴ ἐν τῆς δόπο τῆς σω-
 ὄδου εἰσελθεῖν, ταύτας εἰληφότες παρὰ αὐτῶν τῶν ἐν τοῖς.
 Ἀνύσιος ἐ-
 πίσκοπος τῶν Θεβῶν εἶπεν· Ἀπὸ κατέπετο ὁ ἀγιώτατος ἀδελφός ἔσυνθε-

pro eo ac vestra sanctitas nobis
 praeceperat, recta ad illius hospiti-
 um nos contulimus. Ceterum
 cum vestibulo appropinquare-
 mus, non parvam militum fusti-
 bus armatorum manum in ipso
 vestibulo inuenimus. Rogau-
 mus, ut vel ad aedium, quas idem
 reuerendissimus Nestorius incol-
 lit, ianuam nos admittant, vel sal-
 tem ut ipsi illum, nos iam adesse,
 certiores faciant, a sacra Synodo
 cū tertia citatione destinatos, qua
 ille blande, omniq; cum manfue-
 tudine inuitatur. Verum diu mul-
 tumque praestolati sumus, ne ad
 vmbra quidem a satellitibus co-
 sistere permiffi, imo vero insolent-
 ter repulsi, deque locis exturbati.
 Sed neque villo quoque humano
 beneuoloque responfo nos digna-
 bantur. Porro autē cum diu mul-
 tumq; expectassemus, illud re-
 petentes, quod quatuor tantum
 episcopi praesto sumus, nullo con-
 uiciandi studio missi, neque ob id
 missi, ut quidpiam contumelio-
 sum aut inhonestum agamus, sed
 ut secundum iuris ordinem etiam
 nunc illum admoneamus, ut ad
 sacram hanc ecclesiam properans
 sanctae Synodo interfit: tandem
 milites nos dimiserunt, dicentes,
 aliud nullum responsum nos esse
 ablaturos, etiam si ad vesperam
 vsque in domus vestibulo opper-
 iremur. Addunt & hoc quoque,
 nempe ea de causa vestibulo se cu-
 stodes adhibitos, illudque ab ipso
 in mandatis accepisse, ne vllum
 omnino, qui a Synodo missus ef-
 fet, ad ipsum ingredi permittant.
 Anysius Thebarum episcopus
 dixit: Quae sanctissimus frater &

* φιλωδοσπίας

comminister Ioannes exposuit, ea vera sunt; siquidem multo temporis spatio in vestibulo piissimi Nestorii consistentes, hæc vidimus & audiuimus.

Domnus Opuntis Helladis episcopus dixit: Quæ sanctissimi Deoq; dilectissimi fratres & comministri Ioannes & Anysius exposuerunt, hæc ego etiã vidi & audiui.

Daniel Darnensium episcopus dixit: Quæ exposuerunt piissimi episcopi, hæc audiui, & vera sunt.

*Hinc incipit sacra Synodus
examinare Nestorii
dogmata.*

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus dixit: Quamuis ecclesiasticæ sanctiones sat esse statuant, si rei ad diluenda obiecta crimina tertio citentur; nos tamen religiosissimum Nestorium quarta insuper citatione aduocare per Deo amabilissimos episcopos parati eramus. Verum quod satellitum turmis ædes suas vndique obfensas habeat, quodque nemini, sicuti reuerendissimi episcopi inde redeuntes testati sunt, aditum ad se patefaciat; manifestum est, conscientia nequaquam pura sanctæ huius Synodi conspectum recusare. Proinde iuxta canonicas sanctiones quæ iam præ manibus sunt, & ad rectam piamque fidem nostram corroborandam cõferunt, ea capeffantur. In primis autem recitetur fides, quam trecenti decem & octo patres & episcopi Nicææ quondam congregati exposuerunt; vt sententiis ad fidei doctrinam spectantibus cum ea expositione collatis, cõsentientes tñ Nicææων άνωτάτων πατέρων και επισκόπων τñ τετρακοσίων δεκαοκτώ: ώσε ταύτη τñ εκείνησ φραβαλλομένων τñ πει τ' πίσεως λόγων, τδν

πυργός Ιωάννης, δηλητή είσιν. επ' ΑΝΘΡΩΠΟΥ
πλείον γδ πάντων ημῶν εν τοῖς πρεσβυ-
ΤΕΡΟΙΣ Τῆ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΝΕΣΤΟΡΙΟΥ,
ταῦτα είδόμεν, κη ήκουσαμεν.

* Δόμνος επίσκοπος Οποῦτος τῆς
Ελλάδος είπεν· Απὸ κατέθεντο Ὁ ἀ-
γιώτατοι κη θεοφιλέστατοι αδελφοί
Ἐσσυλλεπυργοῖ Ιωάννης κη Ανύσιος,
ταῦτα καζώ είδον, κη ήκουσα.

Δανιήλος επίσκοπος * Δάρνεων εί-
πεν· Απὸ κατέθεντο Ὁ θεοσεβέστατοι
επίσκοποι, ταῦτα ήκουσα, κη δη-
λητή είσιν.

Εντίθεν η δία σῶδοσ Ὁ ἀρχεπι-
σκοπὸσ τῆ Νεσορείου
δογματα.

Ιουβενάλιος επίσκοπος Ιεροσολυ-
μων είπε· Των εκκλησιαστικων θεο-
ματων δρεκείσται κελθόντων τῆ τελε-
κλήσ είσ λοπολογίασ τδν καλεμένοισ
πει ὦν αν' * είκαλοίντο, εἰσμοι ημῶν
εκ πειθοσ κη τεταρτω παρανα-
γνωστικῶ δια θεοφιλέστων επικό-
πων * πάλιν καλέσται Ὁ βίβλιεστα-
τον Νεσορείου. Ἰππ' δὲ σύσημα εσα-
λιωτων πεισῆσασ τῶ ιδίω οικημα-
τι, ώσε Ὁ φραγυόμενοι θεοσεβέ-
στατοι επίσκοποι κατέθεντο, ου συγχα-
ρεῖ πρεσείναι, δηλόσ εβδιν, * εκ άγα-
θῶ τῶ σπυειδδι πτω είσ πτω άγιασ
σῶδοσ Ὁ ἀφιξιν φραγυόμενοι.
ὕδεν πρεσῆστω τὰ εἰξῆσ κη πτω τῶ
καθόνων τῆσ, κη ὅσα * εν ὠφελεία
πυχαίοισι πρεσ πτω σύσασιν τ' ὀρ-
θῆσ ημῶν Ἐ βίβλοισ πίσεως. αναγι-
νωσκείστω δὲ εν πρεσ τοῖσ η εκπεδῆ-
σα πίσισ παρὰ τῶ σπυειδδόντων εν
τῶ ὡσε ταύτη τῆ εκείνησ φραβαλλομένων τῶ πει τ' πίσεως λόγων, τδν
μῶ

ANNO CHRISTI 431.

μὴ συμφωνοῦντας βεβαιωθῆναι, ἅδὲ τὴν διαφωνοῦντας ἐκκληθῆναι. Καὶ ἀνεγνώσθη τὸ σύμβολον οὕτως.

Ἡ ἐν Νικαίᾳ σύνοδος πιστὴν ἐξέτετο τῶντων.

quidem confirmentur, dissentientes autem reiiciantur. Et lectum est symbolum hoc modo.

Nicæna Synodus hanc fidem exposuit.

ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ εἰς ἓνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀορατῶν ποιητήν, καὶ εἰς ἓνα κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸ ὕδὸν τοῦ θεοῦ, γνηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς μονογενῆ, πουτῆσιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς θεόν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτός, θεὸν ἀληθινόν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ γνηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐν τῇ γῆ· τὸ δὲ ἡμᾶς ἅδὲ ἀνθρώποις, καὶ διὰ τῶν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα, καὶ σαρκωθέντα, ἐκ αἰθερῆς σαρκί, παθόντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνελθόντα εἰς τὸ οὐρανόν, ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. ἅδὲ δὲ λέγοντας· ἡμεῖς ποτε ἔκ τῶν καὶ πρὶν γνηθῆναι ἐκ τῶν καὶ ὅτι ἐκ ὄντων ἐγένετο, ἢ ὅτι ἐτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας φάσκοντες εἶναι, ἢ ἡρεπτόν ἢ ἀλλοιωτόν τὸ ὕδὸν τοῦ θεοῦ· τοῦτοις ἀναθεματίζομεν ἢ καθολικῆ καὶ ἀποστολικῆ ἐκκλησίᾳ.

Οὗ ἀναγνωσθέντος, Γέζος πρεσβύτερος Ἀλεξάνδρειας καὶ περιμηκήριος νοταρίων εἶπεν· Ἐχόμενον χεῖρας τοῦ ἀγιωτάτου καὶ θεοσεβέστατου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου Ἰπσουλῶ, γραφῆσαν πρὸς τὸν ἀλαβέστατον Νεστορίον, συμβουλῆς καὶ παρηγορίας γέμουσαν, αἷς ἐκ ὀρθῶν φρονουῦντος ἀντιπρὸς τῶν καὶ ἐκείνων ἡμεῖς ἢ ὁσίοις, ἀναγνώσομαι.

Concil. Tom. 5.

CREDIMVS in vnum Deum, Patrem omnipotentem, omnium visibilium & invisibilium factorem. Et in vnum Dominum Iesum Christum, filium Dei, natum ex Patre, hoc est, ex Dei substantia, vnigenitum; Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero; genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt & quæ in caelo & quæ in terra. Qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit, & incarnatus est, & homo factus, & passus est, & die tertia resurrexit: ascendit ad caelos, inde venturus iudicare viuos & mortuos. Et in Spiritum sanctum. Qui autem dicunt: Erat aliquando quando non erat, & antequam nasceretur, non erat; & quod factus est ex non existentibus, aut ex alia substantia vel essentia; aut qui Filium Dei mutabilem aut alterabilem esse affirmant; eos catholica & apostolica ecclesia anathematizat.

Symbolo hoc recitato, Petrus presbyter Alexandriae, & notarium primicerius dixit: Est in manibus nostris Cyrilli sanctissimi piissimique archiepiscopi epistola, quam ille persuasoria exhortatoriaque doctrina refertam ad reuerendissimum Nestorium tamquam minus recte sentientem perscripsit. hanc, si vestra sanctitas iusserit, legam.

Acacius Melitenæ episcopus dixit : Quandoquidem piissimus & religiosissimus presbyter Petrus, qui sermonis exordium fecit, quædam a piissimo sanctissimoque episcopo Cyrillo ad religiosissimum Nestorium tamquã prauam doctrinam profeminantem perscripta esse indicauit, consentaneum est vt illa quoque legantur.

Et lecta est epistola, & posita in præcedentibus. Principium epistolæ sic habet.

Exemplum epistolæ a Cyrillo ad Nestorium scriptæ. Intellego quosdam meæ apud tuam pietatẽ existimationi detrahete, multaue temere effutire, &c.

Habetur supra part. 1. cap. 8.

Et postquam lecta est epistola, Cyrillus episcopus Alexandria dixit : Audiuit sancta & magna hæc Synodus, quæ ad religiosissimum Nestorium scripsi, rectam fidem defendens. Existimo autem nullam me in partem ab orthodoxæ fidei doctrina deflexisse, hoc est a symbolo per sanctam & magnam illam Synodum Nicææ olim congregatam tradito declinasse. Quare sanctitatem vestram rogatam cupio, vt coram exponat, rectene & inculpate, sanctoque illi Concilio conuenienter hæc scripserim, an secus.

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus dixit : Sacro fidei symbolo Nicææ quondam edito, iam recitato, & sanctissimi archiepiscopi Cyrilli epistola, per omnia sibi vtraque consentanea, ac inter se consentientia comperio. quocirca piis hisce dogmatibus assentior & subscribo.

σκόπου Κυρίλλου, * καὶ τὰ πρὸς τῆς ἁγίας συνόδου ἐκτεθέντα, σύμφωνα ἄνωγται, καὶ τούτοις τοῖς βίσεβέσι δόγμασι συνήθημαι καὶ σωμαίνω.

Αὐτὸς ὁ ἐπίσκοπος Μελιτιῶν εἶπεν· Ἐπειδὴ ὁ ἀλαβέσατος καὶ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος Πέτρος, ὁ πρῶτος ἀρχὴ τῆς διηγήσεως ποιησάμενος, ἐφίσηεν ἐπεσάλλαι ἵνα παρέχῃ τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ ὁσίωντῳ ἐπισκόπῳ Κυρίλλῳ πρὸς τὸ ἀλαβέσατον Νεστόριον, ὡς ἐκ ὁρθῆς διδασκαλίας χρωμένον, ἀκόλουθον καὶ ταῦτα ἀναγνωστέον.

Καὶ ἀνεγνώσθη, ἔκαστος ἐν τοῖς πρὸς λαβοῖσι, κατὰ τὸ εὐεχθὲν ἢ ἀρχὴ τῆς ἐπιστολῆς.

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ Κυρίλλου πρὸς Νεστόριον. Κατὰ φλυαροῦσιν μὲν, ὡς μανθάνω, ἕνεις τὴν ἐμὴν ἰσοπλήθειαν ἐπὶ τῆς θεοσεβείας, ἔτι λοιπὰ.

Καὶ μὲν τὸ ἀναγνωστέον πρὸς ἐπιστολῶν, Κυρίλλῳ ἐπίσκοπῳ Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ἦκουσεν ἡ ἁγία καὶ μεγάλη αὐτῆ συνόδος ὡς ἀπίστα τῷ ἀλαβέσατῳ Νεστόριῳ, σωμαροβίαν τῇ ὁρθῇ πίστει. διακυμαίνω δὲ, ὅτι κατὰ οὐδένα ἕσπον ἐκτεθῆναι ἀλίκομαι τῷ ὁρθῶν τῆς πίστεως λόγον, ἢ ἡρῶν πρὸς ἀβέβηκας τὸ ἐκτεθέν πρὸς τὴν ἁγίαν καὶ μεγάλην συνόδον, τῆς κατὰ καιροῦ ἐν τῇ Νικαίῳ συνάλεγεμένης σύμβολον. καὶ παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα εἰπεῖν, πότερον ποτε ὁρθῶς, καὶ ἀνεπιλήπτως, καὶ συμφώνως τῇ ἁγίᾳ ἐκείνῃ συνόδῳ τὰ τοιαῦτα γέγραφα, ἢ μή.

Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Ἀναγνωσθεῖσης τῆς ἐκτεθείσης ἁγίας πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀνωγίας τοῦ ἀρχιεπισκόπου

ANNO CALISTO 411.

* ἡμῶν σὺν τῇ ἐπιστολῇ

ANNO CHRISTI 451.

Φίρμος Ἐπίσκοπος Καισαρείας
καπαδοκίας εἶπε· Τὰ ἐν σωτόμῳ
καὶ ἐν κεφαλῇ εἰρημῶν παρὰ τῆς
ἀγίας συνόδου τῆς ἐν Νικαίᾳ ἐξηγη-
σαμένης ἢ τῆς θεοσεβείας λεπιῶς καὶ ὡρᾶ
πόδας, σαφέστερον ἡμῖν καὶ ἐναργετέ-
ραν πλὴν κατέλιψεν τὴν ἐκτεθείσης πί-
στεως ἐπιποίησάτο· ὡς μὴδὲν εἶναι ἐν τοῖς
λεγομένοις ἀμφίβολον πάντων ἁλ-
λήλοις συμφωνούτων, καὶ τῆς πί-
στεως βεβαίου μῆνης. πύτων οὐκ ἀ-
κριβῶς ἐχόντων, καὶ ἀπαρατρέπιδως,
καὶ οὐδένα νεωτερισμὸν ἑπιφερομέ-
νων, ἀλλὰ σωπείδω, πλὴν αὐτῶν
ἔδξαυ παρὰ τῆς ἀγίας Ἐπισκόπων
ἡμῶν πατέρον δεξάμεν.

Μέμνων ἐπίσκοπος Ἐφεσίων πό-
λεως εἶπε· Τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης παρὰ
τῆς ἀγίας πατέρον τῆς τετρακοσίων δε-
κα καὶ οὐκτώ, τῆς ἐν Νικαίᾳ συνεληθόν-
των, σύμφωνα καὶ ἢ ἐπιστολῆς ἢ ἀνα-
γνωσθεῖσα τῆς ἀγιώτατου καὶ θεοσεβε-
στάτου πατρὸς Κυρίλλου τῆς ἐπισκό-
που Σελεύχειας, οἷς καὶ σωπείδω, καὶ
σιωανοδῶν, μὴδὲν ἐλλείπει βέλ-
σκοντες, μὴδὲ διαφωνοῦν.

Θεόδοτος Ἐπίσκοπος Αἰκύρας εἶ-
πε· Θαυμαστὸν οὐσαν καὶ βίσεβεστά-
την ἐὼρθεῖν πλὴν ἐκδεσιν τῆς ἀγίας πί-
στεως, γενημῶν ἡμῶν τῆς ἀγίας πα-
τέρον τῆς τετρακοσίων δεκά καὶ οὐκτώ
ἐν Νικαίᾳ συναλεχθέντων, ἔδξαυ σα-
φέστερον καὶ φανερότερον ἢ ἐπιστολῆς
θεοφιλεστάτου καὶ θεοσεβεστάτου πατρὸς
ἡμῶν καὶ ἐπισκόπου Κυρίλλου, κατ'
ἔδεν διαφωνοῦσα παρὰ πλὴν ἐκδεσιν
τῆς πίστεως ἐκείνης, τὰ σωτομώτερον
εἰρημῶν πλατύτερον ἐκτεμένην. ὅθεν πλὴν συμφωνίᾳ ἐπιγόντες τῆς τε ἐπι-
στολῆς, καὶ τῆς γνώσεως, καὶ τῆς πίστεως τῆς τετρακοσίων δεκά καὶ οὐκτώ
ἀγίας πατέρον, σωπείδω, καὶ σιωανοδῶν, ὡς περ ἐκείνοις, οὕτω
Concil. Tom. 5.

Firmus Cæsareæ Cappadociæ
episcopus dixit: Quæ compendio
quodam summatimque per san-
ctam Synodum Nicænam expo-
sita fuerant, ea dum pietas tua
subtilius commodiusque expla-
nat, fidei intelligentiam luculen-
tiorum expressioreque nobis
reddidit: ut nihil sit in dictis am-
biguum, nihil dissentaneum, &
fides confirmetur. Cum ergo ea
integritate & constantia decur-
rant singula, ut nullam penitus
nouitatem afferant; ego quoque,
qui eandem fidei sententiam a
sanctis episcopis & patribus meis
suscepi, iis consentio.

Memnon metropoleos Ephe-
siorum episcopus dixit: Sanctif-
simi piissimique patris & episco-
pi Cyrilli epistola modo lecta, fi-
dei in Nicæa ciuitate a trecentis
decem & octo patribus expositæ
prorsus consonat. Cui proinde &
nos quoque, quod nihil mutilum,
nihilq; discrepans contineat, sub-
scribimus & assentimur.

Theodotus Ancyrae episcopus
dixit: Sanctæ fidei expositionem
a trecentis decem & octo sanctis
patribus, qui Nicææ cõuenerunt,
editam, admirabilem, rectamque
& apprime piam, religiosissimi
piissimique patris nostri & epi-
scopi Cyrilli epistola clarius & a-
pertius ostendit: quæ in nullo ab
ea fidei expositione dissentit, &
ea tractat fusius, quæ illa disrue-
rat angustius. Quare cognita e-
pistolæ, & trecentorum decem &
octo sanctorum patrum mentis &
fidei cõcordia, ut illis annuimus,
& per omnia adstipulamur, ita

etiam patri nostro Cyrillo, qui illorum dicta planius per hanc epistolam exposuit. Et hæc credimus, quæ illi exposuerunt, & memorati sanctissimi episcopi Cyrilli epistola diferte explanauit.

Flauianus Philippenfium episcopus dixit: Lecta fide a trecentis decem & octo patribus in Nicæa ciuitate, in qua congregati erant, quondam exposita, recitataque Cyrilli sanctissimi patris ac episcopi epistola de fide ad religiosissimum Nestorium perscripta, cõperimus illam fidei Nicænæ euidenter luculenterque consentire, multumque lucis ad percipiendam germanam eorum, quæ ibi dicta sunt, sententiam afferre. Quare & ipse quoque piissimi patris, sanctissimique comministri Cyrilli epistolæ per omnia assentior, vt quæ a rectæ fidei regula nusquam discedat, sed tam apostolicæ doctrinæ, quam orthodoxæ fidei a sanctis patribus in Nicæa ciuitate expositæ vbi que consonet.

His quoque sanctissimum patrem nostrum Rufum Thessalonicensium metropolitanum subscribere affirmo. Nam cum propter ægritudinem huc venire non posset, mihi ad sanctam & magnâ hanc Synodum proficiscenti hæc mandata dedit. Quin omnes quoque Illyrici episcopos in meam sententiam concedere, nihilque de iam lectis hæsitare, certo persuasum habeo.

Acacius ciuitatis Melitenæ episcopus dixit: Cum sanctissimi piissimique episcopi Cyrilli epistolam omni pietate refertam,

φιβάλλην πρὸς τὸ ἀναγνωθέντων. Γράσης ἀσεβείας ἐ συμφωνίας τῆς

καὶ τῶ πατρὸς ἡμῶν, τῶ δὲ Ἐπιστολῆς τὰ ἐκείνων γνωρίσαντι. καὶ ταῦτα πρὸς ἀπομνημόνεον, ἀπὸ καὶ αὐτοὶ ἔξεδέοντο, καὶ ἡ Ἐπιστολὴ τῆς μνημονωθέντος ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Κυελλοῦ σαφῶς δηγήσατο.

Φλαυιανὸς Ἐπίσκοπος Φιλίππων εἶπεν· Αναγνωθεῖσιν ἡμῖν τῆς πίστεως τῆς ἐν Νικαῖα ἐκτεθείσης πατρὸς τῆς ἀπομνημόνεον ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ἀγίων πατέρων τῶν τετρακοσίων δεκά καὶ ὀκτώ, ἡ ἀναγνωθεῖσιν τε καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου πατρὸς καὶ Ἐπισκόπου Κυελλοῦ, τῆς γραφείσης πρὸς τὸν ἀσεβῆσαν Νεστόριον πρὸς τὴν πίστιν, ἀπομνημόνεον σαφῶς καὶ διαρρήδην τῆς ἐν Νικαῖα ἐκτεθείσης πίστεως, καὶ πολλῶς παραχρῆμα εἰς κατάληψιν τῆς ἐννοίας τῶν εἰρημῶν. ὅθεν σύμφωνοι ἐ αὐτὸς τῇ Ἐπιστολῇ τῇ γραφείσῃ πρὸς τὸν ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς καὶ συλλειτουργοῦ Κυελλοῦ, κατὰ οὐδένα ἕπον ἀπαδύσει τῆς ὀρθῆς πίστεως, ἀλλὰ συμφώνω οὐσῃ τῶ ἁποστολικῶ κηρύγματι, ἐ τῇ ἐκτεθείσῃ ἐν Νικαῖα πρὸς τὸν ἀγιῶν πατέρων ὀρθοδόξω πίστι.

Συναγεῖν δὲ ἑσὺ τοῖς διαβεβαομαί καὶ τῶ ἀγιωτάτου ἡμῶν πατρὸς Ροδῶ τῆς Θεσσαλονικέων μητροπόλεως. ταῦτας γὰρ μοι πρὸς ἀπομνημόνεον εἰς ταῦτα πλεῖν μεγάλως καὶ ἀγίῳ σὺν ὁδῶν δέδωκε τὰς ἐπιτολάς, δι' ἀρρώστειαν αὐτὸς πρὸς ἀπομνημόνεον πλεῖν ἐν δαδὲ ἀφίξιν. καὶ ταῦτας δὲ πείδομαι ἐδὼν τῆς Ἰλλυρικῆς τὰ αὐτὰ μοι φρονεῖν, καὶ μηδὲν ἀμάρτυρον εἶναι. Ἀκάκιος Ἐπίσκοπος Μελιτινῆς ἐπέπρὸς ἐδὼν πατέρας ἐδὼν τετρακοσίοις

ANNO
CHRISTI
451.

δέκα κ' ὀκτώ ᾧ ἐν Νικαίᾳ πεπλη-
ρομήντων τῶν ἁγίων πατέρων
κ' θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου
ὁ ὄρων, ἀποδέχονται ταύτην τὴν ἐν-
νοίαν· ἣ δὲ αὐτὰ φρονεῖν ὁμολογῶν
αἰώνων κ' ἕξ δευτέρου τῆς ἐκκλησίας, καὶ
ἣ δὲ αὐτὰ ἔχον φρονήματα κ' ἀπὸ τῶν
πλημμάτων τῶν ἁγίων πατέρων, κ' ἀπὸ
τῶν ἁγίων γραφῶν, κ' ἀπὸ τῶν ᾠδα-
σέων τῆς πίστεως ἑπίσταμαι.

Ἰώνιος ἐπίσκοπος πόλεως Γορτύνης,
τῆς Κρήτης μητροπόλεως, εἶπε· Τῆς πί-
στεως κ' τῆς ἐκδέσεως τῶν ἁγίων πα-
τέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων
ἀγαθωδεύσης, κ' τῆς ἐπιστολῆς τῶν ἁγι-
ωτάτου πατρὸς κ' ἐπισκόπου Κυρίλλου,
ἐπιγνοὺς συμφωνοῦσαν ἐκείνοις
ταύτην τὴν ἐκδέσιν, συνίδεμαι κ' συν-
αινῶ, ἀσπῶτως ἐκείνοις δοξάζων, εἰς
ὄνομα πατρὸς κ' υἱοῦ κ' ἁγίου πνεύμα-
τος. ᾧ δὲ μὴ οὕτω φρονουῦντας ἐκ-
βαλεῖν οἶδα τὴν ἀγίαν συνόδον.

Ἑλλανικός ἐπίσκοπος μητροπό-
λεως Ρόδου εἶπε· Τῆς ἐκδέσεως τῆς ὀρθο-
δόξου πίστεως τῆς ἐν Νικαίᾳ ἀκολου-
θῶν, ἣ τῆς ἐπιστολῆς τῶν ἁγίων πατέρων καὶ
θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου
συμφώνως οὖσης, κ' ταύτην φυλάττω
τὴν πίσιν τῆς ἀληθινῆς κ' ὀρθοδόξου. καὶ
τοῖς ἐναντία ταύτης φρονουῦσι κ' ὁ θεὸς
αὐτοὺς ἀντιτάσσει. κ' ἀνάθεμα ἔστω
ὁ μὴ πισθῶν θεοτόκον ἑστὴν τὴν ἀγίαν
ᾠδὴν Μαρίας.

Παλλάδιος ἐπίσκοπος Ἀμασείας
εἶπεν· Ἡ ἀγαθωδεύσα ἐπιστολὴ τῶν
ἁγίων πατέρων κ' θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡ-
μῶν Κυρίλλου, συμβαίνουσα διὰ πάν-
των τυγχάνει τῆς ἐκπεδείσεως πᾶσι τῶν
ἁγίων πατέρων τῶν συνελθόντων ἐν
τῇ Νικαίᾳ. ὀρθῶς τοίνυν αὐτὴν ἔχουσιν, ἣ ὅπως ἔφω, τῆς ἐκπεδείσεως τῶν

nullamque in partem a trecento-
rum decem & octo sanctorum
Nicænorum patrum expositione
discrepātem videam, sententiam
illius obuiis vlnis complector: ec-
clesiamque iam inde ab initio ead-
em sapuisse, eademque sensisse,
cum ex sanctorum patrum monu-
mentis, tum ex diuinis quoque
scripturis, tum ab ipsis denique
fidei traditionibus edoctus, cer-
tissime scio.

Iconius metropolis Gortynæ
Cretæ episcopus dixit: Fidei san-
ctissimorum Nicænorum patrum
expositione recitata, lecta rursum
& recitata epistola Cyrilli, patris
ac episcopi sanctissimi, cognito-
que huius sententiam cum illius
expositione apte congruere, as-
sentior & subscribo, eandemque
sententiam sequor in nomine Pa-
tris & Filii & Spiritus sancti. Qui
autem secus sapiunt, eos a sancta
Synodo reiici non dubito.

Hellanicus Rhodiorum me-
tropolis episcopus dixit: Ortho-
doxæ fidei expositionem in Ni-
cæa ciuitate editam, sanctissimi-
que & piissimi episcopi Cyrilli e-
pistolam ab ea haud quaquam dif-
ferentem complector, & hanc
veram rectamque fidem constan-
ter confiteor. Illis autem qui huic
contraria sapiunt, & ipse Deus se-
se opponit. Anathema sit illi qui
sanctam virginem Mariam deipa-
ram esse non credit.

Palladius Amasiæ episcopus
dixit: Sanctissimi Deoque dile-
ctissimi patris nostri Cyrilli epi-
stola iam nunc recitata, fidei a san-
ctis patribus Nicænis expositæ
prorsus consentit. Cum igitur re-
cte se habeat, sanctorumque Ni-

*τὸ μυσ-
τὸν ὅτι
ἐστὶν πᾶσι
τῶν ἁγίων

cænorum patrum expositioni per omnia, vt dixi, consentanea videatur, eam veneror, eidemque assentior; & quod tam ipse, quam sancti patres Nicæni decreuerunt, ego quoque sentio.

Cyrus episcopus ciuitatis Aphrodisiadis, prouinciæ Cariæ, dixit: Cum sanctissimi piissimique Cyrilli epistolam, quam ad religiosissimum Nestorium perscripsit, fidei a sanctissimis patribus in Nicæa ciuitate quondam congregatis expositæ consonam, eiusdemque virtutis conspiciam, & ego eadem cum patribus qui ante me sententias dixerunt, sentio.

Perigenes Corinthiorum episcopus dixit: Idem plane de fide a Cyrillo sanctissimo sacratissimoque episcopo nostro recte nunc exposita meum iudiciū est, quod de fidei symbolo a sanctissimis sacratissimisque patribus Nicææ quondam edito. Patrum proinde sanctiones ab initio traditas, & ad præsens vsque tempus integre apud nos conseruatas, citra vllam hæsitacionem custodire desidero.

Amphilochius Sidæ episcopus dixit: Archiepiscopi Cyrilli longe piissimi atque sanctissimi epistolam, traditionem apostolicam exacte exprimentem & retinentem, fideique a sanctis patribus Nicænis traditæ congruentem, magna cum veneratione suscipio, dogmatumq; pietatem meo etiam suffragio confirmo.

Prothymius Comanæ ciuitatis episcopus dixit: Cum fidei expositionem per sanctissimi episcopi ac patris nostri Cyrilli epistolam nobis propositam ac relectam, so-

πλεονάζουσαν πῶς ἐκδεῖται τῆς πίστεως τῆς ὑπερανεγνωσμένης ἡμῖν διὰ τῆς Ἐπιστολῆς τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν καὶ Ἐπισκόπου Κυρίλλου,

ἁγίων πατέρων, ἀγαμὰ τε ἔσω-
πίδεμαί αὐτῆ καὶ ὁμοίως δοξάζω
αὐτὰ τε καὶ τοῖς ἁγίοις πατέρας, τοῖς
ὁπρὲς ἐφίλω, ἐν τῇ Νικαίων πόλει
συνειλεγμένοις.

Κύρος Ἐπίσκοπος πόλεως Ἀφρο-
δισιάδος ἐπαρχίας Καρίας εἶπε·
Σύμφωνον καὶ ὁμοδύναμον τῇ ἐκπε-
δείσει πῶς ἄρα τῶν ἁγιωτάτων πατέ-
ρων τῶν συναχθέντων καὶ τῆς Νικαίων
πόλεως, καὶ γὰρ τῆς Ἐπιστολῆς τῶν ἁγιωτά-
του καὶ Θεοφιλεστάτου Κυρίλλου, πῶς
γραφεῖται τῶν βλαβεράτων Νεστο-
ρίω διασάμψους, τὰ αὐτὰ πῶς ἐσε-
λαβοῦσι πατέρας κατὰ πίστιμαί.

Περίγενος Ἐπίσκοπος Κορινθῶν
εἶπε· Τὰ αὐτὰ Φρονεῖν ἔχω καὶ ἐπὶ τῆς
νῦν καλῶς ἐκπεδείσεως πίστεως παρὰ
τῶν ἁγιωτάτων καὶ ὁσιωτάτων Ἐπισκό-
που ἡμῶν Κυρίλλου, κατὰ τὸ καὶ
ἄρα τῶν ἁγιωτάτων καὶ ὁσιωτάτων πα-
τέρων ἐκπεδείσα εἰς τὴν ἁγίαν συνόδον
τῆς καὶ Νίκαιαν. ἀναμφιβόλως οὐδὲν
φυλάττειν βίβλημα τῶν παραδοθέν-
τας δεσμοῖς ὅς ἐστιν, καὶ ἄλλοι νῦν
σωζομένους παρ' ἡμῖν.

Ἀμφιλόχιος Ἐπίσκοπος Σίδης
εἶπε· Τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἁπάντων Θεο-
φιλεστάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκό-
που Κυρίλλου πῶς ἀποστολικῶς πα-
ραδόσιν ἀκριβῶς σωζούσης, καὶ τῆς ἐκ-
δεῖται τῆς πίστεως τῆς ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν τῇ Νικαίων συναχθέντων συμ-
βανούσης, ἀγαμὰ τε τῆς ὁρθῆς πί-
στεως, καὶ σύμφημι, καὶ συναμῶν τῶν
ἀσέβει τῶν δογματῶν.

Προθύμιος Ἐπίσκοπος Κομανῆς
εἶπε· Κατ' οὐδὲν λειπομείνω ἢ

ANNO
CHRISTI
454.

ANNO CHRISTI 451.

Ἐπεὶ τὴν πίστιν τὴν ἐκτεθειμένην ἑξ ἡμῶν πατέρων ἧμῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, ἢ μόναις αὐτῶν μελῶν λέξεσιν, ὁμολογῶ ἐν αὐτῇ βεβαπίσθαι, καὶ πύξῃσθαι, καὶ τετάχθαι, καὶ ἱεροσωμῆς ἡξιώσθαι ἐν ταύτῃ βύχθαι, καὶ τὸ βίον ἡμῶν ἐπιζῆλθαι, καὶ ταύτῃ φυλάξαι ἐν τῇ αἰσασίᾳ τῶν δεσποτῶν Χριστῶν.

Ἰωάννης Πρεσβύτερος Προκοννήσου εἶπε· Τὰ αὐτὰ καὶ ἐκτεθειμένα τῶν ἀποστόλων ἐπισκόπων Γροθυμίου, καὶ ἐγὼ πεποιθῶ.

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Φρυγίας Πακλαϊανῆς εἶπε· Τὰ αὐτὰ καὶ ἐκτεθειμένα, καὶ ἐγὼ πεποιθῶ.

Οὐαλεριανὸς ἐπίσκοπος Ἰκονίου εἶπε· Ἐν διαφόροις ταῖς λέξεσιν ἕνα καὶ τὸ αὐτὸν κανόνα τῆς πίστεως διέδοκον, ἐπεὶ καὶ τῶν ἀγίων πατέρων ἐκάτερος ὑπεγράψθη. τοῖς οὖν ὀρθοδόξοις καὶ ἀκριβοῦς εἰρημύοις καὶ ἐκτεθειμένοις παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου τῆς κατὰ Νίκειαν, σύμφωνα καὶ σωθὰ τὴν ἐπιστολὴν ἔγραψαν τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐπισκόπου Κυρίλλου κατὰ νοήσαντες, τοῦτο καὶ ἡμεῖς συναγομένη καὶ συναδικηθέντα, διόροντες τὴν ἐπιστολὴν ὡς περὶ ἐν μύρον τὴν ἐκείνων πίστιν εἰς βωδῖαν ἀνδριουμένην.

Θεόδουλος ἐπίσκοπος Ἐλουσῆς εἶπε· Συνήθως ἐπακολουθῶ τῇ ὀρθῇ πίστι τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης συνόδου, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου, καὶ τῇ ἐν Νικαίᾳ ἐκτεθειμένη πίστι ἑξ ἡμῶν ἀγιωτάτων ἡμῶν πατέρων, ἧμῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ.

lis nudisque tantum vocibus a fide per trecentos decem & octo patres edita discrepare videam; (nec enim vlla omnino in re, illa plus habet, aut ab illa deficit) profiteor in eam fide baptizatum esse, & adoleuisse: ordinatum rursus, & sacerdotii dignitate ornatum esse: in ea mori, eamque in resurrectione Christo Domino conferuare percipio.

Ioannes Præconesi episcopus dixit: Quæ religiosissimus Prothymius episcopus deposuit, eadem & ego quoque depono, nec aliter credo.

Constantinus Phrygiæ Pacatianæ episcopus dixit: Eadem ego quoque depono, atque ita credo.

Valerianus Iconii episcopus dixit: In diuersis dictionibus vnum eundemque fidei canonem traditum comperimus, nam vtraque vno eodemque Spiritu dictata sunt. Cum itaque sanctissimi piissimique patris nostri Cyrilli epistolam iis quæ orthodoxe absoluteque a sacra Synodo Nicæna dicta editaque sunt, consonam consentientemque perspicimus, huic nos quoque subscribimus & assentimur: cum eam epistolam sanctorum patrum fidei non secus atque preciosi vnguenti suauem fragrantiam rursus diffundere deprehendamus.

Theodulus Elusæ episcopus dixit: Rectam sanctæ & magnæ huius Synodi fidem, sanctissimique & piissimi archiepiscopi Cyrilli epistolam, & fidei symbolum in ciuitate Nicæa quondam a trecentis decem & octo sanctissimis patribus nostris compositum, nihil noui faciens complector.

Fidus Ioppæ episcopus dixit: Trecentorum decem & octo sanctorum patrum Nicææ congregatorum fidem veneror. Veneror nihilo secius & admiror epistolam quoque Cyrilli episcopi sanctissimi & piissimi in fide modo recitatam, quod veluti Spiritu sancto dictante exarata cum Nicæna fide consentiat. Neque dubium vllum mihi est, quicumque hanc ipsam Spiritus sancti fidem non tenere perseverauerit, eum a sancta & catholica ecclesia alienum esse.

Paulianus Maiumæ primæ Palæstinæ episcopus dixit: Cum patrum fidem, quam a trecentis decem & octo episcopis olim Nicææ congregatis didicimus, ipsam eandem & a religiosissimo quoque episcopo Cyrillo descriptam esse agnouerimus; quæ ab illo dictata sunt, non secus ac certa Spiritus sancti oracula admirati & lectamur & exosculamur.

Daniel Coloniae Cappadociae episcopus dixit: Ipsa verba, ipsaque propemodum syllabas in sanctorum patrum Nicænorum expositione comprehensas, contentorumque dogmatum sententias, in Cyrilli sanctissimi sacratissimi-que patris nostri epistola veluti paternas quasdam imagines agnoscens, cum hanc ipsam doctrinam & docuerim ipse, traditamque acceperim, & in sancta ecclesia mihi tradita seminatam a sanctis patribus, radicatumque & creditam sane sciam; ingenue fateor, sacratissimi archiepiscopi Cyrilli epistolam sanctorum patrum ex-

ελεείνη μοι πάντων ἐρριζωμένην, καὶ ἐμπεσθεμένην, καὶ ἐνεσπαρμένην ὡς τῶν ἁγίων πατέρων ἐγνωκώς, ὁμολογῶ σύμφωνον εἶναι πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τῆς ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου τῆς ἐκείσεως ἁγίων πατέρων οὐ μὲν

Φείδης Ἐπίσκοπος Ἰόππης εἶπε· Θαυμάζω πῶς πρὸς ἁγίων πατέρων τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, τῶν ἐν Νικαίᾳ ἡθρομμένων. θαυμάζω δὲ οὐδὲν ἧττον καὶ πῶς νυνὶ ἀναγνωσκῶσαν ἐπιστολὴν τῆς καὶ πρὸς ἁγιοτάτου Ἁεροφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυρίλλου, σύμφωνον τῆς ἐν Νικαίᾳ πίστεως, ὡς περὶ ἁγίου πνεύματος γεγραμμένον. καὶ πισθῶμαι μὴ ἐμμένοντα τῆς αὐτῆς πίστεως τῆς ἁγίου πνεύματος, ἐκβεβλήσθαι τῆς ἀγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας.

Παυλιανὸς Ἐπίσκοπος Μαίμουσᾶ Παλαιστίνης τῆς ἑσθῆτος εἶπε· Πῶς τῶν πατέρων πίστιν, ἣν μεμαθηκαίμεν ὡς τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ ἐν τῇ καὶ Νικαίᾳ, πάντων ὡς τῶν θεοσεβέστατου ἐπισκόπου Κυρίλλου γραφεύσαν ἐπιγιγόντες, καὶ τῆς ἁγίου πνεύματος σύμφωνον ἅπαρ αὐτῶν διασπιδέντα ἐδωμάσαιμεν, καὶ κατέχομεν, καὶ ἀκολουθοῦμεν.

Δανιὴλ Ἐπίσκοπος Κολωνείας Καππαδοκίας εἶπεν· Αὐτὰ ἅπαντα, καὶ τὰς συλλαβὰς σχεδὸν εἰπεῖν, τὰς ἐμπεσθεμένην τῆς ἐκείσεως τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ καὶ κερὸν πῶς σπύρον ποιησαμένων, καὶ τῶν ἐγεγραμμένων δογμάτων ἅπαντα νοήματα ἐν τῇ ἐπιστολῇ τῆς ἁγιοτάτου καὶ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου νοήσας, ὡς περὶ ἱεῖρας πατρῷους χαρακτῆρας διδασκίας, αὐτὸς ὡς τῶν ἁγίων πατέρων διδασκαλίαν πάντων, ἐν τῇ ἀγία ἐκκλησίᾳ τῆς ἐκείσεως οὐ μὲν

ANNO CHRISTI 457.

οὐ μὲν ἄλλα καὶ τὸ ἡμέτερον φρόνημα, ἐμοδ τε καὶ τῆς ὑπὸ ἐμὲ ἁγίας ἐκκλησίας, τῶτο πυχαίνει, ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσιίου τετραδου, τῆς πατρὸς, καὶ τῆς υἱοῦ, καὶ τῆς ἁγίου πνεύματος.

Ανύσιος Ἐπίσκοπος Θεβῶν εἶπε· Κατὰ τὴν τῆ παροισία κοινῆ πάντων τῶν ἁγιωτάτων Ἐπισκόπων, καὶ τῆς διανοίας συνημμένον, ἀδανόμομος τῆς ὀρθῆς ὑπαρχείας τῆς ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, συνηδέματι πᾶσι, ὁμοίᾳ καὶ συμφώνῳ οὐσῇ τῆς ἁγίων πατέρων τῶν καὶ Νίκαιαν συνειληγμένων ὁκείσῃ.

Καλλικράτης Ἐπίσκοπος Ναυπάκτου εἶπε· Συνηδέματι τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἐκπεδείξι παρα τῆς ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, συμφώνῳ οὐσῇ πῶς ἐκπεδείξι παρα τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων, τῶν συναχθέντων ἐν τῇ καὶ Νίκαιαν ἁγία συνόδῳ.

Δόμων Ἐπίσκοπος Οποῦτος εἶπεν· Εἴτε καὶ ποτε ἔδοξε παρα πῶς ἀγνοοῦσι πῶς ἀκριβῆ πῶς, ἔδοξεν οὐ καλῶς. ἀλλ' ἡμεῖς γνωρίζομεν τὰ πᾶσι πάντα καὶ νῦν δικαίως παρὰ τῆς ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, ἔξισωθέντα τῇ καὶ Νίκαιαν ἁγία συνόδῳ τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ θεοφόρων πατέρων ἢ πάντως μὲν τούτων φυλάττειν δικαίως γνωρίζομεν. Ἐπιστάτω εἰς τὸν πατέρα, καὶ υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα· καὶ ὁμοῦ μετὰ τῆς τῆς ζωῆς μου χρονοῦ ἐν τούτῳ εἶναι, καὶ ἐν τούτῳ ὑποσταεῖν.

Νικίας Ἐπίσκοπος Μεγάρον εἶπεν· Ὡσαύτως ἐν φρονουῦτες ἐληλύθαμεν, οὕτω καὶ ἐν λέγειν ἐδιδάχθη.

Concil. Tom. 5.

positioni per omnia conformem esse. Et hæc est sententia mea, & ecclesiæ quoque mihi subiectæ, in nomine sanctæ & consubstantialis trinitatis, Patris & Filii & Spiritus sancti.

Anysius Thebarum episcopus dixit: Vt communi omnium sanctorum episcoporum presentie coniungor, ita a communi quoque eorumdem sententia non discrepo. Quare cum Cyrilli sanctissimi sacratissimiq; episcopi doctrinam rectam esse intelligā, ac sanctorum patrum Nicænorum expositionis nulla ex parte dissimile aut dissentaneā, eidem subscribo.

Callicrates Naupacti episcopus dixit: Cum epistola a Cyrillo sanctissimo patre nostro & archiepiscopo edita, a sanctorum beatorumque patrum qui in sancta Synodo Nicæna quondam conuenerunt, decretis & expositionibus non dissentiat, illi assentior.

Domnus ciuitatis Opuntinæ episcopus dixit: Si quid ii qui fidē exactam ignorant, secus opinati sunt, male opinati sunt. Nos vero quæ sanctissimus archiepiscopus Cyrillus scripsit, & recte habere, & trecentorum decem & octo patrum Synodo Nicææ olim cōgregatæ consentanea agnoscimus: atque ideo ut utraq; omnino obseruentur, æquum iudicamus. Et credo in Deum Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum; optoque in ea fide ac doctrina & viuere, & extremum spiritum emittere.

Nicias Megarensium episcopus dixit: Vt vnum idemque sentientes huc cōuenimus, ita vnum idemque affirmare quoque didi-

Νικίας Ἐπίσκοπος Μεγάρον

cimus. Cum ergo quæ a sanctissimo archiepiscopo Cyrillo & a sanctis patribus Nicænis exposita & definita sunt, inter se consentiant, consentimus & nos quoque eisdem: nec de iis quæ vel nunc quoque recte scripta sunt, quidquam omnino ambigimus.

Romanus Rhaphiæ episcopus dixit: Et ego quoque iis consona iudico, quæ a trecentis decem & octo sanctis patribus Nicææ quondam congregatis decreta sunt: & sanctissimi sacratissimique episcopi Cyrilli epistola, quod cum fide a sanctis patribus exposita consentiat, assentire non dubito.

Gregorius episcopus Cerasuntis dixit: Sanctissimi piissimique archiepiscopi Cyrilli epistola sacrae Nicææ Synodi fidei consentanea docet. Cum ea ergo ab ecclesiastica fide nihil penitus discedat, in hac fide libenter acquiesco, huic assentior & subscribo, profectus huc non pro me tantum, verum etiam pro piissimo Eleusio Neocæsareæ metropolitano: siquidem hoc in mandatis ab illo accepi.

Nunechius Selgæ Pamphylia episcopus dixit: Cum epistola patris nostri Cyrilli, sanctissimi piissimique archiepiscopi, modo nobis lecta, cum fide in ciuitate Nicæa a sanctis patribus edita per omnia consentiat, hanc approbo, neque aliter credo. atque ætatem in hac recta fide transigens, eamque constanter retinens, cum fiducia Christi tribunal adire opto.

Solon Carallia Pamphylia episcopus dixit: Sicuti Cyrillus san-

τι τῆς Χειροδότης παρρησίας, ταύτην πῶν ὀρθοδόξων Φυλάξιν πισιν.
Σόλων Ἐπίσκοπος Καρχηλίας τῆς Παμφυλίας εἶπε· Καθὼς ὁ ἀγιώτατος

μὲν. συμφώνων τῶν ὄντων τῶν τε
ἀπὸ τῆς ἀγιωτάτου Ἐκκλησιαστικῆς
Κυρίλλου, καὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἀγίων
πατέρων πάλαι ἐκτεθέντων καὶ Νί-
καιαν, σύμφηφοί ἐσμεν, μηδὲν ἀμ-
φιβάλλοντες πρὸς τῶν καλῶς ἠδὲ καὶ
νῦν τετυπωμένων.

Ρωμανὸς Ἐπίσκοπος Ραφείας
εἶπε· Σύμφωνα τοῖς ἐκτεταῖσι ἀπὸ
τῶν ἀγίων πατέρων τῶν τετρακοσίων
δέκα καὶ ὀκτὼ τῶν ἐν Νίκαιᾳ συνε-
δόντων καὶ τῶν Φρονῶν καὶ τῆς Ἐπι-
στολῆς δὲ τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου
Ἐπισκόπου Κυρίλλου συντάξαι,
σωφράδᾳ πειροχρήσῃ τῆς πίστεως ἀγίων
πατέρων.

Γρηγόριος Ἐπίσκοπος Κερασούν-
τος εἶπε· Σωφράδᾳ τῆς ἀγίας συνόδου
τῆς καὶ Νίκαιαν πίστεως καὶ ἡ Ἐπιστολῆς
τῆς ἀγιωτάτου Ἐκκλησιαστικῆς Κυ-
ρίλλου πειροχρήσῃ, ἐκ τῆς Ἐκκλησίας,
συμφώνῳ οὐσίᾳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς
πίστεως, συντάξαι ταύτην ἐκ σωφρο-
νῶν, ἀπὸ γνηθῶν οὐ μόνον ὑπὲρ ἑμ-
αυτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῆς τῆς μητροπο-
λεως Ἐπισκόπου Εὐθείου Νεοκαι-
σαρείας τῆς Θεσσαλονίκης, ταύτας τὰς
ἐπιτολάς παρ' ἐμῆνου δεξάμενος.

Νουέχιος Ἐπίσκοπος Σελγῆς τῆς
Γαμφυλίας εἶπεν· Ὑπαναγνωστικῆς
ἡμῶν τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου
καὶ Θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν Ἐκ-
κλησιαστικῆς Κυρίλλου, συμφώνου
οὐσίᾳ καὶ πάντα τῆς πίστεως καὶ Νί-
καιαν ἀπὸ τῶν ἀγίων πατέρων γ-
νηθῶν, σύμφημι καὶ τῶν καὶ ὀ-
σιωτάτων καὶ ἐν ταύτῃ τῆς πίστεως ἔχου-
μαι συζήσας παραστήσῃ τῶν βημά-
των.

ANNO
 CHRISTI
 431.

ἡ θεοσεβείατος ἀρχιεπίσκοπος Κύ-
 ελλος τῷ κτὶ Χρυσῶν πίστιν ἀφ' ἑ-
 δωκε ἔ παραδίδοσι, σύμφωνον οὐ-
 σαν κτὶ πάντα τῆ ἐν Νικαίᾳ ἀγά ἔ
 μεγάλη σωόδο, οὕτως ἐβαπτίσθη,
 ἡ οὕτω πσθίω, ἡ δὲ ἄρχομαι Φυλά-
 ξαι ἕως ἐλάτης ἀναπνοῆς.

Ακακίος ἐπίσκοπος Κοτένων τῆς
 Γαμφυλίας εἶπεν· Ἐπακούσας τῆς
 ἐπιστολῆς τῆ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν
 ἔ ἀρχιεπισκόπου Κυελλου, συμ-
 φώνου οὐσης τῆ τῆ ἀγίων πατέρων
 τῆ ἐν Νικαίᾳ συνελεθόντων κτὶ πάντα
 τῆ ὀρθοδόξου πίστεως, ὁμολογῶ καὶ γὰρ
 οὕτως ἔχον ἡ πσθίω, καὶ δὲ ἄρχομαι
 καὶ γὰρ ἕως τέλους Φυλάξαι.

Ταυριανὸς ἐπίσκοπος Λύρβης τῆς
 Γαμφυλίας εἶπεν· Ἐπακούσας τῆς
 ἐπιστολῆς τῆ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν
 καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυελλου, συμ-
 φωνούσης τῆ τῆ ἀγίων πατέρων τῆ
 ἐν Νικαίᾳ συνελεθόντων κτὶ πάντα τῆ
 ὀρθοδόξου πίστεως, ὁμολογῶ καὶ γὰρ
 οὕτως ἔχον ἔ πσθίω, καὶ δὲ ἄρχομαι
 Φυλάξαι ἕως τέλους.

* Σισινίω Νεκταριῷ ἐπίσκοπος Σωείων
 τῆς Γαμφυλίας εἶπε· Καὶ γὰρ αὐ-
 τὰ πσθίω, ἡ σωαγῶ πῆς δόγμα-
 σι τῆ ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἡ ἐπι-
 σκόπων, ἡ τῆ ἐπιστολῆ τῆ ἀλαβεστά-
 του ἡ θεοσεβείατος ἀρχιεπισκόπου
 Κυελλου.

Μαλιδιανὸς ἐπίσκοπος Κορα-
 κισίων τῆς Γαμφυλίας εἶπε· Συμ-
 φωνῶ καὶ γὰρ τῆ ὁμολογία τῆ γεγνη-
 μένη πρὸς τῆς ὀρθῆς ἡ ὑγιῶς πίστεως
 ἀφ' ἡ τῆ νῦν τε ἀφόντων ἀγίων πα-
 τέρων, καὶ τῆ τῆ πτωικῶν ἐκ ἀ-
 δεῖ τῶ ἐκτεσιν τῶ πρὸς τῆς πίστεως
 πεποιημένων ἐν τῆ Νικαίᾳ πόλει, γνωρίσας ταῦτῶν δόξασι κτὶ ἔσαν ἐν ἡ

Concil. Tom. 5.

ctissimus piissimusq; archiepisco-
 pus Christi fidem tradidit & tra-
 dit, sanctæ & magnæ illi Synodo
 Nicænæ per omnia conformē, ita
 baptismo initiatus sum, & ita cre-
 do, eamque fidem ad supremum
 vsque spiritum retinere peropto.

Acacius Cotenorum Pamphy-
 liæ episcopus dixit: Cum patris
 nostri Cyrilli archiepiscopi san-
 ctissimi epistolam, a fide sancto-
 rum patrum qui Nicææ conuene-
 rant, iuxta normam orthodoxæ
 fidei ne latum quidem vnguem
 discrepare videam, profiteor & ego
 quoque nec aliter me sentire,
 nec secus me credere, & ad finem
 vsque me seruaturum voueo.

Taurianus Lyrbæ Pamphylia
 episcopus dixit: Cum patris no-
 stri Cyrilli archiepiscopi sanctissi-
 mi epistolam, a fide sanctorum
 patrum qui Nicææ conuenerant,
 atque adeo ab ipsa orthodoxa fi-
 de ne minimum quidem discrepare
 videam; profiteor & ego quo-
 que nec aliter me sentire, nec se-
 cus me credere, & ad finem vsque
 me seruaturum voueo.

Nectarius Sefenniorum Pam-
 phylia episcopus dixit: Ego quo-
 que hæc credo, & sanctorum pa-
 trum ac episcoporum nostrorum
 dogmatibus, ac Cyrilli religio-
 sissimi piissimique archiepiscopi
 epistolæ inhæreo.

Matidianus Coracifiorū Pam-
 phylia episcopus dixit: Confes-
 sioni de recta & sana fide a patri-
 bus hic nunc presentibus editæ
 assentior; nec non & eorum, qui
 olim non absque diuino numi-
 ne in ciuitate Nicæa fidei for-
 mulam tradiderunt; agnoscens
 hanc apostolicam esse: in qua

M m ij

ANNO CHRISTI 451. * οὐκ ἔστιν ἔτι ἡμερᾶς, καὶ ἠρῶσεν ἐν τῇ Χειρῶ.

Εὐτρόπιος Ἐπίσκοπος Ἐτένων τῆς Παμφυλίας εἶπεν· Αναγνωθεῖσις τῆ Ἐπιστολῆς τῆ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἐπισκόπου Κυελλου, συμφώνησις καὶ πάντα πᾶσι τοῖς ἐκτεθεισὶ πατρῶσι τῆ ἀγιῶν πατέρων τῆ τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ τῆ ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων, συμφημι καὶ γὰρ καὶ συναμῶν καὶ ἐν ταύτῃ βίβλῳ τῆ ὁμολογία παρᾶσῆναι πρὸ δευτέρου Χριστῶ.

* Λάμης Σεκουδιανὸς Ἐπίσκοπος Λαμίας πόλεως ἐπαρχίας Θεσσαλίας εἶπε· Καὶ πεπεσθεκα καὶ πισθῶ, καὶ ἔτις ἐδὲξασα καὶ δοξάσω, καὶ τῆ ἐκτεθεισῶν πατρῶσι τῆ ἀγιῶν καὶ πνευματικῶν πατέρων, τῆ καὶ Νικαίου τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Ἐπισκόπων, ἡ νιν ἀκόλουθος καὶ ἡ ἀναγνωθεῖσα Ἐπιστολὴ τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἐπισκόπου Κυελλου.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Ἐχναίου πόλεως ἐπαρχίας Θεσσαλίας εἶπε· Τὰ αὐτὰ καὶ γὰρ κατεπέδημαι, καὶ τοῖς συναμῶν.

Ρουφῖνος Ἐπίσκοπος Ταβῶν εἶπε· Καὶ γὰρ τὰ αὐτὰ φρονῶ πῶς ἀγιωτάτοις πατράσι τοῖς ἐν Νικαίᾳ συναλδοῦσι, καὶ συναμῶν τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ Ἐπισκόπου Κυελλου, καλῶς καὶ ὀρθῶς πεεξερῶση, καὶ συμφώνῳ οὐσῆ τῆ αὐτῆ ἐκτεθεισῆ πῆσῃ.

* Ἀρβύλου Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Ἀριθῆλων εἶπε· Καὶ γὰρ τὰ αὐτὰ κατεπέδημαι, καὶ συναμῶν τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυελλου, καλῶς καὶ ὀρθοδόξως πεεξερῶση.

immaculatam vsque ad resurrectionis diem conferuare, Christo- que presentare exopto.

Eutropius Etenorum Pamphylia episcopus dixit: Cum sanctissimi sacratissimi- que patris nostri & episcopi Cyrilli epistola hodie recitata, conueniat cum iis omnibus quæ trecenti decem & octo sancti patres Nicææ congregati exposuerunt, ego quoque huic assentior, subscriboque; & in hac confessione Christo Domino olim sisti percipio.

Secundianus episcopus Lamia, prouinciæ Thessalia, dixit: Id credidi, & credo: id sensi, & sentio, quod a trecentis decem & octo sanctis & spiritualibus patribus & episcopis Nicææ congregatis expositum est. Cui expositioni sanctissimi Deoque additissimi patris nostri & episcopi Cyrilli epistola modo prælecta, consentanea est.

Theodorus Echinæi prouinciæ Thessalia episcopus dixit: Hæc eadem & ego quoque sentio, eisdemque subscribo.

Rufinus Taborum episcopus dixit: Quæ sanctissimi patres Nicææ congregati tenuerunt & crediderunt, hæc ego quoque credo & teneo: Cyrilli præterea sanctissimi, sacratissimi- que ac Deo deuotissimi patris nostri & episcopi epistolæ, quod nihil nisi iustum rectumque contineat, neque expositæ fidei aliqua ex parte repugnet, assentior.

Theodorus Arbelorum episcopus dixit: Et ego quoque eadem iudico, & sanctissimi sacratissimi- que episcopi Cyrilli epistolam, ut quæ rectam orthodoxamque fidem complexa sit, meo suffragio approbo.

Paulus Anthedonis episcopus dixit : Et ego epistola sanctissimi sacratissimique episcopi Cyrilli, quod recte & orthodoxe scripta sit, & fidei sanctorum patrum qui Nicææ quondam conuenerunt, non refragetur, adstipulor.

Letoius Libyadis episcopus dixit: Quod sancti patres nostri Nicæni constituerunt, (nam fidem orthodoxæ fidei conuenienter exposuerunt) hoc & ego quoque credo, & Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi epistola consentio.

Petrus Parembolæ episcopus dixit : Ego item huic sententiæ me socium adscribo; epistolamque Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi, vt quæ rectam piãque doctrinam contineat, laudo & probo.

Ioannes Augustopolis episcopus dixit : Iuxta fidei regulam a sanctis patribus nobis traditam, sic ego quoque credo; subscriboque epistola Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi, vt quæ doctrinam ab hac fide non declinantem comprehendat.

Saidas Phænis episcopus dixit: Cû sanctissimi sacratissimique episcopi Cyrilli epistola orthodoxæ fidei consona doceat, ei assentior.

Theodorus Gadarorum episcopus dixit: Quandoquidem epistola Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi prælecta doctrinam rectam piãque, & fidei a sanctis patribus Nicææ congregatis expositæ consonam complectitur, in illius sententiam ego quoque concedo.

•Ioannes

*Æanus Sycamazonis episcopus dixit: Pari modo & ego san-

* Αιλῆς Ἐπίσκοπος Συκαμαζῶν ἔειπεν Ὡσαύτως καὶ ἐγὼ συνήδημαι

Παῦλος Ἐπίσκοπος Ἀνθηδῶνος εἶπε πρὸς Σωπτήριμα καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, καλῶς καὶ ὀρθοδόξως περὶ ἐπιχειρήσεως καὶ ὁμοίως ἐπιχειρήσεως τῆς πίστεως τῆς ἀγίων ἡμῶν πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελεσθέντων.

Λητόιος Ἐπίσκοπος Λιβυάδος εἶπε κατὰ τὴν συνήθησαν ἀγίων ἡμῶν πατέρων ἐν Νικαίᾳ συνελεσθέντων ἀρμοδίως καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως πῶς πίστιν ἐξέδεικτο καὶ τῆς πίστεως, καὶ συνήδημαι τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου.

Πέτρος Ἐπίσκοπος Παρεμβολῆων εἶπε καὶ ἐγὼ αὐτὰ φρονῶ καὶ συνήδημαι τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, καλῶς καὶ ὁσιωτῶς περὶ ἐπιχειρήσεως.

Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Ἀυγουστοπόλεως εἶπε καὶ ἐγὼ τὴν πίστιν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, οὕτω καὶ τῆς πίστεως, καὶ συνήδημαι τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, σωφράδως περὶ ἐπιχειρήσεως ταύτης τῆς πίστεως.

Σαΐδας Ἐπίσκοπος Φαινοῦ εἶπε Κατὰ πῶς ὀρθοδόξως πίστιν οὕτω περὶ ἐπιχειρήσεως ἢ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, ἢ συνήδημαι.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Γαδάρον εἶπεν Ἐπεὶ δὴ καλῶς καὶ ὁσιωτῶς καὶ ἀρμοδίως τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν συνελεσθέντων ἐν τῇ Νικαίᾳ, περὶ ἐπιχειρήσεως ἢ ἀναγνωθεῖσα Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, ταύτης καὶ ἐγὼ συνήδημαι.

ANNO CHRISTI 431

ANNO CHRISTI 463.
τῆ Ἐπιστολῆ τῶ ἀγιωτάτου καὶ ὁσιω-
τάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, Ἐξα-
κολουθησάσης τῆ ὀρθοδόξου πίστεως τῆ
ἐκτεθείσης ὑπὸ τῶ ἀγιωτάτων ἡμῶν
πατέρων.

Θεοδόσιος Ἐπίσκοπος Μασσα-
ρον τῆ Ἀσίας εἶπε· Τῆ ἐκτεθείσης πί-
στεως τῶ ἀγιωτάτων πατέρων τῶν σωελ-
δόντων ἐν Νικαίᾳ, λέγων δὴ τῶ τετα-
κοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, ὅςδε ἄρχῃς μέ-
χει καὶ νῦν πέπυσθικώς, σωωρδὰ
ὑπεμεχούσης καὶ τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ἱεραφεί-
σης παρὰ τῶ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλε-
στάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου πρὸς
τὸν Ἐπίσκοπον Νεστόριον τὸν ἐπί-
σκοπον, ἐμμένω καὶ σωπήθεμαι, συμ-
φώνω οὖσα, ὡς ἐφίλω, τῆ ἑπὶ τῶ πατέρων
ψυχωφελῆ διδασκαλία.

Ἀλέξανδρος Ἐπίσκοπος Ἀρχα-
δουπόλεως τῆς Ἀσίας εἶπε· Τῆ Ἐπι-
στολῆ τῆ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κυ-
ρίλλου σωωρδὰ τῆ τῶ ἀγιωτάτων πατέ-
ρων ἐκτεθείσης, τῆν ὑποαχθέντων ἐν
τῆ Νικαίᾳ πόλει, πούτεσι τῶν τετα-
κοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, πίστες ὁμοφρό-
νω οὖσα, καὶ πιστεύω καὶ ἐπίσθουσα, καὶ
οὕτως ἀρχομαι φρονεῖν.

Μάξιμος Ἐπίσκοπος Κύμης τῆς
Ἀσίας εἶπε· Τῆ Ἐπιστολῆ τῶ ἀγιωτά-
του καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν
καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου συμ-
φώνω οὖσα τῆ ὀρθῆ πίστεως τῆ ἐκτεθείσης
ὑπὸ τῶ ἀγιωτάτων πατέρων τῶν ἐν Νι-
καίᾳ σωελδόντων, τῶ τετακοσίων
δέκα καὶ ὀκτώ, σωωρδὰ τῶν τῶ καὶ
σωπήθεμαι, καὶ ὁμολογῶ τῶν τῶ ὀρ-
θόδοξου (τῶ) πλὴν πίστεων.

* Θεοσεβίος Ἐπίσκοπος Περγαμῆς
εἶπε· Τῆ ἐκτεθείσης πίστεως τῶν τετακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ ἀγιωτάτων πατέ-
ρων πιστεύω, καὶ παραδέδωκα ταῖς ἀγίαις τῆς θεοῦ ἐκκλησίας· ἅμα

sanctissimi sacratissimique episcopi
Cyrilli epistolæ subscribo; quip-
pe quæ fidem orthodoxam, a san-
ctissimis patribus nostris tradi-
tam, exacte assecuta sit.

Theodosius Mastaurorum A-
siae episcopus dixit: Cum fidem,
quam trecenti decem & octo san-
cti patres Nicææ quondam expo-
suerunt, iam inde ab initio ad præ-
sentem vsque diem fideliter sem-
per complexus sim; Cyrilli san-
ctissimi, Deoque dilectissimi epi-
scopi epistolam ad religiosissi-
mum episcopum Nestorium per-
scriptam, ab illa non recedentem,
pariter amplector; & huic quo-
que, utpote doctrinæ patrum ad
animarum utilitatem compara-
tæ conformi, adhæreo subscri-
boque.

Alexander Arcadiopolis Asiæ
episcopus dixit: Sanctissimi, Dei-
que amantissimi episcopi Cyrilli
epistolæ, fidei trecentorum de-
cem & octo sanctorum patrum
Nicænorum consona consentaneaque
docenti, fidem habui & habeo,
atque in hac fidei sententia
perseuerare etiam atque etiam
cupio.

Maximus Cumarum Asiæ epi-
scopus dixit: Sanctissimi piissimi-
que patris nostri & archiepiscopi
Cyrilli epistolæ, quod a recta fi-
de, quam sancti patres Nicæni edi-
derunt, non discrepet, assentior
subscriboque, & hanc fidem or-
thodoxam esse confiteor.

* Theosebius Prienæ episco-
pus dixit: Fidei symbolum a tre-
centis decem & octo sanctis patri-
bus editum recipio, quod etiam
sanctis Dei ecclesiis tradidi. Quin

* τῆς ὀρθο-
δόξου πί-
στεως τῶ
ἀγιωτάτου
καὶ θεοφι-
λεστάτου
ἐπισκόπου
Κυρίλλου
πρὸς τὸν
ἐπίσκοπον
Νεστόριον
τὸν ἐπίσκοπον
ἐμμένω καὶ
σωπήθεμαι,
καὶ ὁμολογῶ
τῶν τῶ ὀρ-
θόδοξου
πίστεων.

* τῆς ὀρθο-
δόξου πί-
στεως τῶ
ἀγιωτάτου
καὶ θεοφι-
λεστάτου
πατρὸς ἡμῶν
καὶ ἀρχιε-
πισκόπου
Κυρίλλου
συμφώνω
οὖσα τῆ
ὀρθῆ πί-
στεως τῆ
ἐκτεθείσης
ὑπὸ τῶ
ἀγιωτάτων
πατέρων
τῶν ἐν
Νικαίᾳ
σωελδόντων,
τῶν τετα-
κοσίων
δέκα καὶ
ὀκτώ, σω-
ωρδὰ τῶν
τῶ καὶ
σωπήθεμαι,
καὶ ὁμολογῶ
τῶν τῶ ὀρ-
θόδοξου
πίστεων.

* Θεοσεβίος

*Theodo-
sius

& Cyrilli quoque sanctissimi, Deoque dilectissimi archiepiscopi epistolam, quam ad religiosissimum Nestorium dedit, tamquam fidei apud Nicæam exposita consentaneam admitto.

Eutropius Euazorum episcopus dixit: Iuxta sanctorum Nicænorum patrum fidem, Cyrilli quoque piissimi episcopi epistolæ, quod cum illorum patrum fide minime pugnet, consentio, eidemque credidi & credo, & in hac fide me moriturum cupio.

Euthalius Colophonis Asiæ episcopus dixit: Sanctæ fidei sanctorum patrum qui olim Nicææ conuenerunt, & sacratissimi piissimique episcopi Cyrilli epistolæ, quam ad religiosissimum Nestorium destinavit, propterea quod cum Nicæno symbolo consentiat, adstipulor ac subscribo, & iuxta hanc traditionem credo.

Docimachus Maroniæ episcopus dixit: Cum literas Deo dilectissimi sacratissimique patris nostri archiepiscopi Cyrilli, fidei pie in Christum a sanctis patribus in Nicæa ciuitate quondam expositæ consentaneas esse videam, iis assentior, easque approbo; & cum antea sic senserim, cam ipsam fidem ad mortem vsque integram conseruare desidero.

Lucianus Toperi episcopus dixit: Epistolæ sanctissimi, Deoque dilectissimi patris nostri Cyrilli ad religiosissimum Nestorium exarata, & coram hic paulo ante recitata, eiusdemque doctrinæ per omnia suffragor. Et quoniam expositioni sanctæ Synodi in Nicænorum metropoli quondam

κτ' πάντα * δέλεωκα τῆ ἀγία συνόδω τῆ εἰς τὴν Νικαίαν μητρόπολιν ἐκτε-

καὶ τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου δεσποτικοῦ Κυ-
ελλου, τῆ γραφείῃ πρὸς τὸν ἀ-
λαβέστατον Νεστορίον, συναδὰ ἐ-
χούση τῆ πρὸς τῶν ἀγίων πατέρων τῶν
ἐν Νικαίᾳ.

Εὐτρόπιος Ἐπίσκοπος Εὐάζων
εἶπε· Κατὰ τὴν πίστιν τῶν τριακοσίων
δέκα καὶ ὀκτὼ Ἐπισκόπων τῶν ἐν Νι-
καίᾳ συνελθόντων, καὶ τῆ Ἐπιστολῆ
τῆ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κυελλ-
λου συμφώνω οὐσῃ καὶ αὐτὸς Ἐπι-
σκόπος, καὶ πισθίω, καὶ οὕτως ἄρχομαι
ὑποτάξαι.

Εὐθάλιος Ἐπίσκοπος Κολοφώνων
τῆς Ἀσίας εἶπε· Τῆ ἀγία πρὸς τὸν
ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνε-
ελθόντων, καὶ τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ὁσιώτα-
του καὶ θεοσεβέστατου Ἐπισκόπου Κυ-
ελλου πρὸς τὸν ἀλαβέστατον Νε-
στορίον συμφώνω οὐσῃ καὶ πείθομαι
καὶ συναίνω, καὶ κτ' ταῦτα πισθίω
τὴν ὑπόδοσιν.

Δοκιμάσιος Ἐπίσκοπος Μαρωνείας
εἶπε· Τῆ δόσεως καὶ φιλο-
χρίστως ἐκπεδείξῃ πρὸς τὸν ἀ-
γίων πατέρων ἐν τῇ Νικαίᾳ πό-
λει σύμφωνα ὄσῃ τὰ γραμματὰ
τῆ θεοφιλεστάτου καὶ ὁσιώτατου πατρὸς
ἡμῶν δεσποτικοῦ Κυελλου,
συνήδομαι καὶ σωμαρέσκομαι, οὐ-
τω φρονήσας, * μέχει τέλους ἀπρω-
τον διαφυλάξαι.

Λουκιανὸς Ἐπίσκοπος * Τοπε-
ρίου εἶπεν· Αναγνωδείσης τῆς Ἐπι-
στολῆς τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου
πατρὸς ἡμῶν Κυελλου, ἧς ἐπέστ-
λε τῶν ἀλαβέστατου Νεστορίου, δε-
σκομαι τῆ ὑπαγορεύει· καὶ συναδὰ
τῆ εἰς τὴν Νικαίαν μητρόπολιν ἐκτε-
θείσης,

ANNO
CHRIST.
451.

ANNO CHRISTI 431. Δείση, σωμαρέσκομαι, ἀφρωτων αὐ-
τῶν μέχρι τέλους διαφυλάξων.

Εννέπος Ἐπίσκοπος Μαξιμιανῶ-
πόλεως εἶπε· Τῆ παρα τῶ ὁσιώτατων
πατέρων ἐκτεθείση πίστις ἐν τῆ Νικα-
μεσσιῶν ἑων πόλει, ἀναγνοῖς σύμφωνον οὐ-
σαν τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ἀγιωτάτου καὶ θεο-
φιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν Ἐπισκόπου
Κυελλῆ γραφείσαν πρὸς Νεστόριον
τῆ βλαβέσατον, σωμαρέσκομαι, καὶ
σωπήδεμαι οὐτω φρονεῖν καὶ πρῶτω
ταύτῳ ἀσάλευτον διαφυλάξαι.

Στέφανος Ἐπίσκοπος Δίου εἶπεν·
Ανέγνωμι σύμφωνον τυχαῖουσαν
τῆ Ἐπιστολῆ τῆ ἀγιωτάτου καὶ ἱερομά-
καρος πατρὸς ἡμῶν ἐπισκόπου Κυελλῆ
λου τῆ ἐκτεθείση πρὸς τῆ ἀγιων καὶ
θεοφόρον τῆ ἐν Νικαίᾳ σιναλδόν-
των. ὁθεν καὶ αὐτὸς σιμανω ταύτῃ,
ἐν αὐτῶν καὶ ταύτῃ Ἐπίστυσα, καὶ πρῶτω.

Μόδεστος Ἐπίσκοπος τῆ Ἀνεων πό-
Ανεων λεως τῆς Φρυγίας εἶπε· Καρῶ ἐμμέ-
νω τῆ ἐκτεθείση πίστις τῆ ἀγιων πατέ-
ρον τελακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ τῆ ἐν
Νικαίᾳ σιναλδόντων· οὐ μὲν ἄλλα
καὶ τῆ νυνὶ ἀναγνωθείση Ἐπιστολῇ ὑπὸ
τῆ ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Σεχρεπ-
σκόπου Κυελλῆ, τῆ γραφείση πρὸς
τῆ βλαβέσατον Νεστέριον, συμ-
φώνως ἐκτεθείση τῆ πίστις τῆ πρῶ-
λεχθέντων ἀγιων πατέρων.

Αφόβιος Ἐπίσκοπος *Κολωνος* εἶ-
Κολωνος πε· Παρδμαγνωθείσης τῆ ἀγία σι-
νόδα τῆς Ἐπιστολῆς τῆ ἀγιωτάτου καὶ
θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κυελλῆ-
ἱπας, ἰχθῆς λου, σιμαρδὰ ἐχούση τῆ ἐκτεθείση
ὑπὸ τῆ ἀγιων πατέρων τῆ ἐν Νικαίᾳ
τελακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, ταύτῃ τῆ
πίστις σιμαρδῆμαι, καὶ πρῶτω.

Μάξιμος Ἐπίσκοπος Ἀσσοῦ τῆς
Concil. Tom. 5.

congregata, vnde quaque conso-
nam comperio, illam approbo, e-
iusque fidem ad mortem usque
retinere percipio.

Ennepius Maximianopolis epi-
scopus dixit: Cum epistolam san-
ctissimi Deique amantissimi pa-
tris nostri episcopi Cyrilli ad reli-
giosissimum Nestorium perscri-
ptam, fidei a sacratissimis patri-
bus in Nicænorum metropoli o-
lim congregatis exposita cōcor-
dem consentientemq; inueniam,
comprobo eam, atque ita sentiam
me fateor, inconcussamque ad fi-
nem usque seruaturum me hanc
fidem confido.

Stephanus Dicensis episcopus di-
xit: Epistolam sanctissimi ac ter-
beati patris nostri episcopi Cyrilli
cum fide per trecentos decem &
octo sanctos patres & episcopos,
qui Nicææ olim conuenerunt, ex-
posita conuenientem legimus,
quare & ego quoque illi assen-
tior, eidemque credidi, & credo.

Modestus *Aneorum ciuitatis*
Phrygiæ episcopus dixit: Et ego
quoque fidei a trecentis decem
& octo sanctis patribus Nicænis
explanata inhæreo infistoque.
quin & epistolæ quoque sanctissi-
mi patris nostri archiepiscopi Cy-
rilli ad reuerendissimum Nesto-
rium exarata, & iam nunc reci-
tata, quod fidei a præfatis sanctis
patribus exposita nequaquam re-
pugnet, assentior.

Aphobius *Colonæ episcopus*
dixit: Epistolæ sanctissimi, Dei-
que amantissimi episcopi Cyrilli
modo recitæ, quod a fide per
trecentos decem & octo sanctos
patres qui Nicææ conuenerunt,
explanata non discrepet, assen-
tior, credoque.

Maximus Assi ciuitatis Asiæ
Nnn

episcopus dixit: Quemadmodum sanctissimus Deiq; amantissimus episcopus noster Memnon deposuit, ita & ego credo, & in hac fide perseuero.

Dorotheus Myrrhinæ ciuitatis Asiæ episcopus dixit: Epistolæ Cyrilli longe sanctissimi piissimi- que episcopi & patris nostri iam recitata, quod a trecentorum decem & octo sanctorum patrum fide nulla in parte discrepet, credo, & quod illa sentit, ego quoque sentio.

*Dyrrhachii

Eucharis* Doracii episcopus dixit: Sanctissimi Deoq; dilectissimi archiepiscopi & patris nostri Cyrilli epistolam ad religiosissimum Nestorium scriptam iusta trutina examinans, fidei a sanctis patribus nostris Nicææ quondam congregatis explanatæ respondere comperio. quare & ego quoque sic teneo & credo; atque ad eundem modum comparatus, in Domino viuere & mori exopto.

*Aninyfiæ

Theodorus episcopus* Anineti dixit: Ego quoque sanctorum patrum sententiæ de fide in Nicæna ciuitate olim exposita, necnon & epistolæ a sacratissimo, Deique amantissimo episcopo Cyrillo ad religiosissimum episcopum Nestorium exaratae adstipulor.

Eudoxius Chomatidis ciuitatis Lyciæ episcopus dixit: Admiratus sum quæ sacratissimus sanctissimusq; pater noster Cyrillus ad reuerendissimū Nestorium perscripsit, quod fidei a sanctis patribus Nicænis explanatæ minime refragentur, fateorque ac depono, hoc ipsum me sentire, sicut & sancti patres nostri exposuerunt.

Ἐγὼ ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἐν Νικαίᾳ. καὶ σιωπῆσαι καὶ ὁμολογῶ οὕτω φρονεῖν, καθὼς καὶ ὁ ἀγιώτατοι πατέρες ἡμῶν ὤξεδυντο.

Ἀσίας εἶπε· Καθὼς ὁ ἀγιώτατος καὶ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος ἡμῶν Μένων κατέθετο, ταύτῃ τῇ πίστι καὶ ἡ πίστις καὶ ἐμμένω.

Δωρόθεος ἐπίσκοπος Μυρηνῆς Ἀσίας εἶπε· Τῆ ἐκτεθείσῃ πίστι ὑπὸ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν τετρακοσίων δεκά καὶ ὀκτώ σωαθὰ ἀπειχούσης καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀγαθαδείσης ἁπλῶς τὰ πάντα ἀγιώτατου καὶ θεοφιλέστατου ἐπισκόπου καὶ πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἐπιστάτω, καὶ οὕτω φρονῶ.

Εὐχάριος ἐπίσκοπος Δωρακίου εἶπεν· Ὁρθῶς καὶ πάντῃ δικαίως κατανοήσας τὴν ἐπιστολὴν ἔχον τὴν ἀγιώτατου ἐκτεθείσῃ τῆς θεοφιλέστατου ἀρχιεπισκόπου καὶ πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, τὴν πρὸς τὸν ἀλαβείστον Νεστόριον γραφείσαν, ἔβρον σύμφωνον ἔσσαν τῇ ἐκτεθείσῃ πίστι ἁπλῶς τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν τῶν σωελδόντων καὶ κληροῖς ἐν Νικαίᾳ· καὶ ἡ πίστις καὶ ἐμμένω, καὶ ὁμοθυμαδὸν αὐτὸς ζῆσαι καὶ τελειῶσαι ἐν κυρίῳ.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἀνιήτου εἶπε· Σιωμῶν καὶ αὐτὸς τῇ καταθέσει τῶν ἀγίων πατέρων ἀπὸ τῆς ἐκτεθείσης πίστεως ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῇ γραφείσῃ παρὰ τῶν ὁσιωτάτων καὶ θεοφιλέστατων ἐπισκόπου Κυρίλλου ἐπιστολῆς πρὸς τὸν ἀλαβείστον ἐπίσκοπον Νεστόριον.

Εὐδόξιος ἐπίσκοπος Λυκίας πόλεως Χαματιῶν εἶπεν· Ἐθαύμασα τὰ γραφέντα ἁπλῶς τῶν ὁσιωτάτων καὶ ἀγιώτατων πατρῶν ἡμῶν Κυρίλλου τῶν ἀλαβείστον Νεστόριον, σύμφωνά ὄντα τῇ ἐκτεθείσῃ πίστι ἁπλῶς.

ANNO
CHRISTI
431.

Φίλιππος Ἐπίσκοπος Περγᾶ-
μου εἶπε· Σιωπήθεμα τῇ ἐκτεθείσῃ
ὑπὸ τῆς ἁγίων πατέρων πῆσι, τῆς
συναθρόντων κτ' Νίκαιαν τετρακο-
σίων δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ κτ' εὐὸν κα-
νόνας ἐκείνους οἷς ἦν αὐτοὶ ἔξεδεν-
τω, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τῆς ἁγιωτάτου ἀρ-
χιεπισκόπου Κυρίλλου, συμφώνως
οὔσης τοῖς αὐτοῖς κανόσι· ἔοῦτω Φρο-
νώ καὶ πισθῶ.

Εὐσέβιος Ἐπίσκοπος Μαγνησίας
τῆς Ἀσίας εἶπε· Τῇ ἐκτεθείσῃ πῆσι ἄρα
τῆς ἁγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ σω-
ελθόντων τῆς· σιωπήθεμα, ἔτι τῇ ἐπι-
στολῇ τῆς ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχι-
επισκόπου Κυρίλλου, ἀπειρηγύση
συνωδά, καὶ οὔτω Φρονώ, ἔ πισθῶ.

Εὐτύχιος Ἐπίσκοπος τῆς Ερυθρῆς
πόλεως τῆς Ἀσίας εἶπε· Πειθεῖς ὄλε-
σι ἔδοξε τῆς ἁγίων πατέρων
τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων τῆς τε
μητροπολιτῶν τῆς ἀπὸ διαφόρων
ἐπαρχιῶν, ἔτι τῇ γραφείσῃ ἐπιστολῇ
πρὸς τὸν ἀλαβέστατον Νεστόρειον
ἄρα τῆς ἁγιωτάτου Ἐπισκόπου Κυ-
ρίλλου, ὁμολογῶ καὶ πισθῶ.

Δονάτος Ἐπίσκοπος Νικοπόλεως
παλαμᾶς Ἡπείρου εἶπεν· Επακούσας
τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀναγνωθείσης σήμερον
ἐπὶ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ μεγάλης σω-
βόδου, ἧς ἐγραψεν ὁ ἁγιώτατος καὶ
θεοφιλέστατος πατὴρ ἡμῶν καὶ συλλει-
πυργὸς Κυρίλλος πρὸς τὸν ἀλαβέ-
στατον Νεστόρειον· ἄρα τε αὐτὸν σύμ-
φωνον καὶ συμφωλόρον τῇ τῆς ἁγίων
πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων,
καὶ ἐκτεθειμένων τῶν ὀρθόδοξον πίστιν, τυ-
χάντας, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἀξιώσας
τὸ τε ἕφος τῆς ἐπιστολῆς, καὶ τῆς ὀρθόδοξον
πίστιν τῆς αὐτῆς γραφείσας, οὔτω καὶ γὰρ πισθῶ καὶ συγκαταπέθεμα.

Concil. Tom. 5.

Philippus Pergami episcopus
dixit: Subscribo fidei a trecentis
decem & octo sanctis patribus Ni-
cænis expositæ, & iuxta sanctio-
nes, quas illi ipsi ediderunt; ipsi
quoque sanctissimi archiepiscopi
Cyrilli epistolæ, quæ cum iisdem
canonibus per omnia consentit:
atque ad hunc modum sentio &
credo.

Eusebius Magnesiæ ciuitatis
Asiæ episcopus dixit: Fidem a
trecentis decem & octo sanctis
patribus expositam amplector;
sanctissimi quoque patris nostri
archiepiscopi Cyrilli epistolæ,
quæ Nicænae fidei vnde quaque
concinit, assentior; atque ita sen-
tio & credo.

Eutychius Erythrorum ciui-
tatis Asiæ episcopus dixit: Persua-
sus visu & demonstrationibus san-
ctorum patrum qui Nicæa con-
uenerunt, diuersarum etiam pro-
uinciarum metropolitanorum,
nec non epistolæ quam sanctissi-
mus episcopus Cyrillus ad reue-
rendissimum Nestorium dedit,
confiteor & credo.

Donatus Nicopolis veteris Epi-
ri episcopus dixit: Cum epistolâ,
quam sanctissimus piissimusq; pa-
ter noster & comminister Cyril-
lus ad reuerendissimū Nestorium
misit, hodiernaque die in sancta
hac & magna Synodo relegi cu-
rauit, sanctorum patrum Nicæa
congregatorum, orthodoxamq;
fidem exponentium, sententiæ
fideique consonam consentien-
temque inuenerim; ipsum episto-
læ contextum toto animo appro-
bans, orthodoxamque fidem in
illa inclusam, ego quoque ita cre-
do & affirmo.

Nnn ij

*Theodo-
rus

*Dorotheus episcopus ciuitatis Dodonæ dixit: Quæ sanctissimus metropolis meæ episcopus Donatus sentit, affirmavitq; ego quoque sentio & affirmo.

Heracleo Tralleorum episcopus dixit: Sanctorum patrum vestigiis inhæreo, ac expositioni trecentorum decem & octo episcoporum, qui in Nicæna Synodo orthodoxæ fidei præcones extiterunt, constanter assentior. Porro autem in sancta hac Ephesina Synodo sanctissimum Deoq; deuotissimum episcopum & patrem nostrum Cyrillum eadem illa per epistolam prædicantem & illustrantem nostras mentes audiens, agnoscentisque ea trecentorum decem & octo patrum sententiæ consentanea esse, adstipulor; optoque in hac fide vsque perseuerare, & vestris precibus adiutus vita defungi.

Paralios ciuitatis Andraporum episcopus dixit: Fidem quam a trecentis decem & octo sanctis patribus in Nicæna ciuitate quodam congregatis traditam vna cum lacte hausi, etiamnum teneo & comprobo; ea quoque quæ sanctissimus Deoque amantissimus pater noster archiepiscopus Cyrillus fusiore quadam expositione paulo ante nobis scripta proposuit, huic ipsi patrum symbolo per omnia conformia & consona comperio, & iis assentior, & in ea fide huius vitæ cursum absolucere desidero.

Archelaus Myndi ciuitatis Carixæ episcopus dixit: Deo deuotissimi piissimique patris nostri archiepiscopi Cyrilli epistola, fidei pie salubriterque a sanctis Deoque deditissimis patribus & episcopis apud Nicæam olim con-

* Δωρόθεος Ἐπίσκοπος πόλεως Δωδώνης εἶπε· Κατὰ συναγωγὰ καὶ συγκαταπέμματα οἷς κειτέτετο ὁ ἀγιώτατος Ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως τῆ ἐμῆς Δοναῖτος.

Ἡρακλείων Τραλλέων Ἐπίσκοπος εἶπε· Κατὰ ἴηρος βαίνα τῆς ἀγίων πατέρων, καὶ Ἐπιμύθια τῆ ἐκείσε τῆ συναόδου τῆς ἡγουμένης ἐν Νικαίᾳ, τῆς τελακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Ἐπισκόπων τῆ πλεῖν ὀρθοδοξίᾳ κηρυξάντων, πάλιν δὲ ἐν τῇ ἀγία ταύτῃ συναόδῳ τῆ καὶ πλεῖν Εφεσίων μητροπόλιν ἡγουμένη τὰ αὐτὰ ἀκούσας τῆ ἀγιώτατου καὶ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου, τῆ πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἐν τῇ Ἐπισολῇ κηρυξάντος, καὶ μάλῃ Φωππαντος ἡμᾶς, καὶ συναγωγὰ τοῖς τελακοσίοις δέκα καὶ ὀκτὼ γνωρίσας ταῦτα, καὶ συναγωγὰ, καὶ βύζομαι ταύτῃ τῆ πίστι διαμείναι, Ἐ τῆς βύζοις ὑμῶν οὕτω τελειωθῶμαι.

Γαερίλιος Ἐπίσκοπος πόλεως Ἀνδράπων εἶπεν· Ἐντραφεῖς τῆ πίστι τῆ ἐκτεθείση ὡρὰ τῆς ἀγίων πατέρων τῆ τῆ καὶ Νίκαίου, οὕτω καὶ πισθῶμαι Ἐ συναγωγὰ, καὶ συναβύζομαι. συναγωγὰ δὲ βύζομαι καὶ πάντα ἐν πλατυτέρῃ τῇ ἐξηγήσει, τῇ αὐτῇ ἐκείσε καὶ τῆς δέξιως ἡμῶν ἀναγνωθέντα παρὰ τῆ ἀγιώτατου καὶ Θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν Σεργίου Κυρίλλου γραφέντα, καὶ συναγωγὰ, καὶ βύζομαι ἐν ταύτῃ τελειωθῶμαι τῆ πίστι.

Ἀρχέλαος Ἐπίσκοπος πόλεως Μυώδου τῆ Καρίας εἶπε· Τῆς βύζοις ἡμῶν καὶ συναβύζομαι ὡρὰ δέξιως τῆς πίστεως παρὰ τῆς ἀγίων καὶ Θεοφιλεστάτων πατέρων καὶ Ἐπισκόπων τῆς συλλεγῶν ἐν τῇ Νικαίᾳ πόλει,

ANNO
CHRISTI
451.
* Quiliani

ANNO 491. CHRISTI
 ἰσοῦ πῶς ὄντι καὶ σύμφωνος ἡ ἐπιστολὴ
 τῶν ἁγίων πατέρων καὶ θεοφιλεστάτου πα-
 τρός ἡμῶν ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου.
 Ἐπεὶ δὲ οὕτως ὁμολογῶ, καὶ βί-
 χουμαι.

* κ. α. ρ. ρ. ρ.
 * α. ρ. ρ.
 Ἀπελλὰς ἐπίσκοπος * Κιβύρρας
 τῆς Καρίας εἶπε· Κατὰ τὰ αὐτὰ κα-
 ταπέδειμαι, καὶ τούτοις σιωπῶ.

Θωμάς ἐπίσκοπος Δέρβης τῆς Λυ-
 καονίας εἶπε· Συγκαταπέδειμαι καὶ αὐ-
 τὸς σιωπῶν τῆν ἁγίων πατέρων πί-
 στίν, καὶ τῆν ἐπιστολὴν τῆν γραφεῖσαν παρὰ
 τῶν ἁγίων πατέρων καὶ θεοσεβέστατου ἀρ-
 χιεπισκόπου Κυρίλλου καὶ ὁμόθετον
 καὶ ὁμόπιστόν ἐμι ταῦτα.

Θεμιστίου ἐπίσκοπος Ἰασσοῦ τῆς
 Καρίας εἶπε· Κατὰ τὴν ὑγιᾶ πίστιν τῶν
 ἁγίων πατέρων ἧν ἐν Νικαίᾳ τετρα-
 κοσίων δέκα ἔσονται, καὶ τὴν ὁμόφω-
 νον ἐπιστολὴν τὴν ἀναγνωθεῖσαν τῶν
 θεοφιλεστάτων ἀρχιεπισκόπου πατρός
 ἡμῶν Κυρίλλου, καὶ αὐτὰ περὶ βίω,
 καὶ καταπέδειμαι.

Σπουδαίου ἐπίσκοπος Κερει-
 μων ἐπαρχίας Καρίας εἶπε· Τῆν πίστιν
 τῆν ἐκπεδείσθη παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων
 ἧν ἐν σωμαχθέντων καὶ τῆν Νικαίων πό-
 λιν καὶ σινέλιον, καὶ συζῆν βίχουμαι.
 ὁμοίως ἔστι καὶ τῆν ἐπιστολὴν τῆν γραφῆ-
 σαν παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ ἀρχιεπι-
 σκόπου καὶ πατρός ἡμῶν Κυρίλλου τῶν
 θεοσεβέστατων Νεσορείου, ὁμώνυμον
 δεασάμηνος, καὶ ταῦτα καταδέχο-
 μαί, ἔσονται δὲ διαφωτισθῶν τῆν πίστεως
 διέλευσιν. διὸ καὶ εἰς ἐκάστην πό-
 των ἔσονται περὶ βίω, καὶ συζητήσομαι.

Αφθόνου ἐπίσκοπος Ἡρα-
 κλείας τῆς Καρίας εἶπε· Ἐρμιωνεία
 καὶ θεμελίος ὄντι τῆς παραδοθείσης ἡμῖν
 βίσεως πίστεως παρὰ τῶν ἐν Νικαίᾳ
 ἁγίων πατέρων καὶ ἐπισκόπων ἡ ἐπιστολὴ
 τῶν ἁγίων πατέρων καὶ θεοφιλεστάτου

gregatis expositæ, omnino re-
 spondet: itaque hoc me quoque
 credere & tenere profiteor, & in
 posterum credere exopto.

Apellas Cibyrhæ Carix episcopus dixit: Ego quoque eadem affirmo, iisdemque subscribo.

Thomas Derbæ Lycaoniæ episcopus dixit: Et ipse quoque cum sanctorum patrum fidem, tum sanctissimi quoque piissimique archiepiscopi Cyrilli epistolam suscipio, idemque quod illa, teneo & credo.

Themistius Iassî Carix episcopus dixit: Iuxta sanam trecentorum decem & octo sanctorum patrum Nicænorum fidem, illique consonam piissimi archiepiscopi patris nostri Cyrilli epistolam hic recitatam, equidem credo, & affirmo.

Spudafius Ceramorum provinciæ Carix episcopus dixit: In sanctorum Nicænorum patrum fide hætenus vixi, & quod reliquum est vitæ in ea transigere peropto. Pari modo & epistolam quoque, quam sanctissimus archiepiscopus & pater noster Cyrillus ad piissimum Nestorium conscripsit, recipio amplectorque, ut quæ nulla ex parte a symbolo Nicæno discrepare comperiat. quamobrem utriusque horum ad stipulor, utriusque assentior.

Aphthonetus Heracleæ Carix episcopus dixit: Sanctissimi Deoque deuotissimi patris nostri & archiepiscopi Cyrilli epistola haud aliud sane est, quam quædam basis & explanatio fidei, quæ sanctissimi patres & episcopi Nicæni tradiderunt. Quapropter se-

cundum vtriusque traditionem me credere profiteor, & in posterum credere percipio.

Philetus Amazonis Cariæ episcopus dixit: Iuxta cælestem & præclaram illam fidem, quam trecenti decem & octo sanctissimi Deoque carissimi episcopi Nicææ congregati exposuerunt, & hanc sanctissimi piissimique archiepiscopi patris Cyrilli epistolam ipsi sanctæ expositioni consonam, credo & pono, eiusdemque pietati subscribo.

Phanias Harpaforum ciuitatis Cariæ episcopus dixit: Secundum cælestis fidei explanationem a trecentis decem & octo sanctis patribus Nicææ congregatis editam, nec non iuxta sanctissimi ac Deo deuotissimi episcopi & communis patris nostri Cyrilli epistolam ad religiosissimū Nestorium missam, nobisq; prælectam, idem cum ceteris respondeo; quæque ipsa docet, ea me quoque tenere confiteor; quippe quæ a sanctorum patrum fide non recedere videatur.

Promachus episcopus Alindorum Cariæ dixit: Cum ipse quoque cognoscam, sanctissimi piissimique patris nostri archiepiscopi Cyrilli epistolam expositioni fidei, quam sanctissimi Deoque deuotissimi patres nostri & episcopi olim Nicææ congregati exposuerunt, esse concordem; secundum illius doctrinam ac sententiam credo, sentio, & affirmo.

Saidas episcopus Phænis Salutaris Palæstinæ dixit: Assentior epistolæ a sanctissimo & piissimo patre nostro archiepiscopo Cy-

Σαλουταρίας Παλαστίνης εἶπε· Συμπάσκει τῇ ἐπιστολῇ τῇ ἐκτεθεισῇ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν ἁγίου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου

πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου καὶ κτλ ἁμφοτέρω πνεύματι ὁμολογῶ καὶ ὁμολογῶ.

Φιλητὸς ἐπίσκοπος Ἀμαζόνος τῆς Καρίας εἶπε· Κατὰ τὸ οὐράνιον ἐνδοξὸν πνεῦμα τὸ ἐκτεθειμένον παρὰ τῶν ἁγίων Νικαίων συνελθόντων διαβεβημένων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῆς τῆς καὶ κτλ πάντων τῶν ἐπισκόπων τῆς ἁγίας πίστεως καὶ ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς τῶν ἀρχιεπισκόπων Κυρίλλου, συμφωνοῦσαν τῇ αὐτῇ ἁγίᾳ ἐκτεθεισῇ, καὶ καταπέδημα καὶ πνεῦμα, καὶ συμπόσιος εἰμι τῇ αὐτῇ θεοσεβείᾳ.

Φανίας ἐπίσκοπος πόλεως Ἀρπάσων τῆς Καρίας εἶπε· Κατὰ τὸ ἐκτεθειμένον τὸ ἐπουραίου πνεύματος τὸ ἐκτεθειμένον παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἁγίων δέκα ἐκ τῶν συνελθόντων καὶ τῶν Νικαίων, καὶ κτλ τῶν ὑπαναγνωθεύσαντων ἡμῖν ἐπισκόπων παρὰ τῶν ἁγίων καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου καὶ κοινοῦ πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, τῶν ἁγίων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων Νεστέριον, ὁμοθυμάμενον οὔσαν τῇ τῶν ἁγίων πατέρων πίστι, ἅπαντα φρονεῖν ὁμολογῶ καὶ συνκαταπέδημα.

Προμάχος ἐπίσκοπος Ἀλίνδων τῆς Καρίας εἶπε· Γινώσκων καὶ αὐτὸς συμφωνῶ τῇ πᾶσι ἐπισκόποις τῶν ἁγίων καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου τῇ ἐκτεθεισῇ πίστι παρὰ τῶν ἁγίων Νικαίων συνελθόντων ἁγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων πατέρων ἡμῶν ἐπισκόπων, ἅπαντα πνεύματι, καὶ φρονεῖν, καὶ συνκαταπέδημα.

Σαΐδας ἐπίσκοπος Φαινοῦ τῆς

ANNO CHRISTI 431.

λου, γνώσκων σύμφωνον τῆς τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῆς ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων ἀγίων καὶ θεοφόρων πατέρων, καὶ τὸ πρὸς πρὸς καὶ φρονῶ καὶ τοῖς κατατεθείσι ᾧ τὰ ὅσα ἑαυτῶν καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἡμῶν Ιουβενάλιου, συναδουσι τῆς τῆς πατέρων ἐκείνων, συμφωνήζομαι καὶ συναγῶ.

* Σέβριον
Σενεκίου ἐπίσκοπος πόλεως Κοδριάς εἶπε· Κατὰ τὸ ὁμοδοξίαν πρὸς τῆς ἀγίων πατέρων ἡμῶν τῆς τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ, τῆς καὶ Νικαίαν πνεύματος ἀγίου πεπληρωμένων καὶ μὲν ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, πρὸς νυνὶ ἀναγνωδεύσαι ἡμῖν, πρὸς καὶ συναγῶ.

Ιωάννης ἐπίσκοπος Ηφαίστου Ἀντιόχειας εἶπε· Τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης ᾧ τὰ τῆς ἀγίας συνόδου, τῆς συγκροτηθείσης ᾧ τὰ τῆς ἀγίων πατέρων ἐν τῆς Νικαίᾳ καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν ὁμοδοξίαν Νεστορίου γραφείσης παρὰ τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐπισκόπου Κυρίλλου, μὲν ἐξουσιῶν τῆς διδούσας, καὶ μὲν πρὸς ἐν διαφόροις συλλαβαῖς, πάντας ἀγῶν συνήδεται, ἐκ συνδοξάξω, καὶ συλλῶ ὁμοδοξίαι, χάριτι τῆς ἀγίας τετρακίδος.

* Γραμμῶν
Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Παλαιστίνης εἶπε· Κατὰ τὸ ἀπὸ συλλαβαῖς καὶ συναγῶ τῆς ὁρθῆς πίστεως τῆς πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου τῆς δευτεροεπιστολῆς.

* Διόσκωρον
Εὐσέβιος ἐπίσκοπος Ἀσπόνων πόλεως Ἀγκυρᾶς εἶπε· Πολλῶν ἐπιστολῶν οὐσαν πρὸς συμφωνίαν τῆς πίστεως, τῆς τε διὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῆς θεοσεβεστάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐπισκόπου

rillo editæ, illam fidei expositæ a sanctis & diuinis patribus qui Nicææ cõuenerunt, consonam agnoscens, ita credo & sentio. lis quoque assentior & subscribo, quæ a sacratissimo piissimoque episcopo nostro Iuuenali deposita sunt, cum patrum expositioni consona existant.

Senecio episcopus Codriæ dixit: Iuxta fidem a trecentis decem & octo sanctis patribus nostris, Spiritu sancto afflatis, in ciuitate Nicæna definitam; tum iuxta epistolam quoque sanctissimi Deoque deuotissimi patris nostri Cyrilli modo recitatam, credo & subscribo.

Ioannes Hephæsti Augustamnicæ prouinciæ episcopus dixit: Cum fides per sacram sanctorum patrum Synodum in Nicæna ciuitate quondam congregatam, explanata; sanctissimique ac Deo deditissimi patris nostri & episcopi Cyrilli epistola ad religiosissimum Nestorium perscripta eadem sententiam, eademque, diuersis licet syllabis & dictionibus, fidem contineant; ego quoque utriusque subscribo, idemque cum illis sentio, & sanctæ trinitatis gratia munitus ætatem in illis transfigere exopto.

Athanasius Paraliorum episcopus dixit: Et ego quoque eadem pono, affirmoque, & cum recta fide patris nostri Cyrilli archiepiscopi consentio.

Eusebius episcopus Aspronorum ciuitatis Ancyra dixit: Cum perspiciam, inter fidem per piissimi Deoque dilectissimi patris nostri & episcopi Cyrilli episto-

Iam explanatam, & fidem Nicææ quondam a sanctis patribus editam, summam concordiam intercedere, assentior & recipio, eademque cum illis credo, sentio, & doceo.

Theon episcopus Sethroeti dixit: Sanctissimi archiepiscopi nostri Cyrilli epistolæ, quod fidei a sanctis patribus olim Nicææ congregatis expositæ consona doceat, subscribo.

Daniel Darnensium episcopus dixit: Sanctissimi Deoque deuotissimi patris nostri Cyrilli epistolæ iam recitatæ, quod fidei sanctorum patrum Nicæanorum consona exponat, assentior.

Macarius ciuitatis Antei episcopus dixit: Quando eamdem Spiritus sancti gratiam in fidei symbolo a sanctissimis Nicænis patribus exposito, & in sanctissimi sacratissimique archiepiscopi Cyrilli epistola comperio, suspicio & veneror vtrumque, optoque eamdem custodire, regentem & saluantem hominum genus.

Sosipater Septimiacæ episcopus dixit: Prolixo elaboratoque fermone egregia sanctorum patrum miracula recensere, non est meæ facultatis, sed alterius cuiuspiam amplissima eruditione cumulati. Ceterum cum epistola sanctissimi, Deoque dilectissimi patris nostri & archiepiscopi Cyrilli ad Nestorium perscripta, & coram hic recitata, doctrinam Synodo trecentorum decem & octo patrum apud Nicæam quondam celebratæ consonam contineat, hoc ipsum ego sentio, & confirmo quod sancti patres senserunt & crediderunt.

καὶ σιωπῶν, καθὼς καὶ ὁ πατέρες ἡμῶν ὁ ἅγιοι ἐδεδίξασαν καὶ ὀπίσθυσαν.

Σαμυήλ

Κυελλου, τῆς τε ᾧδᾶ τῆς ὁσίως τῶν πατέρων πάλαι ἐκπεθείσης, σιωπῶν, καὶ ἐξομα, καὶ αὐτὰ πᾶσι πᾶσι, καὶ τὰ αὐτὰ δὲ δῶξω, καὶ διδάσω.

Θέων ὀπίσκοπος Σέθροῦτου εἶπε· Σιωπῶν τῆς ὀπίσθου τῆς ἀγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Κυελλου, σιωπῶν ἀνεκδοκίμη τῆς πᾶσι τῆς ἐκπεθείσης παρὰ τῆς καὶ καιροῦ σιωπηλῶν ἀγιωτάτων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ.

Δαμιῆλ ὀπίσκοπος Δάρνεως εἶπε· Σιωπῶν τῆς ἀγνωθείσης ὀπίσθου τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν Κυελλου, σιωπῶν ἀνεκδοκίμη τῆς πᾶσι τῆς ἀγιωτάτων πατέρων ἡμῶν τῆς ἐν Νικαίᾳ.

Μακάριος ὀπίσκοπος Ἀντέου εἶπε· Εὐερον τὴν αὐτῶν ἁγίου πνεύματος χάριν ἐπὶ τῆς ἐκπεθείσης ᾧδᾶς τῶν ἀγιωτάτων πατέρων ἐν Νικαίᾳ πᾶσι, ἐπὶ τῆς ὀπίσθου τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσίως τῶν ἀρχιεπισκόπου Κυελλου, θαυμάζω καὶ ἐμμένω, καὶ ἐξομα ταύτῃ διατηρεῖν κωβερῶσαν καὶ σιωπῶν τὸ τῆς ἀνεκδοκίμης γῆ.

Σωσίπαστρος ὀπίσκοπος Σεπτιμιακῆς εἶπε· Τὸ μὲν πολὺ καταπλάσαι λόγον, καὶ ἐξομα τὰ θαυμάσια τῶν ἀγίων πατέρων, ἐκ ἐμὸν ἀμείνω, ἀλλ' ἐτέρου ἰσὺς ἀγχιώτους μερίστῃ πᾶσι δόξω. ἀγνωθείσης πόνῃ τῆς ὀπίσθου τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυελλου, τῆς θεοφείσης πρὸς Νεστόριον, καὶ σιωπῶν ἀνεκδοκίμης τῆς σιωπῶν τῆς ἀγιωτάτων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ πόλιν, οὕτω καὶ δὲ δῶξω.

ANNO CHRISTI 431.

Σαμουήλ Ἐπίσκοπος Δύσθεως Πενταπόλεως εἶπε· Σύμφωνα πρὸς τοὺς ἁγίους πατέρας τοῦ καὶ πρώτου Νικαίου συνέδου συνελθόντων, καὶ οὕτως καὶ πρὸς τοὺς ἐπακούσας καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου πατρὸς τοῦ Θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου.

Στρατήγιος Ἐπίσκοπος Ἀφρικίδος ἐπαρχίας Αὐγυσταμνικῆς εἶπε· Σύμφωνα καὶ ὁμότερα τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν τῶν τελαχοσίων δεκά καὶ ὀκτώ Ἐπισκόπων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνεδρουσάντων ἀπεχρυσῆς τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ὑποαναγνωθείσης τοῦ ἁγίου πατρὸς τοῦ Θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, τῆς γραφείσης πρὸς τὸν Ἐπιβλέποντα Νεστέριον, ἀναγκαίως ἐφρόνησα καὶ φρονῶ, καὶ Ἐπιστάτω καὶ πρὸς τοὺς καὶ ταῦτα τῆς πρὸς παραμύθω χάριτι τοῦ ἁγίου τελαχίδος, καὶ ταῦτα τῆς ἁγίας Θεοφιλοῦς συνέδου.

Εὐσέβιος Ἐπίσκοπος Νεαποπόλεως ἐπαρχίας Ἀρκαδίας εἶπε· Ἀπεδέξαμην τὴν Ἐπιστολὴν συμφωνοῦσαν τῆς πρὸς τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς ἐννοίῳ.

Μαξιμος Ἐπίσκοπος Ἡλιουπολιτῶν ἐπαρχίας Αὐγυσταμνικῆς εἶπε· Ἀπεδέξαμην τὴν Ἐπιστολὴν τοῦ ἁγίου πατρὸς τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Κυρίλλου, ὁρῶντος οὕτως, καὶ σύμφωνον τῆς τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ πρὸς.

Γαῦλος Ἐπίσκοπος Φλαβωνίας εἶπε· Μίαν καὶ τὴν αὐτὴν διαλάμπουσαν πίστιν, ἠκούσαμεν μὲν πάλαι διὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, νῦν δὲ καὶ διὰ τῆς μεγάλης ταύτης συν-

όδου ἐκ συμφώνου φανείσαν, καὶ

Samuel Dythensis Pentapolis episcopus dixit : Nihil a sanctis patribus, qui apud Nicæam quondam conuenerunt, diuersum credo: auditaque sanctissimi patris & archiepiscopi Cyrilli epistola, illius sententiam & fidem admitto.

Strategius Athribidis prouinciae Augustamnicae episcopus dixit : Quandoquidem epistola sanctissimi piissimique archiepiscopi Cyrilli iam ad reuerendissimum Nestorium perscripta, & modo relecta, ea complectitur & profitetur, quæ cum fide & doctrina sanctorum patrum nostrorum olim Nicææ congregatorum per omnia consentiunt; necessario quod illa sentit & credit, ego quoque credo & sentio, credidique & sensi : atque in hac fide, sanctæ trinitatis, sacræque huius Deo dilectæ Synodi gratia & auxilio, constanter permanco.

Eusebius Nilopolis prouinciae Arcadiae episcopus dixit : Epistolam utpote fidei sanctorum patrum consonam recepi, & iuxta illius sententiam credo.

Marinus Heliopolis prouinciae Augustamnicae episcopus dixit : Epistolam sanctissimi archiepiscopi nostri Cyrilli amplexus sum, ut quæ & vera doceat, & sanctorum patrum Nicænorum fidei consentiat.

Paulus Flauonenis episcopus dixit : Vnam dumtaxat illustrem fidem, quæ olim quidem per sanctos patres apud Nicæam congregatos exposita est; nunc vero & per hanc magnam concordemque Synodum recitata, & per sanctissimi patris nostri Cyrilli

ἀὴς αὐτῆς τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου πατρὸς

epistolam fusius illustriusq; prædicata est, credo, & huic vni adhæreo; per quam etiam salutem me consecuturum confido, dum ipsam in Christo profiteor.

Metrodorus Leontorum episcopus dixit: Quoniam quidem sancta fides a sanctis patribus qui in ciuitate Nicæa conuenerunt, exposita, & epistola sanctissimi piissimiq; patris & archiepiscopi Cyrilli pridem ad religiosissimū Nestorium perscripta, & paulo ante hic relecta, diuersis dictionibus vnam eandemq; fidei sententiam complectuntur; necessario & ego quoque huic subscribo, & sanctæ trinitatis gratia eadem credo, profiteor, ac teneo.

Theopemptus Cabasorum episcopus dixit: Superuacaneum est ab Ægypti episcopis rectæ fidei rationem exigere. Nulli enim dubium est, quod fidem a sanctissimo sacratissimoque archiepiscopo & patre nostro Cyrillo expositam sequimur & amplexamur, quæ sanctorum patrum fidei concordat.

*Heraclæ

Heraclides * Heracleensium Arcadiæ episcopus dixit: Cum sanctorum patrum nostrorū olim apud Nicæam congregatorum fides, & sanctissimi Deoque amantissimi archiepiscopi & patris nostri Cyrilli epistola vnam eandemque fidem cōcordi consensu profiteantur & prædicent; ego qui in ea ipsa fide natus & educatus sum, per sanctæ trinitatis gratiam semper in eadem hac fidei sententia perseuerare desidero.

Sabinus Panis prouinciæ Thebaidis episcopus dixit: Posteaquā

παντός τ' αὐτῆς ἀρχομαι γνώμης ἐστίν, χάριτι τ' ἀγίας τετραδ'.

Σαβίν' Ἐπίσκοπος Ἰανὸς ἐπαρχίας Θεβαϊδ' εἶπε· Τῆς πί-

πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου λαμπροτέρῳ κηρυχθεῖσαν, ἔχω, καὶ πιστεύω, καὶ ταύτῃ συνήθεμαι, δι' ἧς σώζομαι καὶ πιστεύω, ὁμολογῶν αὐτῶν ἐν Χριστῷ.

Μητροδῶρος Ἐπίσκοπος Λεόντων εἶπε· Τῆς ἀγίας πίσεως τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἐν τῇ Νικαίῳ, καὶ τῷ νυνὶ ἀναγνωσθείσης Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ Θεοφιλεστάτου πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, τῆς γραφείσης πάλαι παρὰ τῶν Θεοσεβέστατων Νεστέριου, μέλου ἐχουσῶν πίστιν ἐδιδόσαν ἐν διαφοροῖς συλλαβαῖς, ἀναγκάτως ἐγὼ ταύτῃ συνήθεμαι, τὰ αὐτὰ πιστεύων, καὶ δοξάζων, καὶ σιωπομολογῶν, χάριτι τῆς ἀγίας τετραδ'.

Θεόπεμπτος Ἐπίσκοπος Καβάσας εἶπε· Περιττὸν ἐστὶν ἀπὸ Αἰγυπτίου Ἐπισκόπου τῶν πατρῶν πίσεως ἀπαπειθεῖν λόγον. Πᾶσι γὰρ ἀσπασθῆναι, ὅτι τῇ πίστι τῇ ἐκτεθείσῃ παρὰ τῶν ἀγιωτάτου καὶ ὁσίων ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου Ἐξακολουθοῦντων, καὶ σιωποῦντων, συμφώνως οὔσης τῆς ἀγίας πατέρων πίσεως.

Ἡρακλείδης Ἐπίσκοπος τῆς Ἡρακλεωτῶν Ἀρχαδίας εἶπε· Τῆς πίσεως τῆς ἀγίων πατέρων ἡμῶν, τῆς σιωαχθέντων πάλαι ἐν τῇ Νικαίῳ, καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ Θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, μέλου συμφώνως κηρυττουσῶν καὶ ὁμολογουσῶν πίστιν, ἀναγκάτως ἐγὼ παχθεῖς καὶ γραφεῖς ἐν αὐτῇ, μέλει.

ANNO CHRISTI 475 πάλι

σεως τῆς ἁγίων πατέρων τῆς ἐκτεθείσης ἐν τῇ Νικαίῳ πάλαι, καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς θεοσεβείας τοῦ καὶ βλαβεράτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου σύμφωνον ἐχούσης πλὴν πίστιν, ταύτη καὶ γὰρ ἀναγκαίως σωπιδεῖται χεῖρι τῆς ἁγίας τετραδός.

* Ηρακλῆος ἐπ. Ταμιαθῶν

* Ηρακλῆτος Ἐπίσκοπος Ταμιαθῶν εἶπεν· Οὐδέμιαν ᾤραμα γὰρ ἐχούσης τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἁγιωτάτου καὶ θεοσεβείας τοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ δεξιόσκοπου Κυρίλλου πρὸς τὴν ἐν τῇ Νικαίῳ πάλαι ἐκτεθείσει πίστιν περὰ τῆς ἁγίων πατέρων, ἀναγκαίως ταύτη καὶ γὰρ σωπιδεῖται χεῖρι τῆς Χειρὸς.

* Ελεαρχίου

Ἰσαὰκ Ἐπίσκοπος * Ελεαρχίας εἶπεν· Ομοιογῶν πλὴν αὐτῶν ἐστὶν συμφωνίαν ἐν τῷ συμβόλῳ τῆς ἁγίων πατέρων, καὶ ἐν τῇ Ἐπιστολῇ τῆς ἁγιωτάτου Κυρίλλου, ἢ καὶ γὰρ ἀναγκαίως σωπιδεῖται χεῖρι τῆς Χειρὸς.

* Σωδ.

Εὐπύριος Ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως τῆς Ἀσίας εἶπεν· Ἐκ νέας ἡλικίας καὶ δὸς Ἐπιστολῆς, ἣ δὲν ἔξενίδημι ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς δεξιόσκοπου Κυρίλλου, τῆς δεξιόσκοπου βλαβεράτου Νεστορίου. σύμφωνον δὲ βρέθη τῇ ἐκτεθείσει πίστι τῆς τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ τῆς σωελθόντων ἐν τῇ Νικαίῳ καὶ οὕτω πίστεω, καὶ δὸς καὶ ἅγιοι πατέρες ἔξεδεοντο ἐν ταύτῃ τῇ μεγάλῃ συνόδῳ.

Ἀδελφίον Ἐπίσκοπος Σάειος εἶπε· Τῆς πίστεως τῆς ἁγίων πατέρων τῆς ἐκτεθείσης ἐν τῇ Νικαίῳ πάλαι, καὶ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς θεοφιλέστατου καὶ βλαβεράτου πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου σύμφωνον ἐχούσης πίστιν, ταύτη καὶ γὰρ ἀναγκαίως σωπιδεῖται χεῖρι τῆς ἁγίας τετραδός.

Concil. Tom. 5.

sanctorum patrum fides in ciuitate Nicæa olim exposita, & religiosissimi Deoque deuotissimi patris nostri Cyrilli epistola vnâ eademque fidei doctrinam continent; sanctæ trinitatis gratia nixus non possum equidem huic non subscribere.

Heraclitus Tamiathensis episcopus dixit: Cum inter sanctissimi reuerēdissimi que archiepiscopi & patris nostri Cyrilli epistolam, & fidem a sanctis patribus Nicææ olim expositam nulla omnino differentia sit, per Christi gratiam ego quoque necessario huic assentior.

Isaac Elearchiæ episcopus dixit: In sanctorum patrum symbolo, & sanctissimi Cyrilli epistola eundem fidei sensum agnosco; cui proinde per gratiam Dei ego quoque subscribere necesse habeo.

Eutychius Theodosiopolis Asiæ episcopus dixit: Ex religiosissimi archiepiscopi Cyrilli epistola ad piissimum Nestorium scripta nihil alienum ab ea fide accepimus, quam ab incunte ætate imbibimus. Nam fidei a trecentis decem & octo patribus Nicænis editæ vnde quaque consona comperitur, & ita credo, quemadmodum sancti patres in magna hac Synodo exposuerunt.

Adelphius Saensium episcopus dixit: Cum sanctorum patrum fides quondam apud Nicæam explanata, & Cyrilli religiosissimi & piissimi patris nostri epistola vnâ eademque fidei doctrinam profiteantur; per sanctæ trinitatis gratiam ego quoque huic consentire debeo.

Rhodon Palæropolis Asiae episcopus dixit: Quando Cyrilli sanctissimi sacratissimique episcopi epistola a sanctis patribus Nicænis nihil omnino discrepat, ego ipse quoque, hoc est, secundum fidem ab illis expositam, credens subscribo.

Nestorius Sionis prouinciæ Asiae episcopus dixit: Sanctorum Nicænorum patrum expositio nem complectens, quodque illi professi sunt, firmiter tenens, & Deo deuotissimi episcopi Cyrilli epistolam ab illorum doctrina minime recedere deprehendens; ei quoque non secus atque sanctorum patrum expositioni adstipulator, & quod vitæ temporis mihi reliquum est, hoc per Christi gratiam in hac ipsa fide transigere vehementer cupio.

Anderius episcopus ciuitatis Cherronesi prouinciæ Cretæ dixit: Sanctorum patrum fides, qui apud Nicæam aliquando conuenerunt, perinde ac preciosum quoddam vnguentum per Cyrilli sanctissimi piissimique patris nostri epistolam adaperit maiori fragrantia nos affecit. Quare & ego eundem fidei sensum, eandemque mentem obtinenti subscribo, & ita credo, & in hac vita perpetuo perseuerare desidero.

Paulus episcopus ciuitatis Lampæ prouinciæ Cretæ dixit: Cum audiuerim & inuenerim epistolam sanctissimi & Deo dilectissimi episcopi Cyrilli consonam expositæ fidei patrum qui conuenerunt in ciuitate Nicæna, ei assentior, atque ita credo, & cupio in ea fide perpetuo permanere.

του κ̅υ̅ θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου, ταύτην σιωπῆδεμαί, & οὕτως πισθῶ, κ̅υ̅ ἄρῳμαι μέλει παντός ἐν ταύτῃ τῇ πίστει διαμείναι.

Ρόδων Ἐπίσκοπος Παλαμάς πό-
λειως τῆς Ἀσίας εἶπεν· Οὐδὲν ἀπα-
δύσης τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου &
ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου τῆ
ἀγίων πατέρων τῆς σιωελδόντων ἐν
τῇ Νικαέων πόλει, κ̅υ̅ αὐτὸς οὕτω πι-
σθῶν κατὰ πίσδεμαί κ̅υ̅ τὴν ἐκτεθεί-
σαν παρ' αὐτῶν πίστιν.

Νεστόριος Ἐπίσκοπος Σιών τῆς
Ἀσίας εἶπε· Κατὰ τὴν ἐκτεθει-
νὴν ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου τῆς
ἀγίων πατέρων ἐν Νικαίᾳ πισθῶσας καὶ αὐτὸς, καὶ
οὕτως ἔχων, ἄρῳμαι σιωπῆδεμαί κ̅υ̅ τὴν
Ἐπιστολὴν τοῦ θεοφιλε-
στάτου Ἐπισκόπου Κυρίλλου ἐν ταύ-
τῃ τῇ πίστει κ̅υ̅ ἐκτεθείσας τῆς ἀγίων πατέ-
ρων κ̅υ̅ αὐτὸς σιωπῆδεμαί, καὶ ἄρῳ-
μαι ἐν ταύτῃ τῇ πίστει ὅλον τὸ
* διαβιῶναι τῆς ζωῆς μου χρόνον κα-
τελεῖ τῆς Χειροσθ.

Ἀνδρείος Ἐπίσκοπος Χερρόνη-
σου πόλεως ἐπαρχίας Κρήτης εἶπεν·
Ὡσπερ μύρου πολυήμου τῆς πίστεως
τῆς ἀγίων πατέρων τῆς σιωελδόντων
ἐν τῇ Νικαέων ἀνεωχθείσης, Ἐπι-
πλεῖ ἡμᾶς βῶδιασε διὰ τῆς Ἐπι-
στολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοσεβεί-
του πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, συμ-
φωνα καὶ ὁμόδοξα ἐχούσης. κ̅υ̅ αὐ-
τὸς ταύτην σιωπῆδεμαί, κ̅υ̅ οὕτω πι-
σθῶν ἄρῳμαι πάντα ὅλην τῆς ζωῆς
μου χρόνον.

Παῦλος Ἐπίσκοπος πόλεως Λάμ-
πης ἐπαρχίας Κρήτης εἶπε· Τῆς τῆς
ἀγίων πατέρων τῆς σιωελδόντων ἐν
τῇ Νικαέων πόλει ἐκτεθείσης πίστεως
ὁμόφωνον & ὁμόδοξον ἐπακούσας
τε & ἄρῳμαι τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτά-

ANNO
CHRISTI
431.

*al. ó. ó. ó.
μήλας

Ζηνώβιος Ἐπίσκοπος πόλεως Κνωσίδ ἐπαρχίας Κρήτης εἶπε· Φανεράς οὐσης τῆ ὀρθοδοξοῦ πίστεως τῶν ἀγίων πατέρων τῶν σωληθόντων ἐν τῇ Νικαίῳ πόλει· ὁμοδοξοῦ τε καὶ ὁμοφώνου τῆ ὀρθῶς τότε πλὴν πίστεν ἐκκλησιῶν Φανερωθείσης ἡμῖν καὶ τῆς Ἐπισκοπῆς ἁγιοτάτου πατρὸς καὶ Ἐπισκόπου Κυρίλλου, ταύτην σωπείμα καὶ σωμνωθῆναι, καὶ ἐν ταύτῃ τῇ πίστι ἀρχομα διαμείναι.

Μακρίδιος Ἐπίσκοπος Μετλητῶν τῆ Αἰγύπτου εἶπε· Τῆς Ἐπισκοπῆς ἀναγνωθείσης τῆ ἁγιοτάτου Δεχρεποσκοπέ ἡμῶν Κυρίλλου, συμφώνως τῆ ἐχούσης τῆ ἐκτεθείσης πίστε διὰ πνύματος ἁγίου παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ Νικαίῳ σωληθόντων, σωπείμα τῆ ὁμοπιστίας, ἐκ ἄλλως ἐχόντος τῆ δόγματος, ἀλλ' ὡς περ εἶπον, τῆς παραδοθείσης τῆ τῆ θεοῦ ἁγιοτάτη ἐκκλησίῳ παρὰ τῶν ἁγιοτάτων πατέρων πίστεως συμφωνούσης.

Λαμπέτιος Ἐπίσκοπος Κασίου ἐπαρχίας Αὐγουσταμνικῆς εἶπε· Σωπείμα τῆ Ἐπισκοπῆ τῆ ἁγιοτάτου Δεχρεποσκοπέ πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, συμφώνως οὐσης τῆ ἐν Νικαίῳ σωμόδῳ, καὶ τῆ ἐκτεθείσης πίστε ἡμῶν τῶν ἀγίων πατέρων.

Μακεδόνιος Ἐπίσκοπος Ξοείας εἶπε· Κατὰ τὸ σήμερον ἀναγνωθεῖσάν ἡμῖν τῆ ἁγίας σωμόδου τῆ ἐν Νικαίῳ γενημένης πρὸς τῶ ὁσιώτων πατέρων ἡμῶν πίστεν, ἐπὶ γε μὴν καὶ ταύτῃ πσομύδου τῆ ἁγιοτάτου ἡμῶν Δεχρεποσκοπέ Κυρίλλου, ὡς ὁμοδοξοῦ αὐτῆ πυχάνει· ταύτην καὶ σωμνωθῆναι, καὶ πρὸς ἐν ὅσω ζῶ, καὶ οὕτω διδάσκων δεδίδαγμα.

Αμμων Ἐπίσκοπος πόλεως Βούτου εἶπε· Συμφωνῶ τῇ ἁγίῳ σωμόδῳ

Zenobius episcopus ciuitatis Gnossi prouinciæ Cretæ dixit : Cum orthodoxa sanctorum Nicænorū patrum fides nulli non sit manifesta, & planum nobis factū sit, sanctissimi patris & episcopi Cyrilli epistolam cum iis exacte congruere, qui fidem per id tempus recte exposuerunt; equidem libenter huic adstipulor subscriboque, & in hac fide perseuerare concupisco.

Macarius Metelitarum Ægypti episcopus dixit : Quia recitata Cyrilli sanctissimi archiepiscopi nostri epistola fidei per Spiritum sanctum a sanctis patribus apud Nicæam expositæ non repugnat, illiusque doctrina a fide sanctissimæ Dei ecclesiæ a sanctissimis patribus tradita nihil dissentit, sed eidem per omnia, vt modo aiebam, consentit; ego quoque huic fidei accedo.

Lampetius Cassii prouinciæ Augustamnicae episcopus dixit : epistolæ sanctissimi archiepiscopi patris nostri Cyrilli iam recitata adstipulor, vt quæ Synodo Nicænae, & fidei a sanctis patribus expositæ per omnia consentiat.

Macedonius Xoenfium episcopus dixit : Iuxta fidem sanctæ Synodi Nicænae per sacratissimos patres nostros celebratæ hodierno die recitatam, nec non per sanctissimum archiepiscopū nostrum Cyrillum idem sentientem confirmatam, ego quoque credo; huic fidei, dum uiuo, semper adhæreo, & hanc docere doctus fui.

Ammon episcopus ciuitatis Buti dixit : Sanctæ Synodo apud

Nicænam ciuitatem a sanctis patribus olim celebratæ assentior: adstipulor etiam sanctissimi archiepiscopi nostri Cyrilli epistolæ, ad vltimum vsque vitæ meæ diem hanc fidem seruaturus.

Ammonius Panephyfi Augustamnicæ prouinciæ episcopus dixit: Fidei trecentorum decem & octo episcoporum insisto, assentiorque: Cyrilli quoque archiepiscopi sanctissimi epistolæ ad Nestorium scriptæ, quod a sanctorum patrum doctrina minime dissentiat, subscribo, & sic credo, atque in hac fide decedere cupio.

Alypius Selæ prouinciæ Augustamnicæ episcopus dixit: Sanctissimi & religiosissimi patris nostri archiepiscopi Cyrilli epistolam, quam ad piissimum Nestorium perscripsit, audiui: & hæc est consona fidei a sanctis & diuinis patribus expositæ. & ego quoque ita credo; huic orthodoxæ fidei inhæreo; sicque ex hac vita migrare, Christi que tribunali fisci percupio.

Perrebius Theffallicorum saltuum episcopus dixit: Fidem per sanctos patres apud Nicæam editam, vt stabilem immotamque legem complector. Complector etiam Cyrilli sanctissimi episcopi fidem per epistolam tamquam fidam fidei Nicæanæ interpretem explanatam, sicuti sancti patres qui ante me dixerunt, deposuere.

Philumenus episcopus ciuitatis Cinnæ prouinciæ Galatiæ, dixit: Cum sanctissimi Deoque deuotissimi episcopi Cyrilli epistolam, fidei a trecentis decem & octo sanctis patribus Nicææ con-

τῆ καὶ Νικαίου ἡμετέρας τῆ ἀ-
ρίων πατέρων, καὶ τῆ ἐπιστολῆ τῆ ἀ-
ριωνάτου ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν Κυ-
ελλου, καὶ αὐτὸς συνβουλεύσας τῶν
τῶν διαφυλάξαι μέγιστος ἐξ ἡμετέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἀμμωνίου ὁ ἐπίσκοπος πόλεως
* Πανεφύσου ἐπιστολῆς Αὐγουστίνου
καὶ εἶπε: Ταύτη τῆ πίστι καὶ πιστώ καὶ
ἐμμένω τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ
ἐπισκόπων καὶ τῆ ἐπιστολῆ τῆ γραφεί-
ου πρὸς Νεστόριον ὡς τῆ ἀριωνά-
του ἀρχιεπισκόπου Κυελλου συν-
βουλεύσας, συμφώνως οὕτως τῶν ἀρίων
πατέρων καὶ οὕτως πιστῶς, καὶ αὐτὸς αὐ-
τῆ ἀποδανείν βίβωμαι.

Ἀλύπιος ὁ ἐπίσκοπος Σέλης ἐπισ-
τολῆς Αὐγουστίνου εἶπε: Ἐπίκου-
σα τῆς ἐπιστολῆς τῆ ἀριωνάτου καὶ Θεο-
φιλέτου πατρὸς ἡμῶν ἀρχιεπισκό-
που Κυελλου, τῆ γραφείσης πρὸς
Νεστόριον ὡς βίβωται. καὶ αὐτὴ
ἐστὶ συμφώνως ἡ ἐπιστολῆ τῆ ἐκτεθείσης
πίστι παρά τῶν ἀρίων καὶ θεοφόρων πα-
τέρων καὶ οὕτως πιστῶς καὶ τῆ ὀρ-
θοδόξως ταύτη πίστι, καὶ βίβωμαι τῆ ἐν-
δοξασίας καὶ καταλάσας, καὶ τῶν βήματι
τῆ Χριστοῦ ἀδελφώσας.

Περρέβιος ὁ ἐπίσκοπος τῆ Θεσσαλι-
κῶν σαλπῶν εἶπε: Ἀρραγοῦ καὶ ἀλι-
νοῦ ἕως τῆ ἐκτεθείσης ἐν Νικαίᾳ πί-
στεως παρά τῶν ἀρίων πατέρων, καὶ τῶν
σύμφωνων ταύτη δι' ἐπιστολῆς ἐκτε-
θείσης πίστι ὡς τῆ ἀριωνάτου ἐπισκό-
που Κυελλου ἐργῶ, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν πάντες ἀριωνάτοι κατέθεντο.

Φιλομένου ὁ ἐπίσκοπος πόλεως
Κίνης τῆς Γαλατίας εἶπε: Συμφώνως
ἐπὶ τῆ ἐπιστολῆ τῆ ἀριωνάτου καὶ Θεοφιλέτου ἐπισκόπου Κυελλου ὡς
ἐπὶ τῆ ἐκτεθείσης τῆς πίστεως τῶν τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ ἀρίων ἐπισκόπων

ANNO
CHRISTI
431.

ἦν καὶ Νίκαιαν, σωπίδεμα αὐτοῖς, καὶ πσιβίω, καὶ αὐτοῖ τε Ἰξένου. Ὁ ἄγιοι πατέρες, καὶ ἡ Ἐπιστολὴ τῆς ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Κυρέλλου ἀειέχθ.

Ερμολόγος ἐπίσκοπος Ρινοκουρούρων εἶπεν. Εν καὶ τὸ αὐτὸ πνύμα ἄγιον, τὸ, τε τοῖς πατέροι τοῖς ἐν Νικαίᾳ ἐνηχῆσαν ἀπὸ τῆς πίστεως, καὶ τὸ ἐν τῇ ψυχῇ καὶ γλώττῃ τῆς ἀγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου, τῆς τῶν Ἐπιστολῶν ἰσαγορεύσαντων ἀπὸς διόρθωσιν ἡμῶν ἀπὸ τῆς θεοσεβείας του Νεστορίου ἐπὶ ἐκκλησίας μὴ κελως λεχθέντων. διὸ καὶ τῶν συμφωνίαν θαυμάσας, σύμφωνα καὶ αὐτὸς τῇ τῶν πατέρων δόξῃ ἡγήσθη, τὰ αὐτὰ τῇ ἀγιωτάτῃ συνόδῳ καταπίδεμα.

Εὐόπιος Ἐπίσκοπος Πτολεμαίδος τῆς Πενταπόλεως εἶπε. Τεθαύμακα τῶν συμφωνίαν τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου, τῆς ἀπὸς τῆς θεοσεβείας του Νεστορίου ἀπὸς διόρθωσιν ἡμῶν ἐκ ὁρθῶς εἰρημῶν γραφείσας, καὶ τῆς συμβόλου τῆς ἀπὸ τῆς ἀγιωτάτων καὶ θεοσεβείων πατέρων ἡμῶν τῆς ἐν Νικαίᾳ συναχθέντων καὶ καὶ μηδὲν ἐν αὐτῇ ἐνηλλαζμένον συνιδῶν, σωπίδεμα καὶ πάσης τῆς συνόδου τῶν συμφωνῶν τῶν ὁρθῶς ἐχούσης πίστεως.

Φοιβάμμων ἐπίσκοπος Κοπιδῆς Θεβαϊδῶν εἶπεν. Ομοθυμαμίῃ ἡ ἀναγνωθεῖσα Ἐπιστολὴ τῆς ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν Κυρέλλου τοῖς ἐκτεθεῖσι δόγμασι παρὰ τῇ ἐν τῇ Νικαίᾳ συνόδῳ, ἐν μηδὲν ἀπάρδουσα ἀπὸς διόρθωσιν ἡμῶν τῶν ὁρθῶς δόξαν,

gregatis expositæ concordem consonamque deprehendam, ego quoque utrisque subscribo; nec diuersum ab eo quod sancti patres exposuerunt, & sanctissimi episcopi Cyrilli epistola continet, credo.

Hermogenes Rhinocurorum episcopus dixit: Vnus & idem est Spiritus, qui patres Nicænos olim de fide instituit, & qui sanctissimi sacratissimi que patris & archiepiscopi Cyrilli animam & linguam mouit, dum per epistolam ea emendare studet, quæ a religiosissimo Nestorio publice pro concione minus recte dicta fuerant. Quamobrem vtriusque consensionem admirans, sanctorumque patrum sententiæ accedens, eadem cum sacra hac Synodo pono affirmoque.

Euoptius episcopus Ptolemaidis Pentapoleos dixit: Maiorem in modum admiror concordiam inter sanctissimi piissimique patris nostri & archiepiscopi Cyrilli epistolam, quam, dum reuerendissimum Nestorium ab erronea prauaq; doctrina ad rectam viam reuocare nititur, ad illum perscripsit, & symbolum per sanctissimos & religiosissimos patres nostros in Nicæa ciuitate congregatos editum. Cum ergo illa nihil differre deprehendam, ego quoque cum vniuersa Synodo consensionem rectæ fidei annuo.

Phoebammon Copti Thebaidis episcopus dixit: Quoniam quidem epistola sanctissimi patris nostri Cyrilli iam recitata dogmatibus in Synodo Nicæna editis ita consentit, vt in nullo ab illis dissentiat, ad orthodoxorum dire-

* Κοπιδῆς

* τῆς

* συνόδου

tionem, & hæreticorum dogmatum euerfionem, ego quoque ita credo, & ita depono.

* Cirencs

Zeno episcopus *Cyrri ciuitatis Cypri dixit : Cum ea quæ sancti patres apud Nicæam congregati decreuerunt, & ea rursum quæ sanctissimus pater noster & archiepiscopus Cyrillus scripsit, minime inter se pugnent; nos quoque eisdem assentimur, eandemque cum illis fidem profiteremur.

* Helicrensis.

Martyrius * Helistrorum episcopus dixit : Iam inde a maioribus in sacris Nicænae Synodi sanctionibus educati, ad finem vsque eisdem seruare speramus. Ceterum cum epistolam sacratissimi archiepiscopi Cyrilli modo lectam auditamque, sacris Canonibus minime refragari deprehendamus, confidimus fore vt populus nobis concreditis ad finem vsque integros seruemus.

Hefychius Parii episcopus dixit : Quamquam solus ex prouincia mea præsto sim, idque ex voto; eius tamen fidei me esse profiteor, quam sanctissimi & piissimi patres in Nicæa congregati tradiderunt, quamque sanctissimus Deoque dilectissimus archiepiscopus Cyrillus epistola ad religiosissimum Nestorium per scripta roborauit.

Helladius Adramytii episcopus dixit : Iuxta trecentorum decem & octo sanctissimorum Deique amantissimorum patrum nostrorum expositionem, & sacratissimi archiepiscopi Cyrilli epistolam credo, & hanc fidem seruabo.

Dion ciuitatis Thebarum episcopus dixit : Quamquam solus ex prouincia mea præsto sim, idque ex voto; eius tamen fidei me esse profiteor, quam sanctissimi & piissimi patres in Nicæa congregati tradiderunt, quamque sanctissimus Deoque dilectissimus archiepiscopus Cyrillus epistola ad religiosissimum Nestorium per scripta roborauit.

καταίρειαν δὲ τῆς ἀιρέτικῶν δογματῶν καὶ τῶν πσθίων καὶ σωπιδεμα.

ANNO CHRISTI 451.

Ziwon Ἐπίσκοπος πόλεως * Κυρρίου εἰς τῆς Κύπρου εἶπε· Τοῖς ὁμοδοξοῦσι πατρῶσι τῆς ἀγίων πατέρων τῆς κατὰ Νίκαιαν, καὶ τοῖς γραφεῖσι πατρῶσι τῆς ἀγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου, συμφώνοις οὖσι καὶ ἡμεῖς σωπιδεμα, τὴν αὐτὴν πίστιν ὁμολογοῦμεν.

* Κυρρίου

Μαρτύριος Ἐπίσκοπος Ἡλικρῶν εἶπε· Ἀνωθεν ἐκ τῶν πατέρων τοῖς κανόσι τῆς κατὰ Νίκαιαν ἐκκλησίας, καὶ πσθίων τούτοις μέγιστοις διαφυλάξαι· εἶτα δὲ καὶ τῆς ἐπιστολῆς ἱσακούσαντες τῆς ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου, καὶ συμφωνῶν τῶν αὐτῶν ἰσχυροῦν τῆς ἀγίων κανόνων, πσθίων ἕως τέλους καὶ διαφυλάξαι καὶ τηρῆσαι ἐδὼ ἡμῶν ἐμπεπσθιμένοι λαοί.

Ἡούχιος Ἐπίσκοπος Παρίου εἶπε· Εἰ καὶ μόνος ἐπαρχίας τῆς ἐμῆς, καὶ τῶν δι' ἐμὴν ἐκκλησίαν, ἀλλ' οὐκ ἔστι καὶ αὐτὸς τῆς πίστεως τῆς αὐτῆς εἶναι καταπίδμεναι, ἥς ἡμεῖς ἐξέδεντο ἀγάτοι καὶ θεοσεβῆσαι πατέρες ἐν Νικαίᾳ συνελθόντες· τῶν αὐτῶν καὶ ἰσχυροῦν τῆς ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλέστατου ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου διὰ τῆς ἐπιστολῆς τῆς γραφείσης πρὸς ἐμὴν ἐκκλησίαν Νεστορίου.

* Ατραμύτου

Ἐλλαδῖος Ἐπίσκοπος Ἀτραμύτου εἶπε· Τὴν ἐκκλησίαν τῆς τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἀγιωτάτων καὶ θεοφιλέστατων πατέρων ἡμῶν, ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου πσθίων, καὶ τῶν

* Διωνίου

πίστιν αὐτῶν διαφυλάξω. Διωνίου Ἐπισκοπος πόλεως Θηβῶν εἶπε·

ANNO CHRISTI 431

πε Πίσις μοί ὅτι τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν κτ' Νίκαιαν, καὶ τῶν ὁμολογῶν.
οἶδα δὲ τῶν ἀπὸ Φρονήματι καὶ
ἁγιώτατον πατέρα καὶ συλλειτουργόν
ἀρχιεπίσκοπον Κυρίλλου διὰ τῆς ἁ-
γίας ἐπιστολῆς ἐκτείναι καὶ εἰρηκέναι,
τῆς γραφείσης πρὸς Νεστόριον.

Ἀνδρέας ἐπίσκοπος Ἐρμουπό-
λεως τῆς Θεσσαλίας εἶπε· καὶ ἐν-
φισμένα πρὸς τῆς ὁρθῆς καὶ σωτηριώ-
δους πίστεως πρὸς τῶν ἁγίων πατέρων
τῶν ἐν τῇ Νικαίᾳ πόλει συναχθέν-
των τετρακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ ἐπι-
σκοπῶν, ἐκ τῶν τῶν ἁγιωτάτου καὶ
ὁσιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀρχιεπι-
σκοποῦ Κυρίλλου ἀναγνωθεῖσα ἐπι-
στολὴ, καὶ ἀποσταλεῖσα τῶν βίλαβιστά-
των Νεστορίῳ, συνάδουσαν τοῖς πάλαι
δεδογματισμένοις πρὸς τῶν ἀπάν
ἁγιωτάτων ἐπισκόπων τῶν ἐν τῇ Νι-
καίᾳ πόλει συναχθέντων, πιστῶ καὶ
δοξάζω τὴν ὀρθοδόξων πίστιν.

Καὶ πάντες οἱ λοιποὶ, καὶ πρὸς
ταχύντες ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐπισκοπῇ αὐ-
τῶν καὶ ἀπέναντι, καὶ οὕτω πιστῶ οἱσι,
καθὼς καὶ οἱ πατέρες ἐξέδοντο, καὶ ἡ
ἐπιστολὴ τῶν ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκό-
που Κυρίλλου, ἡ γραφείσα πρὸς
Νεστόριον ἐπίσκοπον, ἐγνώρισεν.

Παλλάδιος ἐπίσκοπος Ἀμα-
σειᾶς εἶπεν· Ἀκόλουθόν ὅτι καὶ τῆς ἐπι-
στολῆς τῆς βίλαβιστάτου Νεστορίῳ ἀνα-
γνωθεῖται, ἧς ἐμνημόνευσε κατ' ἀρ-
χῆς ὁ βίλαβιστάτος πρεσβύτερος
Γέζυς· ὥστε γινώσκαι ἡμᾶς, εἰ καὶ κείνῃ
σύμφωνός ὅτι τοῖς πρὸς τῶν ἁγίων πα-
τέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ ἐκτείνων.

Καὶ ἀναγνωθεῖσα ἰσοπέτα-
κται καθὼς ἀετέλι. Τὰς βίλαβιστάτου καὶ θεοφιλεστάτου συλλει-
τουργῶν Κυρίλλου, Νεστορίῳ ἐν κωείῳ χαίρειν. Τὰς μὲν καθ' ἡμῶν
Concil. Tom. 5.

scopus dixit : Sanctorum Nicæ-
norum patrum fide imbutus, eam
profiteor: ac sanctissimum patrem
& comministrum Cyrillum ar-
chiepiscopum epistola ad Nesto-
rium exarata, eodem quoque sen-
su fidem exposuisse & protulisse
non ignoro.

Andreas Hermopolis Thebai-
dis episcopus dixit : Secundum
ea quæ de recta salutarique fide a
trecentis decem & octo sanctis
patribus & episcopis in Nicæa ci-
uitate quondam congregatis de-
creta sunt, & sanctissimi sacratis-
simique patris nostri & archie-
piscopi Cyrilli epistolam ad re-
uerendissimum Nestorium mis-
sam, & nunc vero recitatam, ut
quæ priscis Nicæanorum patrum
sanctionibus per omnia consen-
tiant, & credo, & orthodoxam fi-
dem teneo.

Et ceteri omnes episcopi, qui
suo ordine & loco supra memo-
rati sunt, eadem deponunt, &
ita credunt, sicut patres expo-
suerunt, & epistola sanctissimi
archiepiscopi Cyrilli ad Nesto-
rium episcopum perscripta de-
claravit.

Palladius Amaseæ episcopus
dixit: Consequens est ut & reue-
rendissimi Nestorii epistola lega-
tur, cuius religiosissimus presby-
ter Petrus initio mentionem fecit;
ut hinc intelligamus, num & illa
quoque sanctorum patrum Nicæ-
norum expositioni consentiat.

Et lecta est ad eum modum, Par. t. c. 9.
quo supra præmittitur.

Religiosissimo Deoq; amabi-
lissimo comministro Cyrillo Ne-
storius in Domino Sal. Admira-

* Καὶ ἀνα-
γνωθεῖσα
τοῖς πάλαι
δεδογματι-
σμένοις

bilium literarum tuarum contumelias, quas in nos iacis, tamquam medica quadam mansuetudine dignas, missas facio. & quæ sequuntur.

Et posteaquam lecta est epistola, Cyrillus episcopus Alexandriae dixit: Quid videtur sanctæ huic & magnæ Synodo de epistola modo recitata? Numquid hæc ipsa quoque fidei a sancta Nicænorum patrum Synodo expositæ consentanea esse videtur, an vero secus?

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus dixit: Nullo modo consona est piæ fidei expositæ a sanctis patribus qui Nicææ conuenerunt; & eos anathematizo, qui ita credunt: etenim aliena sunt hæc omnia ab orthodoxa fide.

Flavianus Philippensium episcopus dixit: Omnia quæ epistola hæc complectitur, cum fide Nicæna aperte pugnant, suntque ab eadem omnino aliena: quare omnes qui ita credunt, a recta fide alienos esse iudicamus.

Firmus Cæsareæ Cappadociæ episcopus dixit: In proœmio pietatis speciem habet; at vero in sermonis progressu nulla ratione animi virus dissimulare amplius valens, deposita persona, diserte quod sentit eloquitur, & a trecentorum decem & octo sanctorum patrum fide dissentit, & sacratissimi archiepiscopi Cyrilli epistolæ contraria habet.

Valerianus episcopus Iconii dixit: Facile omnibus patet, religiosissimi Nestorii epistolam non solum cum sanctorum patrum

ἐπιστολῆ τῆ ὁσιωτάτου δεσποτικῶν Κυελλου Ἰωαννηνῶς ἔχει.

Ὁ ἀλεξανδρῶς ἐπίσκοπος Ἰκονίου εἶπε· Γὰρ ἡ ἐπιστολὴ ἢ τῆς ἐπιστολῆς ἐναντιότης τῆ βλαβεράτου Νεστορίου, οὐ μόνον τῆς πίστεως τῶν ἁγίων

ὑβρεῖς τῶν θαυμασῶν σου γραμμάτων ἀφήμι, ὡς μακροθυμίας ἀξίας ἰατρικῆς. καὶ τὰ λοιπὰ.

καὶ μὲν τὸ ἀναγνωσθέντων ἐπισηλω, Κύριλλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε· Τί δοκεῖ ταύτῃ τῇ ἀγία καὶ μεγάλῃ συνόδῳ τῆς δευτέρας ἀναγνωστῆς ἐπιστολῆς; ἀρετὰ φαίνεται καὶ αὐτῇ συμφωνῶν τῇ ὁριθεύσει πρὸς τὴν ἀγία συνόδον τῶν ἁγίων πατέρων τῶν καίτοι καίτοι συνηζήμενων ἐν τῇ Νικαίᾳ πόλει, ἢ οὐ;

Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπε· Οὐδαμῶς συμφωνῶν τυχάνει τῆ δισεβείας τῆς ἐκτεθείσης πρὸς τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῇ Νικαίᾳ καὶ ἀναθεματίζω τὸν οὕτω πισύοντα, καὶ γὰρ ἄλλοτεία ταῦτα πάντα τυχάνει τῆς ὀρθοδόξης πίστεως.

Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Φιλιππῶν εἶπε· Τὰ ἐπιμύθρια τῆ ἀναγνωστῆς ἐπιστολῆς σύμπαντα μαχόμενα τυχάνει πάντῃ, καὶ ἄλλοτεία κατὰ πᾶσιν τῆς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης ἐν Νικαίᾳ πρὸς τῶν ἁγίων πατέρων καὶ ἄλλοτελοις εἶναι τὸ ὀρθῆς πίστεως τὸν οὕτω πισύοντα κρίνομεν.

Φίρμος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· Μόρφωσιν δισεβείας φειδύεις ἐν παρομοίαις τῆς ἐπιστολῆς, περιόντος τῆ λόγου οὐδὲν ἔγωγε τὸ εἰμὲν φρόνημα συσκήσει διωκτικῆς, γυμνὸν περκαλύμματος τὸ εἰμὲν πρὸς τὸ φρόνημα, ἀπαδὸν τῆς τῶν ἁγίων πατέρων τῆς τελεωσίων δέκα καὶ ὀκτώ πίστεως, καὶ τῆ

ἐπιστολῆ τῆ ὁσιωτάτου δεσποτικῶν Κυελλου Ἰωαννηνῶς ἔχει.

Ὁ ἀλεξανδρῶς ἐπίσκοπος Ἰκονίου εἶπε· Γὰρ ἡ ἐπιστολὴ ἢ τῆς ἐπιστολῆς ἐναντιότης τῆ βλαβεράτου Νεστορίου, οὐ μόνον τῆς πίστεως τῶν ἁγίων

ANNO
CHRISTI
431.

πατέρον, ἡμῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ τῆς
ἐπιστολῆς τῆς θεοφιλεστάτου καὶ ἀ-
γιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρέλλου
ἀπαύτου, ἀλλ' οὐδὲ ἑαυτῆ συμ-
βαίνουσα.

Ἰκόνι ἐπίσκοπος Γορτυνῆς εἶ-
πεν· Ἡ ἐπιστολὴ τῆς βίλαβεστάτου
Νεσερίου ἢ νυν ἀναγνωθεῖσα οὐ-
δεμίαν συμφωνίαν περὶ τῶν ἑκ-
δεσίων ἡμῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἐν
Νικαίᾳ συναχθέντων ἔχει, οὐδὲ
μὲν περὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀ-
γιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἐπισκό-
που Κυρέλλου. διὸ ταύτην ἀποτασ-
σόμεθα, καὶ ἀναθεματίζωμεν τὸν
οὕτω πειθόμενον, συνήθεμα τῆς ἑκ-
δεσῆς ἡμῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν ἐν Νι-
καίᾳ, καὶ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἀγιωτά-
του πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου Κυ-
ρέλλου.

Ἑλλάνικος ἐπίσκοπος Ρόδου εἶπε·
Καὶ ἡδὴ κατεδέμην, ὅτι τῆς ἑκδεσῆς
τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἡμῶν τετρακοσίων
δέκα καὶ ὀκτώ ἀγίων πατέρων ἡμῶν
συνελθόντων ἐν τῇ Νικαίᾳ ἀκολου-
θῶ, ἔτι τῶν ἀγίων πατέρων Μαρίνου
θεοτόκου ὁμολογῶ. ἀνάθεμα δὲ ἔστω
ὁ μὴ πισθίων οὕτως.

Ἀκκιὺς ἐπίσκοπος Μελιτινῆς
εἶπεν· Ἐδύξεν ἡμῖν ἡ ἀναγνωθεῖσα
ἐπιστολὴ τῆς βίλαβεστάτου ἐπισκόπου
Νεσερίου, ὅτι πρὸς ἐκείνους ἡ ζω-
νίαν φέρει εἰς τῶν ἀγίων πατέρων
καὶ μεγάλως συνελθεῖν σὺν
ἀκόλουθον γὰρ ἡμῶν σπειρόμεθα
ἑαυτῶν, καὶ τὰς θείας ἀρχιερατικῶν
ἐπιθέσεων, καὶ τῶν ἀγίων πατέ-
ρων ἀρρασταλίσαντα ὄρεα, ποσὺ-
τω κατὰ κράτος φόβῳ, ὥστε στρατιωτῶν
πλήθει τῶν ἑαυτῶν περικύβηται οὐ-
κίδη. σαφέστατα γὰρ καὶ ἡ ἀναγνωθεῖσα
αὐτῶν ἐδήλωσεν ἐπιστολῆν, ὅτι τὰς
Concil. Tom. 5.

Nicanorum fide, ac sanctissimi
piissimique archiepiscopi Cyrilli
epistola, sed secum ipsa quoque
manifeste pugnare.

Iconius Gortynæ episcopus
dixit: Religiosissimi Nestorii epi-
stola iam recitata nihil omnino
neque cum sanctorum patrum,
qui olim Nicææ conuenerunt, ex-
positione, neque cum sanctissimi
patris nostri & episcopi Cyrilli
epistola conuenit. Quamobrem
huic ego abrenuntians, eosque
qui ita credunt, anathematizans,
sanctorum Nicænorum patrum
fidei, & sanctissimi patris & ar-
chiepiscopi Cyrilli epistolæ sub-
scribo.

Hellanicus Rhodi episcopus
dixit: Iam ante indicavi, me or-
thodoxæ fidei expositionem a
trecentis decem & octo sanctis
patribus in Nicæa ciuitate edi-
tam sequi; sanctam quoque vir-
ginem Mariam deiparam profi-
teri. quocirca anathema sit om-
nibus qui ita non credunt.

Acacius ciuitatis Melitenæ e-
piscopus dixit: Epistola religio-
sissimi episcopi Nestorii iam iam
lecta, nobis ostendit, timore mi-
nime vano impeditum ad san-
ctam hanc & magnam Synodum
venire detrectasse. Consentaneum
namque est, eum qui male
sibi conscius erat, diuinaeque
scripturas deprauauerat, & san-
ctorum quoque patrum dogma-
ta adulterauerat, ea formidi-
ne fuisse correptum, vt domum
suam militum multitudine cir-
cumuallaret. Etenim epistola il-
lius, quæ paulo ante recitata
est, apertissime indicat, quod

vocibus, quibus de vnigenito Dei Filio trecenti decem & octo sancti patres & diuini episcopi suo in symbolo vsi sunt, ablati, & quæ ad salutaris illius dispensationis mysterium pertinent, soli carni tributis, nudum Dei templum natiuitatem & mortem sustinuisse prædicarunt. Ita ipsi quoque diuinæ scripturæ sententiam hanc falso adscripsit. Perinde enim loquitur, ac si ipsa natiuitatem & passionem non Deo tribuat, sed nudo homini. Apertam ad hæc aduersus sanctissimi & reuerendissimi episcopi Cyrilli literas calumniam intulit, quasi Deum passibilem dixerint: quod neque ipse, neque quisquam eorum qui presentium, aut cogitare aut dicere ausus fuit. Denique vnionem Dei cum carne solo nomine agnoscere, re ipsa autem eandem profus negare, vbique aperte reprehenditur. Ceterum quod doctrina admodum peregrina vtatur, vel hoc argumento clare demonstrat, quod fidei dogma iam demum opera sua illustratum esse affirmat. His omnibus, quod a veritate quæ longissime distent, multamque impietatem in se contineant, reiectis; ab illorum qui talia proloquuntur, communionem alienum me esse pronuntio.

Memnon Ephesiorum episcopus dixit: Epistola iam lecta non calumniæ tantum, sed foedæ quoque blasphemiae plena est. Quamobrem fidei a trecentis decem & octo sanctis patribus apud Nicæam expositæ per omnia aduersatur.

Theodotus Ancyræ episcopus dixit: Nulla in re reuerendissimi Nestorii epistolam cum sanctorum patrum & diuinorum episco-

πὸ τῆς μονογενεῖς ἡοδὸς τοῦ θεοῦ ἐκεί-
μίας τῆς πύξης τῆς ἀγίων πατέρων
τινῶν. καὶ θεοφύρον ἐπισκόπων Φω-
νάς ἀφελῶν, μόνῃ τῇ σαρκὶ τῆς
σωτηριώδους ἐκείνης οἰκονομίας,
ψυχὸν τοῦ θεοῦ ἡγήνησιν τε καὶ
τελευτήσωσιν ἐπιπέων. καὶ κατε-
ψύχασαν μὲν τῆς γραφῆς, ὡς καὶ
αὐτῆς πύξης ἡγήνησιν τε καὶ τὸ πάθος οὐ
τῆς θεότητος, ἀλλὰ τῆς ἀνθρώπου
διδασκούμενης. κατεσυκοφανήσαν δὲ
καὶ τῆς ἀγίας τοῦ θεοφιλέστατου
ἐπισκόπου Κυρίλλου γραμμάτων,
ὡς παθητὸν λεγόντων τὸν θεόν. ὅτι
οὔτε αὐτὸς, οὔτε ἄλλοις τῆς ἐκεί-
νης φρονουμένων ἢ ἐνόησαν ἐπιπέων,
ἢ ἐτόλμησαν διὰ πάντων ἡ ἐδίδξαν ἑαυ-
τῶν, ὁνόματι μόνῃ πύξης ἐνόησαν τῆς
θεοῦ πύξης πύξης σαρκὶ ὁμοιογενή-
τα, τῷ δὲ πύξης μόνῃ πύξης πύξης
θεοφύλου. ἠλεγξε δὲ ἑαυτῶν καὶ
ξένη διδαχὴν χρησάμενον, ἐν τῷ πύξης
πεφωπείσται τῶν ὁνομάτων λέξαν δι-
αίτης. οἷς ἀπάσιν ἀλλοτριεῖς οὐσι τῆς
ἀληθείας, καὶ πολλῶν πύξης ἀσθενοῦ
ἐχρῆσιν ἀποπάσσομαι, ἀλλοτριεῖ
ἑμαυτὸν τῆς τῆς τῆς αὐτῶν φεγεγμέ-
νων κοινωνίας πύξης.

Μέμνων ἐπίσκοπος ἐφίπυ
εἶπεν. Οὐ συκοφαντίας μόνης, ἀλλὰ
καὶ βλασφημίας ἢ ἀναγνωστέ-
σαι πεπληρωται ἐπιστολή. ὅθεν πύξης
σα ἐκείνη ἐστὶ τῆς πύξης τῆς ἐκείνης
παρὰ τῆς ἀγίων πατέρων τῆς ἐκείνης
καὶ αὐτῶν ἐκείνων τελευτήσαν δέχεται
καὶ ὁκτώ.

Θεόδοτος ἐπίσκοπος Ἀγκυ-
ρας εἶπε. Κατ' οὐδὲν συμφωνοῦ-
σαν πύξης ἐπιστολῶν τῆς ἀλλοτριεῖ-
του ἐγγωμῶν Νεστορίου τῆς ἐκείνης

ANNO CHRISTI 431.

τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ
συνελεγεμένων ἁγίων καὶ θεοφόρων
ἐπισκόπων. ὁδὲν τῆ μὲν ἐκείνων ἐκ-
δόσθ' ἐξέδοξα, πλὴν δὲ ἐπισκόπων
Νεστορίου ἀλλοτριᾶν τῆς ὀρθῆς πί-
στεως ἡδέμεθα· καὶ εὖ πάντα φρο-
νουῦντας ἀλλοτριᾶν τῆς* χριστιανῶν
πίστεως ἐξ κρινόμεν.

* ἐφ' ἧς

Παλλάδιος ἐπίσκοπος Ἀμα-
σείας εἶπεν· Ἐγὼ μὲν διὰ πλὴν ἐγγε-
γραμμένῳ τῆ ἐπιστολῆ βλασφη-
μίῳ καὶ τὰ ὅσα ἀποφράσθην ἐκ ὀ-
κνῶ· καὶ μικρῶ λίθινος ἐγγράμμιον ἕκασ-
τὸν ἀδελφῶν, ὥστε μηδὲ δυνάσασθαι φω-
νῶν ῥῆξαι, ποσῶντι ἀδελφία κατὰ
λημμένῳ. πρὸς δὲ ἡμᾶς καὶ πᾶσαν πλὴν
θεοφιλῆ καὶ ἁγίαν συνέδρον τὴν αὐτῶν
γνώμην ἔχον ἐμοὶ ἐπὶ τῆ δὲ πρὸς
ἀναγνωσθῆναι ἐπιστολῆ. Ἐσοῦν δὲ
μόνον φημί, ὅτι πρὸς σφόδρα ἀπαδου-
σα ἡ ἀναγνωσθῆναι ἐπιστολῆ πυχάνει
τῆς τῶν ἁγίων πατέρων ἐπὶ τῆ πίστες
ἐκδοσέως. διὸ δὴ κατ' οὐδένα λόγον
ἐπιγνωσόμεν αὐτῶν τῆς καθολι-
κῆς ἐξ ἐκκλησίας.

* Διογῆνης
ἐπ. Νεστο-
ρίου

* Διωάτος ἐπίσκοπος παλαμῶν
Ἡπείρου εἶπεν· Οὐδένα ἀληθείας λό-
γον ἀπαγγέλλει ἡ ἀναγνωσθῆναι ἐπι-
στολῆ τῆ βλασφημίας Νεστορίου, οὐ-
τε τῆ ἐκδοσθῆναι τῶν ἁγίων πατέρων τὴν ἐν
Νικαίᾳ συνάδῳ αὐτῶν ἐπιγνωσόμε-
νῳ, οὐτε τῆ ἀπαδοσθῆναι τῆς καθολικῆς
ἐκκλησίας. ἀλλὰ καὶ εἰ τις ἕτερος οὕτω
φρονεῖ, ἐκ ἀκολουθεῖ τῆ τῆς καθολι-
κῆς ἐκκλησίας πίστες.

* Καρίων

Προθύμιος ἐπίσκοπος Κομάνης
εἶπε· τοῖς γραμμασι τοῖς ἐκτεθείσι
πρὸς τῆς οἰκῆς ἀγιωσύνης πρὸς δὲ, καὶ
ἀναδεμαπίζω μὴ λέγοντες θεοτόκον πλὴν ἁγίαν ἄρδην.

Γρηγόριος ἐπίσκοπος Κερασσινῶν εἶπεν· Ἐναγία τῆς ὕσεως

porum qui Nicææ conuenerunt,
expositione congruere depre-
hendimus. Quare vt illorum ex-
positioni assentimur, ita Nestorii
epistolam ab orthodoxa fide alie-
nam esse decernimus. Illos autem
qui eiusmodi sensu imbuti sunt,
a Christiana fide extraneos cen-
semus.

Palladius ciuitatis Amasiæ epi-
scopus dixit: Equidem propter
blasphemiam Nestorii literis in-
clusam aures obturare non mor-
ror, nimioque dolore correptus
fere iam saxeus ita obrigeo, vt nec
vocem edere possim. Credo et-
iam, vniuersam hanc Deo deuotam
sanctamque Synodum idem de
lecta paulo ante epistola senti-
re. Vnum hoc tantum dixerim,
nempe epistolam illam ab ortho-
doxa sanctorum patrum exposi-
tione fidei omnino distare. ob id
sane nullo pacto agnoscimus eam
esse catholicæ ecclesiæ.

Donatus Nicopolis veteris E-
piri episcopus dixit: Religiosissi-
mi Nestorii epistola modo recita-
ta nullam neque veritatis doctri-
nam habet, neque fidei symbolo
per sanctos patres apud Nicæam
edito consonat, neque traditioni
ecclesiæ catholicæ coheret. Et si
quis etiam alius ita crediderit, is
catholicæ ecclesiæ fidem minime
sectatur.

Prothymius Comanæ episco-
pus dixit: His quæ sanctitas tua
literis exposuit, fidem habeo: il-
los vero qui sanctam virginem
deiparam non appellant, anathe-
matizo.

Gregorius Cerasuntis episco-
pus dixit: Quæ religiosissimus

episcopus Nestorius ad sanctissimum Deoque dilectissimum archiepiscopum Cyrillum perscripsit, ea cum pia trecentorum decem & octo episcoporum, qui Nicææ conuenerunt, religione quam maxime pugnat. Illius proinde ita sentientis dogmati neutiquam assentior: assentior autem memorati archiepiscopi Cyrilli, prædictorumque SS. patrum doctrinæ.

Romanus Raphiæ episcopus dixit: Fidem adulterinam, & a sanctorum patrum sententia alienam exposuit religiosissimus Nestorius. Quare iuxta Apostoli vocem, illum anathematizamus. ait enim: *Si quis vobis euangelizauerit præter id quod accepistis, anathema sit.*

Galat. 1.

*Ampelas

* Theodulus Helusæ episcopus dixit: Epistolam quam reuerendissimus episcopus Nestorius ad Cyrillum episcopum sanctissimum exarauit, auerfor ac repudio. est enim iniqua, & contra ecclesiasticas sanctiones exarata. Fidem vero Nicænam stabilem duco.

Hermogenes Rhinocurorum episcopus dixit: Religiosissimi Nestorii doctrina cum a fide orthodoxa, tum a sanctorum patrum expositione, tum ab iis etiam quæ sacratissimus Deoque dilectissimus Cyrillus sanctorum patrum sensui consentientia edidit, omnino aliena existit.

Euoptius Ptolemaidis episcopus dixit: Quemadmodum qui principum numisma adulterant, iuxta legum sanctiones extremo supplicio subiiciuntur; ita quoque religiosissimus Nestorius, qui

δηροκείας τῆ τετρακοσίων δεκά καὶ ὀκτώ ἑπτοκόπων τῆ ἐν Νικαίᾳ γέγραπται ὁ ἀλαβέστατος ἑπτοκοπος Νεστόριος τῶ ἀγιώτατῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κυρίλλῳ. ὁ δὲ τῶν ταύτων αὐτῷ φρονούωντος, οὐ συγκαταπίδεμαί τῶ ἐκείνου δόγματι. ἀλλὰ σωμαίνῳ τῆ ἐκδέσθ τῆ παρελθόντος ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, καὶ τῶν παρελθόντων ἀγίων πατέρων.

Ρωμανὸς ἑπτοκοπος Ραφείας εἶπε· Κίβδηλον πῆστιν ἐξέδετο ὁ ἀλαβέστατος Νεστόριος παρὰ τῶν ἀγίων πατέρων. ὁ δὲ τῶν ταύτων αἰσθηματικῶν καὶ τῶν ἀποστόλου Φωνῶν τῆ λέγουσαν· εἰ τις ὑμῖν διατιθέσται ἄλλῳ ὅ ἄλλο λαβέτε, αἰσθημαί εἰσω.

* Θεόδουλος ἑπτοκοπος ἑλυσῆος εἶπε· Παραγράφομαι τῆ ἑπιστολῆ τῶν γραφῆσαν ἄρὰ τῆ ἀλαβέστατου Νεστορίου πρὸς τῶ ἀγιώτατον ἑπτοκοπον Κύριλλον, τῶ παρανομῶς καὶ ἄρὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δόξῶν γεγραμμένην αὐτῶν. ἢ ἡ πῆστιν ἡ ἐν Νικαίᾳ βεβαίαν ἡγήσομαι.

Ερμολῆς ἑπτοκοπος Ρινοκουρούσων εἶπε· Παντάπαν ἄλλοτεία τὰ παρὰ τῆ ἀλαβέστατου Νεστορίου ὑπογεγραμμένα τῆ ὀρθοδόξῳ πίστεως καὶ τῆ τῶν ἀγίων πατέρων ἐκδέσθ· ἐπιγεμῶν καὶ τοῖς γεγραμμένοις ἄρὰ τῆ ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου Κυρίλλου, συμφωνοῖς πηχανοῖσι τῶ τῶν πατέρων φρονήματι πρὸς τῆς πίστεως.

Εὐόπιος ἑπτοκοπος Πτολεμαίδος εἶπεν· Ὡσαύτως τὸ βασιλικὸν νόμισμα παραγράφῳ τῆς ἡμωείας ἄρὰ τῶν νόμων εἰσὶ τῆς ἐξάτης ὑπόθωοι, οὕτω καὶ ὁ ἀλαβέστατος Νεστόριος τῆ δόγμα

ANNO CHRIS. 431

ANNO
CHRISTI
431.

ὁ ὀρθοδόξιας παρὰ χαράξαι πολυή-
σαι, ἢ παρὰ θεῶν ἢ ἀνθρώπων πά-
σης ἀξίως ὅτι ἡμῶν, καὶ ἀπὸ
προσωπικῶν ἀπαδόντα τῇ καθολι-
κῇ ἐκκλησίᾳ δόγματα πρὸς λύμην
καὶ ἀπόλειαν τῆς ἀκολουθησαντων
ἀνθρώπων αὐτῶν. ὅθεν ἀλλότριον
ἐμαυτῶν ἢ τῆς κοινωρίας αὐτῶν, καὶ
πάντων τῶν ἐν αὐτῶν φρονουῶντων
αὐτῶν καθήκει.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Ἰόππης εἶπε·
Τίς κοινωρία φησὶ πρὸς σκοπὸς; ἢ
ὡς συγκατάθεσις Χριστοῦ πρὸς Βε-
λίου; πολὺ γὰρ ἀφέστηκε τῆς Ἀλη-
θείας ἢ νυνὶ ἀναγνωθεῖσα Ἐπιστολὴ
Νεστορίου τῆς ὁμοιωσεως· πολὺ δὲ
συγκατάθεται τῇ παρὰ νόμῳ γνώ-
μῃ Παύλου τῆς Σαμοσατέως. ὅθεν ἀ-
παράδεκτος πᾶσι διὰ τὰς ἐκκειμένης
ἐν αὐτῇ δυσφημίας.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Ἀρβηλίων
εἶπεν· Οὐκ ὀρθῶς, οὐδὲ σύμφωνά τῃ
ὀρθοδόξῳ πίστι, οὐδὲ τῇ ἐκείσθ τῆς
ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ συνελ-
θόντων, πρὸς τὴν Ἐπιστολὴν τῆς ὁμο-
ιωσεως Νεστορίου, ἀλλὰ πάντῃ ἀπά-
δοντα. ὅθεν κατὰ ἀναθεματίζω αὐ-
τῶν, ὡς αὐτὰ φρονουῶντα.

Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Γαδάρον
εἶπεν· Ἀναθεματίζω κατὰ τὴν ἡμιώ-
τητα Νεστορίου, μὴ φρονήσαντα ὀρ-
θῶς ἐν τῇ ἀγίων πατέρων τῶν ἐν Νι-
καίᾳ συνελθόντων, κατὰ τὴν ἡμιώ-
τητα αὐτῶν Ἐπιστολὴν ἐδέξαι.

Ρουφίνος Ἐπίσκοπος Ταβάν
εἶπεν· Ἡ ἀναγνωθεῖσα Ἐπιστολὴ τῆς
ὁμοιωσεως Νεστορίου ἐδέξαι αὐ-
τῶν ὑπερῆκεν τῆς ἐκτεθείσης πί-
στεως παρὰ τῆς ἀγίων πατέρων τῶν
ἐν Νικαίᾳ συνελθόντων φρονουῶντα·

recta fidei dogma adulterare ve-
ritus non est, cum apud Deum,
tum apud homines quavis poena
dignus est, nec non illius dogma-
ta quæ catholicæ ecclesiæ refragantur,
ad illorum perniciem &
pestem qui illum sectantur. Ita-
que ego ab illius me communio-
ne, ceterorumque omnium qui ab
illo faciunt, quam alienissimum
esse statuo.

Fidus Ioppes episcopus dixit: 2. Cor. 6.
Quæ communio luci ad tenebras?
aut quis consensus Christo ad Be-
lial? Epistola enim reuerendissi-
mi Nestorii paulo ante hic recita-
ta, magno interuallo a veritate di-
stat, ad prauam autem Pauli Sa-
mosateni sententiam plurimum
accedit. Nullus proinde illam re-
cipere debet, ut quæ manifestas
blasphemias comprehendat.

Theodorus Arbdelorum epi-
scopus dixit: Neque recta, neque
fidei orthodoxæ, aut sanctorum
patrum Nicænorum expositioni
consona, reuerendissimi Nestorii
epistola complectitur, sed ea quæ
ab his absunt quam longissime.
Hinc & ego illum, qui eiusmodi
opinatur, anathemati subiicio.

Theodorus Gadarorum epi-
scopus dixit: Et ego quoque ve-
nerabilem Nestorium anathema-
tizo, ut qui, quemadmodum ex
epistola illius iam lecta perspicue
cognoscere licet, sanctorum pa-
trum Nicænorum doctrinam non
sit recte secutus.

Rufinus Taborum episcopus
dixit: Religiosissimi Nestorii epi-
stola, quam modo audiui, au-
ctorem suum ab edita sanctorum
Nicænorum patrum expositione
diuersa sentire aperte declarat:
quare & illum anathematizo, &
quæ ἀναθεματίζω αὐτῶν, καὶ τῆς

omnibus illius blasphemis, absurdisque sententiis abrenuntio.

Paulianus Maiumæ episcopus dixit: Ego similiter illum anathematizo. nam quod præpostere sapiat, id illius epistola euidenter demonstrat.

* Ioannes

* Eanus Sycamazonis episcopus dixit: Non vulgari aut simplici modo religiosissimi Nestorii sententia per epistolam illius sese aperit; quandoquidem quod sensum ille orthodoxæ fidei plane contrarium habeat, id minime obscure ostendit: quare ego quoque illum anathematizo.

Petrus Parembolæ episcopus dixit: Cum illos qui Deo dicati sunt, fidem orthodoxam a sanctis patribus qui in Nicæa ciuitate conuenerunt, expositam sectari oporteat, & religiosissimus Nestorius ab ea dissentiat; ego quoque propter eius epistolam modo lectam illum anathematizo.

Ioannes Augustopolis episcopus dixit: Quoniam quidem religiosissimus Nestorius ex epistola quam paulo ante audiui, catholicæ fidei contraria sapere, clare deprehensus est; ego etiam illum anathematizo.

Paulus Anthedonis episcopus dixit: Non decet homines vere Christianos sese adiungere, qui prauè, non rectè sentire cognoscuntur. Cum ergo religiosissimus Nestorius non pauca, quæ ab orthodoxa fide per sanctos patres exposita, qui apud Nicæam conuenerunt, aliena tenere ex epistola sua conuincatur; ego quoque cum anathematizo.

Letoius episcopus Libyadis

πέδεισις παρὰ τῆς ἀγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ συνεληθόντων σαφῶς χειροῦσις, ἀναθεματίζω αὐτόν.

παρ' αὐτῶν δυσφημίας καὶ βλασφημίας ἀποτάσσομαι.

ANNO CARLISI 431.

Γαυλιανὸς Ἐπίσκοπος Μαίου-
μᾶ εἶπεν· Ομοίως καὶ γὰρ αὐτὸν ἀνα-
θεματίζω, ὅτι κακῶς φρονεῖ. ἐ-
δέξε γὰρ ἡ Ἐπιστολὴ αὐτῆς τὸ αὐ-
τὸ, ὡς ἐναντία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως
φρονουῦντα.

* Αἰλιῆς Ἐπίσκοπος Συκαμαζῶ-
νος εἶπεν· Οὐχ ἀπλῶς, οὐδ' ὡς ἔτυ-
χεν ἐδείχθη ἡ γνώμη τῆς βλαβεράτου
Νεστορίου διὰ τῆς ἀναγνωθείσης
αὐτῆς Ἐπιστολῆς, σαφῶς χειροῦσις,
ὡς ἐναντία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως
φρονεῖ· ὅθεν ὁμοίως καὶ γὰρ αὐτὸν
ἀναθεματίζω.

Γέζος Ἐπίσκοπος Παρεμβολῶν
εἶπεν· Ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ Ἐξακολουθεῖν τῆ
ὀρθοδόξῳ πίστι τῆς ἐκτεθείσης παρὰ
τῆς ἀγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ
συνελθόντων ἐστὶν ἀνακειμήριον·
ἔρηται δὲ ὁ βλαβεράτος Νεστόριος
οὐχ ὁμοίως φρονῶν καὶ τὸ αὐτὸ καὶ γὰρ
αὐτὸν ἀναθεματίζω, ἀπὸ τῆς ἀναγνω-
θείσης αὐτῆς Ἐπιστολῆς.

Ιωάννης Ἐπίσκοπος Ἀύρουσου-
πόλεως εἶπεν· Ὡσαύτως καὶ τῆς ἀναγνω-
θείσης Ἐπιστολῆς Νεστορίου ὁ βλα-
βεράτος ἐναντία τῆς ὀρθοδόξου
πίστεως φρονῶν· ὅθεν καὶ γὰρ αὐτὸν
ἀναθεματίζω.

Παῦλος Ἐπίσκοπος Ἀνθηδό-
νης εἶπεν· Οὐ καὶ τὸν μάλιστα χει-
ροῦσις * συνυπέγραψαν τοῖς οὐ κα-
λῶς φρονοῦσιν, ἀλλὰ τοῦ αὐτοῦ.
ὅθεν ἀπὸ τῆς ἀναγνωθείσης Ἐπι-
στολῆς τῆς βλαβεράτου Νεστορίου, ἐπε-
ναντία τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῆς ἐκ-
τεθείσης παρὰ τῆς ἀγίων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ
συνελθόντων σαφῶς

Ἐπι-
Λητοῖος Ἐπίσκοπος Λιβυάδος

ANNO CHRISTI 431.

ἔπειτα Πολύτ' ὀρθοδόξου πίστεως ἀπά-
 ρη τὸ φρόνημα τῆς Νεστορίου τῆς βλα-
 βείας τοῦ διὰ τῆς ἀναγνωσθέντων. διὸ
 καὶ γὰρ ἀναθεματίζω αὐτόν.

Σαΐδας Ἐπίσκοπος Φαινοῖς εἶ-
 πε· Καὶ γὰρ αὐτὸν ἀναθεματίζω κα-
 κῶς φρονοῦντα, ἵνα μὴ συμφωνοῦν-
 τα τῆς πίστεως τῆς ἀρίων πατέρων τῆς ἐν
 Νικαίᾳ συνεληθόντων. ἐδὲ ἔξε γὰρ αὐ-
 τῷ τὴν γνώμην ἢ τῆς αὐτῆς Ἐπιστολῆς
 ἀναγνωσῆς.

Εὐσέβιος Ἐπίσκοπος Γηλοισίου
 εἶπε· Τὰ ἐγκείμενα πάντα τῆς Ἐπιστο-
 λῆς τῆς ἀναγνωσθείσης τῆς βλαβείας τοῦ
 Νεστορίου, ἀλλότρια τυχαίως τὸ ἐκ-
 τεθείσης πίστεως ἐν Νικαίᾳ τῶν ἀρίων
 πατέρων. καὶ τὰ αὐτὰ ἀναγ-
 κῶς ἀναθεματίζω, καὶ εὖ τὰ αὐ-
 τὰ φρονοῦντας.

Μακάριος Ἐπίσκοπος Αντιόχειας
 εἶπε· Σφόδρα ἀπαράδοτοι τὰ ἐγκεί-
 μενα τῆς Ἐπιστολῆς τῆς βλαβείας τοῦ
 Νεστορίου τῆς ἐκτεθείσης πίστεως πα-
 τέρων τῆς ἀρίων πατέρων τῆς ἐν Νι-
 καίᾳ συνεληθόντων. καὶ ἀναθεματί-
 ζω εὖ οὕτω φρονοῦντας, ὡς ἔξω
 τυχαίως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Φοιβάμμων Ἐπίσκοπος Κοπτοῦ
 εἶπε· Οὐδαμῶς συμφωνοῦν τυχαί-
 νει τῆς ἐκτεθείσης πίστεως τῶν ἀρίων
 πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ συνεληθόντων
 ἢ Ἐπιστολῆς τῆς βλαβείας τοῦ Νεστορίου.
 ἀλλ' οὐτε τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἀνωτάτου καὶ
 θεοφιλεστάτου Κυρίλλου. διὸ ἀνα-
 θεματίζω οὕτω πιστεύουσιν.

Θεόπεμπτος Ἐπίσκοπος Κα-
 βάσων εἶπε· Διήλθον ἐν τῆς νῦν
 ἀναγνωσθείσης Ἐπιστολῆς ἀλλὰ φρο-
 νῶν τῆς πίστεως τῆς ἀρίων πατέρων
 ὁ βλαβείας τοῦ Νεστορίου καὶ ἀναθε-
 Concil. Tom. 5.

dixit: Multum ab orthodoxa fi-
 de dissentit sensus Nestorii reli-
 giosissimi, ut ex iis quæ lecta sunt,
 constat. quare & ego anathema-
 tizo eum.

Saidas Phœnis episcopus dixit:
 Et ego eundem haud recte sen-
 tientem, & fidei sanctorum pa-
 trum Nicænorum non assentien-
 tem, anathematis execratione
 deuincio: siquidem epistolæ il-
 lius lectio, quæ sit eius mens sen-
 tentiaque, satis superque nobis
 aperuit.

Eusebius Pelusii episcopus di-
 xit: Quæcumque in epistolam re-
 ligiosissimi Nestorii iam lectam
 congesta sunt, ea omnia a fide Ni-
 cæna per sanctos patres exposita
 extranea sunt: vnde necessario &
 hæc ipsa, & omnes præterea qui
 talia sapiunt, anathematizo.

Macarius Antei episcopus di-
 xit: Ea quæ reuerendissimi Nes-
 torii epistolæ inserta comperiun-
 tur, fidei quam sancti patres in
 Nicæa ciuitate exposuerunt, ad-
 modum dissona sunt: atque id-
 eo iis omnibus qui eo sensu præ-
 diti sunt, anathema denuntio,
 ut qui extra orthodoxam fidem
 constituti sint.

Phœbammon Copti episco-
 pus dixit: Reuerendissimi Nes-
 torii epistola cum fide per sanctos
 patres Nicænos quondam expla-
 nata nequaquam conuenit: sed
 neque cum epistola sanctissimi
 Deoque dilectissimi Cyrilli. qua-
 re omnibus qui ita credunt, ana-
 thema.

Theopemptus Cabasorum epi-
 scopus dixit: Ex lecta iam episto-
 la planum est, reuerendissimum
 Nestorium ea sapere, quæ a san-
 ctorum patrum fide sunt quam
 remotissima: quare tam ipsum,

quam reliquos omnes qui eadem
fentiunt, anathematizo.

Aristobulus Thmucos episcopus dixit: Ex epistola iam audita reuerendissimum Nestorium rectæ fidei contraria sapere agnouimus; eaque de causa illum anathematizo.

Amphilochius Sidæ episcopus dixit: Monstrositas, dogmatumque impuritas, quæ in reuerendissimi Nestorii epistola cernuntur, non solum piorum aures grauius offendunt, sed ipsum quoque rectæ fidei capitalem hostem esse ostendunt.

Omnes episcopi simul exclamauerunt: Quicumque Nestorium non anathematizat, anathema sit. Hunc recta fides anathematizat: hunc sancta Synodus anathematizat. Quicumque Nestorio communicat, anathema sit. Omnes Nestorii epistolam & dogmata anathematizamus: omnes hæreticum Nestorium anathematizamus: eos qui cum Nestorio communicant, omnes anathematizamus: impiam fidem Nestorii anathematizamus: impium dogma Nestorii omnes anathematizamus: impium Nestorium omnes anathematizamus. Totus terrarum orbis impiam Nestorii religionem anathematizat. Quicumque hunc non anathematizat, sit anathema. Hunc recta fides anathematizat: hunc sancta Synodus anathematizat. Qui Nestorio communicat, anathema sit.

Sanctissimi Romani episcopi scripta legantur.

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus dixit: Legantur & li-

Ιουβενάλιος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων εἶπεν· Αναγνωθῆτω καὶ γράμ-

ματῶν αὐτῶν, καὶ εἶδον τὰ αὐτὰ φρονοῦντας.

Αριστόβουλος Ἐπίσκοπος Θημύκως εἶπεν· Εἰς τὴν ἐπιστολὴν αὐτῆς ἀναγνωθῆτω τῆς ὁρθῆς πίστεως ὡς ἐλάβεσθαι τὸν Νεστορεὸν ἐκ τῆς ἀναγνωθῆσης αὐτῆς Ἐπιστολῆς καὶ διὰ τούτου ἀναθεματῶ αὐτόν.

Ἀμφιλόχιος Ἐπίσκοπος Σιδῆος εἶπε· Τὸ ἐκφυλὸν καὶ ἄσέβητον δόγματον, ἀδιὰ τῆς Ἐπιστολῆς τῆς ἐλαβεσθαι τοῦ Νεστορεῦ ἑκ τῆς ἀναγνωθῆσης αὐτῆς Ἐπιστολῆς, οὐ μόνον τὸ ἀκόλουθον ἐκβεβωμένον ἔδοξε ναεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ πλείονος ἀποδοῦναι πρὸς τὴν ὁρθὴν δόξιν πᾶσι.

Γάντες Ἐπίσκοποι ἅμα ἀνέβησαν· Ὁ μὴ ἀναθεματῶν τὸν Νεστορεὸν, ἀνάθεμα ἔστω. Τοῦτον ἡ ὁρθὴ πίστις ἀναθεματῶ. Τοῦτον ἡ ἀγία συνόδος ἀναθεματῶ. Ὁ κοινωνῶν τῷ Νεστορεῷ, ἀνάθεμα ἔστω. Καὶ πάντες ἀναθεματῶν τὸν Νεστορεὸν καὶ τὰ δόγματα τῆς Νεστορείου. Τὸν ἀιρετικὸν Νεστορεὸν πάντες ἀναθεματῶν. Τοῖς κοινωνοῦντας τῷ Νεστορεῷ πάντες ἀναθεματῶν. Τὴν ἀσεβῆ πίστιν τῆς Νεστορείου ἀναθεματῶν. Τὸ ἀσεβὲς δόγμα τῆς Νεστορείου πάντες ἀναθεματῶν. Τὸν ἀσεβῆ Νεστορεὸν πάντες ἀναθεματῶν. Ὁλη ἡ οἰκουμένη ἀναθεματῶν τὸν ἀσεβῆ θρησκείαν αὐτῆς. Ὁ τῆς μὴ ἀναθεματῶν, ἀνάθεμα ἔστω. Τοῦτον ἡ ὁρθὴ πίστις ἀναθεματῶν. Τοῦτον ἡ ἀγία συνόδος ἀναθεματῶν. Ὁ κοινωνῶν τῷ Νεστορεῷ ἀνάθεμα ἔστω.

Τὸς Ῥωμαίων ἀρχιερέων Ἐπιστολῶν τὰ γράμματα ἀναγνωθῆτω.

ANNO 451. CHRIſTI. **ματᾶ τῆ ἀγιωτάτου κὶ θεοσεβεστάτου** Σεργεπισκόπου τῆ Ρωμαίων Κελεστίνου, ἀπὸ ἀπέστλε πρὸς τῆς πίσεως.

Πέτρος πρεσβύτερ⊕ Αλεξανδρείας, κὶ πριμμικήει⊕ νοταρίων ἀνέγνω.

Ερμηνεία Ἐπιστολῆς Ἐπισκόπου Ρώμης Κελεστίνου πρὸς Νεστορίον.

Τῷ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ Νεστορίῳ Κελεστίνος. Εφ' ἡμέρας ἕνας τῆ ζωῆς ἡμῶν, μὴ τὸ ἀνόσιον κὶ πολλάκις κατὰ κριθεὶν δόγμα Πελαγίου καὶ Κελεστίνου, ἡ καθολικὴ πίστις εἰρνώδου. καὶ τῶ λοιπᾶ, ὡσπερ πρὸς λαμπή.

* ἡ ἀγιω-
τάτου
καὶ τῆς
πίσεως
ἀπὸ
ἀπέστλε

Πέτρος πρεσβύτερ⊕ Αλεξανδρείας, καὶ πριμμικήει⊕ νοταρίων εἶπε· Τούτοις τοῖς ἀναγνωστέοις σύμφωνα γέγραφε τὴν ἀγιότης τῆ θεοσεβεστάτου ἡμῶν Ἐπισκόπου Κυρίλλου, ἀ κὶ μὴ χείρας ἐξελθῆν κὶ εἰ κελύσεν ὑμῶν ἡ θεοσεβεία, ἀναγνωστέα.

Φλαυιανὸς Ἐπίσκοπος Φιλίππων εἶπεν· Αναγνωθέντα καὶ ταῦτα ἐμπερέδω τοῖς πρεσβυτέροις.

Πέτρος πρεσβύτερ⊕ Αλεξανδρείας, κὶ πριμμικήει⊕ νοταρίων ἀνέγνω.

Τῷ ἀλαβεστάτῳ κὶ θεοφιλεστάτῳ συλλεπυργῷ Νεστορίῳ Κύριλλος κὶ ἡ συνελευδοσα συνέδος ἐν Αλεξανδρείᾳ ἐκ τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως, ἐν κυρίῳ χαίρειν.

Τοῦ σωτήρος ἡμῶν λέγοντος ἐναργῶς· ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, ἐκείστι μου ἀξί⊕· ἢ πατέρα ἢ μητέρα, ὁ πρὸ τῆς σῆς ἀλαβείας ἀπατούμενοι τὸ ὑπεραγαπᾶν σε τῶ πάντων ἡμῶν σωτῆρ⊕ Χριστῷ· καὶ τῶ λοιπᾶ, ὡσπερ πρὸς λαμπή.

* ἡ ἀγιω-
τάτου
καὶ τῆς
πίσεως
ἀπὸ
ἀπέστλε

Πέτρος πρεσβύτερ⊕ Αλεξανδρείας, κὶ πριμμικήει⊕ νοταρίων εἶπεν·

Concil. Tom. 5.

teræ sanctissimi ac reuerendissimi Cælestini Romanæ ecclesiæ archiepiscopi, quas de fide perscripsit.

Petrus ecclesiæ Alexandrinæ presbyter, & notariorum primicerius legit.

Epistola Cælestini vrbis Romanæ episcopi ad Nestorium interpretatio.

Dilecto fratri Nestorio Cælestinus. Aliquantis diebus vitæ nostræ, post nefandum & sæpe damnatum dogma Pelagii atque Cælestii, catholica fides quietem habuit. & reliqua.

Et lecta est tota, prout supra posita est.

Habetur supra part. 1. c. 18.

Petrus presbyter Alexandrinus, & notariorum primicerius dixit: His quæ modo recitata sunt, sanctitas quoq; piissimi episcopi nostri Cyrilli consona scripsit, quæ & præ manibus habemus, & si pietas vestra iusserit, recitabimus.

Flavianus Philippensium episcopus dixit: Legantur hæc quoque, lectaque in actorum commentarios referantur.

Petrus presbyter Alexandriæ, & notariorum primicerius legit.

Cyrillus & Synodus ex Ægypti prouincia Alexandriæ congregata, Nestorio religiosissimo piissimoque sacrorum comministro, in Domino Sal.

Cum Saluator noster diserte pronuntiet: *Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus: quid nobis fiet, a quibus tua pietas supra Christum omnium saluatorem diligi postulat?* & reliqua. Et lecta est prout supra

supra par. 1. c. 16.

habetur. Petrus presbyter Alexandriæ, & notariorum primicerius dixit:

Non ea solum, quæ Cælestinus sanctissimus sacratissimusque Romanæ ecclesiæ episcopus ad reuerendissimum Nestorium scripserat, missa & reddita sunt eidem; verum ea etiam quæ sanctissimus piissimusque Alexandrinæ ecclesiæ episcopus Cyrillus & vniuersa Ægypti Synodus per Theopemptum & Danielem & Potamonem & * Comarium religiosissimos episcopos ad eundem destinauerant. Quamobrem rogo, vt Theopemptus & Daniel religiosissimi episcopi hic præsentés, ea de re interrogentur.

*Macarium

Flauianus Philippensium episcopus dixit: Theopemptus & Daniel religiosissimi comministri nostri qui præsentés adsunt, exponant, an eiusmodi epistolas reddiderint.

Theopemptus Cabaforum episcopus dixit: Die dominico, cum synaxis ageretur, ad episcopale palatium ascendimus, ibidemque toto præsenté clero, cunctisq; fere illustribus adstantibus, literas, de quibus hic sermo est, Nestorio tradidimus.

Similiter & Daniel Darnensium episcopus eadem confirmauit.

Flauianus Philippensium episcopus dixit: Fuitne ergo literis ab eo satisfactum?

Daniel Darnensium episcopus dixit: Tunc nobis respondit, vt postero die veniremus, & priuatum illum conueniremus. Porro nobis redeuntibus aditum interclusit, & responsum nobis dare non est dignatus.

Theopemptus Cabaforum episcopus dixit: Literis, de quibus

Οὐ μόνον δὲ ταῦτα τὰ δοποσαλέντα ἑστὶν τῆ ἀριωτάτου καὶ οὐσιωτάτου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας Κελεστίνου ἀπέσταλται καὶ δοποδέδοται ἀπὸ τῶν βίλαβεσάτων Νεστορίου, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπισταλέντα ἑστὶν τῆ ἀριωτάτου καὶ θεοσεβείας τοῦ ἐπισκόπου τῆς Ἀλεξάνδρειαν ἐκκλησίας Κυρίλλου, καὶ τῆς συνόδου πάσης τῆς Αἰγυπτιακῆς, διὰ Θεοπέμπτου καὶ Δανιὴλ, καὶ Ποτάμων, καὶ Κομαρίου, τῶν βίλαβεσάτων ἐπισκόπων· παρακαλῶ ἐροῦσάσθαι Θεοπέμπτου καὶ Δανιὴλ, ὅθεν βίλαβεσάτοις ἐπισκόποις ἐν ταῦτα τυχεύοντες, περὶ αὐτῶν πύτου.

ANNO
CHRISTI
431.

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίππων εἶπε· Καταμείδωσαι ἡ βίλαβεσάτοι συλλειτουργοὶ ἡμῶν Θεοπέμπτου καὶ Δανιὴλ παρόντες, ἅ γε δοποδέδωκασί τας ἐπιστολάς.

Θεοπέμπτου ἐπίσκοπος Καβάσων εἶπεν· Εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον ἀνελθόντες ἡμέρα κυριακῆ, συνάξεως ἐπιτελουμένης, ἑσθρόντος παντὸς κλήρου, καὶ τῶν ἰλλουστρίων ἁγῶν πατέρων, ταῦτα δοποδέδωκαμῶν Νεστορίου τὰ γράμματα.

Ομοίως ἡ καὶ Δανιὴλ ἐπίσκοπος Δάρνεως τὰ αὐτὰ κατέδετο.

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίππων εἶπεν· Ἐποίησεν οὐδὲν ἰκανὸν τοῖς γράμμασι;

Δανιὴλ ἐπίσκοπος Δάρνεως εἶπεν· Εἶπεν ἡμῖν τότε, ὥστε ἐλθεῖν τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, καὶ ἰδέσθαι ἀπὸ δὴ οὐδὲν ἡμῶν ἀπελθόντων, ἀπέκλεισεν ἡμῖν τὰς θύρας, καὶ ἐκ ἠξίωσεν ἡμᾶς δοποκρίσεως.

Θεοπέμπτου ἐπίσκοπος Καβάσων εἶπε· Δεξάμῶν τὰ περὶ ἡμῶν

ANNO CHRISTI 493.

χαρῖα, σινεῖξάτο ἡμῖν τῆ ἐξῆς
σωτηριῶν αὐτῶν. ἀπὸ τῶν ἐπι-
ἀπελθόντων ἐκ ἐδέξατο, οὔτε μὴ
τὸ ἱκανὸν τοῖς γραμμασι πεποιήκεν
ὡσεὶ ἐπὶ ἐκκλησίας τῆ αὐτῆ, καὶ
χαίρονα δογματίζειν. οὐ μόνον δὲ
πρὸ τῆ λαβεῖν ἑὸν χαρῖα ταῦτα
ἐδίδασκεν, ἀλλὰ καὶ πολλὰ χαίρονα
μὴ τὸ λαβεῖν ἐδίδαξεν ἕως τῆς σή-
μερον ἡμέρας.

Φείδος Ἐπίσκοπος Ἰόππης εἶπεν

* Οὐ καὶ Ἐπιμύριε ἕως σήμερον τῆ
αὐτῆ διδασκαλία, δυνάμει λέγειν
καὶ Ἐπίσκοποι, Ἀκάκιος καὶ ὁ κύριος
Θεόδοτος, οἱ καὶ διαλέξεις πρὸς
αὐτὸν ἐποίησαντο, ὡσεὶ καὶ κινδυνώ-
σαι ἕνα ἀπὸ αὐτῶν. οἱ καὶ παρακα-
λοῦμεν, καὶ ὀρκίζομεν καὶ τῶν πρὸ
κειμένων ἀγίων διαφελίων, ἵνα τῆς
πίστεως τῆ ὑπομονημάτων εἰπεῖν, ἵνα
ἤκουσαν πρὸ τῶν τούτων ἡμερῶν
πρὸ αὐτοῦ Νεστορίου.

Διαλαλία Κυρέλλου Ἐπισκόπου
Ἀλεξανδρείας πρὸς τῶν αὐτῶν
δυσφημιῶν.

Κυρέλλος Ἐπίσκοπος Ἀλεξαν-
δρείας εἶπεν. Ἐπεὶ δὲ οὐ πρὸς τῶν τυ-
χόντων ἡμῖν ὁ λόγος, ἀλλὰ πρὸς τῶν
πάντων κεφαλαιωδέστερος πρὸς ἡμᾶς
Φημι δὲ τῆς ὀρθῆς εἰς Χριστὸν πί-
στεως, ἀκόλουθόν ἐστι ἑὸν διαβεβαί-
οις Ἐπισκόποις Θεόδοτον Ἐκ-
κλήσιον, καὶ τὰς ἁγίας ἐκκλησίας τῆ βλαβε-
ραίου Ἐπισκόπου Φείδου, καὶ ἑὸν ὀρ-
κισμοῖς ἑὸν ἐπενεχθέντας, Φιλα-
λήθους ὄντας καὶ ἀγίους, εἰπεῖν ἀπὸ
ἀκηκόασιν λέγοντος αὐτοῦ ἐν τῇ Εφε-
σίῳ πόλει, διαλέξιν πρὸς αὐτὸν
ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως κινήσαντες.

proxime dictum est, acceptis,
constituit nobis, vt sequenti die
sermonem cum eo haberemus.
Abiimus ergo: at postero die re-
uerfos non admisit, neque etiam
satisfecit literis; sed publice pro
concione eadem quæ ante, & his
quoque deteriora dogmata pro-
posuit. Neque vero solum ante
redditas literas hæc docebat, sed
multo peiora, postquam accepit,
docuit, & vsque hodie docere
non desinit.

Fidus Ioppes episcopus dixit:
In suane doctrina etiamnum ad
præsens vsque tempus persistat
Nestorius, id piissimi episcopi A-
cacius & dominus Theodotus,
qui coram adsunt, & non absque
alicuius ex ipsis periculo cum eo
disseruerunt, explicare poterunt.
Hos proinde rogamus, & per san-
cta euangelia coram hic proposi-
ta obtestamur & adiuramus, vt
in præsentium actorum fidem &
cōfirmationem nobis exponant,
quidnam ante hoc proximum tri-
duū ex ipso Nestorio audiuerint.

Cyrilli episcopi Alexandrini de
blasphemiis Nestorii admonitio.

Cyrillus Alexandriae episco-
pus dixit: Quandoquidem non de
vulgari, sed de re omnium maxi-
ma hic agitur, puta de recta in
Christum fide, consentaneum est
vt reuerendissimi episcopi Theo-
dotus & Acaçius iuxta obtesta-
tionem, oblatique iurifurandi re-
ligionem piissimi Fidi episcopi,
cum sancti sint & amatores veri-
tatis, ea nobis aperiant, quæ cum
Nestorio in hac Ephesiorum ciui-
tate de orthodoxa fide disputan-
tes, ex illius ore audierunt.

Theodotus Ancyrae episcopus

Θεόδοτος Ἐπίσκοπος Ἀγκύρων
Qq q iij

dixit: Equidem amici causa gra-
uiter affligor; nihilominus omni
amicitiæ præpono pietatem. Adig-
or proinde, idq; non magna ab-
que animi mei tristitia, vt eorum
de quibus interrogor, veritatem
exponam; etsi interim nostrum
hoc testimonium non opus esse
existimem. Nam cuius ille senten-
tiæ sit, ex literis quas ad pietatem
tuam dedit, satis apertum est: si-
quidem humana, quæ ibi de Ver-
bo, hoc est Vnigenito, tamquam
illo indigna prædicari posse ne-
gavit, eadem & hic quoque infi-
ciari non erubuit. Etenim vt la-
ctationem, ex virgine generatio-
nem, in epistola; ita hoc in loco
differens, Deum bimestrem aut
trimestrem appellare, nefas esse
repetiuit. Atque hæc non solum
nos ex eo intelleximus, cum pau-
cis ante diebus in hac Ephesiorum
ciuitate contra nos disceptaret,
sed alii præterea non pauci.

Acacius Melitenæ episcopus di-
xit: Fide & pietate erga Deum in
medium propositis, omnis priuata
affectio facessat necesse est. Quã-
obrem licet dominum Nestorium
præ ceteris ardenti quodam amo-
re profecutus sim, eumque omni-
no seruare studuerim; nunc tam-
en necessitas hortatur, vt quæ
ab ipso prolata mihi constant, ea
vera narratione hic explanem:
ne, si forte veritatem celauero,
meritam damnationis sententiã
animæ meæ afferam. Igitur vbi
primum in hæc Ephesiorum ciui-
tatem ingressus sum, cum prædi-
cto viro in colloquiũ veni. Cum-
que illum minus recte sapere ani-
maduerterem, ab erronea opinio-
ne, qua tenebatur, cum abduce-
re, & ad veritatis tramitem trans-
ferre conatus sum: eoque homi-

εἶπεν. Οδοῦμαι μὲν ὑπὲρ φίλου. πλὴν πάσης φιλίας προσημῶ τὴν
βίσεβειαν. διὸ ἀνάγκη ἔχω καὶ
μὲν πολλῆς ἀθυμίας, πρὸς ἂν ἐρο-
τῶμαι, τὴν ἀλήθειαν ἐμφανῶσαι.
ἐκ οἷμαι χρεῖαν εἶναι τῆς ἡμετέρας
μδρπείας, τῆς φρονήματός αὐ-
τῆς δήλου γενημένου ἐκ τῆς χράμα-
ματός τῆς πρὸς τὴν σὺν θεοσέ-
βειαν. ἃ γὰρ ἐκεῖ ἀπηγόρευσε πρὸς
τῆς θεοῦ λόγου λέγειν, οὐδέ τι
τῆς μονοθυσίας, ὁνειδίζων αὐτῶν
ἀδυσπνήνα, ταῦτα ἢ ἐν ταῦτα δια-
λεξιμῶν ἐφη. μὴ δεῖν πρὸς
θεοῦ λέγειν γλαυκοπύθφίαν, μηδὲ
γνήσιον τὴν ἐκ ἁρδένου οὕτω καὶ
ἐν ταῦτα πολλάκις ἐφη, διμνη-
ναὶ ἢ τεμνωαὶ μὴ δεῖν λέ-
γειν θεόν. καὶ ταῦτα οὐχ ἡμεῖς
μόνοι, ἀλλὰ καὶ ἕτεροι πλείονες ἀ-
κηκόαμεν, οὐ πρὸς πολλὰν ἡμε-
ρῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτῶν ἐν Εφέσῳ
διαλεξιμῶν.

Ακάκιος Ἰππὸσιος Μελιτινῆς
εἶπε. Γίγνωσκω προσημῶν, καὶ τῆς
εἰς τὸν θεὸν βίσεβειας, ἀνάγκη πᾶ-
σαν ἀλάξω διάξειν. ὅθεν εἰ καὶ
σφοδρὰ ὑπὲρ τῶν ἄλλοις κῶλον
Νεστόρου ἠγάπησα, καὶ παντοῦ
αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς ἐσπούδασα, ἀλά-
κη νῦν φιλαλήθως τὰ πρὸς αὐτὸν εἰ-
ρημῶς εἶπειν, ὑπὲρ τῆς μὴ κατὰ κρι-
τιῶν μου τὴν ψυχὴν ἀποκρῖναι.
τῶν ἀληθῶν παραχρησῶμαι Ἰππὸσιος
τῆς Εφεσίων πόλεως ἐποιήσαμεν πρὸς
τῶν εἰρημῶν ἀδρα διαλέξιν. καὶ
γνοῖς αὐτὸν ἐκ ὁρθῶς φρονουῦντα,
παντοῦ αὐτὸν ἐσπούδασα διορθώ-
σασαι, καὶ ἀποστῆσαι τῆς ποικροδ
φρονήματος. αὐτὸν τε ἐκείνον ἐώρην

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO CHRISTI 495

ποις χείλεσι σωμολογῶντα, ὅτι δὴ
 μέγα ἔπειτα τὸ ποιῆσαι τῆς ἐνοίας. ἡμέ-
 ρας δὲ δέκα ἢ δωδέκα διαλιπὼν, πάλιν
 λόγῳ ἰνὸς κληθέντος, ἀντελαβόμενος
 τὸ ἑλληνιστικὸν ἄλφειον, καὶ ἀντι-
 πρὸς αὐτὸν πύτυρον ἔειπεν, καὶ δύο ἀ-
 πόποις καὶ τὸ αὐτὸ ἐγίνωσκον περὶ
 τῆς. περὶ τὸν μὲν γὰρ ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπε-
 ρήσεως ἀπόπου ἕως ἀνὰ κελύει ἐπε-
 τίθη τοῖς ἀποκρινομένοις, ἢ πᾶσι δὲ
 νήσασαι πᾶσι τῶν μονοφυσιτῶν θεοπέλα
 ἐκλυθησθῆναι, ἢ ὁμολογεῖν, ὅτι
 ἡ ἀσθεὲς, ὅτι καὶ ἡ τῆς πατρὸς, καὶ ἡ
 τῆς υἱοῦ, καὶ ἡ τῆς πνεύματος θεοῦ σι-
 σαρκώθη τῷ θεῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς παν-
 τὸν ἔχοντα κακοτέχου διδουσίας, ἢ ἐκ-
 βαλλούσης πᾶσι διὰ τῆς πίστεως. ἐπεὶ
 δὲ δεύτερον κληθέντος λόγῳ, ἀντελα-
 βεὶς τὴν σωὸν ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς τῆς
 λόγῳ καὶ ἄλλον μὲν ἔφη τῆς υἱοῦ
 τῆς πατρὸς ἀναδέξασθαι, ἄλλον δὲ
 τῆς θεοῦ λόγον. περὶ τῆς βλασφη-
 μίας οὐχ ὑπενέγκειν διωκτοῦς, σω-
 τῆς ἀμφοτέρων πᾶσιν ἐξήλθεν. καὶ ἕτερος
 τῆς σωὸν ἀπὸ τῆς σωμολογίας τοῖς Ιου-
 δαίοις, ὡς ἐκ εἰς θεόν, ἀλλ' εἰς ἀνθρώ-
 πον ἡσθενοῦσι.

* οὐκ ἔστιν

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίππων
 εἶπε· Φανερὰς οὐσίας τῆς κατὰ θεοῦ
 τῆς ἀλαβαστῆρος καὶ θεοσεβαστῶν συ-
 λλάττων ἡμῶν Θεοδότου καὶ Αἰακίου,
 ἀκόλαστον ὅτιν, ἡμῶν εἶπον περὶ τῆς προ-
 κληθῆναι δόξαν οἱ μακαριοὶ πατέρες
 ἡμῶν καὶ τῆς ἐπισκοπῆς, ἀναγνωσθῆ-
 ναι, καὶ ἐμφέρειν τοῖς ἁγιομένοις.

* οὐκ ἔστιν

Πέτρος πρεσβύτερος Ἀλεξαν-
 δρείας, καὶ περιμικηλῆος νοταρίου
 εἶπεν· Ἐπεὶ δὴ μὲν χείρας ἐλάττω καὶ
 βιβλία τῆς ἀγιωτάτων καὶ ὁσίων πα-
 τέρων, καὶ ἐπισκόπων, καὶ δια-

nem induxisse videbar, ut se ver-
 bis ab ea sententia recessisse fate-
 retur. Ceterum decem aut duo-
 decim dierum interuallo interie-
 cto, intermissam disceptationem
 denuo redintegramus. Cumque
 ego veritatis patrocinium susce-
 pisset, deprehendi illum & veri-
 tati serio obniti, & in duas graues
 absurditates simul prolabi. Primo
 namque ex illius interrogatione,
 quæ absurda erat, eo respon-
 surum adigere contendebat, ut vel
 vni geniti deitatem incarnatam
 inficiaretur; vel certe (quod im-
 pium erat) Patris & Filii & Spi-
 ritus sancti deitatem vna cum Ver-
 bo carnem sumpsisse profiteretur.
 Quæ mentis erant peruersifsi-
 simæ, & piam fidem modis omni-
 bus euertere paratæ. Mota dein-
 de altera concertatione, episcopus
 quidam qui cum ipso erat, ser-
 monem excipiens, alium asser-
 bat Filium esse qui mortem sub-
 ierat, & alium item Dei Verbum.
 Quam blasphemiam amplius fer-
 re non valens, omnibus confalu-
 tatis abiui. Aderat & alius quidam
 ipse, qui Iudæis patrocinatus, eos
 non in Deum, sed in hominem
 impios extitisse affirmabat.

Flavianus Philippen-
 scopus dixit: Cum piissimorum
 & religiosissimorum confacerdotum
 nostrorum Acacii & Theo-
 doti narratio manifesta existat;
 consequens est ut beatorum pa-
 trum nostrorum sententiæ ad præ-
 sens institutum facientes in me-
 dium proferantur, prolataque &
 lectæ in acta referantur.

Petrus presbyter Alexandriae,
 & notariorum primicerius dixit:
 Quandoquidem sanctissimorum
 sacratissimorumque patrum ac e-
 piscoporum, & diuersorum præ-

terea martyrum codices in prom-
ptu habemus, nonnullaque capi-
ta ex illis selegimus: ea, si vobis ita
visum fuerit, praelegemus.

Flavianus episcopus Philip-
pensium dixit: Legantur, & in
actorum monumenta referatur.
Et lecta sunt in hunc modum.

*Petri sanctissimi episcopi &
martyris ex libro de
deitate.*

Ioan. 1. v. 17 CVM vere gratia & veritas per
Iesum Christum facta sit;
Eph. 2. v. 8. hinc secundum Apostoli doctri-
nam, gratia saluati sumus. Ait e-
nim: *Et hoc non ex nobis; Dei enim
donum est: non ex operibus, ut ne
quis gloriatur.* Dei voluntate Ver-
Ioan. 1. bum factum est caro, habituque
inuentum ut homo, non recessit
Philip. 2. a deitate. Neque enim ea de cau-
sa egenus factus est cum esset di-
2. Cor. 8. ues, ut virtutis aut maiestatis suae
v. 9. perfectione exueretur; sed ut &
mortem pro nobis peccatoribus
1. Pet. 3. v. 18 susciperet, *iustus pro iniustus; ut
nos offerret Deo, mortificatus qui-
dem carne, viuificatus autem spiri-
tu.* Et post pauca rursus: Quare
& euangelista quoque vera praedi-
Ioan. 1. v. 14 cat, dum ait: *Et Verbum caro fa-
ctum est, & habitauit in nobis.*
Tum videlicet, cum angelus vir-
Luc. 1. v. 28. ginem salutauit dicens: *Aue gra-
tia plena, Dominus tecum.* hoc est,
Dei Verbum tecum est. nam illa
Gabrielis salutatio, Deum Ver-
bum in vtero virgineo natum, &
carnem factum insinuat. hinc &
Ibid. v. 35. scriptum est: *Spiritus sanctus
superueniet in te, & virtus al-
tissimi obumbrabit tibi: ideoque
quod nascetur ex te sanctum, vo-
cabitur filius Dei.* Et paucis in-
teriectis rursus: Deus autem

φύσιν ἰσῶσαν. ἐπελεξάμθα δὲ
ἐν * παντων ὀλίγα κεφάλαια. εἰ
ᾤρισται ὑμῖν, ἀναγνωσάμθα.

Φλαυιανὸς Ἐπίσκοπος Φιλίπ-
πων εἶπε· Καὶ ταῦτα ἀναγνωθέντα
ἐμφερέτω. Καὶ ἀνεγνώθη οὕτω.

Γέγραυ τῆ ἀγιωτάτου Ἐπισκόπου Α-
λεξανδρείας, καὶ μάρτυρος, ἐν τῇ
ᾠελείῳ βιβλίῳ.

ΕΓΡΕΙΔΗ καὶ ἀληθῶς ἡ χάρις καὶ
ἡ ἀλήθεια δια Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένε-
νετο· ὃθεν καὶ χάρις ἐσμὲν σεσωσμέ-
νοι, καὶ τὸ δόξασιμὸν ῥητὸν καὶ τὸ
Φησὶν, ἐκ ὧν ἡμεῖς· θεοῦ τὸ δῶρον· ἐκ
ὧν ἔργων, ἵνα μὴ τις κωλύσῃ. Τη-
λήματι θεοῦ ὁ λόγος σαρκὶ ἠγούμε-
νος, καὶ ἡμαρτὴν ὄντων ὡς ἀνθρώπου,
* οὐ κατελείφθη τῇ θεότητι. οὐδέ τῃ
ἵνα τῆς δυνάμεως αὐτῆς ἡ δόξης τι-
λεον δόξῃ, πτωχὸς πλούσιος ὢν,
τῷ ἐγένετο· ἀλλὰ ἵνα καὶ τῷ θανά-
του ὑπὲρ ἡμῶν τῆς ἀμάρτωλων αἰα-
δέξῃται, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων, ὅπως
ἡμᾶς προσεσάρξῃ τῷ θεῷ, θανάτου
καὶ σαρκί, ζωοποιηθεὶς διὰ πνεύ-
ματι. Καὶ μὴ ἔπερα· Ὁθεν καὶ ὁ
ὀρθόδοξος ἀληθῶς λέγων· ὁ λόγος
σαρκὶ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν·
τότε * δὴ τότε, ἀφ' οὗ ὁ ἄγγελος ἠπαύ-
σατο τὴν παρθένον * εἰπόν· χαίρε κα-
* χαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ. τὸ γὰρ ὁ
κύριος μετὰ σοῦ, νῦν ὅστιν ἀκοῦσαι τῆ
Γαβριήλ, αὐτῆς ὁ θεὸς λόγος μετὰ σοῦ
σημαίνει γὰρ αὐτὸν * ἡμῶν ἐν μή-
τρει, καὶ σαρκὰ ἡμῶν, καὶ ὡς γέ-
νηται· πνεῦμα ἅγιον ἐπελάσσει ἐπι-
σε, ἢ δυνάμις Ἰησοῦ Ἐπισκόπου ἑσ-
τὶ· διὸ καὶ τὸ ἡμῶν ἅγιον, κληθῆσθαι
υἱὸς θεοῦ. Καὶ πάλιν μὴ ἔπερα. Ὁ δὲ
θεός

ANNO CHRISTI 431.

Θεὸς λόγος παρὰ πλὴν δυνάμει δόξου-
σαν, καὶ βούλησιν τῶν πάντων διω-
μήτου κατεργάσασθαι θεοῦ, γέγονεν
ἐν μήτρᾳ τῆς παρθένου σαρκός, μήτε
θεθεῖς τῆς δυνάμει ἐνεργείας, ἢ πα-
ρουσίας. ἐνεργήσεσθαι ἢ τῆς δυνάμει
ἐνεποιήσεν ἢ τῆς θεοῦ δυνάμει, ἢ π-
σιδάσασθαι τῆς παρθένου σὺν τῷ ἐπε-
ληλυθότι ἀγίῳ πνεύματι.

Verbum citra viri commercium,
Dei, qui quiduis efficere potest,
voluntate, in virginis utero in-
carnatum est, viri operatione aut
præsentia ad hoc minime requi-
sita. Dei namque virtus virgi-
nem per Spiritus sancti aduen-
tum obumbrans, viro efficacius
operata est.

Αθανασίου τῆς ἀγιωτάτου, γρηγορί-
νου Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας,
ἐκ τῆς κατὰ Ἀρειανῶν
βιβλίου.

Athanasii sanctissimi episcopi
Alexandriae, ex libro
contra Aria-
nos.

ΠΟΛΛΟΙ γυναικῶν ἀγίοι γυνό-
νασι, καὶ καρποὶ πάσης ἀ-
μωρίας. Ιερεμίας δὲ καὶ ἐκ κοι-
τίας μητρὸς ἠγάσθη· καὶ Ἰωάννης
ἐπὶ κυοφοροῦμενος ἐσκήρτισεν ἐν
ἀγαλλίασιν ἔπι τῆς φωνῆς τῆς θεο-
τόκου Μαρίας. καὶ ὁμοίως ἐβα-
σίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδάμ
μέχρι Μωϋσέως καὶ ἔπι τῶν μὴ
ἀμώρητων, ἔπι τῶν ὁμοιωμά-
τι τῆς παραβάσεως Ἀδάμ. καὶ
οὕτως ἐμὲ οὐδὲν ἠπείλει ἡ δύ-
σεως θνητῶν καὶ φθαρτῶν, δεκτι-
κοὶ τῆς ἰδέων τῆς φύσεως παθῶν.
νῦν δὲ τῆς λόγου γρηγορίου ἀν-
θρώπου, καὶ ἰδιοποιουμένου τῆς
σαρκὸς, οὐκέτι πάντες τῆς σώμα-
τος ἀπείταται διὰ τὸ ἐν αὐτῷ γρηγο-
ρίου θεὸν λόγον. ἀλλ' ἕως ἀπὸ
μὲν ἀνήλωται. λοιπὸν δὲ ἀν-
θρώποι οὐκέτι καὶ τῶν ἰδίων πάσθαι
μύθοισιν ἀμώρητοι καὶ νεκροί, ἀλλ'
καὶ τῶν τῆς λόγου δυνάμει
ἀναστάντες, ἀθάνατοι καὶ ἀφθαρ-
τοι αἰεὶ διαμύθοισιν. ὅθεν καὶ γρηγο-
ρίου τῆς σαρκὸς ἐκ τῆς θεοτόκου
Concil. Tom. 5.

MULTI sane & sancti extite-
re, & ab omni peccato im-
munes. Quin Ieremias ex utero
sanctificatus est: & Ioannes ad-
huc intra materna viscera delite-
scens, deipara virginis Mariæ
voce percepta, præ gaudio ex-
sultavit. Verumtamen regnavit
mors ab Adam usque ad Moysen,
etiam in eos qui non peccaverunt, ob
similitudinem prevaricationis A-
dæ. Atque ita homines morti &
corruptioni, ceterisque miseriis
quæ in ipsorum naturam conue-
niunt, obnoxii manebant. Nunc
autem posteaquam Verbum in-
carnatum est, & ea quæ carnis
sunt propria, sibi adsciuit, eius-
modi passiones in corpus non am-
plius defæuiunt, propter Deum
Verbum quod in eo factum est,
sed ab ipso quidem consumptæ
sunt: homines autem non am-
plius secundum propriam naturam
passiones peccato & morte con-
stricti tenentur; sed Verbi virtu-
te exsuscitati, perpetuæ immor-
talitatis & incorruptionis bene-
ficio potiuntur. Carne proinde
ex deipara Maria nata, ipse natus
R r r

Orat. 4. c. 6.
tra Arian.
ante med.
Jerem. 1.
Luc. 1. v. 44
Rom. 5. v. 14

perhibetur, qui aliis rebus ut sint largitur: quo videlicet nostra natiuitate in seipsum translata, non amplius tamquam terra tantum, in terram abeamus; sed tamquam caelesti Verbo coniuncti, ab ipso in caelum euehamur. Ad hunc modum alias quoque corporis passiones haud incongrue in seipsum transtulit, ne in posterum sicut homines moriamur, sed tamquam Verbi Dei proprii effecti, sempiternae vitae participes existamus. Neque enim vltra, iuxta priorem generationem, omnes in Adam morimur; sed tam natiuitate nostra, quam reliquis omnibus carnis infirmitatibus in Verbum translatis, soluta maledictione per peccatum nobis infligta, propter eum qui in nobis nostri causa factus est maledictio, e terra resurgimus.

Psal. 81.

1. Cor. 15. v. 22.

Gal. 3. v. 13.

Eiusdem ex epistola ad Epictetum.

Paulo post princip.

Rom. 1.

QVOMODO autem quidam qui inter Christianos censentur, in quaestionem vocare audent; Dominusne, quem Maria in lucem edidit, natura quidem & essentia Dei filius existat, secundum carnem vero ex semine Dauid & sanctae Mariae carne ortum ducit? Quinam vero in eam temeritatem prolapsi sunt, ut dicere audeant, Christum qui carne passus & crucifixus est, nec Deum esse, nec Dominum, nec saluatorem, nec Patris Filium? Quomodo rursus Christiani hominis appellationem usurpare non verentur, qui Verbum in hominem sanctum perinde atque in aliquem prophetarum descendisse asserunt, & non ipsum sumpto ex Maria cor-

Μαριίας, αὐτὸς λέγεται γεννηθεῖς, ὁ τοῖς ἄλλοις τὴν γέννησιν εἰς τὸ εἶναι ἄρ-
χων· ἵνα τὴν ἡμῶν εἰς ἑαυτὸν μεταστῆ
γέννησιν, καὶ μηκέτι ὡς γῆ μόνῃ ὄντες
εἰς γῆν ἀπέλωμεν, ἀλλ' ὡς τῶν οὐρα-
νοῦ λόγων σωμαφθέντες, εἰς οὐρανὸν
ἀναχθῶμεν· δι' αὐτῶν· ἐκκοῦν οὕτω καὶ
τὰ ἄλλα πάση τῆ σάρκατος ἐκ ἀπει-
κότως εἰς ἑαυτὸν μετέστηκεν, ἵνα μη-
κέτι ὡς ἀνθρώποι δοκῶν ἡσυχάζωμεν,
ἀλλ' ὡς ἴδιοι τῆς λόγου, τῆς αἰωνίου
ζωῆς μετέχωμεν. οὐκέτι γὰρ καὶ τὴν
πρωτέραν γένεσιν ἐν τῷ Ἀδάμ πᾶν-
τες δοκῶν ἡσυχάζωμεν, ἀλλὰ λοιπὸν τῆς
γένεσεως ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς σαρ-
κτικῆς ἀσθενείας μεταπέθεντων εἰς τὸ
λόγον, ἐξάρμοθα διὰ τῆς γῆς, λυ-
θείσης τῆς δι' ἀμάρτην κατάρχεις διὰ
τῶν ἐν ἡμῖν ὑπὲρ ἡμῶν γυμῶν κα-
τάρχεις.

ANNO CHRISTI 431.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς πρὸς Ἐπίκτητον Ἐπιστολῆς.

ΠΩΣ δὲ καὶ ἀμφιβάλλειν ἐπι-
μυσται ὁ λεγόμενος χριστι-
ανὸς, εἰ ὁ ἐκ Μαρίας πρῶτος κῶ-
ει, υἱὸς μὲν τῆ οὐσίας καὶ φύ-
σεως τῆς θεοῦ ὄντι· τὸ δὲ καὶ σάρκα,
ἐκ σαρκῶτος ὄντι τῆς Δαυίδ, σαρ-
κὸς δὲ τῆς ἁγίας Μαρίας; ἕνεις δὲ
ἀεὶ οὕτω πολλοὶ γενόμενοι, ὡ-
σεῖ εἰπεῖν ὅτι Χριστὸν σαρκεὶ πα-
ρόντα καὶ ἐσωσευμένον μὴ εἶναι
κῶει, καὶ σωτήρα, καὶ θεόν,
καὶ υἱὸν τῆς πατρὸς; ἢ πῶς χρι-
στιανὸς θέλεισιν ὀνομάζεσθαι λέ-
γοντες εἰς ἀνθρώπον ἅγιον, ὡς εἶπεν
ἕνα τῶν προφητῶν ἐληλυθέναι τὸ
λόγον, καὶ μὴ αὐτὸν ἀνθρώπον
γενόμενον, λαβόντα ἐκ Μαρίας

ANNO
CHRISTI
476

τὸ σῶμα· ἀλλ' ἕτερον εἶναι τὸ Χριστὸν, καὶ ἕτερον τὸ τῆς Θεοῦ λόγον, τὸ παρὰ Μα-
ρίας καὶ παρὰ αἰώνων ἕν ὄντα τὸ πα-
τρὸς; ἢ πῶς εἶναι χριστιανοὶ δοῦναι) ὁ
λέγοντες, ἄλλον εἶναι τὸ ἕν, ἢ ἄλλο
τὸ τῆς Θεοῦ λόγον; Καὶ μὴ ἕτερα πάλιν·
οὐδέ τις τῶν ταῦτα ἐγγύετο, μὴ γήρουντο,
ὡς ἄνευ πάλιν ὑπέλαβον· ἀλλ' ὄντως
ἀληθεῖα γημομύρου ἀνθρώπου τὸ σω-
τήριος, ὅλας τὸ ἀνθρώπου σωτηρία ἐγγύ-
νετο· εἰ γὰρ τις τῶν ἐν τῷ σώματι ὁ λό-
γος κατ' ἐκείνους· τὸ τῆς Θεοῦ λεγόμε-
νον φαντασίας ὅτι· δοκίμας δὲ εἰσέκε
καὶ ἡ σωτηρία καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν ἀνθρώ-
πων λεγομένη, καὶ τὸ ἀσέβησαν Μα-
ριαζαί. ἀλλὰ μὲν οὐ φαντασία ἡ
σωτηρία ἡμῶν, οὐδὲ σώματος μόνου,
ἀλλ' ὅλου ἀνθρώπου, ψυχῆς καὶ σώ-
ματος, ἀληθῶς ἡ σωτηρία ἡμῶν γέ-
γονεν ἀνθρώπων· ἢ φύσις τὸ ἐκ
Μαρίας, καὶ τὰς θείας γραφάς, καὶ
ἀληθινὸν τῶν σωτήριον.

Saluatoris corpus, quod secundum scripturas ex Maria sumptum est, natura humanum erat & verum.

Ἰουλίῳ τῷ ἀγαπῶντι γημομύρου Ἐπι-
σκοποῦ Ρώμης, ἐκ τῆς πατρὸς
* Δόκιμον Ἐπιστολῆς.

*Iulii sanctissimi episcopi Ro-
mæ, ex epistola ad
Docimum.*

ΚΗΡΥΣΣΕΤΑΙ ὅτι εἰς συμ-
πλήρουν τῆς πίστεως καὶ σαρκω-
θεῖς ἐκ παρθένου Μαρίας ὁ τῆς Θεοῦ
ἕν, καὶ σκλωώσας ἐν ἀνθρώποις, ἐκ
ἐν ἀνθρώπου ἐνεργήσας· τῶν γὰρ ἑπι-
σκοπῶν ὅτι καὶ ἀποστόλων· τέλος
θεὸς ἐν σαρκί, καὶ ἀνθρώπος τέλος ἐν
πνύματι. οὐ δύο υἱοί, εἰς μὲν γνήσιος
ἕν ἀναλαβῶν ἀνθρώπων· ἕτερος δὲ
θνητὸς ἀνθρώπος, ἀναληφθεὶς ὑπὸ
θεοῦ· ἀλλ' εἰς μονογενῆς ἐν οὐρανοῖς,
μονογενῆς ἑπὶ γῆς, θεός.

Concil. Tom. 5.

AD Fidei plenitudinem incar-
natus quoque Dei Filius ex
Maria virgine prædicatur, atque
inter homines moratus, non po-
tenti quadam vi in homine ope-
ratus: hoc enim in prophetis &
apostolis locum habet: perfectus
Deus in carne, & homo perfectus
in spiritu: non duo filii, vnus qui-
dem germanus filius, qui suscepit
hominem; alter vero homo mor-
talis a Deo assumptus: sed vnus
vnigenitus in cælo, vnigenitus in
terra Deus.

Rrr ij

Felicis sanctissimi episcopi Romæ & martyris, ex epistola ad Maximum episcopum & clerum Alexandrinum.

Φήλικος τῆς ἀγιωτάτου Ἐπισκοπῆς
Ρώμης καὶ μάρτυρος, ἐκ τῆς πατρὸς Μα-
ξίμου Ἐπισκοποῦ, ἐκ τῆς κλη-
ρῆς Ἀλεξανδρείας,
Ἐπισκοπῆς.

ANNO
CHRIST
431.

DE Verbi autem incarnatione & fide, credimus in Dominum nostrum Iesum Christum ex virgine Maria natum, quod ipse est sempiternus Dei Filius & Verbum, non autem homo a Deo assumptus, ut alius sit ab illo. Neque enim hominem assumpsit Dei Filius, ut alius ab ipso existat: sed cum perfectus Deus esset, factus est simul homo perfectus, ex virgine incarnatus.

Theophili sanctissimi episcopi Alexandria, ex quinta paschali epistola.

EXTANT & nunc quoque veterum miraculorum reliquiae. Nemo dubitet quin Dei virtus efficere id queat, ut virgo pariat: in qua utique, nobis ut assimilaretur, viuum Dei Verbum, (alia namque ratione familiariter inter nos versari non poterat) ne e voluptate & somno, ut in aliis hominibus contingere solet, corpus sumeret, nostra similitudine accepta, ex virgine prodiit: hominem quidem secundum seruilem formam nobis haud dissimilem videndum se præbens, ex operibus tamen (opera enim diuina parabat) omnium & Dominum & opificem se esse ostendens.

Eiusdem, ex sexta paschali epistola.

ETENIM ut præstantissimi quique artifices non solum in no-

ΠΕΡΙ δὲ τῆς σαρκώσεως ἔργου καὶ τῆς πίστεως, πιστώμενοι εἰς τὸ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸ ἐκ τῆς πατρὸς Μαρίας γυναικὸς, ὅτι αὐτὸς ὅστις ὁ τῆς θεοῦ αἰεὶ υἱὸς καὶ λόγος, ἐκ ἀθέτου ὑπὸ θεοῦ ἀλαληφθεὶς, ἢ ἕτερος ἢ παρ' ἐκείνου, οὐδὲ γὰρ ἀθέτου ἀνέλαβεν ὁ τῆς θεοῦ υἱὸς, ἵνα ἢ ἕτερος παρ' αὐτὸν ἀλλὰ θεὸς ὢν τέλειος, γέγονεν ἅμα καὶ πᾶσι θεὸς ἀθέτος, σαρκωθείς ἐκ παρθένου.

Θεοφίλου τῆς ἀγιωτάτου Ἐπισκοπῆς Ἀλεξανδρείας, ἐκ τῆς πέμπτης ἐορταστικῆς Ἐπιστολῆς.

ΕΣΤΙ γὰρ καὶ νῦν τὸ τότε θαυμαπὼν ἔργον ἀείψαντα. μὴ ἀπιστεῖτε, ὅτι δυνάμεις θεοῦ ἰσχύς ποιῆν παρθε-
νον ἄποπτεῖν, εἴ ἢ γυνώμενος ὁ ζῶν τῆς θεοῦ λόγος διὰ τῆς πατρὸς ἡμᾶς ὁμοίωσιν ἄλλως γὰρ συνομιλεῖν ἡμῖν αὐτῷ ἐγγύτερον οὐχ οἶόν τε ἡμῶν ἵνα μὴ εἴδοντες καὶ ὑπνοῦ, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀθέτων ἐξ ἑξῆς σώματα, τὸ ἐν ὁμοίωματι τούτου λαμβανόμενος πατρὸς υἱὸς καὶ τὸς ἀθέτους μὲν φανόμενος, ὡς ἡμεῖς, καὶ τῆς δουλοῦ μορφῆς ἐκ δὲ τῶν ἔργων ἄποπτε-
κτύμενος, ὅτι τῶν ἀπάντων δημιουργὸς καὶ κύριός ἐστι, πατρῶν ἔργα θεοῦ.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἑξῆς ἐορταστικῆς Ἐπιστολῆς.

ΟΙΑ γὰρ τῶν τεχνιτῶν ἄριστοι ἐκ ἐν ἡμῶν μόνον ὑλας τῶν

Sap. 7. v. 3.

ANNO
CHRISTI
431.

τέχνη ἐκφαίνοισι θαυμαζόμενοι,
ἀλλ' ἄτελοις κηροῦ καὶ πηλοῦ δια-
λυομένου πολλάκις ἐπέλημμένοι,
τῆς ὀπίστημης ἑαυτῶν ὀπίσθινούοισι
πλὴν δυνάμιν, πολλὰ μᾶλλον ἐπα-
νούμενοι· οὕτως ὁ πάντων ὄριστοτέ-
λης, ὁ ζῶν καὶ ἐνεργῆς τῆ θεοῦ λόγος,
τῆς ἁρμονίας διακοσμήσας τὰ
σύμπαντα, οὐχ οἰάμενος ἑμίας ὑ-
λης, οὐρανοῦ λαβόμενος σώματος,
πρὸς ἡμᾶς ἀφίκεται· ἀλλ' ἐν πηλῷ
τὸ μέγα τῆς ἑαυτοῦ δέκνυσι τέχνης,
ἐκ πηλοῦ πλασθέντα διορθούμε-
νον ἀνθρώπον, αὐτὸς ἐκ παρθένου
καινοπρεπῶς πρὸς ἡμᾶς ἀνθρώπος τῶ
μὲν ὄρω τῆς γένεσως διαλλάττων,
πλὴν δὲ καὶ πάντα πρὸς ἡμᾶς χωρὶς
ἀμφοτέρων ἐκ ἐκφυγῆν κρίνας ὁ-
μοίωσιν· ἡκτόμενον, σαρρανοῦ-
μενον, ἡθιωόμενον, βρέφον
ἐν φάτῃ κείμενον, τῆς φύσεως
ἡμῶν πλὴν ἀδένειον ἐκδεχόμενον
διὰ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἀμφοτέρων
καὶ ἀήτας· ἀλλ' ἐπὶ βρέφον ὄν, ὁ-
μοῦ καὶ ἐχθρόν, καὶ πλὴν πύπου
δορυβεί φάλαγγα, μάστιγι ἔλκων
ὀπί μετανοίαν, καὶ παρασκευάζων
τῆ ὑποδείξαντος αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς
βασιλείας.

Κυπριανὸς ἁγιοτάτου ὀπισκοποῦ
καὶ μάρτυρος, ἐκ τῆς ἐπιτομῆς ἐλεημο-
σύνης λόγου.

ΠΟΛΛΑΙ καὶ μέγισται τυχάνουσιν,
ἀγαπήτοι ἀδελφοί, αἱ θεῖαι βίβ-
ρασις, ἀφ' ὧν ἡμετέραν σωτηρίαν
ἡ θεοῦ πατρὸς δαψιλῆς καὶ πλοῖα
φιλαδελφία εἰργάσατο, καὶ αἱ ἐργά-
σις. ὅτι φυλάξαι καὶ ζωοποιῆσαι ἡ-
μᾶς ὁ πατήρ ἡμῶν ἐπέμψεν, ἵνα

bili quapiam materia artem suam
ostendentes, magnam sui admira-
tionem excitare solent; verum-
etiam vilem cerā, & lutum quod
dissolvitur, sæpe fumentes, artis
suæ vim in ea explicant, & cumu-
latiorem laudem promerentur:
ita sane omnium optimus artifex,
vivum illud & efficax Dei Ver-
bum, quod uniuersam hanc re-
rum molem mira ordinis concin-
nitate exornauit, non tamquam
preciosa aliqua materia, hoc est,
caelesti corpore sumpto ad nos de-
scendit; sed in luto artis suæ ma-
gnitudinem declarauit, dum ipse
hominem ex limo formatum in-
stauraturus, noua quadam ratio-
ne homo ex virgine processit. Et
quamuis natiuitatis modo a no-
bis differret, similitudinē tamen
nostram (peccato dumtaxat ex-
cepto) per omnia amplectendam
existimauit. Nam & nascitur, &
fasciis inuoluitur, & lactatur, &
infans in præsepio ponitur; & om-
nes denique propter iam dictas
causas naturæ nostræ infirmitates
experitur. Interim tamen cum in-
fans adhuc esset, inimicum ipsius-
que cohortem exterruit, magos
ad pœnitentiam adducens, & vt
regem a quo missi fuerant, con-
temnerent, efficiens.

Cypriani sanctissimi episcopi &
martyris, ex tractatu de
elemosyna.

MULTA & magna sunt, fra-
tres carissimi, beneficia di-
uina, quibus in salutem nostram
Dei Patris & Christi larga & co-
piofa clementia & operata sit, &
semper operetur; quod confer-
uandis ac viuificandis nobis Pa-
ter Filium suum misit, vt reparare

nos posset; quodque Filius missus, esse & hominis filius voluit, vt nos Dei filios faceret. Humiliauit se, vt populum qui prius iacebat, erigeret: vulneratus est, vt vulnera nostra curaret: seruiuit, vt ad libertatem seruientes extraheret: mori sustinuit, vt immortalitatem mortalibus exhiberet.

ἡμαῖς ἀνακαινίσῃ· καὶ πεμφθεὶς ὁ υἱὸς ἠθέλησεν υἱὸς ἀνθρώπου γενέσθαι, ὅπως ἡμαῖς υἱὸς Θεοῦ καταστήσῃ. ἐταπείνωσε τὸν ἑαυτὸν, ἵνα ἡμεῖς τὸν ἀπερριμμένον ἀνακτήσῃ· τὸ ἑαυμάπτου, ἵνα τὰ ἡμέτερα ἑαυμάτῃ διασπύσῃ· ἐδούλωσεν, ἵνα ἐκ δουλείας εἰς ἐλευθερίαν ἡμᾶς ἀπαρδύσῃ.

Ambrosii sanctissimi episcopi Mediolanensium expositio de fide.

Ἀμβροσίου τῆς ἀγιωτάτου γυναικὸς Ἐπισκόπου τῆς Μεδιολανῶν ἐπιμυνεῖα περὶ πίστεως.

Lib. 1. de fide, c. 16. Gal. 4. v. 4.

SI mihi non credunt, credant Apostolo dicenti: Postquam vero venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Filium, inquit, suum, non vnum de multis; non communem, sed suum. Suum cum dicit, generationis aeternae proprietatem significauit. Hunc postea factum ex muliere asseruit, vt factura non diuinitati, sed assumptioni corporis adscriberetur. Factum ex muliere, per carnis susceptionem: factum sub lege, per obseruantiam legis. Generatio autem illa caelestis ante legem, ista post legem.

Εἰ ἐμοὶ οὐ πιστεύουσιν, πιστεύουσιν τῷ ἀποστόλῳ λέγοντι· ὅτι δὲ πληθεύσῃ τῷ χρόνῳ, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεὸς υἱὸν αὐτοῦ, γεννηθῆναι ἐκ γυναικὸς, γεννηθῆναι ὑπὸ νόμον. Ὁ υἱὸν αὐτοῦ φησὶν, οὐχ ἕνα ἐκ πολλῶν· οὐ κοινόν, ἀλλ' αὐτοῦ· τῆς αἰδείου γεννήσεως πλὴν ἰδιότητι ἐσήμανε. τὸν μὲν τῶν γεννηθῆναι ἐκ γυναικὸς κατασχεῖ, ὅπως τὸ γενέσθαι οὐ τῆς θεότητι, ἀλλὰ τῷ πρὸς τὸν φθίνοντα σάρκα πρὸς τὴν φθίνουσαν. γεννηθῆναι ἐκ γυναικὸς, διὰ τῆς πρὸς τὸν φθίνοντα σαρκὸς γεννηθῆναι ὑπὸ νόμον, διὰ τῆς νόμου φυλακῆς· ἢ ὑπὸ τὸν αὐτὸν νόμον πρὸς τὸν φθίνοντα· αὐτὸν δὲ μὴ τὸν νόμον.

Eiusdem ex libro secundo de fide.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ δευτέρου βιβλίου περὶ πίστεως.

Cap. 4. 1. Cor. 2. v. 4.

SILEANT igitur inanes de sermonibus quaestiones, quia regnum Dei, sicut scriptum est, non in persuasione verbi est, sed in ostensione virtutis. Seruemus distinctionē diuinitatis & carnis. Vnus in vtraque loquitur Dei Filius, quia in eodem vtraque natura est. Etsi idem loquitur, non

Σιωπήσῃ ὡς ἐν ἀνεπίσταντοις ἐρωταῖς, ὅτι ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶν ἐν λόγῳ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. ὁμοίως καὶ ἐν τῇ φύσει, ὅτι ἡ φύσις τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶν ἐν λόγῳ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. ὁμοίως καὶ ἐν τῇ φύσει, ὅτι ἡ φύσις τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶν ἐν λόγῳ, ἀλλ' ἐν δυνάμει.

ANNO CHRISTI 431.

καὶ ἐκ ἐνὶ πάντοτε διαλέγεται ἱερω-
πῶ. πρῶτος ἐν αὐτῷ νωτὸ μὲν δὲ-
ξῆν θεοῦ, νωτὸ δὲ ἀνθρώπου πάθη.
ὅτι ὡς θεὸς διδάσκει τὰ θεῖα, ἐπεὶ λό-
γος ὄντιν' ὡς δὲ ἀνθρώπος, λέγει τὰ
ἀνθρώπινα, ἐπεὶ ἐν τῇ ἐμῇ οὐσία διε-
λέγετο. οὕτως ὄντιν' ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὃς
κατέβη ἐξ οὐρανοῦ. οὕτως ὁ ἄρτος ἢ
σαρξ ὄντιν', καὶ ὡς καὶ αὐτὸς ἔφη· οὗ-
τος ὁ ἄρτος, ὃν ἐγὼ δάσω, ἢ σαρξ μου
ὄντιν'. οὕτως ὄντιν' ὁ κατὰ βῆτα ἔπος ὄντιν',
ὃν ὁ πατὴρ ἡγάσθη, καὶ ἐπέμφθη εἰς τὸ
κόσμον. οὐδὲ αὐτὸ ὅτι ζῆλμα ἡμῶν
διδάσκει τὸ ἀγαθὸν τῶν θεοῦ καὶ χρεῖται ἐχθρῶν, ἀλλὰ τῶν σαρκῶν.

vno semper loquitur modo. In-
tende in eo nunc gloriam Dei,
nunc hominis passionem. Quasi
Deus loquitur quæ sunt diuina,
quia Verbum est: quasi homo di-
cit quæ sunt humana, quia in mea
substantia loquebatur: *Hic est pa-
nis viuus qui de calo descendit.* Pa-
nis hic caro est, sicut ipse dixit:
*Hic panis quem ego dabo, caro mea
est.* Hic est qui descendit; hic est
quem Pater sanctificauit, & misit
in hunc mundum. Hæc ipsa litera
nos docet, sanctificatione non di-
uinitatem eguisse, sed carnem.

Ioan. 6.

Ibid. 35.

Ioan. 10.
v. 36.

Γρηγορίου ἁγίου μεγάλου ἐπι-
σκοποῦ γρηγορίου Ναζιανζοῦ.

Gregorii magni sanctissimi epi-
scopi Nazianzeni.

ΜΗ ἀπατάτωσαν ἡμᾶς ἀνθρώ-
ποι, μηδὲ ἀπατάτωσαν, ἀν-
θρώπον αἰῶνι δεχόμενοι τὸ κρετα-
κόν, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, μάλλον
δὲ τὸ κρεττόν ἡμῶν καὶ θεόν. οὐδὲ γὰρ
τὸ ἀνθρώπον κρεττόν τῆς θεότη-
τος, ἀλλ' ἓνα καὶ τὸ αὐτὸν δογματί-
ζομεν πρῶτον μὲν ἐκ ἀνθρώπου,
ἀλλὰ θεὸν καὶ ἕν ὄν μόνον καὶ παλαιώ-
νι, ἀμνηστώματος καὶ τῶν ὅσα
σώματος ἐπὶ τῆς δὲ καὶ ἀνθρώπου
προσληφθέντα ὑπὲρ τῆς ἡμῶν σω-
τηρίας· παθητὸν σαρκί, ἀπαθὴν θεό-
τητι· περὶ γραπτόν σώματι, ἀπερ-
γραπτόν πνεύματι. τὸ αὐτὸν ἐπι-
χρον καὶ οὐρανίον, ὁρατὸν καὶ ἀό-
ρατον, χωρητὸν καὶ ἀχώρητον· ἢ ὅλω
ἀνθρώπῳ τῷ αὐτῷ καὶ θεῷ, ὅλος ἀν-
θρώπος διὰ πλάσθη πεισῶν ἵπὸ τῶν
ἀμάρτιαν.

NON fallant, neque fallantur
homines, hominem domi-
nicum (vt ipsi loquuntur) men-
tisque exortem eum esse rati, qui
potius Deus ac Dominus noster
est. Neque enim hominem a di-
uinitate separamus, sed vtrum-
que vnum eundemque esse profi-
temur: primo quidem non homi-
nem, sed Deum & Filium vni-
cum, ac sæculis omnibus anti-
quiorem, omnisque corporis, &
eorum quæ corpori conueniunt,
expertem: in fine autem etiam
hominem propter salutem nostrā
assumptum, carne passibilem, di-
uinitate impassibilem; corpore lo-
co definitum, incircumscriptionem
spiritu: eundem cælestem & ter-
renum, visibilem & inuisibilem,
comprehensibilem & incompre-
hensibilem; vt toto homine, eo-
demque Deo, totus homo qui sub
peccato iacebat, reformaretur.

Epist. 1. ad
Cledoniu.

Εἴ τις ἐθεοπόκον τὴν Μαρίαν ἵπὸ
λαμβανῆς, ἢ ἐκτός ὄντιν' τῆς θεότητος.
Εἴ τις ὡς διὰ σωλιῶν τῆς ὁρ-

Si quis Mariam deiparam esse
inficiatur, a Deo alienus est.
Si quis per virginem perinde

* τοῦ σώματος

* τοῦ σώματος

ac per fistulam measse, nec in ea diuino humanoque modo simul formatum esse dixerit: diuino quidem, quia citra viri commercium; humano vero, quia communi pręgnantium lege: anathema sit.

Si quis formatum dicit hominem, deinde induisse Deum, damnationis ille reus. Hoc enim dicere, non est Dei natiuitatem statuere, sed euertere.

Si quis duos introducit filios, vnum quidem ex Deo & Patre, alterum vero ex Maria, non autem vnum atque eundem;is quoque ab ea adoptione excidat, quę rectam fidem seruantibus promissa est. Duę namque naturę sunt, Deus & homo, quemadmodum & anima & corpus; non tamen duo sunt filii, neq; duo dii: quemadmodum in humanis non duo ob id constituendi sunt homines, licet beatus Paulus interiorem & exteriorem hominis partem sic appellauerit. Atq; vt paucis rem complectar, aliud & aliud est ex quibus Saluator constat; siquidem non vnum & idem sunt visibile & inuisibile, æternũ & temporaneum: at non est tamen aliud & aliud; absit hoc. vtraque enim hæc coniunctione vnum sunt, Deo nimirum homine facto, atque homine deificato, siue alio quocumque nomine rem hanc explanare quis velit. Dico autem aliud & aliud, contra quam in trinitate reperitur. Ibi enim est aliud & aliud, ne hypostasies confundantur; non tamen aliud & aliud, quoniam tria diuinitate vnum & idem sunt.

Si quis Deum in Christo per gratiam non secus atque in aliquo prophetarum operatum dixerit, & non secundum substantiam eidem coniunctum coadunatumque esse; is melioris operationis vit-

θενου δραμεϊν, ἀλλὰ μὴ ἐν αὐτῇ διαπεπλάσθαι λέγει θεϊκῶς ἅμα καὶ ἀνθρώπου θεϊκῶς μὲν, ὅτι χωρὶς αἰδρός· ἀνθρώπου δὲ, ὅτι νόμῳ κησεως ἀνάθεμα ἔστω.

Εἴπης διαπεπλάσθαι λέγει αἰθερον, εἰθ' ὑποδευκέναι θεόν, κατὰ κριτος· οὐ γὰρ γήνησις θεοῦ οὐτόστιν, ἀλλὰ φυγὴ γήνησεως.

Εἴπης εἰσαγά δύο υἱοὺς, ἕνα μὲν ἐν τῷ θεοῦ καὶ πατρὸς, δὲ ἄλλο δὲ ἐν τῆς μητρὸς, ἀλλ' οὐχ' ἕνα καὶ αὐτῶν, καὶ τῆς ὑοδεσίας ἐπέσει τῆς ἐπισημλμῆς τῆς ὀρθῆς πειθουσι. Φύσεσ μὲν γὰρ δύο, θεός καὶ ἀνθρώπος, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ ἐσώμα· υἱοὶ δὲ οὐ δύο, οὐδὲ θεοὶ οὐδὲ γὰρ ἐν ταῦτα δύο αἰθεροποι, εἰ καὶ οὕτως ὁ Παῦλος τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπου καὶ τὸ ἐν τῷ θεοῦ ἰσχυροῦσε. καὶ εἰ δὲ σωτήριος εἰπεῖν ἄλλο μὲν καὶ ἄλλο τὰ εἶν ὁ σωτήρ, εἴπερ μὴ ταῦτων τὸ ἀόρατον τῷ ὀρατῷ, καὶ τὸ ἀχρον τῷ ὑποχρόνον· ἐν ἄλλο ἢ καὶ ἄλλος, μὴ γήνητο· τὰ γὰρ ἀμφότερα, ἐν τῇ συκράσει, θεοῦ μὲν ἐν ἀνθρώπου, ἀνθρώπου ἢ θεοῦ ἕντος, ἢ ὅπως ἀντις ὀνομάσει. λέγω ἢ ἄλλο καὶ ἄλλο ἔμπαλιν, ἢ ἐπὶ τῆς τελευτῆς ἔχει. ἐκεῖ μὲν γὰρ ἄλλο καὶ ἄλλο, ἵνα μὴ τὰς ὑποστάσεις συγχέωμεν, ἐν ἄλλο ἢ καὶ ἄλλο. ἐν γὰρ τὰ τελεα καὶ ταῦτων τῇ θεότητι.

Εἴπης ὡς ἐν * πρεφῆταις λέγει καὶ χάριν ἐνργικέναι, ἀλλὰ μὴ καὶ οὐσίῳ σωτηφθαι, καὶ σωαταπεπλάσθαι, εἴη κενός τῆς κρείττου.

1. Cor. 15.
2. Cor. 4.
v. 16.
Eph. 3, v. 16.

ANNO
CHALIST
431

ANNO
CHRISTI
434.

ἐνεργείας, μᾶλλον δὲ πλήρης τῆς
ἐναντίας.

Εἴπς οὐ θεωρητικῶς ἔστω
μὲν ἀνάστημα ἔσω, καὶ τεταρτάτω
μὲν τῶν θεοκτόνων.

Εἴπς δὲ ἔργων τεταρτάτω, ἢ
μὲν τὸ βάπτισμα, ἢ μὲν πῶς ἐκ νε-
κρῶν ἀνάστασιν ὑποδείξας ἢ ζῶντος λέ-
γει, καὶ ἀπὸ οὗς Ἕλληνας ἀπείθε-
τους εἰσαγγέσιν, ἀνάστημα ἔσω τὸ γὰρ
ἠρημένον, ἢ θεωρητικόν, ἢ τελευτούμε-
νον, οὐ θεός, καὶ διὰ τὴν κτὶ μικρὸν
αὐξήσῃ οὕτω λέγεται.

Βασιλεὺς τῆς ἀγιωτάτης ἡμετέρας ἐπι-
κόπου Καππαδοκίας τῆς θεοφ-
της Καππαδοκίας.

* μνησθῆ

Οὐ γὰρ πῶς οὐρανὸς καὶ γῆ,
καὶ τὰ μυστήρια τῶν πλάστων,
καὶ τὰ ἐν ὕδασι διακείμενα, καὶ τὰ
χερσαῖα τῶν ζώων, καὶ φυτὰ, καὶ
ἀστέρες, ἔσθ' αἶθρ, καὶ ὥραι, καὶ ἡ ποικί-
λη τῶν παντῶν διακόσμου τὸ ὑπερέ-
χον τῆς ἰσότητος σιμύσεσιν, ὅσον τὸ
διωθέντων τῶν θεῶν ἀχώρητον
ἀπαθῶς διὰ σαρκὸς συμπλακίωσιν
τῶ θανάτου, ἵνα ἡμῖν πῶ ἰδίῳ πάθει
τῶ ἀπάθειαν χαρίσῃται.

Γρηγορίου τῆς ἀγιωτάτου ἐπι-
κόπου Νύσσης.

ΤΟΥΤΟ γὰρ φρονέεισθε, φησὶν,
ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ὅς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπαρχῶν, οὐχ
ἀρπαγμὸν ἠγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ,
ἀλλ' ἐαυτὸν ἐκένωσε, μορφῶν δου-
λου λαβὼν. τί πλεονέκτερον ἐπὶ θεοῦ
τῆς εἰς δουλοῦ μορφῆς; τί ἀπηνότερον
Concil. Tom. 5.

tute frustratus sit, vel potius con-
traria repleatur.

Si quis crucifixum non ado-
rat, sit anathema, & inter Dei in-
terfectores censeatur.

Si quis eum ex operibus per-
fectum, aut post baptismum, aut
resurrectionem ex mortuis, in Fi-
lium adoptatum dixerit, quemad-
modum ethnici adscriptitios in-
ducunt, anathema sit: siquidem
quod initium habet, quod profici-
cit, quod consummatur, hoc non
est Deus, etiamsi ob successuum
incrementum tale quidpiam de
eo dicatur.

Basilii sanctissimi Cæsareæ
primæ Cappadociæ
episcopi.

NON cælum, non terra, non
marium spatia, non quæ in
terris & in aquis degunt animan-
tes, non plantæ, non stellæ, non
aer, non anni tempora, non var-
ius denique totius vniuersitatis
ornatus tantum potentiæ excel-
lentiam ostendit, quantum po-
tuisse immensum illum infini-
tumque Deum impassibiliter per
carnem assumptâ conflagere cum
morte, quo nimirum per pro-
priam passionem suam nobis im-
passibilitatem impertiretur.

lib. de Spi-
ritu S.

Gregorii sanctissimi episcopi
Nysseni.

HOC enim sentite, inquit, in
vobis, quod est in Christo Ie-
su: qui cum in forma Dei esset, non
rapinam arbitratus est, esse se æ-
qualem Deo; sed semetipsum exi-
nians, formam serui accipiens.
Quid serui forma de Deo dici po-
test abiecius? Quid de omnium
S ff

Phil. 2. v. 5.

rege humilius, quam quod sponte ad abiectæ naturæ nostræ commercium sese deiecit? Rex regum, Dominus dominantium feruili forma induitur: omnium iudex dynastis vectigalis efficitur: creaturæ Dominus in antro diuersatur: qui omnia palmo concludit, locum in diuersorio nullum inuenit, sed in brutorum animantium præsepî reclinatur: mundus & immortalis humanæ naturæ sordes non auersatur, & omnem mendicitatem nostram expertus, ipsam demum mortem perpetitur. Voluntariæ huius paupertatis mensuram perpendite. Vita degustat mortem, iudex in prætorium adducitur, omnium vitæ Dominus iudicis sententiæ subiicitur; omnium cælestium virtutum rex, carnificum manus experiri non grauat. Ad hoc, inquit, exemplum mensura tuæ humilitatis respiciat.

Isai. 40.
Luc. 2.

Ioan. 19.

δῖται χεῖρας. πρὸς τὸ ἐπι, Φησί, τὸ ὑπόδηγμα τῆς ταπεινοφροσύνης βλεπέτω τὸ μέτρον.

Attici episcopi Constantinopolitani.

Αθηκοδῶπισκοῦ Κωνσταντινουπόλεως.

HODIE Christus Dominus benignitatis natiuitatē suscepit: nam diuinæ dignitatis natiuitate præexistebat. Deinde rursus his addit: Benignitatis Verbum exinanitur, cum tamen natura non sit exinanibile. seipsum enim exinaniuit, formam serui accipiens. Qui carnis expertus est, propter te incarnatur: Verbum caro factum est. qui sub tactum non cadebat ob incorporeitatem, palpatur: qui sine principio est, sub initio fit corporeo: qui perfectus est, crescit: qui

Philip. 2.

Ioan. 1.

ἐπὶ τῆ βασιλείᾳ τῆς ὀλῶν, ἢ τὸ εἰς κοινωσίᾳ τῆς πωχῆς ἡμῶν φύσεως ἐκοισίως ἐλθεῖν; ὁ βασιλεὺς τῆς βασιλεύοντων, καὶ ὁ κύριος τῶν κυριεύοντων πλὴν τῆ δούλου μορφῆς ὑποδύεται ὁ κριτὴς τῶ πάντων ὑποφωροῦς πῶς δινας βλοισί γίνεται ὁ τῆς κτίσεως κύριος ἐν ἀσπλαγῶ κατὰ γαται ὁ τῆ πάντων πειδεδραγμένος οὐχ ἀπέλοι τόπον ἐν τῷ κατελύματι, ἀλλ ἐν φάτην τῆς ἀλόγων παρερρίπεται ὁ καθαρὸς καὶ ἀκήρατος ὁ τῆς ἀνθρώπινης φύσεως καταδέχεται ῥύπον καὶ διὰ πάσης τῆς πωχίας ἡμῶν διεξελθὼν, μέχρι τῆς τῆ θανάτου πρὸς πείρας. ὅθεν τῆς ἐκοισίως πωχίας τὸ μέτρον, ἢ ζωὴ θανάτου ἴδεται, ὁ κριτὴς εἰς κριτήριον ἀγεται ὁ τῆς ζωῆς τῆς ὄντων κύριος ἐπὶ τῆ ψήφῳ τῆς δικάζοντος ἀγεται ὁ πάσης τῆς ὑπὸ κοσμίου διναμείως βασιλεὺς τῆς τῆ δημίῶν ἐκ ἀπω-

ANNO CHRISTI 451.

ΣΗΜΕΡΟΝ ὁ Χριστὸς, ὁ καὶ δεσποτῆς πλὴν τῆς φιλαδελφίας ἡμῶν ἀνεδέξατο πλὴν τῆς δικῆς ἀξίας πρὸς ὑπὸ πῆρχεν. εἶτα πῶς τοῖς ἐπιφέρει πάλιν ὁ τῆς φιλαδελφίας λόγος κενόδοται, ἀνένωτῳ πλὴν φύσιν πυχάνων ἑαυτὸν γὰρ ἐκένωσεν, μορφῆς δούλου λαβὼν. ὁ ἀσάρκος διὰ σὲ σαρκόδοται ὁ λόγος σαρεξ ἔχθη. ὁ ἀφῆ μὴ ὑποπίπῳν διὰ τὸ τῆς φύσεως ἀσώματον, ψηλαφᾶται ὁ ἀναρχος ὑπὸ δὲ χεῖν γίνεται σωματικῶν ὁ τέλειος αὐξήσῳ

ANNO
CHRISTI
431.
* 711 αἰτια*

ἀρετῆς ὁ πλούσιος ἐν
καταλύματι * ἔκτεται ὁ
φειδάλων ὄψων ἐν
φάλαγγι, ἀπαρ-
χαινοῦται ὁ βασιλεὺς ἐν
φάλαγγι κα-
ταπέσσεται.

immutabilis est, proficit: qui di-
ues est, in diuersorio gignitur:
qui operit calum in nubibus, pannis
inuoluitur: qui rex est, in præsepi
deponitur.

P. fol. 146.

Ομοίως τῆς αὐτῆς.

Item ex eodem.

Εἰ ἵνα διακρίνει ἡ τῆς μονογενεῖς
ἐν ἀδελφότητι, καὶ τῆς θεοῦ κτή-
σεως, καὶ πατρῶν κοινωνία, καὶ σωρὸς, ἔ-
θανάτος, καὶ ἀνάστασις: μανθανῶν γι-
νωσκῆτω, ἀεὶ ζῆνα ταῦτα τῆς οἰ-
κουμένης σωτηρίας: καὶ μὴ ἀνάξια
τῆς φιλανθρωπίας τῆς κρείττονος ἰσο-
μετῶ. εἰ γὰρ αἰχρὸν δεῖ τῆς θεοῦ
οἰκῆσαι, ἀγαθότερον * ἀπὸ πάντων καὶ
τῆς ποιήσεαι. εἰ δὲ δημιουργῶν οὐχ ὑβρί-
σῃ, οὐδὲ οἰκῆσαι τῆς δημιουργίας ἀ-
γαθῆς ἀξίον ἔκρινε. καὶ εἰ τῆς πατρῶν κα-
κόν, τῆς πατρῶν ἀπαλλάξαι ἡλίον;
ὥστε καὶ τῆς θνητῆς ἀθάνατος ἂν, ἵνα θα-
νατώσῃ τῆς θανάτου ἔδωκεν, ἡ ἡμε-
τέραν περὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνάστασιν. καὶ ταῦ-
τα πάντα δεχεται οὐ φύσει θεοπότης,
ἀλλὰ προσλήψας σαρκὸς τῆς μετὰ ἐν
ἀσύντοις τῆς οἰκίας ἀπαθείας οἰκῶν.
τῶν ἅπαντα πατρῶν καὶ ὑπομείνας,
ὡς ἀπὸ γένουτο πολιτείας τῆς θεότητος
ἠγαμῶν τε ἔνομοθέτης.

Ἀμφιλοχίης ἐπισκόπου Ἰκονίης.

Amphilochii episcopi Iconii.

ΕΓΓΡΑΦΗ γὰρ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ
θεός, καὶ νεκρώσεως διὰ τῆς πα-
τρῶν οικονομίας ἰσάμεινος, ἔδωκεν
τῆς μυστηρίων ὅσων ἀνίσταται. προσ-
φέρουσιν ὁ μύστος χρυσίον, γινώσκοντες
αὐτὸν τῆς βασιλείας. προσφέ-
ρουσι λίβανον: δεῖ γὰρ ἴσασιν προσφέ-
ροντες. προσφέρουσι σμύρναν διὰ τῆς
ἐν τῶν μυστηρίων τῆς πατρῶν νεκρώσιν.

QVONIAM enim idem rex
& Deus est, & mortem ob
passionis dispensationem gustavit,
munera mysteriorum sunt indi-
cia. Offerunt magis aurum, cogno-
scentes ipsum esse regem: offerunt
thus; norunt enim se Deo of-
ferre: offerunt myrrham propter
mortem in mysterio passionis.

Concil. Tom. 5.

S ff ij

Item ex eodem.

Ομοίως τῆ αὐτῆ.

ANNO CHRISTI 431.

IOAN. 1.

NISI enim ille natus fuisset secundum carnem, non renascereris tu spiritualiter. Nisi ille sustinuisset serui formam, nequaquam tu gloriam adoptionis lucratus esles. Propterea enim caelestis in terram descendit, ut tu, qui in terra es, in caelum extollaris. Ideo Christus semetipsum exinaniuit, ut nos omnes de plenitudine eius acciperemus. Illius mors facta est tibi immortalitas: passio Domini facta est seruo exaltatio. Tu autem beneficium vertis in occasionē blasphemiae.

Petrus presbyter Alexandriae, & notariorum primicerius dixit: Habemus etiam prae manibus reuerendissimi Nestorii blasphemiarum commentarios, e quorum vno capita selegimus; quae si sanctae huic Synodo placet, praelegemus.

Flavianus Philippenfium episcopus dixit: Legantur, & in acta referantur. Similiter ceteri episcopi dixerunt: Omnes eadem dicimus.

ἐμφερέδωσαν τῆ πύξ τῆ χειριανῶν περασημένων. ὁμοίως καὶ πάντες Ἐπίσκοποι εἶπον· πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν.

Ex libro Nestorii, quaternione XVII. in dogmate. Lecta autem haec sunt hunc in modum.

ΕΙ μὴ γὰρ κενὸν ἐγγυήθη σαρκικῶς, ἐκ αὐτῆ ἀνεγγυήθησιν πνευματικῶς· εἰ δὲ μὴ κενὸς ἠελιοθετο τῆς τῆ δούλου μορφῆς, ἐκ αὐτῆ οὐ πῶς δόξαν τῆς ὑποστάσεως ἐκέρδαντας. διὰ τὸ το γὰρ ἵππ γῆς ὁ ἐπουρανόσιος, ἵνα οὐ ἵππ γῆς εἰς οὐρανὸν ἀναχθῆς. διὰ τὸ το Χειρὸς εἰαυτὸν ἐκένωσεν, ἵνα ἡμεῖς πάντες ἐκ τῆ πληροματοσ αὐτῆ λάβωμεν. * κενὸν δακτύλου νότος γέρονε τῆ ἀθανασία· ἡ δὲ ἀπότου παίδος γέρονε τῆ δούλου ὑψώμα. οὐ γὰρ πῶς ὑπεργεσίαν λαμβάνεις βλασφημίας ἐφόδιον.

Πέτρος πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας, καὶ πριμμικηελοσ νοταριων εἶπεν· Εργιδν ἡ μὴ χεῖρας καὶ βιβλία τῆ βλασφημιῶν τῆ βλαβεράτου Νεστορίου, ἀφ' ὧν ἐνόσ βιβλίου ἔξελεξάμεθα κεφάλαια· ἀπὸ τῆ, εἰ ἀρίσταται τῆ ἀγία παύτη σιωδῶν, ἀναγνωσόμεθα.

Φλαυιανὸς Ἐπίσκοπος Φιλίππων εἶπεν· Αναγνωσκέδωσαν, καὶ

Εκ τῆ βιβλίου τῆ Νεστορίου, περαδι ἰζ' εἰς ὄγμα. καὶ ἀνεγνώθη οὕτως.

CUM igitur diuina scriptura de Christi ortu ex Maria virgine, aut de eiusdem morte aliquid dictura est, nusquam Dei, sed Christi, aut Filii, aut Domini nomen ponere deprehenditur: quandoquidem tria haec duarum naturarum notionem comple-

ΟΤΑΝ οὐτὴ ἡ θεία γραφή μέλη λῆλῆν ἡ γῆνησιν τῆ Χειροσ πῶς ἐκ * Μαρίας τῆσ παρθένου, ἡ θανάτων, οὐδαμοσ φαίνεται ἠεῖσαι τὸ θεός, ἀλλ' ἡ Χειρὸς, ἡ υἱός, ἡ κενὸν. ἵππ πῶς τὰ τελα τῆ φύσεων εἰσι τῆ δύο σι-

ΑΝΝΟ ΧΡΙΣΤΙ 431.
 * διηγήται, *μαρτυρικά, ποτέ μὲν ταύτης, ποτέ δὲ ἐκείνης, ποτέ δὲ ταύτης καὶ ἐκείνης. οἷόν τι λέγω. ὅταν πάλιν ἐκ πατρὸς γεννηθῆσαν ἡμῖν ἡ γραφή * ἐξηγήται, λέγει· Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς ὃν αὐτὸς ἐκ εἰπεν· Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς ὃν αὐτὸν λόγον, ἀλλὰ λαμβανὰς τὸ ὄνομα τὸ μιλῶν τὰς δύο φύσεις. Ἐπειδὴ γὰρ ὁ υἱὸς ἀνθρώπου ὅστις καὶ θεὸς, λέγει· Ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, * γυνώσκοντα ἐκ γυναικός· ἵνα ὅταν ἀκούσης τὸ, * γυνώσκοντα ἐκ γυναικός, εἶπα ἴδης τὸ ὄνομα τὸ προσκεκμημένον, τὸ μιλῶν τὰς δύο φύσεις τὰς δύο, πάλιν γέννησιν πάλιν ἐκ τῆς ἀγίας πατρὸς γεννηθῆσαι, ἡσὺ μὲν καλῆς· ἡσὺ γὰρ ἐγέννησε θεὸς καὶ ἡ χειροτόκος παρδένου. ἀλλ' ἐπισημῶς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ διπλοῦς ὅστις καὶ τὰς δύο φύσεις, ἐκ ἐγέννησε μὲν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἀλλ' ἐγέννησε τὴν ἀνθρώπινην φύσιν, ἡσὺ ὅστις υἱὸς διὰ τὸ συνημμένον υἱόν.*

Ομοίως τὸ αὐτὸ, περὶ ἀδίων καί.

* ἀσπίς, *Βλέπε τὸ συμβαίνον, ἀρετικῶς οὐ φθονῶ τῆς φωνῆς τῆ χειροτόκῳ πατρὸς γεννηθῆσαι· ἀλλ' οἶδα σεβασμίαν πάλιν δεξαμένην τοῦ θεοῦ, δι' ἧς προσήλθεν ὁ τῶν ὅλων * θεός, δι' ἧς ἀνέλαμψε τῆς δικαιοσύνης ὁ ἥλιος. πάλιν ὑποστήθῳ κρότον· πῶς τὸ προσήλθεν ἐνόησατε; ἐκ εἰρητῆ μοι τὸ προσήλθεν ἀπὸ τῆς ἐξ γεννήθη, οὐ γὰρ οὕτω ταχέως ἔπιπλασθαι ὅτι ἰδίαν· τὸ προσελθεῖν τοῦ θεοῦ λόγον ἐκ τῆς χειροτόκου παρδένου, παρὰ τῆς θείας ἐδιδάχθην γραφῆς· τὸ δὲ γνηθῆσαι τοῦ θεοῦ ὡς αὐτῆς, οὐδαμῶς ἐδιδάχθην.*

ctuntur : & modo quidem hanc, modo vero illam, nonnunquam autem utramque simul insinuant. exempli causa. Cum scriptura generationem ex virgine nobis exponit, non dicit: Misit Deus Verbum Deum; sed ait: *Misit Deus Filium suum.* Illud enim nomen accipit, quod utriusque naturæ significatiuum est. Quia enim Filius simul Deus & homo est, ideo dicit: Misit Deus Filium suum factum ex muliere: ut cum audieris illud, factum ex muliere; deinde videris nomen quod utramque naturam denotat, & præmittitur, natiuitatem quæ ex sancta virgine est, Filii quidem voces (siquidem & Christipara virgo Filium Dei genuit) attamen quia Filius Dei duplicis naturæ existit, non Dei Filium, sed humanitatem genuit, quæ propter filium adiunctum filius est.

Ex eodem, quaternione XXI.

Quid contingat, aduerte hæretice. Non inuideo Christiparæ virgini vocem. agnosco enim illam venerandam esse, quæ Deum suscepit, per quam vniuersorum Dominus processit, per quam iustitiæ sol emicuit. At rursus plausum suspectum habeo: quomodo intellexistis illud, processit? Non idem ego interpretor illud, processit, & genitus est. neque enim tam cito nostri obliuiscimur: siquidem Deum Verbum ex Christipara virgine processisse, id per diuinam scripturam edoctus sum: quod autem Deus ex ipsa natus sit, id nusquam scriptum comperi.

Et post alia.

Και μὲθ' ἑτερα.

ANNO CXXXII 431.

Diuina proinde scriptura Deum ex Christipara virgine genitum esse nusquam affirmat, sed Iesum Christum, & Filium, & Dominum. Hæc fatemur omnes. Neque enim miser esse non potest, qui, quæ diuina scriptura prodit, non statim recipit. Angelorum vox est: Surge, & accipe puerum, & matrem eius. Atqui certum est, archangelos natiuitatis mysterium te longe exactius cognouisse, neque tamen dicunt: Surge, & accipe Deum, & matrem eius; sed: Surge, & accipe puerum, & matrem eius.

Matth. 2.

Eiusdem, ex quaternione XXIV.

Οὐδαμῶς τῶν ἡ θεία γραφή θεὸν ἐκ τῆς χειροτόκου παρθένου λέγει γεννηθῆναι, ἀλλὰ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ υἱόν, καὶ κύριον. ταῦτα πάντες ὁμολογοῦμεν· ἀ τῷ ἐδίδαξεν ἡ θεία γραφή, ἀθλιῶς ὁ μὴ δέχεται· ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ. αὐτὴ τῷ ἀγγέλῳ ἠφώνη· ἔλα τὸ μάλόν σου τὰ καὶ τὴν γυναικὴν ἠδούσαν· ἀρχαγγέλοι. ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ· ἐκ ἑπεν, ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ θεόν καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ.

Ομοίως τῆ αὐτῆ, τετραδίων καδ'.

Quod ergo dicebamus, eiusmodi est: Noli timere accipere Mariam coniugem tuam. quod enim in ea natum, vel factum est, (nihil enim obest sensui vtrum dixeris) de Spiritu sancto est. neque etiam obest, si dixerimus quod Deus Verbum natus sit in carne. Aliud enim est simul esse cum nato, & aliud nasci. Dicit itaque: Quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est; hoc est, Spiritus sanctus quod in ea est, condidit. Animaduertunt ergo patres, vt diuinarum scripturarum peritissimi, si pro eo quod incarnatum dicimus, genitum diceremus, necessario consecuturum, Deum Verbum vel filium esse Spiritus sancti, vel duos habere patres: si vero factum assereremus, hinc rursus inferri, Deum Verbum Spiritus sancti creaturam esse. Quare generationis vocem fugi-

Matth. 1.

Ὅτι οὐκ ἐλέγημεν· μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκα σου. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γυνήδην, εἶπε διὰ τῆς ἐνός ν, εἶπε διὰ τῷ δύο, τῶ νοήματι οὐδὲν λυμαίνεται· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ τεχθῆν ἐκ πνεύματος ὅστιν ἁγίου· ἐμὲ ἐπιπάρει, ὅτι ὁ θεὸς λόγος ἐγενήθη ἐν τῇ σαρκί. ἄλλο γὰρ τὸ σωθέναι τῶ γυναικίῳ, καὶ ἄλλο τὸ γεννηθῆναι. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ, φησὶ, γεννηθῆν ἐκ πνεύματος ὅστιν ἁγίου, οὐτέστι, τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκτίσθη τὸ ἐν αὐτῇ. εἶδον οὖν ὁ πατέρες, ὡς ἰπσημονες τῷ θεῶν γραφῶν, ὅτι ἐάν * ἰπὶ τῷ σαρκωθέντα δῶμεν τῷ γεννηθέντα, ἀελοῦται ἡ ἡὸς πνεύματος ὁ θεὸς λόγος, ἢ δύο πατέρας ἔχων, ἢ δι' ἐνός ν ἀρεθίσεται ὁ θεὸς λόγος κτίσμα τῆ πνεύματος ὦν. φθίζοντες γοῶν τῆς

Matth. 1.

ANNO
 CHRISTI
 431.

ἡγήσεως λέξιν, ἔθηκαν· Ὁ κα-
 τελθόντα δι' ἡμᾶς ἐκτὸν ἀνθρώποις,
 καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν,
 σαρκωθέντα. Ἡ δὲ σαρκωθέντα; οὐ
 τραπέντα ἀπὸ θεότητος εἰς σάρκα·
 τῶν σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος ἁγίου
 * ἠκολούθησαν τῶν διαγγελιστῶν. καὶ
 ἵσ' ὁ διαγγελιστῆς ἐλθὼν εἰς τὴν ἐν-
 ανθρώπων, ἔφυγε ἡγήθησιν εἰπεῖν
 ὅτι τὸ λόγον, καὶ τὴν σαρκωσιν.
 ποδὶ ἀκουσον· καὶ ὁ λόγος σαρκὶ ἐγένε-
 νετο. ἐκ εἶπεν· ὁ λόγος διὰ σαρκὸς
 ἐγήνηθη. ὅπου μὲν ἵσ' μνημονόβου-
 σιν ἢ ὁ ἀπόστολος, ἢ ὁ διαγγελιστῆς
 τὸ ἴδιον, ἡδέασιν, ὅτι ἐγήνηθη ἐκ
 ζωαμῶς. ἠέσχε τῶν λεγομένων,
 ἠέσχε τῶν ὅπου μὲν λέγουσι τὸ ὄνο-
 μα τὸ ἴδιον, καὶ ὅτι ἐγήνηθη ἐκ ζωα-
 μῶς, ἡδέασιν τὸ ἐγήνηθη ὅπου δὲ μνη-
 μονόβουσι τὸ λόγον, οὐδεὶς αὐτῶν
 ἐτόλμησεν εἰπεῖν ἡγήθησιν διὰ τῆς ἀν-
 θρώπου. ἀκουε· ὁ μακάριος Ἰω-
 ἀννης ὁ διαγγελιστῆς ἐλθὼν εἰς τὸν λό-
 γον, καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν αὐτῶν, ἀ-
 κουσον ὅτι φησιν· ὁ λόγος σαρκὶ ἐγένε-
 νετο, πούστιν, ἀνέλαβε σάρκα, καὶ
 ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, πούστιν, ἡμετέ-
 ρου ἐνεδύσατο φύσιν, καὶ ἐνώκησεν
 ἐν ἡμῖν· καὶ ἔδρασαν τὴν δόξαν
 αὐτῶν τὸ ἴδιον. ἐκ εἶπεν· ἔδρασαν τὴν
 ἡγήθησιν τὸν λόγον.

Ὁμοίως τὸ αὐτῶν, τετράδιον ἰε.
 εἰς δογμα.

Ὁὐτω καὶ τὸ κτ' σαρκὶ Χριστὸν ἐκ
 τῆς πατρὸς θεὸν λόγον συναφείας θεὸν
 ὀνομάζοντα, φανόμορον εἰδότες ὡς
 ἀνθρώπων. ἀκουσον τὸ Γαύλου ἀμ-
 φότερα κηρύσσοντος· ἔξ Ἰουδαίων,

entes posuerunt : Qui descendit
 propter nos homines, & propter
 nostram salutem, & incarnatus
 est. At quid est, inquis, hoc : Et
 incarnatus est : Non conuersus ex
 diuinitate in carnem. Quod dixe-
 runt : Et incarnatus est de Spiritu
 sancto; in hoc euangelistam fe-
 cuti sunt. Euangelista enim inhu-
 manationis mysterium explicans,
 fugit generationis vocabulū Ver-
 bo tribuere, & incarnationis vo-
 cem posuit. Vbi? Audi: *Et Ver-
 bum caro factum est.* Non dixit,
 Verbum per carnem natum est :
 nam vbicumq; apostoli aut euan-
 gelistæ Filii meminerunt, semper
 ponunt quod ex muliere natus
 sit. Attende obsecro quid dicam.
 Vbi, inquam, Filii nomen reco-
 lunt, ibi natiuitatis vocabulum
 vsurpant, vel quod ex muliere or-
 tus sit affirmant. At vero vbi in
 Verbi mentionem inciderunt, ibi
 nullus eorum quod per huma-
 nam naturam natum sit, asserere
 audeat. Audi quid beatus Ioannes
 euangelista, cum in Verbum il-
 liusque inhumanationem incidif-
 set, dicat: *Et Verbum, inquit, caro
 factum est.* (hoc est, carnem sum-
 psit) *Et habitauit in nobis* : hoc
 est, nostram naturam induit, &
 habitauit in nobis; & vidimus
 gloriam eius, (nempe Filii.) non
 dixit autem : Vidimus natiuita-
 tem Verbi.

*Eiusdem, ex quaternione
 xv. in dogmate.*

Sic & illum qui secundum car-
 nem est Christus, quod Dei Ver-
 bo coniunctus sit, Deum nomi-
 namus, hominem fuisse qui appa-
 rebat, non ignari. Paulum vtrum-
 que prædicantem audi: *Ex Iudæis, Rom. 9. v. 5.*

inquit, est Christus secundum carnem, qui est Deus super omnia. Primo hominem esse fatetur; mox ob eam quam cum Deo sortitur est societatem, hominem illum Deum appellat; ne quis videlicet Christianos hominem colere suspicetur.

Eiusdem, ex quaternione XXVII.

Exod. 7. Exod. 4. v. 22. 1. Reg. 24. v. 7. Isai. 45. Isai. 13. v. 3.

Verum ut rerum omnium opificem Deum appellamus; & Moysen rursus Deum. ait enim: Constitui te Deum Pharaonis. & Israel filium Dei: Nam filius, inquit, meus primogenitus Israel est. & sicut Saul appellatur Christus: Non enim, inquit, iniiciam manum meam in eum, quia Christus Domini est. & de Cyro similiter dictum est: Hac dicit Dominus Christo meo Cyro. & Babylonios sanctos: Ego enim, ait, precipiam eis: sanctificati enim sunt; & ego ducam eos. ita quoque Christum Dominum & Deum, & filium, & sanctum, & Christum appellamus. Verumtamen licet nominum communicatio similis sit, dignitas tamen non eadem existit.

Item, eiusdem ex quaternione XV.

Phil. 2. v. 5.

Hoc sapite in vobis, quod est in Christo Iesu: qui cum in forma Dei esset, exinaniuit semetipsum, formam serui accipiens. Non dixit: Hoc sapite in vobis, quod & in Deo Verbo, quod cum in forma Dei esset, seruilem formam accepit: sed voce Christi, tamquam vtriusque naturae notionem complectente, accepta, sine periculo illum & serui formam sumpsisse asseuerat, & Deum nominat, di-

Φησιν, ο Χριστός τὸ κατὰ σὰρκα, ὁ ὢν ὁ πᾶντων θεός. ὁμολογᾷ ὡς ἀνθρώπον ὑπερῆρα, καὶ τότε τῆ τῆ θεοῦ σωματικῆ θεολογίᾳ τὸ φαινόμενον, ἵνα μηδεὶς ἀνθρώπου λατρείαν τῷ χριστιανισμῶν ὑποπίπτῃ.

Ομοίως τῆ αὐτῆς, πετράδιον κζ'.

Αλλ' ὡσαυτὲρ ἐλέγχετο θεὸν τὸ πᾶντων δημιουργόν, καὶ θεὸν Μαωσῆα θεὸν γὰρ, φησὶ, τέθεικά σε τῷ Φαραῶν καὶ υἱὸν Ἰσραὴλ ἔθεός υἱός γάρ, φησὶ, ὑποπόκιός μου ὁ Ἰσραὴλ. καὶ ὡσαυτὲρ ἐλέγχετο Χριστὸν τὸν Σαούλ οὐ μὴ γὰρ, φησιν, ὁ πᾶντων βαλὼν τὸ χεῖρά μου ἐπὶ αὐτόν, ὅτι Χριστὸς κυρίου ἐστίν. καὶ Κέρον ὡσαυτὸς τὰ δεξιὰ, φησὶ, κύριος τῶ Χριστῶ μου Κύριος. καὶ Βαβυλωνίων ἀγίων ἐγὼ γὰρ, φησὶ, σωματικῶς αὐτοῖς ἡγιασμένοι εἰσὶ, καὶ γὰρ ἄνω αὐτοῖς. ἔγω ἐλέγχετο καὶ τὸν δεσπότην Χριστὸν καὶ θεὸν, καὶ υἱὸν, καὶ ἄγιον, καὶ Χριστὸν. ἀλλ' ἡ μὴ κοινωνία τῆς ὀνομάτων ὁμοία, οὐχ ἡ αὐτῆς δὲ ἀξία.

Ομοίως τῆ αὐτῆς, πετράδιον ιε'.

Τοῦτο φρονείτω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὅς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπαρχῶν ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορφῆς δούλου λαβὼν. ἐκ εἶπε τῆτο φρονείτω ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν τῷ θεῷ λόγῳ, ὅς ἐν μορφῇ θεοῦ ὑπαρχῶν, μορφῆς δούλου ἐλάβεν. ἀλλὰ λαβὼν τὸ Χριστός, ὡς τῆς δύο φύσεων παρηγορητικῆς, ἀκινδύως αὐτὸ καὶ δούλου μορφῆς ἀναλαβεῖν, καὶ θεὸν ὀνομαζέμεν.

Phil. 2. v. 5. In C. man. edim. touz. locuz. hibe. καὶ τῆς δύο φύσεων παρηγορητικῆς ἀκινδύως αὐτὸ καὶ δούλου μορφῆς ἀναλαβεῖν, καὶ θεὸν ὀνομαζέμεν.

ANNO CHRISTI 431.

μαζι, τ̄ λεγομένων εις τ̄ φύσεων
ἀλήθειας μελεζομένων διπλοῦ.

ctorum vim in naturarum duali-
tatem inoffense partiens.

Ομοίως τ̄ αὐτ̄, πετρά-
δι(Ϟ) ις'.

Item eiusdem, ex quater-
nionē XVI.

Ἰνα σὺ τῶ ὀνόματι Ἰησοῦ, Φησι,
πάν γένου κέμνη, ἐπουρανίων, καὶ
ἐπιγαιῶν, καὶ κατὰ χθονίων καὶ πᾶ-
σα γλώσσα ἑξομολογήσεται, ὅτι
κύριος Ἰησοῦς Χριστός. διὰ τῶ φο-
ροῦντα τῶ φοροῦμεν σέβω διὰ
τῶ κεκρυμμένῳ προσκυνῶν τῶ
φανομένῳ. ἀχώριστος τῶ φανο-
μένου θεός. διὰ τῶ τῶ μὴ χωρίζο-
μένου πλὴν ἡμεῶν οὐ χωρίζω. χω-
ρίζω τὰς φύσεις, ἀλλ' ἐνῶ πλὴν προσ-
κυνήσιν.

Vt in nomine, inquit, Iesu, om-
ne genu flectatur, caelestium, & Ibid. v. 10.
terrestrium, & infernorum; &
omnis lingua confiteatur, quia Do-
minus est Iesus Christus. Propter
gestantem gestatum veneror: pro-
pter latentem adoro apparen-
tem. inseparabilis a visibili Deus:
atque ideo eius qui non separa-
tur, honorem non separo. natu-
ras separo, sed adorationem con-
iungo.

Ομοίως τ̄ αὐτ̄, πετρά-
δι(Ϟ) ιζ'.

Item eiusdem, ex quater-
nionē XVII.

Ἦν μὲν γὰρ ὁ θεὸς λόγος καὶ πρὸ
τῆς ἐνανθρωπήσεως υἱός, καὶ θεός,
καὶ σωτὴρ τῶ πατρὸς· αἰτέλαθε δὲ
ἐν ὑτέροις καιροῖς πλὴν ἑδούλου μορ-
φῆς. * ἀλλ' ἡμεῖς πρὸς πύτου υἱός καὶ
καλούμεν, καὶ πλὴν ἀνάληψιν οὐ
διώταται καλεῖσθαι κεχωρισμένῳ
υἱός, ἵνα μὴ δύο υἱοὶ δογματίσω-
μεν. ἀλλ' ἐπιδήθηρ ἐκείνω σωτηρία
τῶ ἐν ἑργῷ ὄντι ἡμεῖς τῶ πρὸς αὐτὸν
* σωμαφάνη, οὐ διώταται καὶ τὸ
ἀξίωμα τῆς ὑπόστασης, οὐ καὶ τὰς
φύσεις, διὰ τῶ καὶ διαίρεσιν διέξα-
δαται καὶ τὸ ἀξίωμα φημι τῆς ὑπό-
στασης, οὐ καὶ τὰς φύσεις. διὰ τῶ καὶ
Χριστός ὁ θεὸς λόγος ὀνομάζεται,
ἐπιδήθηρ ἐξ ἑσώφειαν πλὴν πρὸς
τῶ Χριστὸν διλιτικῶν.

Erat quidem Deus Verbum
ante incarnationem & Filius, &
Deus, & Patri coexistens: at ve-
ro in vltimis temporibus serui
quoque formam assumpsit. Ceterum
cum ante Filius esset, & Fi-
lius appellaretur; post carnem ta-
men assumptam seorsum per se
Filius nomine appellari non de-
bet, ne duos filios videamur in-
ducere. Sed quoniam illi vnitus
est qui in principio Filius erat, &
ipsi coniunctus est, non potest
quod quidem ad filiationis digni-
tatem attinet, non quod ad natu-
ras, propterea etiam diuisionem
recipere: secundum digni-
tatem dico filiationis, non secun-
dum naturas. Vnde & Deus Ver-
bum nominatur Christus, quoniam
perpetuam cum Christo vnionem
habet.

* In. σωτη-
ρίᾳ καὶ τῶ
ἀξίωμα.
* In. διέξα-
δαται καὶ
καὶ τῶ, &c.
In Ger-
manica
editione
totus hic
locus sic
habet: οὐ
διώταται καὶ
τὸ ἀξίωμα τῆς
ὑπόστασης δι-
αίρεσιν δι-
έξαδαται καὶ τῶ
ἀξίωμα φη-
μι ὑπόστασης,
οὐ καὶ τὰς φύ-
σεις. διὰ τῶ
τῶ Χριστὸν

Item eiusdem, ex quaternione XV. in dogmate.

Inconfusam igitur naturarum coniunctionem retineamus: Deum in homine confiteamur: hominem colamus, ob coniunctionem cum omnipotenti Deo simul adorandum.

Item eiusdem, ex quaternione VI.

Perpende quod his statim subiungitur: *Vt misericors, inquit, fiet, et fidelis pontifex in his qua sunt ad Deum. In quo enim passus est ipse tentatus, potest tentatis subuenire.* Pontifex igitur qui passus est, misericors est: passibile autem extitit templum, non Deus, qui vivificat illum qui passus est.

Hebr. 1. v. 17.

Item eiusdem, ex quaternione XXVII.

Vt discatis, inquit, quam eximia extiterit illa diuinitatis coniunctio, vel cum in infante dominica cerneatur caro. Ipse enim & infans erat, & infantis Dominus. Laudastis vocem, verum ne temere ac sine examinatione illi applaudatis. Dixi enim, Idem omnino & infans erat, & infantis inhabitator.

Eiusdem, ex quaternione I.

Communes enim sunt trinitatis operationes, solaque hypostaseon distinctione discernuntur. Quamobrem vnigeniti gloria aliquid adscribitur Patri. ait enim: *Est Pater meus, qui glorificat me.* interdum vero Spiritui: *Spiritus enim, inquit, veritatis glorificabit me.* nonnunquam vero Christi potentiam.

Ioan. 8. v. 54

Ioan. 16.

Ομοίως τῷ αὐτῷ, τετραδίων ἐ. εἰς δόγμα.

Ασύχυτον τῶν τῶν φύσεων πρῶτον σὺν ἀφαιρῶν ὁμολογῶμεν τῷ αὐτῷ ἀφαιρῶν θεόν· σέβωμεν τῷ τῷ θεῷ σὺν ἀφαιρῶν τῷ παντοκράτορι θεῷ συμπερσσωμένου ἀφαιρῶν.

Ομοίως τῷ αὐτῷ, τετραδίων ε'.

Σκόπη καὶ τὸ τῶν τῶν σὺν ἀφαιρῶν ἰν ἐλεήμων, φησὶ, γίνεται, καὶ πρὸς ἀφαιρῶν τὰ πρὸς τῷ θεῷ. ἐν αὐτῷ γὰρ πέποιθεν αὐτὸς ἀφαιρῶν, δὴ τῶν τῶν ἀφαιρῶν βουλήσας. ἐκουῖ ὁ πατὴρ, ἀφαιρῶν ἐλεήμων πατὴρ τῶν θεῶν, οὐχ ὁ ζωοποιὸς τῷ πέποιθός θεός.

Ομοίως τῷ αὐτῷ, τετραδίων κζ'.

Ἰνα μάθητε, φησὶν, ὡς σφοδρῶς τῶν θεοπότης ἰσῆρχε σὺν ἀφαιρῶν, καὶ ἐν βρέφει τῷ ἀφαιρῶν καὶ ἀφαιρῶν σαρκός. ἰὼ γὰρ ὁ αὐτὸς βρέφος, καὶ τῷ βρέφους ἀφαιρῶν. ἐπηνέσαστε τῶν φωνῶν, ἀλλὰ μηδὲ αὐτῶν ἀφαιρῶν κρατήτε. εἶπον γὰρ, ὁ αὐτὸς ἰὼ βρέφος, καὶ τῷ βρέφους οἰκήτωρ.

Τοῦ αὐτῷ, τετραδίων α'.

Κοινὰ γὰρ αἱ τῷ τελεῖσθαι ἐνέργειαι, καὶ μόνως ἰσῶσασσι τῶν διαίρεσιν ἐχουσαι. ἡ γοῦν τῷ μονοζῶν δὴ δόξια ποτὲ μὲν τῷ πατρὶ ἀφαιρῶν ἐστὶ γὰρ, φησὶν, ὁ πατὴρ μου ὁ δόξων με. ποτὲ δὲ τῷ πνεύματι· τὸ πνεῦμα γὰρ, φησὶ, τῶν ἀφαιρῶν ἐμὲ δόξασε. ποτὲ δὲ τῷ τῷ Χριστῷ δὴ δόξασε.

ANNO
 CHRISTI
 431.

Ομοίως τῆς αὐτῆς, τετραδί(Ϟ)
 15. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

Item eiusdem, ex quaternione
 XVI. ubi de Christo
 loquitur.

Οὗτος ὁ λέγων· θεέ μου, θεέ μου,
 ἵνα τί με ἔγκατέλιπες; οὗτος ὁ τριή-
 μερον τελυτῶν ὑπομείνας· περ-
 σκυω δὲ σὺν τῇ θεότητι τῆτον, ὡς
 τῆς θείας σωεργόν αὐθεντίας. Καὶ
 μὴ ἔπειρα. Οὐ καθ' ἑαυτὸ θεὸς τὸ
 πλαθεὶν ἀπὸ μητρως· οὐ καθ' ἑαυτὸ
 θεὸς τὸ κληθεῖν ἐκ ἐπιθέματος· ἢ καθ'
 ἑαυτὸ θεὸς τὸ ἀφ' ἐπιθέματος·
 οὕτω γὰρ αὐτῶν ἀνθεροπολάτρευαι, καὶ
 νεκρολάτρευαι σαφῆς. ἀλλ' ἐπιθέτη
 ἐν τῷ ληφθέντι θεός, ἐκ τῆς λαβόντος
 ὁ ληφθεὶς, ὡς τῷ λαβόντι σωμα-
 φθεὶς, συγχρηματίζεις θεός.

Hic est qui dicebat: *Deus* Matth. 27.
meus, Deus meus, quare me de- v. 46.
reliquisti? hic est qui triduo mor-
tuus fuit. hunc autem tamquam
diuinæ maiestatis cooperatorem
vna cum diuinitate adoro. Et post
alia. Non per se & secundum se
Deus est, quod in utero forma-
tum est: non per se & secundum
se Deus est, quod Spiritus sancti
opera effectum est: non per se &
secundum se Deus est, quod in
monumento conditum est: sic e-
nim hominum, mortuorumque
manifesti cultores essemus. At ve-
ro, quia Deus in homine assum-
pto existit, assumptus, vt assumen-
ti coniunctus, propter assumentem
Deus appellatur.

Ομοίως τῆς αὐτῆς, τετραδί(Ϟ) γ.
 καὶ ἀρελικῶν, περὶ τῆς πνεύ-
 ματος λέγοντος.

Item eiusdem, ex quaternione III.
 contra hæreticos, ubi de
 Spiritu loquitur.

Πῶς γὰρ εἰν δοδλον, φησὶ, τὸ
 μὴ πατρὸς καὶ υἱοῦ ἐργαζομένου;
 καὶ ἡτοιμῆς τῆς πνεύματος
 * τῆς, ἕρρησὶ τῆς πατρὸς καὶ
 υἱοῦ κατ' οὐδὲν λειπομῆρας· οὐχ
 ὡς τῆς μιᾶς μεμεζομένης θεότη-
 τος, ἀλλὰ τῆς θείας γραφῆς τῆς
 μιᾶς ἰσότητος καὶ καθ' ἐκείνην με-
 μεζομένης ὑπόστασιν, εἰς διτόμην
 ἔτι τῆς τῆς τετραδίου ὁμοίου. καὶ
 μοι σκοπῆς τὸ ὅμοιον, ἐκ τῆς ἐν
 ἔργοις * κατεστῆκεν * ἄρξασιν. ὁ
 θεὸς λόγος ἐγένετο σαρκί, καὶ ἐσκη-
 νασεν ἐν ἡμῖν. συνεκαθίστηεν ἑαυτῶ
 τῶν ἀναληφθεισῶν ἀνθεροπόνητα ὁ
 πατήρ· ἔπειτα γὰρ, φησὶν, ὁ κύριος τῶ
 Concil. Tom. 5.

Quomodo is, inquit, seruus
 esse queat, qui vna cum Patre &
 Filio operatur: Quod si quis fun-
 ctiones Spiritus quærat, eas nul-
 la sui parte Patris & Filii infe-
 riores esse comperiet. Non quod
 vna diuinitas in plures partes di-
 uisa sit, sed quod diuina scriptu-
 ra ad ostendendam trinitatis æ-
 qualitatem ea singulis hyposta-
 sibus nonnunquam impertiri so-
 leat, quæ vnus alioqui sunt po-
 tentiæ. Hoc verum esse, ex iis o-
 peribus spectare licet, quæ in tem-
 pore sunt suscepta. Deus Verbum
 factum est caro, & habitauit in
 nobis. Humanam porro naturam
 assumptam Pater sibi confedere
 fecit. Ait enim: *Dixit Dominus* Psal. 109.
 T t t ij

Domino meo, sede a dextris meis. Spiritus denique veniens, assumpti gloriam promouit & inuulgauit. Cum venerit, inquit, Spiritus veritatis, ille me glorificabit.

Ioan. 16.

Item eiusdem, ex quaternione VI. ubi de Christo agit.

κωλω μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου. πλὴν τοῦ ἀναληφθέντος τὸ πνεῦμα κατελθόν συνεκρότισε δοξάσαν' ὅταν γὰρ, Φησί, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ἔλθῃ, κενεῖνο ἐμὲ δοξάσει.

ANNO CHRISTI 431.

Ομοίως τοῦ αὐτοῦ, τετραδίω σ'· περὶ Χριστοῦ λέγοντος.

Luc. 4. v. 18

Hebr. 2. v. 17

Hebr. 5. v. 7.

* Habetur Luc. 2. f. 52.

Hebr. 5. v. 8.

Missus est enim captiuus predicare remissionem, & cæcis restitutionem visus: & vt Apostolus subiungit & ait, Hic ille est, qui fidelis pontifex Deo factus est. Factus enim is est, qui ab æterno nõ præexistebat. Hic, hæretice, ille ipse est, qui ad pontificiam dignitatem paulatim euectus est. Audi vocem hoc tibi clarius intonantem: In diebus illis, inquit, carnis sua, preces & supplicationes ad eum, qui possit illum saluum facere a morte, cum clamore valido & lacrymis offerens, & exauditus est pro sua reuerentia. & quidem cum esset Filius, didicit ex iis qua passus est, obedientiam; & consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ. Consummatur autem, hæretice, id quod paulatim proficit. Qua de re & Iohannes in euangeliiis clamat: Iesus, inquit, proficiebat ætate, & sapientia, & gratia. Quibus Paulus consona pronuntians, ait: Consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ; appellatus a Deo pontifex secundum ordinem Melchisedec. Et infra: Pontifex appellatus. Quid igitur contra mentem Pauli impassibile Deum Verbum interpretaris, terrenæ similitudini ipsum commiscens, & passibilem pontificem faciens?

Οἱ ἀπεσάλι κηρύξαι ἀγκυλώτοις ἀφῆσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· ὡς ὁ δόξολογῶν ἔφησεν, καὶ φησὶν· οὗτος ὁ πῖος πῶ δεῶ πεποιημένος δεξιερὲς. ἐγγίετο γὰρ οὗτος, ἐκ αἰθῆρας πωρῶν. οὗτος ὁ κ' μικρόν εἰς δεξιερῆως, ἀίρεπκέ, πωρῶνας ἀξίωμα, καὶ ἀκουε σαφισέρας. Ἔτι τῶ διαβοώσης φωνῆς· εὐ τῆς ἡμέραις ἐκείνας, φησὶ, τ' σαρκὸς αὐτοῦ δειήσης ἐκ ἐκείνας πωρῶ τ' διω ἀμύρον σῶξιν αὐτὸν ἐκ θανάτου, μ' κραυγῆς ἰαυραῆ καὶ δαυρῶν πωρῶνέκας, καὶ εἰσακουσῆς διὰ τ' δὺλαθείας, καὶ π' ὠν ἡὸς, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθε πλὴν ὑπακούω· καὶ πελάωδεις, ἐγγίετο πῖος ὑπακούουσιν αὐτῶ πᾶσιν ἀπος σωτηρίας αἰωνίου. πελάωδται δὲ τ' κ' μικρόν πωρῶν, ἀίρεπκέ. περὶ οὗ καὶ Ἰωάννης εὐ τῶς βλαφελίους βοᾷ· Ἰησοῦς πωρῶνέκας ἡλικία, καὶ βφία, καὶ χέλε. οἷς σύμφωνα καὶ Γαῦλ' φησὶ γόμμος· πελάωδεις, φησὶν, ἐγγίετο πῖος ὑπακούουσιν αὐτῶ πᾶσιν ἀπος σωτηρίας αἰωνίας, πωρῶνας γωρῶν δεις ὑπὸ τῶ δεοῦ δεξιερὲς καὶ τ' ἔξιν Μελχισεδέκ. καὶ μὴ ἔτερα δεξιερὲς κεκλημένος. Ἐὐ ὡν ἀνδερμῶν δεις πῶ Παύλω, τ' ἀπαθῆ δειον λόγον ἔπηξίω καταμηνίς ὁμοίωμα, καὶ παθῆτον δεξιερῆα ποιῶν;

ANNO CHRISTI 431.

Ομοίως τῆ αὐτῆ, τετρά-
διϞ ϛζ'.

Item eiusdem, ex quater-
nione XVII.

Οθεν, ἀδελφοί, κλήσεως ἐπουρα-
νίου μέτοχοι, κατανοήσατε ὁ δό-
σολον καὶ δεχθέντες τὴν ὁμολογίαν ἡμῶν
Ἰησοῦ, πρὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐ-
τὸν. καὶ μὴ ἔτερον. Ὅπως οὖν ἡμῶν
τούτου μόνου δεχθέντες συμπαθεῖς
καὶ συγγνωστὴ καὶ βεβαίον, ἧς εἰς αὐτὸν
μὴ ἀφραστῆ περὶ πίστεως. αὐτὸς γὰρ
ἡμῶν πῆς ἐπιγελμῶν διδογίας ἐκ
ἀπέρματος Ἀβραάμ ἀπέσπλη, ὡς
ὑπὲρ αὐτῆ καὶ τῆ συγγνωστῆ τῆ σώ-
ματος θείαν σωτηριάζοντα. ση-
μειώτερον, ὅτι ὁμολογησας πάντα δε-
χθέντες δεῖσται θείας, ἐ ὑπεξελών
Χριστὸν, ὡς μὴ δεόμενον, ἐν πύ-
τοις ὑπὲρ αὐτῆ Φησι προσφέρειν, καὶ
τῆ συγγνωστῆ, θείαν.

Vnde, fratres, vocationis super-
caelestis participes, considerate apo-
stolum & pontificem confessionis no-
stra Iesum, qui fidelis est ei qui fecit
illum. Et infra: Cum igitur vnus
hic nobis pontifex sit, compati-
ens, nobis cognatus, & stabilis,
nolite a fide qua in ipsum est, re-
cedere. Ipse enim promissa nobis
benedictionis ex semine Abrahæ
missus est, tamquam pro se & co-
gnato sibi genere sacrificium of-
ferens. Sed aduerte, cum omnem
pontificem sacrificio egere fateat-
ur, Christumque, veluti qui il-
lius non indiguerit, excipiat; hic
tamen tam pro se, quam pro co-
gnato sibi genere sacrificium ob-
tulisse affirmat.

Ομοίως τῆ αὐτῆ, τετρά-
διϞ ϛζ'.

Item eiusdem, ex quater-
nione IV.

Ακούσατε τίνων, προσέχοντες
τοῖς ῥητοῖς ὁ τρώων μου, φησι, τὴν
σαρκα. μνημονεύετε ὅτι πῶς τὴν σαρ-
κὸς ὄσται τὸ λεγόμενον, καὶ ὅτι οὐ παρ-
έμοι προσέδεται τὴν σαρκὸς ὄνο-
μα. ὡς μὴ δοκεῖν ἐκείνοις ἀφερ-
μῶν ὁ τρώων μου τὴν σαρκα,
καὶ πίνων μου τὸ αἷμα. μὴ εἶπεν ὁ
τρώων μου τὸ θεοπῆρα καὶ πίνων τῶν
τῶν; ὁ τρώων μου τὴν σαρκα, καὶ
πίνων μου τὸ αἷμα, ἐ ἔμοι μὴδέ,
καὶ γὰρ ἐν αὐτῶν, καὶ μὴ ἔτερον.

Audite itaque, & his quæ di-
cuntur, animum aduertite: *Qui* ^{Ioan. 6. v. 56}
manducat, inquit, meam carnem.
Memineritis de carne sermonem
hic esse, & carnis vocabulum a
me adiectum non esse, ne illis for-
san perperam interpretari videar.
*Qui, inquit, manducat meam car-
nem, & bibit meum sanguinem.*
non dixit: Qui manducat meam
diuinitatem, aut qui bibit meam
diuinitatem: sed, *Qui manducat
meam carnem, & bibit meum san-
guinem, in me manet, & ego in eo.*
Et post alia.

*τῶν τῶν.

Αλλ' ὅτι τὸ προσκεῖμενον ὁ τρώ-
ων μου τὴν σαρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷ-
μα, ἐ ἔμοι μὴδέ, καὶ γὰρ ἐν αὐτῶν. μνη-
μονεύετε, ὅτι πῶς τὴν σαρκὸς τὸ λεγό-
μενον καὶ τὸς ἀπέσπλη με ὁ ζῶν πα-

Verum ad id quod propositum
est, reuertamur: *Qui manducat* ^{Ibid.}
*meam carnem, & bibit meum san-
guinem, in me manet, & ego in eo.*
Mementote, quod de carne verba
hic fiant. *Sicut misit me viuens Pa-* ^{Ibid.}

Ttt iij

ter. me, inquam, quem cernitis. Sed aliquando perperam interpretor. Audiamus ex sequentibus: *Sicut misit me viuens Pater.* Ille diuinitatem exponit, ego vero humanitatem. Iam videamus, quis perperam interpretetur: *Sicut misit me viuens Pater.* Hæreticus etiam dicit: Diuinitatem hic exprimit. sensus est enim: Misit me Deum Verbum. Secundum illos: *Sicut misit me viuens Pater,* & ego Deus Verbum viuo propter Patrem. Deinde quod mox sequitur: *Qui manducat me, & ipse viuet.* Quid quæso manducamus? diuinitatemne, an humanitatem?

Ibid.

Item eiusdem, ex quaternione X V I.

Rom. 5. v. 10

Hebr. 1. v. 2.

Et omnino, ait, si totum nouum testamentum simul accurate scrutatus fueris, nusquam in eo mortem Deo adscriptam comperies, sed vel Christo, aut Domino, aut Filio. Hæ autem voces, Christus, & Filius, & Dominus, cum vnigenito in scripturis tribuuntur, naturarum duarum indices existunt: & aliquando quidem diuinitatem, nonnunquam vero humanitatem, interdum autem utramque simul exprimunt. Exempli causa, quando apostolus Paulus per epistolam ita prædicat: *Cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii eius;* Filii humanitatem clare indicat. At vero cum idem rursus ad Hebræos scribens ait: *Deus nobis locutus est in Filio, per quem fecit & sæcula;* diuinitatem Filii indicat. Neque enim caro sæcula condidit, vt quæ multa post sæcula formata sit. Et infra: Neque

πῆρ ἐμέ (Ⓜ) φαγόμενον. ἀλλ' ἐπίστευον παρερμηνεύω. ἀκούσασθε ἐν τῇ ἐξῆς· καὶ οὕτως ἀπέστλέ με ὁ ζῶν πατήρ. ἐκείν (Ⓜ) λέγει πῶς θεότητα, ἐγὼ δὲ πῶς ἀνθρώπινην. ἰδού μιν πῆρ ὁ παρερμηνεύων· καὶ οὕτως ἀπέστλέ με ὁ ζῶν πατήρ· λέγει καὶ ὁ ἀβρελικός, ἐν ταῦτα πῶς θεότητα λέγει· ἀπέστλέ με, Φησὶ, (Ⓜ) θεὸν λόγον· καὶ οὕτως ἀπέστλέ με ὁ ζῶν πατήρ· κατ' ἐκείνους, καὶ γὰρ ζῶ ὁ θεὸς λόγος διὰ (Ⓜ) πατέρα. εἶτα τὸ μὲν τῶτο καὶ ὁ τρώγων με, καὶ κενὸς ζήσεται. ἕνα ἐπίστευον πῶς θεότητα, ἢ πῶς ἀνθρώπινην;

ANNO CHRISTI 431.

Ομοίως τῆ αὐτῆ, περὶ ἀριθμοῦ 15'.

Καὶ ὅλως, φησὶν, εἰ πάντων ὁμοῦ πῶς κενὸν μετὰ λέγει, ἐκ αὐτῶν ἄλλοις οὐδαμῶς πρὸς ταῦτα (Ⓜ) διακρίνον τῶ θεῷ περὶ σαρκὸς ὁμοῦ, ἀλλ' ἢ Χριστῶ, ἢ υἱῶ, ἢ κυρίως. τὸ γὰρ Χριστός, καὶ τὸ υἱός, καὶ τὸ κύριος, τῆ μόνου μοῦ παρὰ τῆς γενεῆς λαμβανόμενον, τῆ φύσεως ἐστὶ τῆ δύο σημαντικόν· καὶ ποτὲ μὲν θεοῦ πῶς θεότητα, ποτὲ δὲ πῶς ἀνθρώπινην, ποτὲ δὲ ἀμφοτέρω. οἷον, ὅπου Παῦλος ἐπίστελλον κηρύττει· ἐχθροὶ ὄντες, κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τῆ θανάτου τῆ υἱοῦ αὐτοῦ· πῶς ἀνθρώπινην βοᾷ τῆ υἱοῦ. ἀλλ' ἄλλοι πάλιν ὁ αὐτὸς πρὸς Ἑβραίους· ὁ θεὸς ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῶ, δι' οὗ καὶ τῶν αἰώνων ἐποίησε· πῶς θεότητα δηλοῖ τῆ υἱοῦ· οὐδὲ γὰρ ἡ σαρκὶς δημιουργῆς τῆ αἰώνων, ἢ μετ' αἰώνας δημιουργηθεῖσα πολλοῖς. καὶ μὴ ἔπερα· οὐδὲ

ANNO
 CHRISTI
 431.

θεότιτος ἀδελφὸν Ἰακώβου ἔχεν
 οὐδὲ τὸ θεοῦ λόγου καὶ ἀγγέλλομεν
 θάνατον, τὸ δεσποτικὸν αἷμα τε καὶ
 σῶμα σιτούμενοι.

deitas Iacobum fratrem habuit,
 neque Dei Verbi mortem annun-
 tiamus, dum corpore & sanguine
 dominico reficimur.

1. Cor. II.
 v. 26.

Ομοίως τῷ αὐτῷ, τετρα-
 διϑη κγ.

Item eiusdem, ex quater-
 nione XXIII.

Προσέχω, Φησὶ, τοῖς ἡμετέροις δὴ-
 μοις, βλάβετον μὲν πολλὴν κεκτη-
 μένοις, καὶ θερμότητι δισέβειαν, ὑπὸ
 * ἧς πλεῖστον ὄργανον θεογνωσίας ἀ-
 γνωσίας ὀλιγαίνοισι. τῆτο ἵ ἐκ ἐκκλη-
 μα τ λαάν' ἄλλα, πῶς αὐτὸν ἐπὶ πρῶτος
 εἶπομι; * τὸ μὴ ἔχον ἑστὶν διδασκα-
 λους καιρὸν καὶ ἡ τῆν ἀκριβεστέρον
 ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν δογματῶν.

Γένης πρεσβύτερⓄ Αλεξαν-
 δρείας, καὶ περιμμηκῆⓄ νοταρίων
 εἶπεν· ἰδοὺ Φανερός ἐν πύτοις Φη-
 σὶν, ὅτι τῆν πρὸ αὐτῷ διδασκάλων
 οὐδεὶς ταῦτα ἐλάλησε ποῖς λαοῖς, ἀ
 αὐτὸς ἐλάλησε.

Φλαυιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίπ-
 πων εἶπεν· ἴπῃ δὴν καὶ βλάσφη-
 μα τὰ τῶν Νεσορείου εἰρημῶνα, καὶ
 οὐ φέροισιν ἀκούσῃ ἡμῶν ἐπιπλεῖον
 μολυβέται· ἕνασον μέρος τῆς βλα-
 σφημίας αὐτῷ ἐμφερέτω τοῖς πρῶ-
 τομύροις, πρὸς κατηγορίαν τῆ δι-
 δάξαντⓄ αὐτά.

Γένης πρεσβύτερⓄ Αλεξαν-
 δρείας, καὶ περιμμηκῆⓄ νοτα-
 ρίων εἶπεν· ὁ βλάβετος καὶ θεοσε-
 βείατος μητροπολίτης καὶ ἐπίσκοπος
 τῆς Καρδαγῆς ΚαπρυάολⓄ διὰ
 Βεσούλα τῆ διακόνου γέγραφε πρὸς
 τὴν ἀγίαν πᾶντίω συνόδον ἐπιστο-
 λῶν, ἡ, εἰ κελύσῃ ὑμῶν ἡ θεοσε-
 βεία, ἀναγνώσομαι ἀναγνώσομαι ἵ
 καὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτῆς.

Animaduerto, inquit, plebem
 nostram multum religionis, &
 maximum pietatis feruorem ha-
 bere: verum propter dogmatum
 notitiæ diuinæ ignorationem gra-
 uiter errare ac labi. Hoc tamen
 ipsi populo vitio vertendum non
 est, sed doctoribus (quod qua mo-
 destia dixerim?) tribuendum, qui-
 bus otium non suppetit, vt vobis
 aliquid de exactioribus dogmati-
 bus proponant.

Petrus presbyter Alexan-
 drinus, & notariorum primicerius
 dixit: En hic aperte affirmat, ne-
 minem ex doctoribus qui ante il-
 lum extiterunt, ea populis locu-
 tum, quæ ipse locutus est.

Flavianus Philippensium epi-
 scopus dixit: Quandoquidem
 horrenda ac blasphema sunt Ne-
 storii dicta, neque aures nostræ
 hisce amplius inquinari ferunt;
 blasphemæ illius voces, ad per-
 petuam auctoris accusationem
 & notam, singillatim actis infe-
 rantur.

Petrus presbyter Alexan-
 drinus, & notariorum primicerius
 dixit: Reuerendissimus piissimus-
 que metropolitanus & episcopus
 Carthaginis Capreolus per Besu-
 lam diaconum ad sacram hanc
 Synodum epistolâ scripsit: hanc,
 si pietas vestra iusserit, recitabo.
 Recitabo autem & illius inter-
 pretationem.

ANNO
 CHRISTI
 431.

καὶ πλάτος ἐκπίνουσα, τὴν διχέ-
 ρειαν συτέλλει τῷ ἔλθειν. πύτοις Τρι-
 γαροῦ πῶς καλύμασι σωελθεῖν
 εἰς ἐν τῷ κύκλῳ τῆς Αφρικῆς ὁ ἐπί-
 σκοποι οὐδαμῶς ἠδυνήθησαν, οἷς
 παρετέθη. ὅτι τὰ βασιλικὰ γράμ-
 ματα ἐν ἡμέραις τῆς πάρα εἰς ἡμᾶς
 ἦλθε, * ὅτε μάλιστα μέλει τῆς παρο-
 σκωτικῆς πάσης σωόδου δύο μελιῶν
 διάστημα παρελιμπάτο, οἷνες μό-
 λης ἤρκει καὶ αὐτῇ τῇ κτῆ Αφρι-
 κῆ σωόδῳ εἰς τὸ σωελθεῖν, καὶ εἰ
 μηδεμία δυζήρια δὲ τῶν πολεμίων
 ἢ ἄροδοι συμβεβήκει ἐν τῷδε γε-
 γνηῖσθαι. ἵνα, εἰ καὶ τὰ μάλιστα πρέ-
 σβεις οὐδαμῶς ἐκπέμψαι δεδωή-
 μεθα, διὰ τὴν ἀλάβειαν ὅμως τὴν
 χρεωσομιλίῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἰη-
 σήμη, ὅν ἔμὸν Βεσούλου ὁ
 διάκονον κτῆ τούτων τῆς παρα-
 τίσεως γραμμάτων ἐπέμψαμεν,
 παροσκωτικοὶ ἀδελφοί. ὅθεν αὐτῶ
 τὴν ὑμέτεραν ἀγιότηα· εἰ καὶ τὰ μά-
 λιστα πσθῶ τῆ βοηθεία τῶ ἡμετέ-
 ρου θεοῦ, * ποσῶ τὴν σωόδον παρο-
 σκωτικῶν ἱερέων βεβαίαν δια πάν-
 των τὴν πῶσιν τὴν καθολικῆν ἐσο-
 μέλιε· ἵνα ἐνεργωῦτος τῆς ἀγίου
 πνύματος, ὅτι τῆς ὑμέτερας καρ-
 διας ἐν πᾶσι τοῖς παροσκέτοις πσθῶ
 μεν παροσμέρον, τὰς καίνας διδα-
 σκαλίας, καὶ παρὸ τούτου τῆς ἐκ-
 κλησιαστικῆς ἀκοαῖς ἀπείροις, τῆς δὲ
 γαίας αὐθεντίας τῆς διωάμει ἀπίσθη-
 δε, καὶ οὕτω τῆς καινῆς οἰαμοσθήποτε
 πλαναῖς ἀπίσθητε ἵνα μὴ τούτοις, οἷς
 πάλαι ἐπολέμησεν ἡ ἐκκλησία, καὶ
 τούτοις τοῖς καίροις, ἐν οἷς ἀνεφύη-
 σαν, καὶ τῆς ἁποστολικῆς καθεδρας ἢ
 αὐθεντία, καὶ εἰς ἐν συμφωνοδοσι ἢ
 Concil. Tom. 5.

que porrigitur, oculis offert,
 promptam illam veniendi facul-
 tatem reprimit. His itaque impe-
 dimentis episcopi, quibus propo-
 situm id erat, prohibiti, ex Afri-
 cæ ambitu simul conuenire ne-
 quiuerunt. Hisce incommodis ac-
 cedebat, literas imperatoris in
 diebus Paschæ ad nos perlatas
 esse, quando iam inde vsque ad v-
 niuersalem venerandam Syno-
 dum vix duorum mensium spa-
 tium supererat. Quod sane tem-
 poris interuallum, etsi nulla im-
 præsentiarum ab hostibus diffi-
 cultas fuisset obiecta, vel ad Afri-
 canam Synodum cogendam vix
 fatis erat. Hinc factum est, vt licet
 solennem aliquam legationem
 mittere nequaquam valuerimus,
 attamen propter reuerentiam &
 obseruantiam, quæ ecclesiasticæ
 disciplinæ debetur, filium meum
 Besulam diaconum vna cum his
 excusationis literis ad vos, vene-
 rables fratres, destinauerimus.
 Quamobrem vestram sanctita-
 tem iterum atque iterum roga-
 tam cupio (etiãsi fidem catho-
 licam per tantam venerandorum
 sacerdotum Synodum, Dei no-
 stri auxilio in omnibus stabilem
 ac firmam futuram certo confi-
 dam) vt Spiritu sancto coope-
 rante, quem cordibus vestris in
 omnibus quæ acturi estis, præ-
 sto futurum non dubito, nouas
 doctrinas, & antehac ecclesia-
 sticis auribus inusitatas, pris-
 cæ auctoritatis robore instructi e me-
 dio profigetis, atque ita qui-
 buscumque nouis erroribus re-
 sistatis; ne hos, quos pridem
 impugnavit ecclesia, hisque tem-
 poribus repullulantes, aposto-
 licæ sedis auctoritas, sacerdotum-
 que in vnum consonans senten-

Vuu

* ἵνα, διὰ
 τῆς αὐτῆς
 τῆς

tia oppressit, secundæ disputationis prætextu vox iamdudum ablata renouare videatur. Nam si quid forte nouarum controuersiarum inciderit, id discussioni subiiciatur oportet: vt vel recte dictum comprobetur, vel condemnatione dignum explodatur. At vero si quis ea quæ iam olim diiudicata sunt, denuo in disputationem vocari sinat; is sane aliud nihil facere censebitur, quam de fide, quæ hæctenus valuit, ipsemet dubitare. Deinde ad posteritatis exemplum, vt ea quæ nunc pro catholica fide definita sunt, perpetuam firmitatem obtinere valeant, oportet ea omnia inconcussa immotaque conferuare, quæ superioribus temporibus a sanctis patribus constituta sunt. Nam qui illa perpetuam stabilitatem retinere voluerit, quæ de catholicæ fidei ratione statuerit, is non propria auctoritate, sed antiquorum patrum iudicio sententiam suam corroborare debet: ita vt ea ratione partim veterum, partim recentiorum decretis & sententiis placita sua comprobans, vnicam ecclesiæ veritatem, iam inde ab initio ad præsens vsque tempus simplici puritate, inuictaque constantia & auctoritate decurrentem, se asserere, docere, & tenere ostendat. Hæc pro præsentis Africanorum legatione, quam necessitas superius memorata impediuit, venerabilibus vestris auribus suggerere volui; obnixè interim rogans, vt calamitatibus rerum, præsentiumque temporum spectatis, nostram absentiam non superbiæ aut negli-

φορῶν, πῶς ἡμετέραν ἀποστολὴν μηδεμίᾳ ὑπὲρφορῶν ἢ ἀμελείᾳ, ἀλλὰ

ψῆφῳ ἢ ἱερολικῆ συνέχῳσεν, ἐν
 παρορμητικῆ δὲ ἑτέρας διαλέξεως ἢ
 φωνῆ δόξῃ, ἢ πάλαι ἀναμετέσσα,
 ἀδυνατοῦσιν. ἔχῃ γὰρ, εἴτε τυχὸν νεω-
 στή ἀναφυῆ, ζήτησεως ἀνάγκῃ, ἢ
 ἢ * λεγθὲν δοκιμασίᾳ, ἢ καταδικα-
 σθὲν διωκηθῆ δόκρουσθῶσιν. ταῦτα
 δὲ πρὸ ὧν ἡδὴ πάλαι ἐκείσθῃ, ἐδώ-
 κῃς ἐπαφῆ εἰς δὲ ἑτέραν διάλεξιν
 κληθῆσθαι, οὐδὲν ἕτερον δόξει, ἢ πε-
 εἰ τῆς πίστεως, ἢ ἵς μέγῃ δόξῃ
 κατέχῃ, αὐτὸς ἀμφιβάλλειν. ἐπί-
 τα διὰ τὸ τῆς μετὰ χρονοῦ ὑπό-
 δηγμα. ἵνα ταῦτα, ἀπὸ νῦν ὑπὲρ τῆς
 καθολικῆς πίστεως ὡρεσθῶσιν, ἔχῃ δι-
 νησθῆ διωκτικῆ βεβαίωσιν, ταῦτα, ἀ-
 πὸ ἡδὴ ὅτι πρὸ τῆς πατέρον ὁρι-
 σθέντα, φυλακτέα ὄντι. ὅτι ὅστις
 βούλεται, ἀπὸ ὑπὲρ τῆς καθολικῆς
 καταστάσεως ἐδέσσειν, εἰς τὸ διωκι-
 κῆς μῆρῃν, οὐ τῆ ἰδίᾳ αὐθεντία,
 ἀλλὰ καὶ τῆ τῆς ἀρχαιοτέρων ψῆ-
 φῳ ὀφείλει βεβαίωσθαι, ὅπῃ ἐ-
 φρόνησεν. ὡς οὕτως τὸ μῆρ δὲ
 τῆς ἀρχαιοτέρων, τὸ τὸ ἢ καὶ δὲ νεω-
 τέρον ὄσθῃ, ὅπῃ διαβεβαίωσθαι, δο-
 κιμασίῳ, μονογενῆ τῆς καθολικῆς
 ἐκκλησίας ἢ ἀλήθειαν, δὲ τῆς ἀρ-
 ρημῶν κεισθῶν μέγῃ τῆς ἀρ-
 ρῶν, ἢ τῆς ἡμετέρον, ἀπλῆ κατα-
 ρότητι, καὶ ἀνητήτω αὐθεντία πρέχου-
 σαν, ἑαυτὸν καὶ λέγειν, καὶ διδάξῃν, καὶ
 κατέχῃ. ταῦτα τῶσ ὑπὲρ τῆς ἀρ-
 ρῶσιν πρεσβείας τῆς Ἀφρικῆς, ἵνα
 καταπέμψῃ ἢ ἀνάγκῃ ἢ παρορμητικῆ
 σα οὐ συνεχῶσθῃ, τῆς παρορμητικῆ
 τῆς ὑμῶν ἀκοαῖς ὑπέβαλον, πλείστα
 ἀρακαλῶν, ἵνα θεωρηθῶσθῶν τῆς ἐν
 τοῖς παρορμητικῶσιν καὶ τοῖς καιροῖς συμ-
 μετῶσθῃ, πῶς ἡμετέραν ἀποστολὴν μηδεμίᾳ ὑπὲρφορῶν ἢ ἀμελείᾳ, ἀλλὰ

ANNO
CHRISTI
431.* ἀρ-
ρῶσιν.* ἵνα
δὲ.

ANNO CHRISTI 431.

ταύτη τῆ περιδήλω ἀνάγκῃ μᾶλλον
λογίσασθαι καὶ ἐξισώσειτε.

Κύριλλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας εἶπε Καὶ ἡ ἀναγνωσθεῖσα ἐπιστολὴ τῆ βίλαβεστάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς Καρδαγῆνης Καπρεάου ἐμφερέσθαι τῆ πύξ τῶ ἴσομνημάτων, φανεράν ἐχουσα διανοίαν. βούλεται γὰρ, τὰ μὲν ἄρχαία κρατυέσθαι τῶ πύξως δόγματα, τὰ δὲ νεαρά, καὶ ἀτόπως ἄβερρημένα, ἑσπεύσας εἰρημύνα, ἄποδοκιμάζεσθαι καὶ ἐκβάλλεσθαι.

Πρώτες ἐπίσκοποι ἀνεφώνησαν αὐτῶν πάντων αἱ φωναί ταῦτα πάντες λέγουσιν αὐτῶν πάντων ἡ βύχη.

Ἀπόφασις ἐξενεχθεῖσα καὶ Νεσολείου, καὶ ταυροδοσα αὐτόν.

Η ΑΓΙΑ σύνοδος εἶπε· Πρὸς τοῖς ἄλλοις μὴτε ὑπακοδοσάμενοι βουληθέντες τῶ ἀσεβεστάτου Νεσολείου τῆ ἡμῶν κλήσε, μὴτε μὲν ἐπὶ ἡμῶν ἄποσταλέντας ἀγιοτάτους καὶ θεοσεβεστάτους ἐπισκόπους δεξαμένους, ἀναγκάως ἐχωρήσαμεν ἐπὶ πλὴν ἐξέτασιν τῶν διασεβέντων αὐτῶν, καὶ φωρέσαντες αὐτὸν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν, καὶ ἐκ τῶν συζητημάτων αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν ἄνωγας ἐπὶ αὐτῶν ῥηθέντων καὶ πλὴν δὲ πλὴν μητροπολιν, καὶ περισημαρτηθέντων, δυσσεβῶς φρονοῦντα καὶ κηρύσσοντα, ἀναγκάως κατεσχεθέντες διὰ τὸ τῶ κανόνων, καὶ ἐκ τῶ ἐπιστολῆς τῆ ἀγιοτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ συλλεπουργῶν Κελεστίνου τῶ ἐπισκόπου τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας, διακρύσαντες πολλάκις, ἐπὶ πλὴν σκυθεσθῶν καὶ αὐτῶ ἐχωρήσαμεν διὰ τῶ φασιν.

Concil. Tom. 5.

gentiæ, sed manifestæ huic necessitati adscribere velitis.

Cyrillus ecclesiæ Alexandrinæ episcopus dixit: Et hæc reuerendissimi piissimique Carthaginis episcopi Capreoli quæ lecta est epistola, cum dilucidam sententiam in se contineat, fidei gestorum inferatur. Vult enim antiqua fidei dogmata confirmari, noua vero, & absurde excogitata, & impie diuulgata, reprobari ac proscribi.

Omnes episcopi simul exclamauerunt: Hæc omnium voces, hæc omnes asserimus, hoc omnium est vorum.

Sententia depositionis a sancta Synodo contra Nestorium lata.

SANCTA Synodus dixit: Cum præter cetera impiissimus Nestorius neque nostræ citationi parere, neque sanctissimos religiosissimosque episcopos a nobis destinatos admittere voluerit, non potuimus ad eorum quæ impie docuit, examinationem animum non adiungere. Deprehendentes itaque partim ex literis commentariisque ipsius, partim e sermonibus, quos nuperrime in hac Ephesiorum metropoli habuit, quique testimoniis comperti sunt, illum impie sentire & prædicare: coacti per sacros Canones & epistolam sanctissimi patris nostri & comministri Cælestini Romanæ ecclesiæ episcopi, lacrymis subinde perfusi, ad lugubrem hanc contra eum sententiam necessario venimus.

Vuu ij

ANNO CHRISTI 431.

Igitur Dominus noster Iesus Christus, quem suis ille blasphemis vocibus impetuit, per sanctissimam hanc Synodum eundem Nestorium episcopali dignitate priuatum, & ab vniuerso sacerdotum confortio & coetu alienum esse definit.

Cyrillus episcopus Alexandria, vna cum sancta Synodo decernens subscripsi.

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus, vna cum sancta Synodo decernens subscripsi.

Flavianus Philippensium episcopus, vna cum sancta Synodo decernens subscripsi.

Firmus Caesarea Cappadociae episcopus, vna cum sancta Synodo decernens subscripsi.

Memnon Ephesiorum episcopus, vna cum sancta Synodo decernens subscripsi.

Acacius Dei miseratione Melitenae episcopus, consentiens sanctae Synodo in praescripta sententia, subscripsi.

Theodotus sanctae ecclesiae Ankyrae episcopus, sanctae Synodo consentiens subscripsi.

Palladius Dei gratia Amasiae episcopus, synodali sententiae praescriptae accedens subscripsi.

Amphilochius episcopus Sidae subscripsi, vna cum sancta Synodo decernens.

Iconius Gortynae Cretae episcopus, cum sancta Synodo decernens subscripsi.

* Belliadæ Felix Apolloniae & * Belidis episcopus, vna cum sancta Sy-

Ο βλασφημηθεὶς πίνω παρ' αὐτῶν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸς ὤρισε διὰ τῆς ᾠρουσῆς ἀγιωτάτης συνόδου, ἀλλόττειν εἶναι αὐτῷ Νεστόριον τῆς Ἱπποκοπικοῦ ἀξιώματι, καὶ παντὸς συλλόγου ἱερατικοῦ.

Κύριλλος Ἱπποκοπος Ἀλεξάνδρειας ὑπέγραψα, ὀποφιλῶ μέλος ἅμα τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ.

Ἰουβενάλιος Ἱπποκοπος Ἱεροσολύμων ὑπέγραψα, ὀποφιλῶ μένος ἅμα τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ.

Φλαυιανὸς Ἱπποκοπος Φιλίππων ὑπέγραψα, ὀποφιλῶ μέλος ἅμα τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ.

Φίρμιος Ἱπποκοπος Καππαδοκίας ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Μέμνων Ἱπποκοπος Ἐφέσου ὑπέγραψα, ὀποφιλῶ μέλος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἀκάκιος Ἱπποκοπος ἐλέει θεοῦ Μελιτινῆς, συναγωγῶν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ἵππ τῇ προεγεγραμμένη ὀποφάσι, ὑπέγραψα.

Θεόδοτος Ἱπποκοπος Ἀγκύρας τῆς ἀγίας ἐκκλησίας, συναγωγῶν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ, ὑπέγραψα.

Γαλλάδιος Ἱπποκοπος Ἰ Αμασίας, συναγωγῶν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ ἵππ τῇ προεγεγραμμένη ὀποφάσι, ὑπέγραψα.

Ἀμφιλόχιος Ἱπποκοπος Σίδης ὑπέγραψα, ὀποφιλῶ μέλος ἅμα τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ.

Ἰκόνιος Ἱπποκοπος Γορτυνῆς Ἰ Κρήτης ὑπέγραψα, ὀποφιλῶ μέλος ἅμα τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ.

Φῆλιξ Ἱπποκοπος πόλεων Ἀπολλωνίας καὶ * Βελίδος, ὑπέγραψα, * Βελιδίς

ANNO
CHRISTI
431.

- Διοφωάμυρο, καὶ τῶ ἐξῆς. nodo decernens subscripsi.
- Δανιὴλ Ἐπίσκοπος Κολωνίας ὑπέ- Daniel episcopus Coloniae, de-
γραψα, Διοφωάμυρος, καὶ τῶ cernens subscripsi, &c.
- Γεωργίου Ἐπίσκοπος Κορίνθου Perigenes Corinthi episcopus, de-
ὑπέγραψα, Διοφωάμυρο, καὶ cernens subscripsi, &c.
- Ἑλλάνικος Ἐπίσκοπος Ρόδου ὑπέ- Hellanicus Rhodi episcopus sub-
γραψα, καὶ τῶ ἐξῆς. scripsi, &c.
- Κύρος ἐλάχιστος Ἐπίσκοπος Αφροδι- Cyrus minimus Aphrodisiadis
σιάδος ὑπέγραψα, καὶ τῶ ἐξῆς. episcopus subscripsi, &c.
- * Δωνάτος Ἐπίσκοπος Νικοπόλεως Donatus Nicopolis veteris Epiri
πυλαίας Ἠπείρου ὑπέγραψα, episcopus subscripsi, &c.
- Εὐχάριος Ἐπίσκοπος Δυρράχου Eucharius Dyrrhachii episco-
ὑπέγραψα, Διοφωάμυρος, καὶ pus, decernens subscripsi,
τῶ ἐξῆς. &c.
- Σενεκίων Ἐπίσκοπος πόλεως Κοδρί- Senecion ciuitatis Codrinæ epi-
νης ὑπέγραψα, καὶ τῶ ἐξῆς. scopus subscripsi, &c.
- * Εἰφάνιος Ἐπίσκοπος Κρατίας Epiphanius episcopus Cratiæ sub-
ὑπέγραψα, καὶ τῶ ἐξῆς. scripsi, &c.
- Εὐσεβίου Ἐπίσκοπος Ἡρακλείας Eusebius Heracleæ episcopus sub-
ὑπέγραψα, καὶ τῶ ἐξῆς. scripsi, &c.
- Ἀνύσιος Ἐπίσκοπος τῆς κτ' Ἰθάκης ἀ- Anysius episcopus sanctæ Dei ec-
γίας τῆς θεοῦ ἐκκλησίας τῆς κτ' ἢ clesiae Thebarum Græciæ, de-
Ἑλλάδα ὑπέγραψα, Διοφωάμυ- cernens subscripsi, &c.
- * Δόμνος Ἐπίσκοπος τῆς κτ' Ὀπουῶ- Domnus sanctæ Dei ecclesiae
πι ἀγίας τῆς θεοῦ ἐκκλησίας ὑπέ- Opuntinæ episcopus subscri-
γραψα, καὶ τῶ ἐξῆς. psi, &c.
- * Ἀγαθοκλῆς Ἐπίσκοπος τῆς * Κορωνά- Agathocles * Coronæorum ci-
ναίων πόλεως ὑπέγραψα, καὶ uitatis episcopus subscripsi,
τῶ ἐξῆς. * Coloniae &c.
- Γρηγόριος κτ' θεοῦ χάριτι Ἐπίσκο- Gregorius gratia Dei Cerasun-
πος Κερασούντος ὑπέγραψα, tis episcopus subscripsi, &c.
- Παράλιος Ἐπίσκοπος ἐλέος θεοῦ Ἀν- Paralius misericordia Dei An-
δραπηνῶν ὑπέγραψα, καὶ τῶ ἐξῆς. drapenorum episcopus sub-
scripsi, &c.
- * Καλλικράτης Ἐπίσκοπος Ναυπά- Callicrates Naupacti episcopus
κτου ὑπέγραψα, καὶ τῶ ἐξῆς. subscripsi, &c.

- Nicias Megarorum episcopus subscripti, &c. Νικίας ἐπίσκοπος Μεγαρῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. ANNO CHRISTI 431.
- Docimasius episcopus diocesis Thraciæ, prouinciæ Rhodopes, ciuitatis Maroniæ, subscripti, &c. Δοκίμασιος ἐπίσκοπος διοικήσεως Θρακίης ἐπαρχίας Ροδόπης, τῆς πόλεως Μαρωνείας, ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Lucianus eiusdem prouinciæ, ciuitatis Toperi episcopus subscripti, &c. Λουκιανὸς ἐπίσκοπος τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας πόλεως Τοπήρου ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Ennepius eiusdem prouinciæ, ciuitatis Myxæ episcopus subscripti, &c. * Maximianopolis. Ἐννέπιος ἐπίσκοπος τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας * πόλεως Μύξης ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. * Μαξιμιανούπολις.
- Rheginus ciuitatis Constantiæ episcopus subscripti, &c. Ρηγίνος ἐπίσκοπος πόλεως Κωνσταντίας ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Sapricius Paphi episcopus subscripti, &c. Σαπρίκιος ἐπίσκοπος Πάφου ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Themistius minimus Iassii episcopus, decernens vna cum sancta Synodo subscripti. Θεμιστίσιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἰασσοῦ ὑπέγραψα, ὁποφιν ἀνάμνητος ἀμα τῆ ἀγία συνόδου.
- Perebicus Thessalonicensium Saluum episcopus, decernens cum sancta Synodo subscripti. Περέβιος ἐπίσκοπος τῆς Θεσσαλονικέων Σαλπῶν ὑπέγραψα, ὁποφιν ἀνάμνητος σὺ τῆ ἀγία συνόδου.
- Aphthonetus minimus Heracleæ episcopus subscripti, &c. Ἀφθόνητος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Spudasius episcopus Ceramorum subscripti, &c. Σπυδασιὸς ἐπίσκοπος Κεραμῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Philetus minimus Amyzonis episcopus subscripti, &c. Φιλητὸς ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀμυζόνος ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Archelaus Myndi episcopus subscripti, &c. Ἀρχέλαος ἐπίσκοπος Μυῶνδος ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Apellas minimus Cibyrrhæ episcopus subscripti, &c. Ἀπέλλας ἐλάχιστος ἐπίσκοπος * Κιβύρας ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. * Κιβύρας.
- Phanias minimus ciuitatis Harpatorum episcopus subscripti, &c. Φανίας ἐλάχιστος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀρπάτων ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Promachus Alindensium episcopus subscripti, &c. Προμάχος ἐπίσκοπος Ἀλίνδων ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Anderius prouinciæ Cretæ, ciuitatis Cherronesi episcopus subscripti, &c. Ἀνδρέλιος ἐπίσκοπος ἐπαρχίας Κρήτης, πόλεως Χερρόνησου, ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Paulus ciuitatis Lampæ prouin- Παῦλος ἐπίσκοπος ἐπαρχίας Κρή-

ANNO CHRISTI 431.

	της πόλεως Λάμπης υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	cia Cretæ episcopus subscripsi, &c.
	Ζηνοβίος Ἐπίσκοπος ἐπαρχίας Κρήτης πόλεως Κνωσσοῦ υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	Zenobius prouinciæ Cretæ, ciuitatis Gnossi episcopus subscripsi, &c.
	Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Δωδώνης παλαιᾶς Ἠπείρου υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	Theodorus Dodonæ veteris Epiri episcopus subscripsi, &c.
	Σεκουνδιανὸς Ἐπίσκοπος τῆς Λάμψης ἀγίας τῆς θεοῦ ἐκκλησίας υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	Secundianus sanctæ Dei ecclesiæ in Lamia episcopus subscripsi, &c.
	Δίων Ἐπίσκοπος Θεβαρῶν Θεσσαλίας υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	Dion episcopus Thebarum Thesfaliae subscripsi, &c.
	Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Ἐχινᾶς υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	Theodorus Echinæi episcopus subscripsi, &c.
	Ἡρακλεῶν, ὁ και Θεοφίλος, Ἐπίσκοπος Τραλλιῶν υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	Heracleon, qui & Theophilus, Trallianorum episcopus subscripsi, &c.
* Εὐπόρος	* Εὐπᾶρος Ἐπίσκοπος Ἰπυρῶν υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	Euporus Hypæporum episcopus subscripsi, &c.
	Ρόδων Ἐπίσκοπος Παλαιᾶς πόλεως τῆς Ἀσίας υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	Rhodon Palæopolis ciuitatis Asiae episcopus subscripsi, &c.
* Τυχικός	* Τυχικός Ἐπίσκοπος τῆς Ἐρυθραίων πόλεως υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	*Tychicus ciuitatis Erythræorum episcopus subscripsi, &c.
	Νεστόριος Ἐπίσκοπος Σιών υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	Nestorius Sionensis episcopus subscripsi, &c.
	Εὐτύχιος Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Θεοδοσιουπόλει ἀγίας τῆς θεοῦ καθολικῆς και ἀποστολικῆς ἐκκλησίας υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	Eutyichius sanctæ Dei catholicae & apostolicæ ecclesiæ Theodosiopolis episcopus subscripsi, &c.
* Μόδεστος	* Μόδεστος Ἐπίσκοπος τῆς Νεατῶν πόλεως υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	Modestus * Neatarum ciuitatis episcopus subscripsi, &c.
* Θεοσεβίος	* Θεοσεβίος ὁ ἐλάχιστος Ἐπίσκοπος Πριενῆς πόλεως υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	*Theosebii minimus ciuitatis Prienæ episcopus subscripsi, &c.
* Νικότος	* Θεοδότος Ἐπίσκοπος Μνάσης υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	Theodotus * Mnasæ episcopus subscripsi, &c.
	Μάξιμος ὁ ἐλάχιστος Ἐπίσκοπος Ἀσσοῦ υπέργραψα, και τὰ ἐξῆς.	Maximus minimus Assi episcopus subscripsi, &c.

Maximus Cumæ episcopus subscripsi, &c.	Μάξιμος Ἐπίσκοπος Κύμης ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Alexander Arcadiopolis episcopus subscripsi, &c.	Ἀλέξανδρος Ἐπίσκοπος Ἀρχαδιουπόλεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Theodorus Anenysiorum episcopus subscripsi, &c.	Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Ἀνλυουσίων ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Eusebius episcopus Clazomeniorum subscripsi, &c.	Εὐσέβιος Ἐπίσκοπος Κλαζομενῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Eusebius Magnesiæ episcopus subscripsi, &c.	Εὐσέβιος Ἐπίσκοπος Μαγνησίας ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Theodosius Mastaurorum episcopus subscripsi, &c.	Θεοδόσιος Ἐπίσκοπος Μασαυρῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Eutropius minimus Euazorum episcopus subscripsi, &c.	Εὐτρόπιος ὁ ἐλάχιστος Ἐπίσκοπος Εὐάζων ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Philippus ciuitatis Pergamorum episcopus subscripsi, &c.	Φίλιππος Ἐπίσκοπος Περγαμῶν πόλεως, ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Aphobius minimus Colonæ episcopus subscripsi, &c.	Ἀφόβιος ὁ ἐλάχιστος Ἐπίσκοπος Κολωνῆς ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Dorotheus minimus Myrinæ episcopus subscripsi, &c.	Δωρόθεος ὁ ἐλάχιστος Ἐπίσκοπος Μυρίνης ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Euthalius Colophoniorum episcopus subscripsi, &c.	Εὐθάλιος Ἐπίσκοπος Κολοφώνων πόλεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
*Timotheus Briulorum	*Ἡλιόθεος Ἐπίσκοπος Βαρουλιτῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
*Parofithi	Ἀθανάσιος Ἐπίσκοπος Πραξῶν νήσου ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
*Heliotheus Bariulitarum episcopus subscripsi, &c.	Ἡσύχιος Ἐπίσκοπος πόλεως Παιῶν ἐπαρχίας Ἑλλησπόντου ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Athanasius insulæ *Parasi episcopus subscripsi, &c.	Εὐσέβιος Ἐπίσκοπος Ἀσώνων ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Hefychius episcopus ciuitatis Parrii, prouinciæ Hellepontii, subscripsi, &c.	Φιλούμνος Ἐπίσκοπος Κίννης ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Eusebius Asponorum episcopus subscripsi, &c.	Ζωῶν Ἐπίσκοπος πόλεως Κουεῖς Κύπρου ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Philumenus Cinnæ episcopus subscripsi, &c.	Τριβωνιανὸς Ἐπίσκοπος ἐν Πριεμουπόλει ἀγίας ἐκκλησίας ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
Zeno ciuitatis Curii Cypri episcopus subscripsi, &c.	Νυνέχιος Ἐπίσκοπος ἐν Σέλγη ἀγίας ἐκκλησίας ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
*Aspenti	Εὐά-

- ANNO CHRISTI 431. * Σολιάς
 Εὐάγριος Ἐπίσκοπος * Σολίας Euagrius * Soliæ episcopus sub- * Solorum
 ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. scripsi, &c.
- Καίσαριος χορεπίσκοπος πόλεως Cæsarius ciuitatis Alcæ chorepi-
 Αλικῆς ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. scopus subscripsi, &c.
- Ἰωάννης Ἐπίσκοπος τῆς Προκοννήσου Ioannes Præconnesi episcopus
 ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. subscripsi, &c.
- * Νήσιος, ἐπὶ τῆς Κορυβό-
 * Νήσιος Ἐπίσκοπος τῆς καὶ Κορυβο- Nisius episcopus sanctæ Dei ec-
 σιῶν ἁγίας τῆς Θεοδ. ἐκκλησίας clesiæ quæ est apud * Corybo- * Corybraf-
 ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. fynam subscripsi, &c. fum
- * Κοπενοῖς, ἁγίας τῆς Θεοδ. ἐκκλησίας ὑπέ- Acacius sanctæ Dei ecclesiæ Co-
 γραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. tenorum episcopus subscripsi,
 &c.
- * Σενεά, Νεκτάριος Ἐπίσκοπος τῆς ἐν * Σενεά Nectarius catholicæ ecclesiæ
 καθολικῆς ἐκκλησίας ὑπέγρα- * Senæ episcopus subscripsi, * Syneorū
 ψα, καὶ τὰ ἐξῆς. &c.
- Σόλων Ἐπίσκοπος τῆς Καρραλλίας Solon Caralliæ episcopus subscri-
 ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. psi, &c.
- Ματιδιανὸς Ἐπίσκοπος τῆς Κορακι- Matidianus ciuitatis Coraci-
 σίων πόλεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ siorum episcopus subscripsi,
 ἐξῆς. &c.
- * Ταυριανός, ἁγίας τῆς Κα-
 * Μαριανὸς Ἐπίσκοπος τῆς ἐν Λύρ- * Marianus Lyrbæ episcopus sub- * Tauria-
 βειῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. scripsi, &c. nus, al. Cy-
 Θεόδουλος Ἐπίσκοπος Ελουύσης ὑπέ- Theodulus Helusæ episcopus
 γραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. subscripsi, &c.
- * Φιλαδέλφειος, ἁγίας τῆς
 * Φιλάδελφος Ἐπίσκοπος τῆς Γραλιανι- Philadelphus Gratianopolitarum
 τῶν πόλεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. episcopus subscripsi, &c.
- Θεόκλιτος Ἐπίσκοπος τῆς Φωκατέων πό- Theoclitus Phocæorum ciuita-
 λεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. tis episcopus subscripsi, &c.
- * Ταβανός, Ρυφίνος Ἐπίσκοπος τῆς * Ταβανῶν πό- Rufinus * Tabanorum ciuitatis e- * Taborum
 λεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. piscopus subscripsi, &c.
- Ἰωάννης Ἐπίσκοπος Αὐγουσσοπό- Ioannes Augustopolis episcopus
 λεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. subscripsi, &c.
- Ρωμανὸς Ἐπίσκοπος Ραφίας ὑπέ- Romanus Raphiæ episcopus sub-
 γραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. scripsi, &c.
- Φείδος Ἐπίσκοπος Ἰόππης ὑπέγρα- Fides episcopus Ioppes subscri-
 ψα, καὶ τὰ ἐξῆς. psi, &c.
- Αἰανὴς Ἐπίσκοπος Συκαμαζόνος Aianes Sycamazonis episcopus
 ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. subscripsi, &c.
- * Παυλιανός, Παυλιανὸς Ἐπίσκοπος Μαίουμα Paulianus Maiumæ episcopus
 ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς. subscripsi, &c.

Theodorus Arbdelorum episcopus subscripsi, &c.	Θεόδωρος Ἐπίσκοπος Ἀρβδῆλων ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	ANNO CHRISTI 431. *Apostol.
Petrus Parembolarum episcopus subscripsi, &c.	Πέτρος Ἐπίσκοπος Παρεμβολῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	
Paulus Anthedonis episcopus subscripsi, &c.	Γαῦλος Ἐπίσκοπος Ἀνθηδόνος ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	
Netoras episcopus Gazæ subscripsi, &c.	Νετόρας Ἐπίσκοπος Γάζας ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	
Saidas episcopus Phænis subscripsi, &c.	*Σαΐδας Ἐπίσκοπος Φαινός ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	*Apostol.
Serenianus Myrensiū episcopus subscripsi, &c.	Σερλιανὸς Ἐπίσκοπος Μυρέων πόλεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	
Cyrillus Pylarum episcopus manu laborans, per Selenspondium presbyterum subscripsi.	Κύριλλος Ἐπίσκοπος Πυλῶν. Σελωνιαστίνδιος πρεσβύτερος Θεοδοτύης ὑπέγραψεν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα πῶ χεῖρα παρὰ.	
Hermogenes Rhinocurorum episcopus subscripsi, &c.	Ἐρμολῆς Ἐπίσκοπος Ῥινοκουροῦ ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	*Apostol.
Eusebius Pelusii episcopus subscripsi, &c.	Εὐσέβιος Ἐπίσκοπος Πηλουσιῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	
Euoptius episcopus Ptolemaidis subscripsi, &c.	Εὐόπιος Ἐπίσκοπος Πτολεμαίδος ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	
Phœbammon episcopus Copti subscripsi, &c.	Φοιβάμμων Ἐπίσκοπος Κοπτοῦ ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	
*Flaouensis Paulus episcopus * Phragoneæ subscripsi, cū Synodo decernēs.	Γαῦλος Ἐπίσκοπος Φραγονέας ὑπέγραψα, διὰ τοῦ Φινάμην. σὺν τῇ συνόδῳ.	*Apostol.
Macedonius Xoenfis episcopus subscripsi, &c.	Μακεδόνιος Ἐπίσκοπος Ξόεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	
Petrus Oxyrinchi episcopus subscripsi, &c.	Πέτρος Ἐπίσκοπος Ὀξυρίχου ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	*Apostol.
Adelphius Onuphitarum episcopus subscripsi, &c.	Ἀδελφίος Ἐπίσκοπος τῆς Ονουφίτων ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	
Athanasius Paralii episcopus subscripsi, &c.	Ἀθανάσιος Ἐπίσκοπος Παράλου ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	*Apostol.
*Heraclius * Heraclides parœciæ Thyneos episcopus subscripsi, &c.	*Ἡρακλείδης Ἐπίσκοπος Παροιῶν Θυνέως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	*Apostol.
Siluanus Copritis episcopus subscripsi, &c.	Σιλουανὸς Ἐπίσκοπος Κοπριτιῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	
Cyrus Achæorum episcopus subscripsi, &c.	Κύρος Ἐπίσκοπος Ἀχαιῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	

ANNO CHRISTI 431.	Μαρίνος Ἐπίσκοπος Ἡλιοπόλεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Marinus Heliopolis episcopus subscripsi, &c.
	Μακάριος Ἐπίσκοπος Μετλιτῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Macarius Metelitarum episcopus subscripsi, &c.
	Ἀδελφίος Ἐπίσκοπος Σάειος ὑπέ- γραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Adelphius Saensis episcopus sub- scripsi, &c.
	Μητρόδορος Ἐπίσκοπος Λεόντων ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Metrodorus Leontorum episco- pus subscripsi, &c.
	Ἰωάννης Ἐπίσκοπος τῶν Ἡφαεστιωτῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Ioannes Hephæstiorum episco- pus subscripsi, &c.
	Λεόντιος Ἐπίσκοπος . . . . . ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Leontius episcopus . . . . . sub- scripsi, &c.
	Στρατηγίος Ἐπίσκοπος τῆς Ἀθρήβι- των ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Strategius Athribitarum episco- pus subscripsi, &c.
	Λαμπέτιος Ἐπίσκοπος τοῦ Κασίου ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Lampetius Cassii episcopus sub- scripsi, &c.
* Κανόσιον	Θεόπεμπος Ἐπίσκοπος Καβάσων ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Theopemptus Cabasorum epi- scopus subscripsi, &c.
	Εὐσέβιος Ἐπίσκοπος Νήλουπόλεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Eusebius Nilopolis episcopus sub- scripsi, &c.
	Χρυσάοριος Ἐπίσκοπος Ἀφροδιτῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Chrysaorius Aphroditarum epi- scopus subscripsi, &c.
	Ἀλέξανδρος Ἐπίσκοπος Κλεοπατρί- δος ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Alexander Cleopatridis episco- pus subscripsi, &c.
	Θεὸν Ἐπίσκοπος Ἡρακλείου τοῦ Σε- θεοῦ ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Theon Herculis Sethroeti epi- scopus subscripsi, &c.
	Θεωνᾶς Ἐπίσκοπος Ψυχχοῦ ὑπέγρα- ψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Theonas Psynchi episcopus sub- scripsi, &c.
	Ἡρακλείδης Ἐπίσκοπος τῆς αὐτῆς Ἡρα- κλείας ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Heraclides superioris Heracleæ episcopus subscripsi, &c.
	Ἀριστόβουλος Ἐπίσκοπος Θημύειος ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Aristobulus Thmueos episcopus subscripsi, &c.
* Βουτί	Ἀμμων Ἐπίσκοπος τῆς Βουτιτῶν πό- λεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Ammon ciuitatis Buti episcopus subscripsi, &c.
	Ἀνδρέας Ἐπίσκοπος Ἐρμουπόλεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Andreas Hermopolis episcopus subscripsi, &c.
	Μακάριος Ἐπίσκοπος Ἀντέου ὑπέ- γραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Macarius Antei episcopus sub- scripsi, &c.
	Σαβίνος Ἐπίσκοπος Πανός ὑπέγρα- ψα, καὶ τὰ ἐξῆς.	Sabinus Panis episcopus subscri- psi, &c.

Concil. Tom. 5.

- Heraclius episcopus Tamiathidis subscripsi, &c. Ἡρακλείου Ἐπίσκοπος Ταμιάθιδος ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Zenobius Barcæ Pentapolis episcopus subscripsi, &c. Ζηνοβίου Βαρκῆς Πεντάπολις Ἐπίσκοπος ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Isaac Elearchiæ episcopus subscripsi, &c. Ἰσαὰκ Ἐλεαρχίας Ἐπίσκοπος ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Zenon Teuchirorum episcopus subscripsi, &c. Ζηζών Ἐπίσκοπος Τευχείρων ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Abraam ciuitatis Ostracinæ episcopus subscripsi, &c. Ἀβραάμ Ἐπίσκοπος πόλεως Ὀστρακίνης ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Hieraces Aphnaitarum episcopus subscripsi, &c. Ἱερακῆς Ἐπίσκοπος Ἀφναϊτῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Samuel Dysthensis episcopus subscripsi, &c. Σαμουὴλ Ἐπίσκοπος Δύστεις ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Daniel episcopus Darnensis subscripsi, &c. Δανιὴλ Ἐπίσκοπος Δάρνης ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Sosipater Libya Septimiæ episcopus subscripsi, &c. Σωσίπαιτος Ἐπίσκοπος Λιβύης Σεπτιμιακῆς ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Alypius Selæ episcopus subscripsi, &c. Ἀλύπιος Ἐπίσκοπος Σέλης ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Ammonius Panephyfi episcopus subscripsi, &c. Ἀμμώνιος Ἐπίσκοπος Πανεφύσιου ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Helladius episcopus sanctæ Dei ecclesiæ . . . . . subscripsi, &c. Ἑλλάδιος Ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας . . . . ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Bosphorius episcopus ecclesiæ Gangrensiū, quæ est metropolis prouinciæ Pamphylia, subscripsi, discernens cum sancta Synodo. Hypatius presbyter eius iussu subscripsit, eo quod ipse aduersa valetudine teneretur. Βοσπόρειος Ἐπίσκοπος Γαγγρῶν τῆς μητροπόλεως ἑσφρίας Παμφυλίας ὑπέγραψα, δοποφωάμενος ἅμα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ. Ὑπάτιος πρεσβύτερος Ἐπίσκοπος τοῦ ἐκείνου ὑπέγραψα, διὰ τὸ ἀρρωσεῖν αὐτόν.
- Arginus Pompeiopolis Paphlagoniæ episcopus subscripsi. Synesius autem presbyter, quod is ægre haberet, subscripsit pro ipso. Ἀργίνος Ἐπίσκοπος Πομπηίου πόλεως τῆς Παφλαγονίας ὑπέγραψα. Συνεσίσιος πρεσβύτερος ὑπέγραψα ὑπὲρ αὐτοῦ, διὰ τὸ ἀνώμαλόν αὐτόν.
- Helladius sanctæ ecclesiæ Adramytenæ episcopus subscripsi, &c. Ἑλλάδιος Ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.

ANNO
CHRISTI
491.

ANNO CHRISTI 431.

Στέφανος ἐπίσκοπος τῆς Τητιῶν πόλεως Ἀσίας ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Stephanus episcopus ciuitatis Teitarum Asiae subscripsi, &c.

Ἰδδύας ἐπίσκοπος Σμύρνης ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Idduas Smyrnae episcopus subscripsi, &c.

Ἀριστόνικος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς Λαοδικέων μητροπόλεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Aristonicus minimus Laodiceae metropolis episcopus subscripsi, &c.

* Βενεάγος

Βενεάγος ἐπίσκοπος τῆς καὶ Ἱεράπολιν. Γαῦλος πρεσβύτερος ὑπὸ αὐτοῦ παρόντος, καὶ συντάλαμύρου μοι, ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Beneagus Hierapolitanae ecclesiae episcopus per Paulum presbyterum subscripsit, cum & praesens esset, & hoc iussisset.

* Σιλουανός

Σιλουανός ἐπίσκοπος Κερατάπων ὑπέγραψα ἡγοφλωάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Siluanus Cerataporum episcopus subscripsi, &c.

* Κωνσταντίνος

Κωνσταντίνος ἐπίσκοπος τῆς Διοκλιανῶν πόλεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Constantinus Diocletianopolitanus episcopus subscripsi, &c.

Ἐρμόλαος ἐπίσκοπος Σαττουδέων ὑπέγραψα ἡγοφλωάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Hermolaus Sattudensium episcopus decernens subscripsi, &c.

Ἀσκληπιάδης ἐπίσκοπος τῆς καὶ Τραπεζοπόλιν ἐκκλησίας ὑπέγραψα ἡγοφλωάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Asclepiades ecclesiae Trapezopolitanae episcopus decernens subscripsi, &c.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Λέσβου ὑπέγραψα ἡγοφλωάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ioannes Lesbi episcopus decernens subscripsi, &c.

Πέτρος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Κρούσης ὑπέγραψα ἡγοφλωάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Petrus minimus Crusae episcopus decernens subscripsi, &c.

Εὐγγένιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος ὑπέγραψα ἡγοφλωάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Eugenius minimus Apolloniadis episcopus decernens subscripsi, &c.

Καλλίνικος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας ὑπέγραψα ἡγοφλωάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Callinicus Apamiae episcopus decernens subscripsi, &c.

Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος τῆς καὶ Δουελτόν καὶ Σωζόπολιν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Athanasius episcopus Dueltanus & Sozopolitanus subscripsi, &c.

Ὁυαλεριανός ἐπίσκοπος Ἰκονίου ὑπέγραψα ἡγοφλωάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Valerianus Iconii episcopus decernens subscripsi, &c.

- Pius Pessinuntiorum episcopus decernens subscripsi, &c. * Γίος ἐπίσκοπος Πεσινεντίων ὑπέγραψα ἄπο Φινάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς. ANNO CHALC. 414. Tit. * ἀρκετοῦ
- Thomas episcopus Derbæ decernens subscripsi, &c. Θωμαῖς ἐπίσκοπος τῆς * Δέρβης ὑπέγραψα ἄπο Φινάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς. * ἀρκετοῦ
- Martyrius Helistrorum episcopus decernens subscripsi, &c. Μαρτύριος ἐπίσκοπος * Ηλιστρῶν ὑπέγραψα ἄπο Φινάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς. * ἀρκετοῦ
- Ablaius Amorii episcopus decernens subscripsi, &c. Αβλαῖος ἐπίσκοπος Αμωρίης ὑπέγραψα ἄπο Φινάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Letoius Libyadis episcopus decernens subscripsi, &c. Λητοῖος ἐπίσκοπος Λιβυάδος ὑπέγραψα ἄπο Φινάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Seuerus episcopus Synadorum prouinciæ Phrygiæ Salutaris subscripsi, &c. Σεῦρος ἐπίσκοπος Συναδάων, ἐπαρχίας Φρυγίας Σαλυταρίας, ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Domninus episcopus Cotænæ, prouinciæ Phrygiæ Salutaris, decernens subscripsi, &c. Δομνῖνος ἐπίσκοπος Κοτνεῦ, ἐπαρχίας Φρυγίας Σαλυταρίας, ὑπέγραψα ἄπο Φινάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς. * ἀρκετοῦ
- Eustathius episcopus Docimii Phrygiæ Salutaris, decernens subscripsi, &c. Εὐστάθιος ἐπίσκοπος Δοκιμῆς ἐπαρχίας Φρυγίας Σαλυταρίας, ὑπέγραψα ἄπο Φινάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Dalmatius episcopus sanctæ Dei ecclesiæ Cyzici decernens subscripsi, &c. Δαλμάτιος ἐπίσκοπος τῆς ἁγίας Θεοῦ ἐκκλησίας ὑπέγραψα ἄπο Φινάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Timotheus episcopus . . . prouinciæ Scythiæ decernens subscripsi, &c. Τιμόθεος ἐπίσκοπος . . . ἐπαρχίας * Σκυθῶν ὑπέγραψα ἄπο Φινάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς. * ἀρκετοῦ
- Athanasius episcopus ciuitatis Scephiorum, prouinciæ Helleponti, decernens subscripsi, &c. Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος τῆς Σκεψίων πόλεως, ἐπαρχίας Ἑλλησπόντου, ὑπέγραψα ἄπο Φινάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Meonius episcopus Sardorum ciuitatis Lydiæ subscripsi, &c. Μεώνιος ἐπίσκοπος τῆς Λυδίας πόλεως Σάρδεων ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Theophanes episcopus ciuitatis Philadelphię subscripsi, &c. Θεοφάνης ἐπίσκοπος πόλεως Φιλαδελφίας ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
- Phofcus Thyatiræ episcopus decernens subscripsi, &c. * Φωσκός ἐπίσκοπος Θυατείρας ὑπέγραψα ἄπο Φινάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς. * ἀρκετοῦ
- Timotheus episcopus ciuitatis Thermanorum, prouinciæ Helleponti, decernens subscripsi, &c. Τιμόθεος ἐπίσκοπος τῆς * Θερμανῶν πόλεως ἐπαρχίας Ἑλλησπόντου ὑπέγραψα ἄπο Φινάμυρος, καὶ τὰ ἐξῆς. * ἀρκετοῦ

ANNO
 CHRISTI
 431.

Κόμωδος ἐπίσκοπος Τριπόλεως ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Commodus Tripolitanus episcopus subscripsi, &c.

Εὐθέρειος τῆς Στρατονικέων πόλεως Λυδίας ὑπέγραψα δότοφλωάμμος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Eutherius episcopus Stratonicensium ciuitatis Lydiæ decernens subscripsi, &c.

* Δαρδανίων

Γαῦλος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος τῆς Λυδίας * Δαρδανίης ὑπέγραψα δότοφλωάμμος ἅμα τῇ ἀγία σιμόδω, ρησοάμμος * χεὶ κατ' ἐντολάς ἐγράψαμεν ἅμα τῶν ἀδελφῶν καὶ συναξτουργῶν Φώσκου, διὰ τὸ ἐν ἀβρώστια με κατεκεῖσθαι.

Paulus minimus Lydiæ Dardanorum episcopus aduersa valetudine laborans, mandato in scriptis, manu fratris & comministri Phosci adhibita, decernens cum sancta Synodo subscripsi, &c.

* Σέλλας

Λιμένιος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Σέλλας ἀγίας τῆς θεοδικλησίας, ἐγράψαμεν * Μυσίας, ὑπέγραψα δότοφλωάμμος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Limenius episcopus ecclesiæ sanctæ Dei apud Sellas, prouinciæ Mediæ, decernens subscripsi, &c.

* Λυδίας

Θεόδωρος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀτάλων ὑπέγραψα δότοφλωάμμος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Theodorus minimus Atalorum episcopus decernens subscripsi, &c.

* Θρύμνης

Παῦλος ἐπίσκοπος τῆς ἐν Θρύμνι ὑπέγραψα δότοφλωάμμος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Paulus ecclesiæ in Thrymnis episcopus decernens subscripsi, &c.

Τιμόθεος ἐπίσκοπος πόλεως Τερμησοῦ ἐ Εὐδοκιάδος ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Timotheus episcopus ciuitatis Termesi & Eudociadis subscripsi, &c.

Ἄιδέσιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἰσιωδῶν ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ædesius Isidororum ciuitatis episcopus subscripsi, &c.

* Λιβανίου

* Λιβανίος ἐπίσκοπος Γαλατίας πόλεως ὑπέγραψα δότοφλωάμμος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Libanius Palæopolis episcopus decernens subscripsi, &c.

* Ἀυρηλιανῶν

Ἰωάννης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος * Ἀυρηλιανῶν πόλεως ἐπαρχίας Λυδίας ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ioannes minimus episcopus Aurelianopolis, prouinciæ Lydiæ, subscripsi, &c.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Γαδάρων ὑπέγραψα δότοφλωάμμος. Αἰθέριος διάκονος ὑπέγραψα, Ἰππυραπίς ἅμα τῶν ἀδελφῶν ὄντων, ἢ μὴ γράφοντος.

Theodorus Gadarorum episcopus decernens subscripsi. Ætherius diaconus subscripsi, iussus ab eo non bene valente, nec scribente.

Δάφνη ἐπίσκοπος Μαγνησίας Μαιάνδρου ὑπέγραψα δότοφλωάμμος, καὶ τὰ ἐξῆς.

Daphnus Magnesiæ Mæandri episcopus decernens subscripsi, &c.

- phi, &c.
 Thomas Valentinianopolis episcopus decernens subscripsi, &c.
 Euprepus Bizyæ episcopus decernens subscripsi, &c.
 Berinianus Pergæ episcopus decernens subscripsi, &c.
 Pabiscus Apolloniæ episcopus subscripsi, &c.
 Eulogius Terenuthidis episcopus decernens subscripsi, &c.
 *Taur Isaac episcopus *Taularum subscripsi. Adelfius episcopus Onupheos rogatus ab ipso subscripsi pro eo, cum male se haberet.
 Eudoxius episcopus ciuitatis Chomatis, prouinciæ Lyciæ, decernens subscripsi, &c.
 Aristocritus Olympi episcopus sanctæ Synodi sententiæ præmissæ subscripsi, &c. assentior.
- Φλωδάμνος, καὶ τὰ ἐξῆς.
 Θωμαῖς ἐπίσκοπος Οὐαλεντιανουπόλεως ὑπέγραψα δότο Φλωδάμνος, καὶ τὰ ἐξῆς.
 Εὐπρέπος ἐπίσκοπος Βιζύης ὑπέγραψα δότο Φλωδάμνος, καὶ τὰ ἐξῆς.
 *Βερλιανὸς ἐπίσκοπος Πέργης ὑπέγραψα δότο Φινάμνος, καὶ τὰ ἐξῆς.
 *Γαβίσκιος ἐπίσκοπος Ἀπολλωνίας ὑπέγραψα, καὶ τὰ ἐξῆς.
 Εὐλόγιος ἐπίσκοπος Τερενούθειας ὑπέγραψα δότο Φλωδάμνος, καὶ τὰ ἐξῆς.
 Ἰσαὰκ ἐπίσκοπος *Ταυλῶν ὑπέγραψα. Ἀδελφίος ἐπίσκοπος Ονούφειας, παρακληθεὶς ὑπὸ αὐτοῦ ὑπέγραψα ὑπὸ αὐτοῦ, κακουμένου ὄντος αὐτοῦ.
 Εὐδόξιος ἐπίσκοπος πόλεως Χώματος, ἐπαρχίας Λυκίας, ὑπέγραψα δότο Φλωδάμνος, καὶ τὰ ἐξῆς.
 Ἀριστοκρίτος ἐπίσκοπος Ὀλύμπου ὑπέγραψα τῇ περικείμενῃ δότοφάσει τῆς ἀγίας συνόδου, καὶ σωμαίνω.

Posteaquam hi omnes Nestorii depositioni subscripserunt, accesserunt alii episcopi ad sanctam Synodum, qui & ipsi quoque præpositæ damnationi subscripserunt. Episcopi itaque qui ipsum Nestorium deposuerunt, plures quam ducenti extiterunt: aliqui enim locum tenuerunt aliorum episcoporum, qui ad Ephesiorum metropolim venire non potuerunt.

Καὶ ἕτεροι δὲ ἐπίσκοποι προσελθόντες τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ, μὴ ἔχοντες ὑπογράψαι τούτοις τῇ καθαρῇ Νεστορίου, ὑπέγραψαν τῇ περικείμενῃ δότοφάσει. εἰσὶν οὖν ὁ καθελόμενος αὐτὸν Νεστόριον ἐπίσκοποι ὑπὸ τῶν διακόνων ἐποπτήσασθαι γάρ τινες ἄλλοις ἐπισκόποις, μὴ δυναμένοις παραχρῆμα ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει.

Καθαί-

ANNO
CHRISTI
431

Καταίρεσις πεμφθεῖσα αὐτῷ τῇ
ἐπιπέλειον τῆ καταρεθῆναι
αὐτῶν.

Ἡ ἀγία συνόδος, ἡ χάριτι Θεοῦ
καὶ τῷ θεασίμα τῶν ἀσεβείων
καὶ φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλέων
συγκροτηθεῖσα ἐν τῇ Ἐφεσίῳ μη-
τροπόλει, Ἰππέλλει Νεσορίῳ,
νέῳ Ἰουδα.

ΓΙΝΩΣΚΕ σεαυτὸν διὰ τὰ δυσσε-
βῆ σου κηρύγματα, καὶ πῶς πρὸς
τῶν κανόνων ἀπειθήσῃ, καὶ τὰ δο-
κουῦναι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς θεσμοῖς,
Ἰουίου μίλωνος τῆ ἐνεσῶτος δαυτέρου
καὶ ἐκάδου, ὅρα τὴν ἀγίας συνόδου κα-
τηρήσῃ, καὶ παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ
βαθμοῦ ὑπαρχῆν ἄλλοτε.

Τῇ ἐξῆς τῆ καταρεθῆναι
αὐτῶν Νεσορίῳ, ἀπεστάλη αὐτῷ τῆ-
πο τὸ Ἰππέλλει παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου.

Ἐπιστολὴ πεμφθεῖσα πρὸς τῶν κλη-
ρικοῦ, καὶ οἰκονόμοις τῆς ἐκ-
κλησίας Κωνσταντινουπόλεως,
ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ καὶ αὐτῷ
Νεσορίῳ ἀπεστάλη.

Ἡ ἀγία συνόδος, ἡ χάριτι Θεοῦ ἐν Ἐ-
φέσῳ συναχθεῖσα καὶ τὰ θεασί-
μα τῶν ἀσεβείων καὶ θεοφι-
λεσῶν ἡμῶν βασιλέων, λαμ-
πρωτάτω *Εὐχαρίῳ, βίλαβεσά-
τοις πρεσβυτέροις, καὶ οἰκονόμοις,
καὶ λοιποῖς βίλαβεσάτοις κληρι-
κοῖς τῆ καὶ πῶς φιλοχρίτων Κων-
σταντινουπόλεως ἀγίας τῆ Θεοῦ ἐκ-
κλησίας χεῖρειν.

ΓΙΝΩΣΚΕΤΩ ἡ ὑμετέρα βί-
λαβεία, τῶν δυσφημον Νεσορίου
Concil. Tom. 5.

Depositionis sententia missa ad
Nestorium altera die dam-
nationis eius.

Sancta Synodus Dei gratia iux-
ta religiosissimorum Christia-
nissimorumque imperatorum
nostrorum statutum in Ephe-
siorum metropoli congregata,
Nestorio nouo Iudæ.

AGNOSCE te propter impias
prædicationes tuas, & aduer-
sum Canones contumaciam, vi-
gesimo secundo die mensis Iunii
præsentis, iuxta ecclesiasticarum
sanctionum decreta, a sancta Sy-
nodo depositum, atque ab omni
ecclesiastico gradu alienum esse.

Hæc epistola, die damnatio-
nem eiusdem Nestorii proxime
consecuta, ad ipsum transmissa est
a sancta Synodo.

Epistola ad clericos & œcono-
mos ecclesiæ Constantinopo-
litaneæ eo ipso die missa,
quo & ad ipsum Nestorium
(damnationis sententia) scri-
pta fuerat.

Sancta Synodus Dei gratia iux-
ta religiosissimorum piissi-
morumque imperatorum no-
strorum decretum Ephesi con-
gregata, illustrissimo Eucha-
rio, reuerendissimis presbyte-
ris, & œconomis, ceterisque
religiosissimis clericis sanctæ
Dei Constantinopolitaneæ ec-
clesiæ Sal.

COGNOSCAT reuerentia ve-
stra, blasphemum Nestorium

Yyy

propter impias suas prædicationes, & contra ecclesiasticos Canones contumaciam, hesterno die, qui fuit præsentis mensis Iunii vigesimus secundus, a sancta Synodo iuxta ecclesiasticas sanctiones depositum, & ab omni ecclesiastico gradu amotum fuisse. Proinde omnia quæ ad ecclesiam pertinent, custodite; vt & rationem illi reddituri, qui Dei voluntate, piissimorumque ac religiosissimorum imperatorum nostrorum nutu ordinandus est Constantinopolitanæ ecclesiæ episcopus.

*Cyrilli epistola ad quosdam
de clero Constantinopolitano.*

Cyrillus archiepiscopus Alexandrinus Comario & Potamioni episcopis, & domino Dalmatio monasteriorum archimandrita, & Timotheo & Eulogio presbyteris, dilectis ac desideratissimis, & in Christo sanctificatis plurimam salutem.

EXPECTABAMVS honorabilem Nestorium accessurum, ac pœnitentia ductum ob ea quæ post ordinationem suam blasphemio ore protulit, a sancta Synodo veniam petiturum: quamquam etiam sic maxime periculofum erat veniam ipsi dare. neque enim capiebat, homini, qui talibus concionibus omnem terrarum orbem peruertit, fidemque religiose ab ecclesiis seruatum & cultam labefactauit, veniam cōcedere. Etenim si ille, qui vel vnicam

διὰ τὰ δυνατῆ ἀπὸ κηρύγματα, καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δεσμοῦ ἀπέδησαντα, καὶ πῶς χθὲς ἡμέραν, ἢ τις ὅστις τὸ ἐνέσῳτῳ μίως Ιουίου δαυτέρου καὶ εἰκάς, ἀπὸ τῆς ἀγίας σιωδου καὶ τῆς δοκουῦ τοῖς ἐκκλησιαστικῶς κανόσι καθηρηθῆται, καὶ παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ βαθμοῦ ὑπερῶν ἀλλόττει. Φυλαξάτε τῶν τὰ ἐκκλησιαστικῶν συμπαντα, ὡς μέλλοντες καὶ λόγον δόπουδωμ τῶ καὶ βούλησιν θεοῦ, καὶ νόμου τῆς ἐσπεσάτων ἐ φιλοχρίτων ἡμῶν βασιλέων χροτονησομεν τῆ Κωνσταντινουπολιτῶν ἐκκλησία.

Κυρίλλου Ἐπιστολὴ πρὸς Ἰωάννην ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει κλήρου.

Κυρίλλος ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας Κομάρῳ καὶ Ποτάμιον Ἐπισκόποις, καὶ τῶ ἀρχιμανδριτῆ τῆς μοναστηρίων τῶ κυρίου Δαλματίῳ, καὶ Τιμοθέῳ καὶ Εὐλογίῳ πρεσβυτέροις, ἀγαπητοῖς καὶ ποθητοτάτοις, καὶ ἐν Χριστῶ ἡγιασμένοις πλείστοι χαίρειν.

ΠΡΟΣΕΔΟΚΩΜΕΝ ἐλθόντα τὸν ἄξιον Νεστόριον μετὰ τῶν ἀγῶναι ἐφ' οἷς δεδυσφημήκαμεν, ἀφ' οὗ κεχροτόνηται, καὶ συγγνώμην αἰτήσας ἀπὸ τῆς ἀγίας σιωδου· εἰ δὲ ὅτι μάλιστα οὕτως ἔπικάνδω τὸ χάρισταδὸς συγγνώμην αὐτοῦ. ἐ γὰρ ἐστὶν δεχέτο ἀνδρὶ τοιαῦτα κηρύξασθαι πᾶσαν γὰρ διέσρεψε πῶ οἰκουμένην, καὶ πῶ ἀρησκυδομένην τῆς ἐκκλησιῶν παρέλυσεν πίστιν· χάρισταδὸς συγγνώμην. εἰ γὰρ καὶ ὁ μίαν ἀφίε-

ANNO
CHRISTI
431.

ναυ δὲ σφημὸν Φωνίω πολυήσας
 κτὶ τῆν ἀσεβειῶτων καὶ φιλοχρί-
 στων ἡμῶν βασιλείων, δικαίως ὑπο-
 μῖνει τὰς ἐν τῆν νόμων ἀνακατή-
 σης· οὐ μᾶλλον ὁ ἀσεβὴς τὸ σὺμ-
 παν, ὁ τὸ διαγῆς ἡμῶν ἀνατρέπων
 μυστήριον, καὶ ἀπαρῶν πλὴν οἰ-
 κονομίαν, λὼ ὁ ἀγὼ καὶ φιλαν-
 θεσπῶν τῆς θεοῦ πατρὸς υἱὸς μονο-
 γνήτης δι' ἡμᾶς ἐπλήροσε, καταξιώ-
 σας ἀνθεσπῶν γυνέσται, ἵνα πάν-
 τας ἡμᾶς σώσῃ, καὶ ἀπαλλάξῃ πλὴν
 ὑπὸ οὐρανὸν ἀμάρτιας καὶ θανά-
 του· πλὴν ἐδωμάσαιμι πλὴν σκλη-
 ροκαρδίαν τῆς ἀνδρός· οὐ γὰρ με-
 τενόησεν, οὐδὲ ἐκλαυσεν ἐφ' οἷς εἶ-
 πῆν ἐτόλμησε κτὶ τῆς δόξης τῆς πάν-
 των ἡμῶν σωτῆρος Χριστοῦ. ἀλλὰ
 γὰρ καὶ ἐν Εφέσῳ ἄρα γεροντῶν πῶς
 αὐτοῖς ἐκέρχρητο λόγοις, καὶ πάλιν
 ἐδίδξεν αὐτὸν φρονουῦντα τὰ διε-
 σταμμένα· ὡς καὶ τῆν Ἰπσημίω μη-
 τροπολιτῶν, ἔθεοσεβειῶτων Ἰπποκό-
 πων λόγοις δικαίως πρὸς αὐτὸν
 κινουῦτων, εἶπα συγκλειόντων αὐ-
 τὸν διὰ τῆς θεοπῶσου γραφῆς, καὶ
 διδασκάντων, ὅτι θεὸς ὅστιν ὁ ἐν τῆς
 ἀγίας παρθένου καὶ σαρκῶς γυνη-
 θεῖς, ἀειμίτω Φωνῆ γρησαίμιον
 ἐφῆ· ἐγὼ διμύλωϊον ἔπειμύλωϊον
 θεὸν οὐ λέγω καὶ ἄλλα ἢ πρὸς τούτοις
 ἔπερα, ἀπαρῶν πλὴν ἐνανθεσπῶσιν
 τῆς μονογνοῦς. Δέδοται μὲν οὖν τῆ ἀ-
 γία σωόδω πρὸς θεομίαν ἢ ἀγία πεν-
 τηκοστὴ πρὸς τῆν θεοφιλεσῶτων ἡμῶν
 βασιλείων. τὸ γὰρ πρὸς τὸν γράμμα,
 δι' οὐ κεκλήμθα, τῆτον ἐχθρὸν τύ-
 πον. κατῶν πλὴν δὲ Ἰππὶ πλὴν Ε-
 φεσῶν πόλιν πρὸς τῆς ὀρειδείσης
 ἡμέρας· οὐ γὰρ λὼ κατὰ φρονῆσαι δε-

infamem vocem contra piissimos
 Christianissimosque imperato-
 res depromere ausus fuerit, me-
 rito legum indignationem non e-
 uadit: quanto iustius eam experi-
 ri par est illum penitus impium,
 qui sacrosanctum incarnationis
 mysterium euertere, ac dispen-
 sationem abolere conatus est, quam
 sanctus & benignus Dei Patris Fi-
 lius vnigenitus propter nos im-
 pleuit, homo fieri non dedigna-
 tus, vt omnes nos saluos faceret,
 mundumque vniuersum a morte
 & peccato liberaret? Verum stu-
 penda est viri huius duritia, men-
 tisq; obstinatio. Neque enim pœ-
 nituit, neque ea fletu diluit, quæ
 contra gloriam omnium nostrum
 saluatoris Christi dicere ausus fu-
 erat: quin etiam cum venisset E-
 phesum, iisdē rursum vsus est ser-
 monibus, quibus ante; ac denuo
 certum omnibus indicium fecit,
 se a peruersa sentētia minime alie-
 num esse. Itaque cum quidam ce-
 lebriores metropolitani, piissimi-
 que episcopi, aduersus eum quæ-
 stionem merito mouerent, clare-
 que ex diuina scriptura conuin-
 cerent, & ostenderent Deum esse
 illum, quem sancta virgo secun-
 dum carnem genuerat; in hanc
 sceleratam vocem prorupit: Ego
 bimestrem & trimestrem Deum
 non dico. Quibus alia addidit
 non pauca, vnigeniti incarnationem
 e medio plane tollens.
 Ac terminus quidem sanctæ Sy-
 nodo a piissimis imperatoribus
 positus erat sacra Pentecostes
 dies. Primæ enim illorum literæ,
 quibus euocabamur, ita conti-
 nent. Hanc autem præstitutam
 diem nos nostro aduentu in ciui-
 tatem Ephesiorum anteuertimus:
 neque enim decebat, vt domi-

Concil. Tom. 5.

Y y ij

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO
CHRISTI
431.

norum edicta negligeremus. Verum posteaquam piissimum religiosissimumque Ioannem episcopum Antiochenum aduentare accepissemus, adhuc sexdecim dies expectauimus, cum tamen tota Synodus reclamaret, asserens illum confessui interesse non velle, quod metueret, ne forte reuerendissimus Nestorius, qui ex illius ecclesia assumptus fuerat, loco suo moueretur: quæ res ipsi fortasse iustum pudorem incuteret. Quam suspicionem veram extitisse, ipsa postea experientia liquido ostendit: nam distulit aduentum suum. Etenim nonnulli ex orientalibus eius episcopis, ab illo præmissi, hæc denuntiarunt: Præcepit nobis dominus Ioannes episcopus, vt vestræ pietati dicamus: Si tardauero, quod facturum estis, id faciatis. Sancta itaque Synodus octauo & vigesimo die mensis Pauni, vt Alexandrini vocant, in ecclesia magna, quæ appellatur sancta Maria, congregata, missis quibusdam religiosissimis episcopis, Nestorio denuntiat, vt veniat, sibi que non desit, ac de iis quæ scripserat & docuerat, coram rationem reddat. Ille autem primo respondit; Considerabo, & videbo. Accersitus est altera citatione per sanctissimos quosdam episcopos, iterum a sancta Synodo ad eum missos. Ille vero rem tum commisit plane indignam. Nam milites a Candidiano magnificentissimo comite acceptos, ante ædes in quibus versabatur, collocavit cum fustibus, vt arcerent, si qui forte ad illum ingredi vellent. Cum autem sanctissimi episcopi qui missi fuerant, perseverarent, vnum hoc asserentes, se non adesse vt asperum quid-

απολυτων διαπισματων. ἵππ' δὲ ἀκιν-
κώαρι ἐρχεσθαι. **Θ** βλαβέστατον
κ' θεοφιλέστατον τῆς Αντιοχείων ἐπί-
σκοπον Ιωαννίω, περιμεινάρι η-
μέρας ἑκατάδεκα· καίτοι πάσης τῆς
συνόδου βοώσης καὶ λεγούσης, ὅτι
ἐκείν' οὐ βούλεται σιωδρῶσαι·
δέδωκε γὰρ μὴ ἄρα καθύπερθε ἰσο-
μεινὴ ὁ ἱεροτάτος Νεστόρι'· λι-
φθίς ἐκ τῆς ἰσ' αὐτὸν ἐκκλησίας,
καὶ ἴσως τὸ πρῶτον αἰζυώται. ὁ
καὶ ἐδύξε καὶ ἡ πείρα τὸ λοιπὸν
ἀληθινῶς· ὑπῆρέθετο γὰρ τῆ ἐλθεῖν.
περὶ λαβόντες γὰρ ἄνευ τῆσ' αὐ-
τῶ βλαβέστατων ἐπισκόπων ἐκ τῆς
ἀνατολῆς, ἐφθασαν· ἐπέτελατο ἡμῖν
ὁ κύρι' Ιωάννης ὁ ἐπίσκοπος εἰ-
πεῖν τῇ θεοσεβείᾳ ὑμῶν, ὅτι ἐὰν βρα-
δύω, πρὸς ἴτετε ὁ πρὸς ἴτετε. σωμα-
χθεῖσα πίνω ἢ ἀγία σινώδ'· τῆ
κ' Ἀλεξάνδρῆς ὀγδοῆ καὶ ἑκα-
τάδε τῆ Παυῖ μῆος ἐν τῇ μεγάλῃ
ἐκκλησίᾳ, τῇ καλουμένῃ ἀγία Μα-
ρία, ἐκάλεσεν αὐτὸν, πέμψασα
βλαβέστατοις ἐπισκόποις, ὡς ἐλ-
θεῖν αὐτὸν, καὶ συζητῆσαι ἑαυτῶ, καὶ
δοτολογησάσθαι περὶ ὧν ἐδιδάξε καὶ
ἐγραψεν. ὁ δ' πλὴν μὲν πρὸς τὴν δό-
κρῃσιν ἐποίησατο λέγων· ὅτι σκέπο-
μαι καὶ ὁρῶ· κέκληται δὲ ἄλλοι πρῶ-
ναγνωστικῶ πρὸς τῆς ἀγίας συνόδου,
πάλιν πέμφθεντων πρὸς αὐτὸν θεο-
σεβέστατων ἐπισκόπων. ὁ δ' πρῶτον
ποιῶν ἀτοπον, στραπώτας λαβὼν πα-
ρὰ τῆ μεγαλοπρεπέστατου κόμητος
Κανδιδιανοῦ, ἔσπεσε πρὸς τῆς οἰκίας
αὐτῶ μ' ῥοπάλων· καλύων εἰσελ-
θεῖν ἵνα πρὸς αὐτὸν. αἰς δ' ἐπέμψον
πέμφθεντες ἀγνώστοι ἐπισκο-
ποι, λέγοντες· ὅτι ἐδὲν χαλεπὸν ἦλθε-

ANNO CHRISTI 431.

* αὐτῶν

μὲν εἰπεῖν ἢ ἀκοῦσαι, ἀλλ' ἡ ἀγία σύνοδος αὐτὸ καλεῖ ἀφορμαῖς ἐκέχρητο διαφοροῖς, ὡς μὴ δέλων ἀνελεῖν ἐπέληθε γὰρ αὐτὰ τὸ σωφρόδες. εἶτα κεχρήματα καὶ τρίτω φραναγνωστικῶν καὶ πάλιν πεμφθέντων ἐπισκόπων πρὸς αὐτὸ ἐκ διαφορῶν ἐφ' ἑαυτῶν, πάλιν τῆ τ' ἐραλιωτῶν ἐχρήσατο βία, καὶ ἐκ ἠθέλησεν ἐλεῖν. καθεδεῖσα τῶν νω ἡ ἀγία σύνοδος, καὶ ἀκολεθῆσασα τοῖς τῆς ἐκκλησίας θεσμοῖς, καὶ ἀναγνωσασα τὰς ἐπιστολάς αὐτῶν καὶ τὰς ἐξηγήσεις, καὶ ὑπόδοσα δυσφημιῶν αὐτὰς μετὰ μὲν τῶν ἑσπυρησάντων δὲ ἐκ τῶν ἐπιστήμων ἐκλεβασάντων ἐπισκόπων μητροπολιτῶν, ὅτι ἐν αὐτῆ τῆ Εφεσίῶν καὶ πρὸς ἡμᾶς διαλεξιμῶς, σαφῶς εἶρηκεν, ὅτι ἐκ ἐστ' θεός ὁ Ἰησοῦς καθεῖλεν αὐτὸν, καὶ δικαίου καὶ ἐννομον τ' ἦσθον ἐξέλιγε κατ' αὐτῶν. Ἐπεὶ δὲ ἐκ τῶν ἀναγκῶν, ταῦτα αὐτὰ μαθοῦσαν πλὴν ὑμετέρων θεοσεβῶν, διδάξασα οὐκέτι μάλιστα αὐτὰ μαθεῖν, ἵνα μὴ συναρπάξῃ ἢ αὐτὸς, ἢ ἐκ συσπουδάροντες αὐτὰ, ταῦτα ἀναγκάως μεμλιώκα. ἐχρησθῆ δὲ τῶν θεοσεβεσάντων καὶ θεοφιλεσάντων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἐπιστολῶν γραφεῖσαν πρὸς αὐτὸν, δι' ἧς σφόδρα αὐτὰ ἐπιμα, ὡς καινὰ καὶ ἀσέβη δόγματα εἰσενέκοντι εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ ἑραλύοντι τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τῶν ἀγίων ἀποστόλων καὶ ἀποστόλων φραδοθέν τῆς ἐκκλησίας. Ἐπειδὴ οὐδὲν δυνάμεθα πρὸς τὰς εἰρημίας εἰπεῖν, πρὸς φασί (εἶ) ὅτι φρεκάλεσα ἡμέρας πέντε ὑπερέδωκα, ἕως ἀπαραγῆν ὁ τ' Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος, καὶ ἐκ ἐνδεδωκασί καίτοι ἐμνημονοθέντος Ἰωάννη ἀγιωτάτου ἐπι-

* μετ' αὐτῶν

pam dicerent, vel audirent, sed ut iuxta sanctæ Synodi mandatum ipsum vocarent; variis usus est excusationibus, ut qui conscientia sua redargutus venire nollet. Vsi sumus tertia deinde citatione, ac diuersarum prouinciarum episcopis denuo ad illum destinatis, ille rursus militum violentiam adhibuit, neque accedere voluit. Cum ergo sancta Synodus confedisset, necnon ecclesiasticis sanctionibus insistens, illius epistolas & expositiones legisset, lectasq; blasphemias plenas comperisset; & quidam præterea insignes piissimique episcopi metropolitani testati essent, quod in ipsa quoque Ephesiorum ciuitate cum ipsis disceptas, Iesum Deum esse aperte negasset; ipsum depofuit, ac iustam legitimamque sententiam in illum protulit.

Quia vero necessarium est, ut pietas vestra, hæc ipsa comperta habens, illos quoque de his commonefaciat, quos ea maxime scire oportet, ne vel ipse, vel alii illius fautores honestis verbis quæquam subripiant, operæ precium censui, ut hæc indicarem. Habemus quoque Ioannis piissimi religiosissimique episcopi epistolam ad eum perscriptam, qua sane acriter illum increpat, tamquam qui noua & impia dogmata in ecclesias inuexerit, sanctorumque euangelistarum & apostolorum doctrinam ecclesiis traditam euerterat. At quia nihil ad blasphemiarum suarum defensionem afferre potest, noxæ suæ velamen quaerens, ait: Quatuor dierum dilationem petii, donec veniret episcopus Antiochenus, & noluerunt concedere: cum tamen memoratus sanctissimus episcopus

Yyy iij

Ioannes venire recusasset. Nam si adesse voluisset, quorum pertinuit, vt per suos episcopos significaret: Si tardauero, quæ facturi estis, facite? Noluit enim, vt dixi, interesse, sciens fore vt sancta Synodus de positionis sententiam in Nestorium, qui aduersus omnium nostrum saluatorem Christum impia blasphemaque verba protulerat, omnino ferret. Quoniam vero, vt intellexi, relationes a magnificentissimo comite Candidiano delatæ sunt, cauti ac vigilantes estote, ac docete, commentarios rerum in Nestorii de positione gestarum nondum perfecte conscriptos esse: vnde ne ad religiosos quidem victoresq; imperatores nostros relationem, quæ mitti debet, adhuc mittere potuimus: at, Deo bene fauente, vna cum commentariis mittetur, si modo nobis mittere liceat, qui perferre queat. Quod si commentariorum & relationis series tardauerit, sciatis nos, quo minus mittamus, impediri. Valete.

σκοπου παρατησαµενου τῶ ἀφίξιν. εἰ γὰρ ἠδελει παρῆναι, διὰ τὴ ἐμηνυσε διὰ τῶ ὑπο χεῖρα αὐτῶ ἑπισκοπων ὅτι ἐὰν βραδύω, παρῆτε ὁ παρῆτε, ὡς γὰρ ἐφίω, ἐκ ἠδελου παρῆναι, εἰδὼς ὅτι πάντως ἡ ἀγία συνόδος καταψηφίεται Νεστορίου τὴ κατάρσειν, ὡς ἀσεβῆ καὶ δυσφημα λαλήσαντος καὶ τῶ πάντων ἡµῶν σωτήρος Χριστοῦ. ἐπεὶ οὖν, ὡς ἔμαθον, αἰνέχθησαν ἀναφοραὶ παρὰ ἡμεγαλοπρεπεστάτου κόμητος Κανδιδιανου, νήψατε, διδάσκοντες ὅτι οὐπω τὰ ὑπομνήματα τὰ πεπραγμένα ἐπὶ τῆ κατάρσει αὐτῶ ἐπιβλήσαντες ἐν χεῖρας: διὸ ἐκ ἠδων ἡµῶν οὐτε τῶ ἀναφορῶν πέµψαι, τῶ ἐφέλουσαν πεμφθῆναι πρὸς τῶν δισσεβῆς ἐ νικητῆς ἡµῶν βασιλεῖς. συνθεῶ δὲ ἐπιεῖν, κατὰ λήψεται ἡ ἀναφορὰ µὲν τῶ ὑπομνημάτων, ἀν τῶ ἡµῶν συχωρητῆ πέµψαι τὴ διακοµισαµ ἡµῶν δυνάµητον. ἀν τῶ βραδύω ἡ τῶ ὑπομνημάτων καὶ τῶ ἀναφορῶν ἀφίξαις, γινώσκετε, ὅτι οὐ συχωροῦµθα πέµψαι. ἐβρωδε.

ANNO CXXXII 451.

Nestorii & episcoporum qui cum illo erant, de actis sanctæ Synodi relatio, antequam Ioannes Antiochenus episcopus Ephesum venisset, ad imperatores scripta.

Αναφορὰ Νεστορίου καὶ τῶ συν αὐτῶ ἑπισκοπων πρὸς τῶν βασιλέας, παρὰ τῶν πεπραγμένων παρὰ τῆ ἀγία συνόδου, γραφῆσα πρὸ τῶ παρὰ γρυέδα ἐν Εφέσω. (Ω) Αντιοχείας.

AD Ephesiorum ciuitatem a pietate vestra conuocati, citra vllam cunctationem eo nos contulimus. Pias autem literas vestras secuti, voluimus piissimorum episcoporum vndecumque venientium, præcipue vero magnæ ciuitatis Antiochenæ episcopo, maλιστα δὲ ἀγιώτατον τῆς Αντιοχείων μεγαλοπλευας,

Εἰς τῶ Εφεσίων πόλιν συκληθέντες ὑπο τῆς ὑμετέρας δισσεβείας, καὶ ἀνυπερδέτως παρὰ γρυέδοι, ἐβουλήθηµεν τοῖς δισσεβῆσιν ὑµῶν ἐπόµοις γραµµασιν, διαµεῖναι τῶν πανταγῶδων ἀφικνουµένους θεοφιλεστάτοις

ANNO CHRISTI 431.

καὶ τῶν αὐτῶν θεοφιλεστάτων μη-
 τropolitanῶν ἐπισκόπων, καὶ τῶν ἀπὸ τῆς
 Ἰταλίας καὶ Σικελίας, καὶ οὕτω κοινὸν
 πάντων ποιῆσαι συνέδριον, καὶ κοινῇ
 ψήφῳ κερῶσαι τὸ ἀγιῶν πατέρων
 τῶν ἐν Νίκαιᾳ συναθροισθέντων πλὴν
 πάντων, καὶ ἄλλοι μετ' ἐκείνων γι-
 νόμομα συνόδοι οὐδὲν κεραινοτομήσαι
 κατ' ἐκείνης ἐπόλεμον, ἀλλ' ἐκείνη
 * πάντες ἐμμένειν ἐνομοθέτησαι, ὡς ὅ
 εἰδόμεν τῶν ἀπὸ Αἰγύπτου δυσχερα-
 νονταί, καὶ οἰομένοις ἡμᾶς * ἀπλῶς
 διάβολοις κεχρηῆσθαι, ὑπερχομεῖν συν-
 εδρῶν, ὅπου τὸ μέγαλοπρεπές αὐ-
 τῶν κόμης τῶν κεραινοτομήων δομεί-
 κων Κανδιδιανός, ἀπὸ τῆς ὑμετέρας
 βίσεβείας τοῦτου χέρειν ἀποσταλείς,
 συγκαλέσαι ἡμᾶς βουλῆθεῖν ταῦτα
 ὅτι καὶ αὐτῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκό-
 πων ἐδηλώσαμεν. Ἐπειδὴ ὅτι ἐγνωσ-
 τὸν ἡ μέγαλοπρεπεία καὶ τὸ ἀγιώτατον
 Ἰωάννην τῆς Αντιοχείων μέγαλοπό-
 λεως ἐπίσκοπον, καὶ τῶν αὐτῶν πλησίον ὄντας, τῶν καὶ αὐτῶν ἀπο-
 σταλέντες ἑαυτῶν ἐδήλωσαν μαγί-
 στριανὸν καὶ ἄλλοι ὅτι ἠφέλησθε ἐκ τῆς δύ-
 σεως θεοφιλεστάτων ἐπίσκοποι, ἀφῆ-
 γήσαν ἅπαντες ἀναμεῖναι πάντων πλὴν
 ἀφῆσαν, καὶ τὰ δόξα τῆς βίσεβεί
 ὑμῶν * κορυφῆ καὶ ἡμεῖς μὲν τὸ ἡσυχί-
 δου ἡπάσησμεν, εἰζάντες τοῖς ρεαφεῖ-
 σιν ὑπὸ τῆς ὑμετέρας βίσεβείας. Αἰ-
 γύπτιοι καὶ Ἀσιατικοὶ ἔτε τὸ κοινῇ συμ-
 φέρον ταῖς ἐκκλησίαις λογισάμενοι,
 ἔτε τὸ εἰρλικὸν καὶ ἐνομον τῆς ὑμετέ-
 ρας βίσεβείας σκοποὺν ἀποδεξάμενοι,
 μάλλον ὅτι τῶν ἐκκλησιαστικῶν, καὶ
 τῶν βασιλικῶν θεσμοῖς πατήσαντες,
 ἐφυλόν μὲν τὸ ἀκόλαστον καὶ σύμφωνον
 τῆς πίστεως ὁμολογίαν, ῥήξαι ὅτι ἴσως τὸ

pi cum piissimis eiusdem metro-
 politanis episcopis, ceterorum-
 que qui ex Italia & Sicilia expe-
 ctabantur, aduentum opperiri,
 atque ita communem omnium
 confessum instituire, communi-
 que suffragio sanctorum patrum
 Nicænorum fidem confirmare.
 Etenim cum multæ post illam Sy-
 nodi sint celebratæ, nulla vnquã
 aliquid contra illam ausa est in-
 nouare, sed illi insistendum esse
 sanxerunt omnes. At posteaquam
 rescuimus, Ægyptios episcopos
 moram istam impatientius fer-
 re, arbitantes quod callide vte-
 remur dilatione; recepimus com-
 muni confessui præsto nos futu-
 ros, vbi primum Candidianus ma-
 gnificentissimus deuotorum do-
 mesticorum comes, qui eius rei
 causa a vestra pietate huc destina-
 tus fuerat, conuocare nos vellet:
 atque hoc ipsum quoque per piis-
 simos episcopos illi significaui-
 mus. Verum vbi magnificentia il-
 lius cognouit, tum Ioannem san-
 ctissimum Antiochiæ episcopum
 vna cum collegis suis propediem
 adfuturum, (hoc enim magistria-
 ni, quos ille miserat, indicaue-
 rant) tum alios quoque ex occi-
 dente episcopos aduentare; om-
 nes admonuit, vt iuxta religiosæ
 celsitudinis vestræ placitum om-
 nium aduentum præstolarentur.
 Nos itaque pietatis vestræ scriptis
 non refragantes, quieti mansi-
 mus. Porro Ægyptii & Asiatici
 non cogitantes quid in rem com-
 munem ecclesiis foret, ac pacifi-
 cum legitimumque pietatis ve-
 stræ scopum detrectantes, imo
 vero ecclesiasticas, imperatoria-
 que sanctiones contemnentes, or-
 dinatam ac concordem fidei con-
 fessionem effugerunt, & forte ec-

* παρ

* τῶν, ὡς ἀπὸ

* ἡμαρ

clefastici corporis dissolutionem
machinantes, soli ipsi concilium
celebrarunt; rem vtiq; ab eccle-
siae consuetudine, & pietatis ve-
strae literis, paulo ante scriptis, a-
lienam agentes. Siquidem vestrae
pietatis literae continebant, vt vna
& consonans ab omnibus fi-
des, tam euangelicis, quam apo-
stolicis literis, & sanctorum pa-
trum dogmatibus conuenienter
exponeretur. Verum praedicti ni-
hil horum omnium curantes, ea
inter seipfos patrare festinarunt,
quae ab omnibus vestra maiestas
cognosceret. Suis porro satellitibus
per forum dispertitis, totam ci-
uitatem tumultu compleuerunt.
Hi nostras domos circumcurfita-
bant: hi impetu facto communẽ
nostrum cõfessum perturbabant,
extrema quaedam minitantes.
Huius autem tantae seditionis au-
ctor & antesignanus fuit Mem-
non Ephesiorum episcopus. Hic
etenim sanctas ecclesias, sancto-
rumque martyrum aedes, & sacro-
sanctam apostoli (Ioannis) basili-
cam nobis praclusit, vt neque ho-
stiliter agitatius perfrugium vllum
ad eas pateat: his vero magnam
ecclesiam aperuit, idoneamque
confessui sedem ibidem praeparauit:
nobis autem omnibus mor-
tem est interminatus. Supplices
proinde pietatem vestram roga-
mus, precamur, obtestamurque,
posteaquam pii Christianiq; cul-
minis vestri literis morem geren-
tes in hanc Ephesiorum ciuita-
tem, barbaricorum illorum insul-
tium prorsus infciii, deuenimus,
vt iubeat vel nos inoffensos custo-
diri, legitimamque Synodum ha-
beri; nullo ad eam vel clerico, vel
monacho, siue is ex nostris, siue
ex Aegyptiis fuerit, admisso; sed

ἐκκλησιαστικὸν ἐδείξαντες σῶμα, ἀλλότρια δὲ
καθ' ἑαυτοὺς σιωπηροῦσθαι· ἀλλότρια δὲ
ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας ἐργαζο-
μενοι, καὶ τὸ θεῖον γραφέντων ἑρμηνείαν
τὴν ὑμετέρας βίσεβείας γραμμῶν
μίαν γὰρ ἑρμηνείαν πάντων * συμφωνίαν
ἐκτελεῖναι πῶς, ἐν τοῖς δόμοις τῶν ὑμετέ-
ρας βίσεβείας γραμμῶν δόξαλαίσι
δηγοῦσθε, πρόσφορον τοῖς τε δια-
γελοῖς ἔδοξολοῖς γραμμασι, καὶ
τοῖς τῶν ἁγίων πατέρων δόγμασι· ἀλλ'
οὐδὲν τούτων λογισάμενοι, ὁ παρρη-
μημοῖ, καθ' ἑαυτὸν μὲν ἐπράξαν,
ἀπὸ πάντων τὸ ὑμέτερον εἶσε κρῆ-
τος. Ἐδὲ ὁ σὺ αὐτοῖς στρατώτας εἰς
τὴν ἀγορὰν διασείραντες, συγύ-
σεως τὴν πόλιν ἐπέληξας, τὰς οἰκίας
ἡμῶν φελλόντες, δημοσίᾳ ὀπίοντες,
τὸ κοινὸν ἡμῶν σινεδριον διαταραχ-
ποντες, ἀνήκεσα ἅπλη ἀπέλουῦτες,
Μέμνονος τῆς ὀπισκόπου ἑξάρχου τῆς
ἐσέσεως γυρομῶν, καὶ τὰς μὲν ἁγίας
ἐκκλησίας, ἔτα ἁγία μὲν πύλαι, καὶ
τὸ ἁγιον δόξολιον ἡμῶν δόξολέσαι-
πος, ἵνα μηδὲ παροφυγεῖν ἐλαυνό-
μενοι διωθηθῶμεν ἐκείνοις ὅτι μετὰ
λλω ἐκκλησίαν διόξιδυτος, καὶ σινε-
δρίον ἐκεῖ φασκιδάσαιος, καὶ πῶς
ἡμῶν θάνατον ἀπέλησαντος. διόμδα
οὐδὲ τὴν ὑμετέρας βίσεβείας, καὶ ἀπὸ βο-
λομῶν, ἔικετὸ μὲν, ὅτι τοῖς τῶν ὑ-
μετέρας * κεφαλῆς γραμμασι τῶν φη-
λεχέσου εἰξέδωτες τῶν φησιων κατελά-
βομεν, ἀγροουῦτες τὰς βαρβαρικὰς
ταύτας ἐφόδες, κελεύσαι ἡμαῖς ἢ ἀπὸ
πηρεάσοις φυλαχθῆναι, καὶ ἐννόμως
τὸ σινεδριον γυεῖσθαι, μηδένος τῶν κλη-
ρικῶν, ἢ τῶν μοναζόντων, μήτε τῶν ὑμε-
τέρων, μήτε τῶν Αἰγυπτίων, ἐπέ-
σιόντος τῶν σινεδρίων, μήτε ἑνός τῶν
ἀκλή-

ANNO
 CHRISTI
 431.

ἀκλήτως ἐκκλησιαστικῶν ἐπισκόπων,
 ἐπὶ τῆς ἀγίας συνόδου δύο
 δὲ σὺν τῷ μητροπολίτῃ ἀφ' ἐκάστης
 ἐπαρχίας τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ διω-
 μῶν τὰ ποιαῦτα εἰδέναι ζητήμα-
 τα, εἰς τὸ σωῆσαι τὴν ἐκκλησίαν,
 καὶ μετ' εἰρήνης καὶ συμφωνίας
 πρὸς τῶν ἀγίων πατέρων βεβαιώ-
 σαι πίσιν· ἢ κελύσαι ἡμᾶς ἀκιν-
 δῶως τὰ οἰκία καὶ λαβεῖν ἀπε-
 λουσι τῶν καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς ἡμᾶς
 ὑποσερεῖν.

neque vllō episcopo ex iis qui
 non vocati accesserunt, ad tur-
 bandam sanctam Synodum : ex
 qualibet autem prouincia duo
 selectos, & talium quæstionum
 non ignaros, vna cum metropoli-
 tano ad confessum admitti, ad-
 missosque sanctorum patrum fi-
 dem cum pace & concordia sta-
 bilire, & confirmare : vel certe
 iubeat, vt tuto nobis ad propria
 redire liceat. nam ipsam quoque
 vitam nobis se erepturos commi-
 nantur.

Καὶ εἰσιν ὁ ὑπογράψαντες.

Sunt autem qui subscripse-
 runt.

Νεστόριος ἐπίσκοπος Κωνσταντι-
 νουπόλεως.

Nestorius episcopus Constanti-
 nopolitanus.

Φριτίλας ἐπίσκοπος Ἡρακλείας
 τῆς Θρακίας.

Fritilas Heracleæ Thraciæ epi-
 scopus.

Ελλάδιος ἐπίσκοπος Ταρσοῦ.

Helladius Tarsi episcopus.

Δέξιανός ἐπίσκοπος Σελευκείας
 τῆς Ἰσσηρίας.

Dexianus episcopus Seleuciæ
 Ifauriæ.

Ἱμέριος ἐπίσκοπος Νικομη-
 δείας.

Himerius Nicomediæ episco-
 pus.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας
 μητροπόλεως.

Alexander Apameæ metropolis
 episcopus.

Εὐθήριος ἐπίσκοπος Τυανῶν.

Eutherius Tyanorum episcopus.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Θεσσαλίας.

Basilius Thessaliæ episcopus.

Μάξιμος ἐπίσκοπος Ἀναζαρβοῦ.

Maximus Anazarbi episcopus.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Ἱεραπό-
 λεως Εὐφρατιῆς.

Alexander Hierapolis Euphrate-
 siæ episcopus.

Δωρόθεος ἐπίσκοπος Μαρκιανουπό-
 λεως τῆς Μισίας.

Dorotheus Marcianopolis My-
 siæ episcopus.

Sacra Synodi ad religiosissimos imperatores de Nestorii depositione relatio.

Αναφορὰ πρὸς τοὺς βίσεβεσάτοις βασιλέας πρὸς τῆς καθαιρέσεως Νεστορίου, ἧρὰ τῆς ἁγίας συνόδου.

Religiosissimis Deoque amabilissimis Theodosio & Valentiniano, victoribus, triumphatoribus, semper Augustis, sancta Synodus per Christi gratiam, vestraeque maiestatis nutum in Ephesiorum metropoli congregata.

Τοῖς βίσεβεσάτοις καὶ θεοφιλέσταις, Θεοδοσίῳ καὶ Οὐαλεντινιανῶ, νικηταῖς, ἑξαπούργοις, ἀεὶ Αὐγούστοις, ἡ ἁγία συνόδος, ἡ χάρις Χριστοῦ, καὶ νίκης μαλὲ τῆς ὑμετέρου κράτους σωαχθεῖσα ἐν τῇ Εφεσίων μητροπόλει.

VESTRA pietas, Christianissimi, Deoque amabilissimi imperatores, veram fidem a progenitoribus acceptam quotidianis incrementis augere non desinens, plurimam curam veritatis dogmatibus impendit. De quibus etiam, cum ex Nestorii praedicatione & doctrina, a sanctorum patrum, ac sanctissimorum apostolorum & euangelistarum traditione profus aliena, exorta fuisset perturbatio non solum in magna illa ciuitate, verum etiam in toto terrarum orbe, vestra maiestas sanctas ecclesias turbare, fideique & verae pietatis dogmata adulterari non est passa: verum ex omni metropoli piissimos metropolitanos, qui episcopos adducerent, & aliquos aliarum ciuitatum episcopos ad diem Pentecostes conuenire iussit, quod utique temporis spatium ad eum conuentum satis futurum videbatur. Cum omnes itaque iuxta praestitutum nobis terminum Ephesum venissemus, accidit ut Ioannes sanctissimi-
νων ἐν τῇ Εφεσίων μητροπόλει καὶ τῆς ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν πρὸς θεομίμῳ, βραδύων

ΕΚ προσόντων τῶν ἀληθῶν πίστιν παραλαβόντων ἡ ὑμετέρα βίσεβεσα, ὡς φιλόχριστοι καὶ θεοφιλέσταις βασιλεῖς, καὶ πάντῳ ὁσημέραι αὐξάνουσα, φροντίδα πλείων τῆς τῆς ἀληθείας ποιήσας δογμάτων. ἡ ἡμῶν καὶ τῆς ἀρετῆς γνησιότητος οὐ μόνον ἐν ἐκείνῃ τῇ μεγάλῃ πόλει, ἀλλὰ καὶ ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, ἐκ τῆς κηρυχθέντων τε καὶ διδασχθέντων ἧρὰ Νεστορίου δογμάτων, ἀλλοτριῶν ὄντων τῆς τῆς ἁγίων πίστεως, καὶ τῆς τῆς ἁγιωτάτων δόξολων καὶ βιαγελισίων παρεδόσεως, οὐ * παρεῖδε τὸ ὑμέτερον κράτος τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, καὶ νοθεύοντα τὰ τῆς πίστεως καὶ τὰ τῆς ἀληθείας βίσεβεσας δογμάτα, ἀλλ' ἐν πάσῃ μητροπόλει σωαχθεῖσα ἐκέλευσεν ἡ ὑμετέρα βίσεβεσα τοῦ θεοσεβεσάτου μητροπολίτας, ἐπισκόπους ἐπαρχομίμους, καὶ ἵερας τῆς ἄλλων πόλεων ἐπισκόπους, καμρὸν αὐτάρκην πρὸς τὴν συνδρομῆν, ἅρχει τῆς πεντηκστῆς ὁμοθυμαδὸν καὶ δὴ πάντων ἡμῶν σωαχθεῖσα

ANNO
CHRISTI
431.

σωθέν τ' ἀγιώτατον Ἰωάννην τ' Αν-
τιοχείας Ἐπισκοπον. ἄλλ' ὑπολαβόν-
τες ἡμεῖς τῆς ὁδοῦ τ' δυσέρξαν αἰτίαν
γεγονέναι τῆς βραδυτήτος, ἀνεβαλό-
μθα πτω ἀκρόασιν Ἐπι χρονον δέκα
ἡμερῶν ἔξ ἀπὸ τ' ὠρεσμένης προ-
δοσίας τ' ἄ τ' ὑμετέρου κράτους· καὶ
Ⓞ μὲν τῆς ἀγίων Ἐπισκόπων ὑπὸ
γῆρας πεζόμοι, τ' Ἐπι ξένης δια-
βλώ ἐκ ἔφερ. Ⓞ δὲ ἐν ἀρρώστια
ἐκινδύων. Ἰνὲς δὲ καὶ τὸ τέλος ὑπο-
εξῆλθον τῆ βίου ἐν τῇ Εφεσίῶν μη-
τροπόλει· ἄλλοι δὲ πενία σφιζόμε-
νοι, προσόντες ἡμῖν, κατήπεζον
πτω ἀκρόασιν. καὶ δὲ δεκαεξέ ὅλας
ἡμέρας, ἀπὸ τῆς ἀγίας πεντηκοστῆς
δριθιμουμίας, συνεκροτήσαμην
πτω ἀκρόασιν. Ἐπι δὲ καὶ ὁ ἀγιώ-
τατος Ἐπίσκοπος τῆς Αντιοχείαν Ἰω-
αίνης δὲ Αλεξάνδρου Απαμείας,
καὶ Αλεξάνδρου Ἱεραπόλεως, τῆς
δοσεβείτων Ἐπισκόπων, προσλα-
βόντων αὐτὸν, ἐδήλωσαν ἡμῖν ἔχε-
σαι τῆς ὑποδείσεως, τῇ πλείονι βρα-
δυτῆι ἐβάρησε πτω ἀγίαν σῶοδον
οὐχ ὀρθομην. σωμαχθέντων τῶ-
ν ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ μὲν ὁ Ιου-
νίου δώτερος καὶ εἰκοστῆ καὶ Ρω-
μαίους, καὶ πρὸ μᾶς * παρακαλε-
σάντων δὲ ὑλαβεσάντων Ἐπισκόπων
Ⓞ Σαμασὸν Νεστόρον, συνεδρω-
σά τε ἡμῖν, καὶ κοινωνῆσαι τῆς πρὸ
τῆς ὠσεβείας τε καὶ πίστεως ζητήσεως,
οὐδέμᾶς παρ' αὐτῶν τετυγῆκαμην
ἀποκρίσεως, δηλώσαντος τῆτο μόνον
διὰ τῆς ἀπεσαμῶν ὄψερ σκέ-
πτομαι, καὶ ἐὰν δοκιμάσω, ἀπαντῶ.
τῆ οὐὲ ἐπαύει. Ⓞ σωμαχθέντες ἐν
τῇ ἀγία καὶ μεγάλη ἐκκλησία, τῇ
καλουμένη Μαρία, προσκειμένου
Concil. Tom. 5.

mus ecclesiae Antiochenaë episco-
pus aduentum suum differret. At
nos itineris difficultatem tardi-
tatis causam rati, post termi-
num nobis a vestra maiestate
præfinitum elapsum, sexdecim
totos dies sessionem distulimus.
Iam vero alii quidam sanctorum
episcoporum senio confecti, in
extera regione morari non susti-
nebant; alii aduersa valetudine
in periculum vitæ adduceban-
tur; nonnulli quoque ex illis in
hac Ephesiorum metropoli diem
extremum obierunt; quidam ve-
ro rerum penuria constricti, nos
adeuntes instanter vrgebant, vt
mox audientiam auspicaremur.
Exactis proinde sexdecim inte-
gris diebus post Pentecosten, ad
lynodicam audientiam conueni-
mus. Cum vero Ioannes quoque
sanctissimus ecclesiae Antioche-
naë episcopus per Alexandrum
Apameæ, & Alexandrum Hie-
rapolis, religiosissimos episco-
pos, quos præmiserat, nobis si-
gnificauit, vt rem propositam
aggredieremur; nondum compa-
rens, longiori tarditate mole-
stiam sanctæ Synodo attulit. Ita-
que vigesimo secundo die men-
sis Iunii secundum Romanos con-
gregati sumus, cum pridie per
religiosissimos quosdam episco-
pos admirabilem illum Nesto-
rium, vt nostro confessui sese ad-
iungeret, pietatisque & fidei ex-
aminationi vna nobiscum inter-
esset, rogauissemus, nullumque ab
eo responsum obtinere licuisset;
sed vnum hoc tantum per eos qui
missi fuerant, renuntiaffet: Rem
perpendam, & si ita visum fuerit,
adereo. Cum igitur sequenti die in
sancta & magna ecclesia, quæ ap-
pellatur Maria, conuenissemus,

sanctumque euangelium, quod ipsum Christum præsentem nobis monstrabat, in throno, qui medium locum obtinebat, propositum esset, Canonum forma seruata, tres rursus alios sanctissimos episcopos ad ipsum misimus, monentes, ut sanctæ Synodo sese fisteret, suæque doctrinæ defensionem proferret. At ille domo, in qua diuersabatur, frequenti milite circumuallata, cum nullus tamen per id tempus in ciuitate tumultus esset, sicut nec ante quoque ullus extiterat, ne responso quidem legatos nostros dignatus est. Porro autem cum Canones præscribant, tertio quoque contumacem esse admonendum, misissis iterum aliis ad illum episcopis, durum & immorigerum eundem inuenimus, eosque qui missi ad illum fuerant, ad nos remittentem multa cum ignominia, multisque oneratis conuiciis, militum opera, qui domum illius tuebantur.

Quia ergo æquum non erat, posteaquam ille conscientia suæ improbitate impeditus accedere nolebat, ut tanta Synodus congregata maneret otiosa; non potuimus fidei & pietatis dogmata non discutere. Ac primo actorum monumentis religiosas pietatis vestrae literas suo fulgore præfiximus: post has sacrae fidei expositionem præmisimus, quæ primo a sanctis apostolis nobis tradita, postea fuit a trecentis decem & octo sanctissimis patribus in metropoli Nicæna a sanctæ memoriæ Constantino congregatis exposita: cuius Constantini rectam fidem vestra maiestas illustriorem ostendit. Ac principio quidem Cyrilli religiosissimi sanctissimiq;

τῆ ἀγίου διαφελίε ἐν τῷ μεσαιτάτω
 θεῶν, καὶ αὐτὸν ἡμῖν πρῶτον τὸ Χει-
 ρὸν ἀκνύοντος, ἡμεῖς μὲν καὶ τῶν κα-
 νόνων ἀκολουθίαν καὶ αὐτῶν ἀπετεί-
 λαμν παρὰ αὐτῶν ἄλλοις ἐτέροις ἀγίω-
 ταῖσι ἐπιτοκοποις, πρᾶκα λαοῦτες
 ἀπαντήσαι εἰς τὸ ἀγίαν σὺν ὁδὸν, καὶ τῆς
 διδασκαλίας αὐτῶν τὸ δόξαζον ποιή-
 σαμεν. ὁ δὲ στρατιώτης τὸ εἰσὶν οἰκίαν
 κυκλοδοῦν πρᾶσα βιάσας· καὶ τοὶ μη-
 δένος ὄντος, μήτε μὲν γυροδῶν δο-
 ρύβη καὶ τὴν πόλιν· οὐδὲ δόξαζοντος
 τῶν δόξαζοντος ἡξίωσεν. τὸ δὲ κανό-
 νων πρᾶκα βιοδῶν τῆ τετῆ κλή-
 σι * παρακαλεῖσθαι (C) ἀπὸ δουῶτα, *
 δόξαζοντες παρὰ αὐτῶν αὐτῶν ἐτε-
 ροις ἐπιτοκοποις, ἀπὸ δουῶτα βιοδῶν
 καὶ δόξαζοντες τῶν ἀπεσελῶν
 μὲν πολλῆς ἀγίας καὶ ὑβρεως διὰ τὸ
 παρὰ τὸ οἰκίας αὐτῶν ἐστῶτων στρα-
 τῶν. ὅτι οὐκ ἐκείνη τὸ τοσαύτῳ ἀ-
 γίω σὺν ὁδὸν σωελδοῦς ἀπὸ ἀκνῶν
 μὲν, ἐκείνου κακῶ σωελδοῦ μὴ ἀ-
 παντήσαντος, τὰ παρὰ τὸ πῆσας ἐπὶ
 δισεβείας ἀναγκάως ἐκνοδῶν δό-
 ματα, παρὰ μὲν τὸ παρὰ τοῖς
 ἐκνομημάτων τυπώσαντες τὸ
 θεοφιλές γράμμα τὸ ὑμετέρας δισε-
 βείας μὴ ὁ τὴν ἐκείνων τὸ δισεβοῦς
 πῆσας παρὰ αὐτῶν, τῆς παρὰ μὲν
 παρὰ τῶν ἀγίων τῶν δόξαζοντων πα-
 ρὰ δεδωδῶν ἡμῖν, μὲν δὲ ταῦτα ἐκ-
 τεδείσας παρὰ τῶν τελακοσῶν δεκα-
 οκτῶ ἀγίων πατέρων ἐν τῇ Νικαίῳ
 μητροπόλει σωηγμένων παρὰ τῶν
 ἀγίοις Κωνσταντίνου, οὐ τὴν ὁρῶν πῆ-
 σιν λαμπαρῶν ἐπέδξεν τὸ ὑμέτε-
 ρον κράτος καὶ τῆ ἐκείνων ταῦτα παρὰ
 μὲν τὰς παρὰ τὸ πῆσας ἐπιτοκίας
 τῆ θεοφιλεστάτου καὶ ἀγιάτου

ANNO CHRISTI 431.

ANNO
CHRISTI
431

Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου συγκρί-
ναντες, συμφώνους ἕρομεν τοῖς τε
δόγμασι καὶ νοήμασι, καὶ κατ' οὐδὲν
ἀπηνόητοι ἐπιμένοντες τῷ αὐτῷ διδα-
σκαλίῳ τῆς ὁσιότητος ἐκείνης ἐκδέ-
σεως. Ἐπειδὴ δὲ λοιπὸν ἐλείπετο δοκι-
μασιδῶν τὰ δόγματα τὰ κρυφθέν-
τα παρὰ τῆς συνάσεως τοῦ Νεστο-
ρίου· οὐ γὰρ ἀδελφῶν, ἐν ταῖς ἐπι-
στολαῖς αὐτῶν διαρρήδην κηρυχόμε-
να, καὶ ἐν βίβλοις, καὶ ἐν ταῖς δημο-
σίαις διαλέξεσι φανεροῦς ἀπορώμε-
να, καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Ἐφεσίων μη-
τροπόλει πρὸς Ἰωάννην βλαβεστά-
των ἐπισκόπων ἰσχυρῶς φανεροῦς
εἰρημύρια· οὐδὲ γὰρ ἐπαύετο λέγων·
οὐδεὶς λέγεσθαι θεὸν ὅτι ἡμεῖς ἀν-
θρώπων γένημεν, ὅτι ἐξ ἡμῶν θεο-
πλήτη τὰ θεοειδή, ἀλλ' οὐδὲ ἀσθενῶν,
ἀλλὰ διὰ τὴν εἰς ἡμᾶς φιλανθρώ-
πιαν ἀνεδέξατο διαγαλῶν δὲ ὡσαύ-
τῳ σέπτον καὶ θεῶν ἡμῶν μυστήριον,
διαλεγόμενοι πρὸς τοὺς βλαβε-
στάτους ἐπισκόπους, πετόλημεν εἰ-
πεῖν ὅτι ἐγὼ διμυλῶν καὶ τε-
μυλῶν θεὸν οὐ λέγω· καὶ ταῦτα πρὸς
πρεσβυτέρων ἡμερῶν τῆς ἀγίας συνό-
δου, καὶ ἐν τῇ ἰσομνημάτων
πρὸς ἐξέτασιν ἀναγκάως καὶ ταῦτα
συγκρίναντες τῇ ἐκδέσει τῆς ἀγίας πα-
τέρας, μαχόμενά τε ἐπισκοπῶν, καὶ
πάντη συνάντια τῆς καθολικῆς ἡμῶν
πίστεως καὶ δόξολογίας, ὡς μηδὲ δεῖ-
σθαι δόξολογίας Νεστορίου, ἀλλὰ αὐ-
τὸν εὐσεβῶς γίνεσθαι καθ' ἐκάστην κα-
τήγορον, ἐμμένοντα τοῖς διεφθαρ-
μένοις αὐτῶν δόγμασι, καὶ ἐν ἀποστο-
λικῆς πίστεως τῆς καθολικῆς καὶ δόξολο-
γικῆς ἡμῶν πίστεως.

postolicaeque fidei nostrae omnino

archiepiscopi epistolas de fide
conscriptas cum hac expositione
contulimus, collatasque dogma-
tibus ac sententiis consentaneas
comperimus, nec vlla in re doctri-
nam eius a pia illa expositione dif-
crepantem. His porro transactis,
quoniam reliquum videbatur, vt
diuulgata dogmata ab admirabi-
lissimo Nestorio discuteremus ;
(erant autem illa minime obscu-
ra, vt quæ in epistolis & libris eius
dilucide extarent expressa, & ex
publicis eiusdem sermonibus au-
dita fuissent, quæq; in ipsa Ephe-
siorum metropoli, dum priuatim
cum piissimis quibusdam episco-
pis disceptat, palam ab illo prola-
ta : neque enim dictitare cessabat,
Deum dici non debere illum, qui
nostri causa homo factus est: qua-
si vero humana, quæ non propter
infirmitatem, sed propter suam
erga nos benignitatem suscepit,
aliquam diuinæ naturæ ignomi-
niam afferant. idem, cum aduer-
sus piissimos quosdam episcopos
disliceret, diuinum illud adoran-
dumq; mysterium nostrum tam-
quam deridens, dicere ausus est :
Equidem bimestrem aut trime-
strem Deum non dico : idque tri-
duo ante quam sancta Synodus
congregaretur, sicut & commen-
tariorum fides id testatum facit)
necessario hæc quoque cum san-
ctorum patrum expositione com-
parantes, inuenimus ea cum illis
pugnantia, necnon catholicæ no-
stræ & apostolicæ fidei prorsus
contraria, ita vt non opus esset,
vt Nestorius horum rationem
redderet, aut de his se expurga-
ret; cum quotidie suiipsum accu-
sator esse pergeret, in peruerfis
suis dogmatibus, & catholicæ a-

ANNO
CHRISTI
431.

Επιστολή τῆς συνόδου πρὸς τὸ κλη-
ρον καὶ λαὸν Κωνσταντι-
νουπόλεως.

*Synodi epistola ad clerum, po-
pulumque Constanti-
nopolitanum.*

Τὰς βίβλας ἐστὶ τῶν κληρῶν, καὶ τῶν λαῶν
Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τὴν
ἀγίαν συνόδον.

*Sancta Synodus religiosissimo
clero, populoque Constantino-
politano.*

ΟΥΔΕΙΣ πολμήσας τῷ ἰδίῳ
κρίσει ἐνδουλωθεῖται, ἔμνην ἐκ-
τός δεῖας δίνης, ἀλλ' ἀθις, ὅσον ἦκε καὶ
εἰς ἀνδραπόνηλον ὄψιν, ἡμείφθη μελε-
κῶς, διὰ τὸ πλὴν τελοτέραν ἀμοιβῶν
τῶν μέλλοντι κερῶν κατ' αὐτῶν Φυ-
λάττειται, ὅθεν καὶ Νεστόριος, ὁ τῆ δυσ-
σεβοῦς αἰρέσεως ἀνακαινιστῆς, φθάρ-
σας ἐν τῇ Εφεσίῳ, ἐνθα ὁ θεολόγος
Ἰωάννης, καὶ ἡ θεοτόκος ἁγία Μαρία, τῆς
συλλόγου τῆς ἀγίων πατέρων καὶ
ἐπισκόπων ξενώσας ἐαυτὸν, καὶ κακῶς
τῶν σπειδῶν ἀπαντήσας, μὴ πολμήσας,
καὶ τὴν δίκαιαν τῆς ἀγίας τελεῆς, καὶ
τῆ ἀπὸν θεοπνεύστου κρίσεως κατακρί-
νεται, καὶ ἐκβέβληται ἐξ ἐκείνου ἁγίου
πρωτεύουσας ὑπομνημάτων, πάσης
ἱερατικῆς ἀξίας. χαίρετε τίνων ἐν
κωλειῶ πάντοτε, καὶ πάλιν ἐρεῖ, χαί-
ρετε κατ' ἰσχυρίαν τὸ σκαίδαλον, καὶ
ἐξ ἐρριζώθη τὸ ζιζανιον ἐκ τῆ χειρὸς
τῆς πνευματικοῦ γεωργίου. ὑμεῖς δὲ
ἀναζωπυρήσατε, καὶ λαθόντες τῶν
δυσρεῶν τῆς πίστεως, ἐκποδῶν ἐλάσατε
ἐκ τῆς μιανῆς καὶ βεβήλου καινο-
φονίας ἐργάτας· ἔσαι γὰρ ὑμῖν ὁ μι-
δὸς ἐκ ἐλάθων τῶν ἐν ταῦτα κεκμη-
κότων. πάντας ὑμᾶς ἀσπάζονται
ἐν ταῦτα συν ἡμῖν γήσοι ἀδελ-
φοί.

NEMO vnquam creatori suo
obstistere ausus, diuinam vin-
dictam euasit; sed, quantum qui-
dem humanus aspectus consequi
potuit, statim aliquam supplicio-
rum partem (siquidem plenior re-
tributio contra ipsum in futuro
saeculo referuatur) depedit. Quare
& Nestorius impiæ hærescos
instaurator, cum in Ephesiorum
ciuitatem peruenisset, in qua Io-
annes Theologus, & deipara Vir-
go sancta Maria*, a sanctorum pa-
trum & episcoporum coetu vltro
seipsum abalienans, malæq; con-
scientiæ reatu impeditus accede-
re non audens, post trinam cita-
tionem, iusta sanctæ trinitatis sen-
tentia, diuinoque patrum iudicio
condemnatus, & omni sacerdo-
tali dignitate priuatus est: atque
illius condemnatio & exauctoratio
scriptis mandata, & in acto-
rum cōmentarios relata est. Gau-
& iterum dico, gaudete: nam
offendiculum iam est sublatum,
& zizaniaque e spiritualis culturæ a-
gro sunt eradicata. Confortamini
proinde, & refocillamini; scuto-
que fidei sumpto, scelerata pro-
fanæque vocum nouitatis opera-
rios confestim expellite. Neque
enim minorem mercedem reci-
pietis, quam illi qui hic desuda-
runt. Sinceri fratres qui nobis-
cum hoc loco sunt, in Domino vos omnes salutant.

* Aliqui sub-
intelligunt,
aliquando
habitaue-
runt, alii, πε-
des habent.

Phil. 4. v. 4.

Epistola Cyrilli episcopi ad cle-
rum populumque Ale-
xandrinum.

Επιστολή Κυρίλλου Ἐπισκόπου πρὸς
τὸν κλήρον ἐν τῷ λαῷ Ἀλε-
ξανδρείας.

Cyrillus presbyteris, & diaco-
nis, populoque Alexandriae,
dilectis desideratissimisque,
in Domino Sal.

Κύριλλος πρεσβυτέροις, καὶ διακό-
νοις, καὶ λαῷ Ἀλεξανδρείας, ἀ-
γαπητοῖς καὶ ποθνοτάτοις, ἐν κυ-
ρίῳ χαίρειν.

ET SI quæ acta sunt, vestrae pic-
tati latius explicari debebant;
attamen quod tabellarii festina-
rent, breuitate in scribendo vsus
sum. Scitote itaque, sanctam Syn-
nodum in magna ciuitatis Ephe-
si ecclesia, quæ appellatur deipa-
ra Maria, vigesima octaua mensis
Pauni fuisse factam. Cum autem
totus dies insumptus ibidem ef-
set, tandem damnatum blasphe-
mum Nestorium; nec audentem
ad sanctam Synodum accede-
re, depositionis sententiæ subie-
cimus, & ab episcopatus gradu
amouimus. Episcopi autem qui
conuenimus, ducenti circiter era-
mus, plus, minus. Vniuersus vero
ciuitatis populus a primo diei or-
tu vsque ad vesperam sanctæ Sy-
nodi iudicium præstolabatur. Vt
autem auditum est, illum blasphe-
miarum auctorem sua dignitate
priuatum esse, omnes vna voce
sanctā Synodum laudare, Deum-
que glorificare cœperunt, quo-
niam fidei hostis concidisset: nos
quoque, vbi primum ex ecclesia
egressi fuimus, cum facibus &
tædis vsque ad diuersorium de-
duxerunt: erat enim vespera:
multaque passim læticia, multa
etiam luminaria accensa, ita vt
mulieres quoque thuribula ge-
stantes antecederent nos. Atque
ita saluator his qui gloriam illius

Εἰ καὶ πλεονέκτερον ἔδει τὰ γεγραμ-
μένα τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας γνω-
ρίσαι, ἀλλὰ διὰ τὸ κατεπεύγεσθαι
τὸν τῶν γραμματέων ὑποκομιστῶν,
συντόμως ἐπέσχεα. ἴσῃ τίνω, ὅτι
καὶ πρὸ οὐρανῶν καὶ ἐκείθεν τῆς Γα-
λιλιμῶδος ἡ ἀγία συνόδος γέγονεν ἐν
τῇ Ἐφέσῳ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ
τῆς πόλεως, ἣ τις καλεῖται Μαρία
θεοτόκος. διατελέσαντες δὲ πᾶσι πρὸς
ἡμέραν, τελευτήσαντες κατὰ γνωσθέντα,
καὶ οὐδὲ τολμήσαντες παραβαλεῖν ἐν
τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τὸν δυσφημον Νεσ-
τοριον κατὰ τὴν ἐπιτομήν τῆς ἀγίας
ἐκκλησίας τῆς Ἐπίσκοπῆς. ἡμεῖς ὅ
ἄσωελθόντες Ἐπίσκοποι ὡσεὶ δια-
κόσοι, ἢ πῶς ἢ πλείοις. ἐπέμεινε δὲ
πᾶσι ὁ λαὸς τῆς πόλεως ἀπὸ πρῶτον ἕως
ἑσπέρας περιμένον τὸ κρίμα τῆς ἀγίας
συνόδου. ὡς ὁ ἤκουσαν, ὅτι κατὰ τὴν
ἡμέραν τὸν δὲ τῶν πάντων φωνῆ μὴ ἡ-
ξουτο ἀφῆμειν πρὸς τὴν ἀγίαν συνόδον,
καὶ δόξα ἔστω τῷ θεῷ, ὅτι πέπρωκεν ὁ
πίστεως ἐχθρὸς. ἔξελθόντας δὲ ἡμᾶς
ἐκ τῆς ἐκκλησίας περιεπέμψαν μὲν
λαμπάδων ἕως τῆς κατὰ γαλιλίου
λοιπὸν γὰρ ἡμεῖς καὶ γέγονε πλ-
λὴ θυμηδία, καὶ λυχνία ἐν τῇ
πόλει ὡσεὶ καὶ γυναῖκας θυμητή-
ρια κατεχούσας περιεπέμψαν ἡμῶν.
καὶ ἔδειξεν ὁ σωτὴρ τοῖς δυσφημοῦσι
πρὸς

dogmata depascere volentem, v-
nigenitum Dei Verbū extinxit;
iplum illius inuentorem & aucto-
rem prostratum, eneruatumque,
per sanctæ Synodi sententiam a
facerdotio semouens. Itaque læti
iam dicere possumus: Magnifica-
uit Dominus facere nobiscum, facti
sumus lætantes. Gaudeant enim
merito doctores, ac populi duces,
fidem rectam esse cōfirmatam, &
vbiq; celebrari omnium Saluato-
rem & Deum, satana iam cōpres-
so, ac scandalis, quæ concitauerat,
sublatis, veritatibusq; dogmatibus
aduersus mendacium victoria pos-
sitis, ita vt iam omnes vno ore &
vna voce dicamus: Vnus Domi-
nus, vna fides, vnum baptisma.
Hæc quidem etiam nunc tamquā
filiis perscribo, admirabilia Sal-
uatoris nostri opera recensens, vt
prolixiores ad Deum preces fun-
datis, quo illo tandem aspirante,
incolumes gaudentesque vobis
gaudentibus restitui possimus.
Valere vos in Domino exopto.

Pf. 125. v. 3.

Eph. 4. v. 5.

Cyrilli epistola ab Epheso ad
patres monachorum
scripta.

Religiosissimis piissimisque mo-
nachorum patribus, ceterisque
qui monasticam vitam vna
vobiscum exercent, & in fide
Dei constanter perseuerant,
dilectis ac desideratissimis,
Cyrillus in Domino salutem.

DOMINVS noster Iesus Chri-
stus a scelestis Iudæis contu-
meliis affectus, illufus, colaphis ac
flagellis cæsus, ac postremo pro-
pter nos & pro nobis cruci affi-
xus, cum omnes in ipsum delin-

δογματα, κατέσβεσεν ὁ μονογενὴς τῆς
θεῆς λόγος, τὸ πάσης ὑπερτίω καὶ πατέ-
ρα καταργήσας τὸ ὄμοδος καὶ πάσης τῆς
ἱερωσύνης ψήφω τῆς ἀγίας συνόδου.
ὥστε ἐχαίροντας ἡμᾶς λέξαν ἐμεγα-
λωει κύριος ἔποίησεν μὲν ἡμῶν, ἐγε-
νήθημεν ὡφρανομήμοι. ὡφρανομήμοι
καὶ διδασκάλους, καὶ τοῖς λαοῦν ἡγευμέ-
νοις, τὸ ἴσθητι κρατυέσθαι πίστιν, ἐ-
δοξάζεσθαι πανταχοῦ τῆς ὅλων σωτή-
ρα καὶ θεόν, καταργουμένων ἑσκανδα-
λῶν, καὶ τῶν τῶν ἀληθείας δογματῶν
καταργόντων τῆς ψήφου. ἵνα πάντες
* ἕνός ἑσματος ὁμοφώνως λέγω- * ὡς ἴ-
μεν. εἰς κύριος, μία πίστις, ἐν βαπτί-
σμα. πάντα καὶ νόν ὡς τέκνοις γράφω,
τὰ παράδοξα τῆς σωτήρος διηγεύμε-
νος, ἵνα ἐκτενεστέρας ποιῆτε τὰς πε-
σθυχάς. ὥστε ἰσχύσαι μὲν τῆς τῆς θεοῦ
βουλής χαίροντας χαίροισιν ἀποδο-
θῆναι * μετ' ὡφροσύνης. ἐβραβεύω
ὑμᾶς ἐν κυρίω βίχομαι.

ANNO
CHRISTI
451.

Κυρίλλου ἐπιστολή γράφεισθαι ἀπὸ
ἐφῆσου πρὸς τοῦν πατέρας
τῶν μοναζόντων.

Κυρίλλου τοῖς ἀλαβεστέτοις καὶ
θεοσεβεστέτοις πατέρας * μονα-
χοῖς, καὶ τοῖς σὺν ὑμῖν τῶν μο-
νήρη βίβου ἀσποδοῖς, καὶ ἐν πί-
στι θεοῦ ἰδρυμένοις, ἀγαπητοῖς
καὶ ποθνοῦστέτοις ἐν κυρίω χαί-
ρειν.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός,
ὅτε τὰς ὡφρα τῶν ἀνοσίων Ἰου-
δαίων ὑπέμεινε ὡφροινίας, λοιδορέμε-
νος καὶ βραπζόμυμος, καὶ μασιζόμυμος,
καὶ τὸ τελευτάων τῶν δι' ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ

storii doctrinam veluti morbum quempiam pestiferum exciderunt; vt fidem immaculatam, inculpatamque, ac nulli profus reprehensioni obnoxiam tenentes, Christo omnia propter nos, nostrique causa perpeffo, placere possimus. Exhilarate vero etiam nos per literas. Illæ enim nobis maximæ erunt consolationi. Bene valere vos opto, dilecti & desideratissimi fratres.

Homilia Rhegini Constantiæ Cypri episcopi, habita Ephesi post Nestorii depositionem.

Prov. 12. v. 15.
 If. 14. v. 12.
 Apoc. 18.
 Dent. 32. v. 9.
 Rom. 9. v. 4.
 Ifai. 1.
 Genes. 4.

DECREVERAM equidem filere, eaque ratione patres honorare, nec orationem inscitie meæ monumentum relinquere. Sed quoniam, o sapiens, silentium expetentem filere non pateris, orationis exordium mihi faciendum est. Dicitur enim alicubi: Sapiens audit consilium. Quia ergo magnus ille sacrorum mysteriorum doctor te dedit depingere, dum ait: Quomodo cecidit de cælo Lucifer, qui mane oriebatur? & Quomodo Babylon cecidit? alteri te conferre non valeo, quam Iudæis, qui Dominum occiderunt: horum namque impietatem tu exfuscitasti. Illi enim aliquando Dei portio extiterunt, legemque acceperunt, & filiorum adoptione dignati sunt, & innumeris bonis potiti fuerunt. Verum cum in beneficiorum magnitudine ebriorum more insanirent, Deum dicentem audierunt: *Filios genui & exaltaui, ipsi autem spreuerunt me.* Sed quo te nomine quispiam recte appellet? An infelicis illius Cain vocabulo te nun-

Νεστορίου κακοδοξίαν * εκκόλλη-
 τες * ἵνα καὶ ἄσπιλον, καὶ ἀμώμη-
 τον, καὶ οὐδαμῶθεν διαβεβλημῆν
 ἔχοντες πίστιν, διαρεσῆιν ἰσχυρωθῶμεν πῶ-
 τὰ πάντα δι' ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν
 ὑπομεμνησκότι Χριστῷ. Ὁφθαλμοί
 τε δὲ καὶ διὰ ζαυμάτων ἡμᾶς δε-
 ξόμεθα ὡς ἰκανοτάτων τῶ ὑπερ-
 μα παράκλησιν. Ἐρρωθεὶς ὑμᾶς
 ἄρχομαι, ἀγαπητοὶ καὶ ποθητότατοι
 ἀδελφοί.

Ρηγίνου Ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύ-
 πρου ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν Ἐφέ-
 σω μὲν πρὸς τὴν κατὰ τὴν
 Νεστορίου.

ΕΜΟΙ μὲν ἐδόκει σιγᾶν, καὶ
 ταύτη ἑστὶν πατέρα ἡμῶν, καὶ
 μὴ σὴλλω ἀπαμύσειας κατὰ λυ-
 παίνειν τὸν λόγον. Ἐπειδὴ δὲ σιγᾶν ἐ-
 θέλοντα ἐκ ἑαῶς, ὡς ἔφθην, καὶ μὴ
 τῶν λόγων διεκτέμην. εἶρηται γὰρ
 ποῦ ὑποκαύσει συμβουλίας ἔ-
 φθης. ἐκουῶ ἐπὶ δὴ πρὸς σε διαζέ-
 φων * ἔδωκαν ὁ μυσταγωγός, λέ-
 γων * πῶς ἔξεπεσον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 ὁ ἑωσφόρος, ὁ ὡσφύριον, ὁ ὡσφύριον
 ὁ ἑωσφύριον; καὶ πῶς ἔπεσε Βαβυλῶν;
 ἀναγκάτως ἐπέσει ἡνὶ ἐκ τῶν συκκί-
 ναι, ἢ Ἰουδαίους τοῖς κυριοκτόνοις,
 ὧν πλὴν δυασέβειαν ἔδειξας. οὐπι
 γὰρ ποτε θεοῦ μερὲς ἐγγύοντο, καὶ
 νόμον ἐδέξαντο, καὶ ὑποδείσας
 ἠξιώθησαν, καὶ μυρίων ἀγαθῶν
 ἀπὸ ληυσαν. καὶ τῆς βεργασίας
 ἐμπαιροῖν ἠσάντες, ἠκούσαν θεοῦ λέ-
 γοντος * υἱοὶ ἐγγύοντο καὶ ὑψώ-
 σα, αὐτοὶ δὲ με ἠδέκισαν. ἢ δὲ αὐ-
 σέ τις ὡσφύριον, ὁρῶς ὡσφύρι-
 ποι; ἀθλιὸν Κᾶν; ἀλλὰ τὰ

ANNO CHRISTI 431.

ἐκείνου μετεώτερα τῆς σὺν. Ὁ ἐλεῖνόν Χαμ, Ὁ τῆς πατρὸς ὁπι- γαλάσσιν ἄ γυμνώσας; ἀλλὰ τὸ Σο- δομιτῶν τὰς σαῖς δυσφημίαις ἀν- λιμετηρήσας, εἶπω· δεδικαίωται Σό- δομα ἐκ θεοῦ. σὺ γὰρ ἐν βραχεῖ χρό- νῷ τὴν οἰκουμένην ἐπέλευσας, καὶ τὴν πίστιν ἀνατρέψαι ἠθέλησας, καὶ τὴν ἀρρήτων οἰκονομίῃν τῆς ἐσομένου ἁφροσύνας τῆς μονογυμνῶς πορῆσαι ἐσπούδασας, τὸ γὰρ ἦκον ὁππὶ σὺ ὡς- τε καὶ πρὸς θεὸν λέγεσθαι· ἐκ ἐστὶ μά- λαγμα ὁππιδεῖναι τοῖς σαῖς τραύμα- σιν, οὔτε ἔλαιον, οὔτε καταδέσμοις. καὶ ἔδωκεν ἐκπαλαί πρὸς ἔλεγ- χον τῆς σαῖς δυσσεβείας, μικρὰ ὦν τε- πόλμηκας ὑπόνασαι σέ τε καὶ τὴν σὺν ἁφροβολίῃν, ἢ περιφλεκτον, ἢ χροσμαυαίαν ὑπομνήν, ἵνα τοῖς ἀπλουτέροις φάνοιο δικας δεδω- κῶς. παρὶ ἡμῶν γὰρ ἡδὴ δέδωκας ὁ γὰρ παρὰ θεοῦ μετεωρίσθη· θεὸς λόγος, ὁ περικύψας ἐσοσάρκος ἐκ τῆς θεο- τόκου Μαρίας, ἀφθικτὸν θεὸν τὸ τῆς βασανίου κολασήλιον ἐν ἡμέρῃ κρί- σεως ὀρεῖ. ἀλλὰ εἰ φαῖης, ὡς θαλάσ- σης καὶ θανάτου ἀνοπτότερε; θαλάσσαι μὲν γὰρ ὁ δεσπότης ἰδοῦσα τὰ νά- τα ὑποέρωσε, θάνατος δὲ Λάζαρον ἐδίδου τοῖς ἄμαρτος, ἀσυνήθῃ νό- μῳ. καὶ σὺ ἡλίου ὑποδύεις κρυ- πτόμενον διὰ τὸ δεσποικὸν πάθος, πέτρας ῥηγνυμένης, μνήματα δῶσι- γόμῃα. καὶ εἰ μικρὰ θεὸν ταῦτα, ἀγνώ- στη τῆς ἐγερθέντων νεκρῶν τὴν μὲν τυ- εῖαν, τῆς τῆς ἀδου πυλωθῶν ὁ ἴσ- μον, τὸ ἔκαταπετάσματος ἄσῃμα, τῆς φωτὸς τὴν μετεβολίῃν, τῆς ἡμέρας τὸ σκότος. καὶ ὁππὶ τοῦτοῖς ἀπασι ἐμεινεν ἀκαμπτῆς ὁ δειλαμος, ἀνεθέτηον ἔχων

cupabimus? Atqui Caini commif- fa tuis minora extiterunt. An mi- ferabilem illum Cham te vocem, qui paternam nuditatem derisit? Sed & Sodomitarum facta cum tuis collata blasphemii, eiusmodi sunt, vt dicere nobis liceat: So- doma iustificata est ex te. Tu enim breui temporis spatio terra- rum orbem commouisti, fidemq; euertere voluisti, & ineffabilem illam aduentus in carne vnigeniti dispensationem, quantum in te fuit, penitus demoliri studuisti, ita sane, vt recte illud dici de te quoque possit: Vulnura tua ma- lagma non admittunt, oleum & colligationem fasciæ respuerunt. Enimvero ad manifestam impietatis tuæ redargutionem iam pridem exiguum aliquod audaciæ tuæ precium tibi & tuis castris, conflagratione, terræve hiatu consumptis, reddi oportuerat, quo simplicioribus pœnas dedisse videreris. nam apud nos iam dedisti: quandoquidem Deus Verbum, quod ex deipara virgine Ma- ria incarnatum prodiit, abs te di- uisum, in die iudicii inuitabile cruciatus supplicium tibi decre- turum est. Ecquid, o tu & mari & morte insipientior dicere poteris? Etenim mare Dominum agno- scens, dorsa illi subtrahit; mors vero insueta lege Lazarum con- sanguineis suis restituit. Prætereo solem ob Domini passionem præ- horrore celatum, petras scissas, monumenta aperta. Quod si hæc parua tibi videntur, reuerere re- fuscitatorum mortuorum testi- monium, ianitorum inferni tre- morem, veli scissionem, lucis mu- tationem, diei tenebras. In his au- tem omnibus infelix, inemenda- bilem prauitatis consuetudinem

Genes. 9.

Genes. 19.

Ezech. 16. v. 52.

Isa. 1. v. 6.

Matth. 14.

Ioan. 11.

Matth. 27.

retinens, immobilis perstitit. Ac illius quidem talis est status. Nos autem diuinis nutibus obsequentes, adoremus Deum Verbum, quod in carne nobiscum versari non est dedignatum, quamuis per hoc a paterna substantia minime recesserit, existens splendor gloriae, & figura substantiae eius, portansque omnia verbo oris sui.

Cyrilli episcopi Alexandrini homilia Ephesi dicta, cum synaxes peragerentur, deposito Nestorio.

OPORTEBAT sane doctorum eorum, qui ante nos dixerunt, institutione contentos, sacrisque fluentis iam repletos, satietatem hanc honorare. At vero quia animaduerto vos insatiabili audiendi studio incensos; agendum & nos quoque pauca iis quae ante iam dicta sunt, consentanea in medium afferamus. Nullum itaque dubium est, quin illustris sanctorum chorus ex Christi laudibus decus & ornamentum capiat, glorioseque exultet eo nomine, quod sincere illum diligit. Beatus itaque propheta Isaias alicubi ad ipsum ait: *Domine Deus meus glorificabo te, hymnum dicam nomini tuo, quoniam fecisti res admirabiles.* Et beatus propheta David: *Lingua mea, inquit, meditabitur iustitiam tuam, tota die laudem tuam.* Et hic quidem sanctorum est scopus. At vero mali & scelerati, magnum illud, venerandumque ac profundum incarnati vnigeniti mysterium ignorantes, temere blasphemant, incontinentisque ac effrenatum os aperiant. Quamobrem audiant hi pro-

Isai. 25.

Pf. 34. v. 28.

της κακίας ὧν ἔχον. καὶ οὗτος μὲν ἐν πύτοις. ἡμεῖς δὲ τοῖς θεοῖς νόμιμασιν εἰκόντες, προσκυνησάμενοι τὸ θεῖον λόγον, τὸ κατὰ ξιῶσάντα μὲν σαρκὸς πολιτῶσασθαι μὴ ἡμῶν, ἐκ ἐκείνου τῆς πατρικῆς οὐσίας, ὄντα ἀπαύρασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως, φέροντά τε τὰ πάντα τῶν ῥημάτων τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Κυελλας Ἰησοῦ τοῦ Αλεξδμεδρεας ὁμιλία λεχθεῖσα * Εφεσίοις, συνάξεων Ἰππιτελεμῶρων, καὶ αὐτοῦ ρεθέντος Νεστορίου.

ΕΔΕΙ μὲν δεκτικῶς τῆς τῆς λαβόντων διδασκαλῶν μυστηρίων, καὶ τοῖς ἱεροῖς ἐμπλαμένοις νόμοις ἡμῶν τὸ κέρον. Ἰππὶ δὲ βλέπω πρὸς φιληκούδου ἀπλήτως διακειμένους, φέρε καὶ ἡμεῖς ὀλίγα λέγειν τοῖς προλαβόντων ἀκόλουθα. ἐστὶ τίνων οὐδαμῶθεν ἀμφίβολον, ὅτι τῆς εἰς Χριστὸν διφρημίας ὁ λαμπρὸς τῶν ἁγίων Ἰησοῦ μὴ ἔται γερὸς, καὶ κῶχημα ποιῆται τῆς εἰς αὐτὸν ἀγάπης τὸ γῆσι. καὶ γὰρ ὁ μακάριος προφήτης Ησαίας πρὸς αὐτὸν που φησὶ· κῶχε ὁ θεός μου δόξασσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομα σου, ὅτι ἐποίησας θαυμαστά ῥαῖμα. ὁ δὲ γε μακάριος προφήτης Δαυὶδ ἢ Γλαῦσά μου, φησὶ, μελετήσῃ πῶς δικαιοσύνη σου, ὅλῳ τῆ ἡμέραν τὴ ἔπαυρόν σου. ἀλλ' οὗτος μὲν τοῖς ἁγίοις ὁ σκοπός. ὁ δὲ πονηροὶ ἐδλιπῆροι, οἱ τὸ μέγα, ἐσπῆδόν, καὶ βαδὺ τῆς ἐναντιπροσώπου τῆ μονοχρῶν ἐκ εἰδότης μυστήριον, δυσφημῶσιν ἀφυλάκτως, ἀκρατῆς καὶ ἀπύλων ἀνοίγοντες σώμα. ἐκουῶ ἀκουέτωσ λέγοντες πρὸς

ANNO CHRISTI 431.

ANNO CHRISTI 431.

* ἱεροφύλαξ

* ἀριζωνίαι

* παντός

* ἀρχαίοι

* ὁσίων

* ἀπὸ πάντων

αὐτῶν ἔρωσθησαν ἡσυχία ὑμεῖς ὅτι
πρωτογενεῖς ὡς δὲ υἱοὶ ἀνόμοιοι, ἀπέρ-
μα μοιχῶν καὶ πόρνης· ἐν ἑνὶ ἔξυφί-
στατε, καὶ ἐπὶ ἑνὰ λῶξάτε τὸ σῶμα ὑ-
μῶν· οὐχ ὑμεῖς ἐσετέκνα ἀπωλείας,
ἀπέρμα ἀνόμοιοι· τέκνα γὰρ ἀπωλείας
καὶ ἄλλοθεν, καὶ ἀνόμοιοι ἀπέρμα. ὅτι
ἀργροῦσαντα αὐτῶν δεσπότιον· ἔρ-
νησαίμενοι· ἠργροῦσθημεν γὰρ ἡμῶν, καὶ
ἐφθαρτοῖς, ἔργροῦσθημεν ἢ χριστοῦ, ἀλλὰ
ἡμῶν ἁμαρτίας ὡς ἀμωδὸν ἁμώμου καὶ
ἀσπίλου Χριστοῦ. αἷμα δὲ αὐτοῦ ἁγίου
κοινῶν, καὶ ἐνός τῆν ἡμῶν, πῶς
αὐτῶν ἐγγύετο τῆς οἰκουμένης ἀντιλήξιοι;
πῶς ἔτι καὶ εἰς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα
πάντας· σῶσιν; πῶς αὐτῶν ἠργροῦσθημεν,
ὅτι ἄλλοθεν καὶ φύσιν θεοῦ ἐπιχρη-
σάμενοι; πῶς αὐτῶν λατρεῖσθαι, ὅτι
τὸ προσκυνοῦν τῆν κτίσιν ὡς τὸ κτί-
σαντα παρατιμῶμεν; ἀλλὰ γὰρ, ὡς
ἐφωξήθη, ἀχριστοῦσθαι ἡμῶν τῆν
τῶν σωτήρος ἡμῶν ἡμερότητι, ἔργροῦσθη-
μεν ὅτι δεσπότιον, ὁποσείον τῆς δου-
λείας τῆν ζυγόν ἵνα καὶ ὡς αὐτῶν λεί-
γη Χριστὸς διὰ φωνῆς ἔρωσθησαν·
οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεδημησάντων ἐμῶν·
δείλοιοι εἰσιν, ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμὲ·
ἐγὼ ὅτι ἐλυτρώσαίμεν αὐτῶν, αὐτοῖς
ὅτι κατελάλησαν κατὰ ἐμὸν ψῆφον.
κατὰ ψῆφον ὅτι τῶν σωτήρος ἡμῶν
δουλείας καὶ ὑπεροχῆς ὅτι τῆν φαρ-
σαίων σαμῶτες καὶ ἀνοσιότητος μι-
μηταί· ὅτι χριστοῦ μὲν ἔρωσθησαν
ὡς ἐμῶν, ἰουδαίους δὲ ὅτι
διδύοισιν ἔργροῦσθησαν ὅτι γλώσσῃ ἐπι-
σηκῶτες πικρὰ καὶ ἰόβολον, ἵνα καὶ
ὡς αὐτῶν λέγει Χριστὸς τὸ διὰ φωνῆς
Ἰερεμίου ἰδοὺ ἐγὼ ὡς ἐπὶ σέ, πῶς
ὡς ἐργροῦσθησαν, λέγει κύριος. ἰουδαίους μὲν
ὡς ὅτι πάλαι κατεπεφύοντο ἔργροῦσθη-
σαν

phetam Isaiam hac oratione ipsos
compellantem : Vos autem acce-
dite huc, filii iniqui, semen adulte-
rorum & fornicaria; in quo oblecta-
ti estis, & super quem aperuistis os
vestrum? Numquid non estis vos fi-
lii perditionis, semen iniquum? Sunt
enim vere perditionis filii, & se-
men iniquum, qui Dominum qui
illos redemit, abnegarunt. Empti
enim sumus precio; & non corrupti-
bilibus argento vel auro, sed precioso
sanguine quasi agni immaculati &
incontaminati Christi. At quomo-
do vulgaris, nobisque similis ho-
minis sanguis orbis precium exa-
quare potuisset? Quomodo vero
vnus pro omnibus mortuus est,
vt omnes saluaret? Quomodo il-
lius facti sumus, qui veri, natura-
lisq; Dei titulo insignimur? Quo-
modo eum colimus, qui creaturæ
seruire, & cultum adhibere po-
tius quam creatori, detrectamus?
Verum, vt modo aiebam, quidam
Saluatoris nostri mansuetudini
ingrati, Dominum negant, serui-
tutisque iugum excutunt; vt &
de iis dicat Christus per prophe-
tæ vocem: *Vae eis, quoniam recesserunt a me: infelices sunt, quoniam impie egerunt in me: & ego redemi eos, & ipsi locuti sunt contra me mendacia.* Mentiuntur enim contra Saluatoris nostri gloriam & excellentiam, pharisæorum improbitatis & impietatis imitatores. Enimvero Christiani hominis personam induunt, sed mentem interim iudaizantem obtinent, linguamque amaram & virulentam exercent; vt ad eam quoque Christus per Ieremiæ vocem dicat: *Ecce ego contra te contumeliosam, dicit Dominus.* Iudæi sane veteres Christum omnium nostrum saluatorem adoriebantur,

Is. 57. v. 3.

1. Cor. 6. v. 20.

1. Pet. 1. v. 18

2. Cor. 5.

Os. 7. v. 13.

Jer. 50. v. 31.

perinde ac feræ in illum irru-
bant, lapidibusque benefactorem
ac saluantem appetebant. ad quos
tum loquebatur Saluator : *Mul-
ta bona opera ostendi vobis ex patre
meo, propter quod eorum opus me la-
pidatis ? Responderunt ei Iudæi: De
bono opere non lapidamus te, sed de
blasphemia; quia tu homo cum sis,
facis teipsum Deum.* Et hæc qui-
dem veteres Iudæi Saluatori no-
stro crimina impingebant. At vā-
sanīa & impietatis illorum æmu-
li rursus incusant, ac dicunt: Cur
tu, cum homo sis, facis teipsum
Deum? O stolide, ac maxime de-
testande, non intelligis mysteri-
um. Non enim, cum homo esset,
fecit seipsum Deum; sed Deus
suapte natura cum sit, sine vlla
mutatione, ac sine confusione fa-
ctus est homo: & qui ineffabili
modo ex Deo patre generatus est,
secundum carnem ex muliere na-
scenti sustinuit, ac filius hominis ap-
pellatus est, vt nos saluaret. Factus
est tibi similis propter te, & man-
fit propter seipsum hoc ipsum
quod erat. Agnosce itaque vni-
genitum factum in carne, fatere
Deum esse illum, qui propter nos
homo factus est: seipsum tibi ex-
hibet, dicens: *Ipsè qui loquebar,
adsum.* Etenim prisca seculi ho-
minibus legem proposuit per
Moysen; at vero iam cum car-
ne aduenit. Testes accipe san-
ctos prophetas. Nonne Baruch,
Emmanuel tantum non digi-
to demonstrans, *Hic est, ait,
Deus noster, & non reputabitur
alter ad eum: adinuenit omnem
viam disciplina, & dedit illam
Iacob puero suo, & Israel dile-
cto suo. Post hac visus est in ter-
ra, & cum hominibus conuersa-
tus est.* Canit de eo beatus quo-

Ioan. 10.
v. 32.
Ibid. v. 33.

Isa. 52. v. 5.

Baruch. 3.
v. 36.

των ἡμῶν σωτήρος Χριστοῦ ἐπεπύδων,
ὡς θῆρες ὡς λίθοις ἔβαλον διεργε-
τουῦντα, καὶ σὺζοντα. εἶτα πρὸς αὐ-
τὸν ἔφασκεν ὁ σωτήρ· πολλὰ καλὰ
ἔργα ἐδίδαξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου,
διὰ τοῦτον αὐτῶν ἔργον λιθάζετε με;
Ⓞ ἢ πρὸς αὐτὸν ἔλεγον· πῶς καλοῦ
ἔργου οὐ λιθάζομεν σε, ἀλλὰ πῶς
βλασφημίας, ὅτι σὺ, αἰθερῶν ὄν,
ποιεῖς σεαυτὸν θεόν. ταῦτα τῶν δρχαί-
ων Ἰουδαίων τὰ κτλ. ὁ σωτήρ ἡμῶν ἐ-
κλήμαται. Ⓞ ἢ τὸ ἐκείνων δόξιοις καὶ
ἀνοσιότητος ζήλωται πάλιν ἐπὶ αὐτοῦ-
σι, λέγοντες· διὰ τί σὺ αἰθερῶν ὄν
ποιεῖς σεαυτὸν θεόν; ὡ ἀνοήτοι καὶ βδέ-
λυσφαται, οὐ σωήτικας τὸ μυστήριον.
οὐ γὰρ αἰθερῶν ὄν ἐποίησεν ἑαυτὸν
θεόν· ἀλλὰ θεὸς ὄν φύσις, γέγονεν δι-
θερῶν ἀτρέπτως καὶ ἀσυσχύντως· ὁ τὸ
ἐκ θεοῦ πατρὸς ἔχων δόξιοι ἄρρητον ἁγι-
νησιν, ἰστέμνε γήνησιν καὶ σαρκί-
α πῶς ἐκ γυναικὸς, καὶ κεχρημάσκει
ἡδὸς αἰθερῶν, ἵνα ἡμᾶς σώσῃ. γέγο-
νε καὶ τὸ διὰ σέ, καὶ ἐμνε δι' ἑαυτὸν ὁ-
πρὸς ἡμᾶς. Ⓞ τὸ γινώσκοντων ἐν σαρκὶ γέ-
γονότα Ⓞ μονογενῆ· ὁμολόγησαι τῷ
θεῷ δι' ἡμᾶς ἐνλωθερῶν κτλ.
ἑαυτὸν παρίσθησθαι, λέγων αὐτὸς ὁ
λαλῶν παρῆμι. λελάληκα γὰρ τοῖς
δρχαίοις τὸ νόμον διὰ Μωυσέως,
πρὸς γέγονε ἢ μτ' σαρκὸς δέχου μτ'
πρὸς τὸν ἀγίοις πρὸς φήται. ἡ φη-
σιν ὁ Βαρούχ, μονογενῆ καὶ ἀκνύων
χρὲ τὸ Ἐμμανουήλ; ἕτος ὁ θεὸς ἡμῶν,
ἔλογισθησθαι ἕτερος πρὸς αὐτὸν. ὁ δὲ
ρε πᾶς ὁ δὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐ-
τῷ Ἰακώβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ
τῷ ἡγαπημένῳ ἰστέμνε αὐτῶν. μτ' ταῦτα
ὁπρὸς τῆς γῆς ὡφθη, καὶ τοῖς αἰθερῶν
σωανέσθαι φη. ἡ ἀλλὰ δὲ καὶ ὁ μακά-
ριος

ΑΥΤΟ
ΣΗΜΕΙ
431
*ΕΛΑΝ

Verbum erat apud Deum. Sed me pudet, inquis, Deum confiteri eum, qui ex muliere natus est. Tu ergo, dic mihi, diuina confilia reprehendis? tu dispensationem reiicis? tu Domini voluntatem arguis? Ad hunc ille modum orbem saluum facere voluit. Tune sapientia ipsa es sapientior? O rem incredibilem! lucerna cum sole contendit. Vniuersorum Dominus operum suorum rationem nouit. Amplectere itaque dispensationem, honora mysterium in fide, ne curiose perfruteris quæ mentem nostram excedunt: ne nimis anxie ea indages, quæ ratione comprehendere non possunt: crede nobiscum. Quod si incredulus permanferis, ille fidelis permanet: negare enim seipsum non potest. Ipsi sit gloria & imperium cum sancto Spiritu in sæcula. Amen.

2. Tim. 2. v. 13.

Eiusdem Cyrilli homilia Ephesi in Nestorium habita, quando septem ad sanctam Mariam descenderunt.

SANCTORVM coetum, qui a sancta & deipara semperque virgine Maria inuitati prompto animo huc confluerunt, lætum, erectumq; conspicio. Quare licet multa premerer mœstitia, attamen hic sanctorum patrum conspectus lætitiā mihi præbuit. Nunc dulce illud hymnographi Dauidis verbum apud nos impletum est: *Ecce iam quid bonum, aut quid iucundum, nisi habitare fratres in vnum?* Salue itaque a nobis sancta mystica trinitas, quæ nos omnes in hanc Mariæ deiparæ ecclesiam conuocasti. Salue a

Psal. 132.

ὁ λόγος ὡς πρὸς Θεόν. ἀλλὰ ἀζωόμα, Φησί, θεόν ὁμοιωσάμεν. Ὁ ἐκ γυναικὸς γεγεννημένον. Ἐπιμαῖς οὖν, εἶπέ μοι, πῶς θεοὺς σκέμμασαν; ἀδεπείς τὴν οἰκονομίαν; Ἐπιπλήθεις πῶς τῆς δεσποτικῆς βουλαῖς; οὕτως ἠδέλησε διασωσάμεν τὴν οἰκουμένην. μὴ βρωτέρῳ εἶ τις βρωφίας; ἀπαραδόξου ἀεχματῶν! λυγρὸς ἡλίω φιλονεικῆ. οἶδε τῆς οἰκείων ἔργων τὴν ὁδὸν ὅτι τῆς ὁλων δεσποτικῆς παραδέχου τῶν τῶν οἰκονομίαν ἔμισον τῆ πύξ τῆ μυστήριον μὴ ἀειεργάτου τὰ ὑπὲρ νοῦ· μὴ πολυαεχμοῖνε τὰ ὑπὲρ λόγον πίστευε μὲν ἡμῶν. εἰ δὲ μὲν ἀπὸ τῆς ἐκείνου πύξ μὲν ἐρησιόσται τῆς αὐτὸν οὐ διδάται. αὐτὰ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος σὺν ἀγίῳ πνύματι εἰς πάντοαιῶνας. ἀμήν.

ANNO GRÆG. 41.

Τὸ δ' αὖτ' πρὸς Νεστόριον, ὡς κατῆλθον ἐπὶ τὰς πύξ ἀγίαν Μαρίαν.

ΦΑΙΔΡΟΝ ὁρῶ τὸ σύσημα τῆς ἀγίων πάντων σιωεληλυδῶπων ἀεχμῶν, κεκλημένων ὑπὸ τῆς ἀγίας καὶ θεοτόκου Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου. ἀλλὰ τῆς ἐν λυπημε διάγοντα πολλῆ εἰς χεραὶ μετέβαλεν ἡ τῆς ἀγίων πατέρων παρουσία. νῦν ἐπληροῦσθαι πρὸς ἡμᾶς τὸ τῆς ὑμνογράφου Δαυὶδ Ἰλυκερὸν ῥῆμα: ἰδοὺ δὴ τὸ καλόν, ἢ τὸ ἡφρονόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; Χαίροις τῶν τῶν παρ' ἡμῶν ἀγία μυστικῆς τειαῖς, ἢ τοῦ τοῦ ἡμᾶς πάντοαιῶν * ἐκκλησίᾳ τῆς θεοτόκου Μαρίας.

* αὐτῶν

ANNO
 CHRISTI
 431.
 * 224

χαίροις παρ' ἡμῶν Μαρία θεοτόκε,
 ἡ σεμνὸν κειμήλιον ἀπάσης τῆς
 οἰκουμένης, ἡ λαμπρὰ ἢ ἀσβεστος,
 ὁ στέφανος τῆς παρθενίας, ἡ σπῆ-
 προν τῆς ὀρθοδοξίας, ὁ ναὸς ὁ ἀκα-
 πάλυτος, ἡ χροῖον τῆς ἀχωρήτου, ἡ
 μήτηρ καὶ ᾠδὴν δι' ἧς ὀνομάζε-
 ται ἐν τοῖς ἀγίοις διαγγελίοις βίβλ-
 ος κειμένη. ἡ ἐρχομένη ἐν ὀνόματι
 κελου. χαίροις ἡ ἀχωρητὸν χω-
 ρήσασα ἐν μήτρᾳ ἀγία ᾠδὴν κει-
 μένη. δι' ἧς τρεῖς ἀγιάζονται δι' ἧς σω-
 ρὸς ἡμῶν ὀνομάζεται, καὶ περ-
 σκωεῖται εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.
 δι' ἧς ὁ οὐρανὸς ἀγαλλεῖται. δι' ἧς
 ἀγγελοι καὶ ἀρχαγγελοι διφραίνον-
 ται. δι' ἧς δαίμονες φυραδύονται.
 δι' ἧς διάβολος πρῶτον ἔπεσεν ἐξ
 οὐρανοῦ. δι' ἧς τὸ ἐκπεσὸν πλάσμα
 εἰς οὐρανοὺς δὴ ἀλαμβάνεται. δι' ἧς
 πᾶσα ἡ κτίσις εἰδωλομανία κατερ-
 μύνη εἰς. ἡ πῆγνωσην ἀληθείας ἐλή-
 λυθεν. δι' ἧς βάπτισμα ἀγιὸν γίνε-
 ται τοῖς πτωχοῖσι. δι' ἧς ἔλαμψε ἀ-
 γαλλιάσεως. δι' ἧς εἰς πᾶσαν τὴν οἰ-
 κουμένην ἐκκλησία πεδεμελιώνται.
 δι' ἧς ἔθνη ἀγονται εἰς μετανοίαν.
 καὶ ἡ πολλὰ λέγω; δι' ἧς ὁ μονογε-
 νὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ φῶς ἔλαμψε τοῖς
 ἐν σκοτίᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου καθήμε-
 νοις. δι' ἧς ᾠδὴν περὶ τῆς περὶ με-
 λῶν. δι' ἧς ἀποστόλοι κηρύττοι σωτη-
 ρίου τοῖς ἔθνεσι. δι' ἧς νεκροὶ ἐγείρον-
 ται. δι' ἧς βασιλεῖς βασιλεύουσι, διὰ
 τρεῖς ἀγίας, καὶ ἡς διωαπὸς ἀν-
 θεστων λέγειν ἡ πολυύμνητον Μα-
 ρίαν; ἡ μήτηρ ἡ ᾠδὴν κειμένη. ὡς τὸ
 θαῦμα. ἐκπλήττει με τὸ θαῦμα.
 ὡς ἡκουσε πώποτε οἰκοδόμον, ναὸν
 ἴδιον οἰκοδομήσαντα, καὶ κωλυόμενον
 Concil. Tom. 5.

nobis deipara Maria, veneran-
 dus totius orbis thesaurus, lam-
 pas inextinguibilis, corona virgi-
 nitatis, sceptrum rectæ doctri-
 næ, templum indissolubile, locus
 eius qui loco capi non potest, ma-
 ter & virgo; per quam is bene-
 dictus in sanctis euangeliiis nomi-
 natur, qui venit in nomine Do-
 mini. Salve, quæ immensum in-
 comprehensumque in sancto vir-
 gineo vtero comprehendisti, per
 quam sancta trinitas glorifica-
 tur & adoratur; per quam pre-
 ciosa crux celebratur, & in vni-
 uerso orbe adoratur; per quam
 cælum exultat, per quam ange-
 li & archangeli lætantur, per
 quam dæmones fugantur, per
 quam tentator diabolus cælo de-
 cidit, per quam prolapsa crea-
 tura in cælum assumitur; per
 quam vniuersa creatura, idolorum
 vafania detenta, ad veri-
 tatis agnitionem peruenit: per
 quam sanctum baptismum obtingit
 credentibus, per quam exulta-
 tionis oleum, per quam toto ter-
 rarum orbe fundatæ sunt eccle-
 siæ, per quam gentes adducuntur
 ad pœnitentiam. Et quid plura
 dicam? per quam vnigenitus Dei
 Filius iis qui in tenebris & in um-
 bra mortis sedebant, lux resplen-
 duit; per quam prophætæ præ-
 nuntiarunt, per quam apostoli fa-
 lutem gentibus prædicarunt, per
 quam mortui exsuscitantur, per
 quam reges regnant, per sanctam
 trinitatem. Ecquis hominum lau-
 dabilissimam Mariam pro digni-
 tate celebrare queat? Vterus
 virgineus. o rem admirandam!
 Miraculum hoc me in stuporem
 rapit. Quis vnquam audiuit,
 ædificatorem prohiberi, ne pro-
 prium templum, quod ipse con-
 B b b b ij

Matth. 21.
 9.

Luc. 1. 9. 79.

* ἀγία δὲ-
 ξία, καὶ
 περὶ σωτη-
 ρίας.

* ἡ ἡς

struxerit, inhabitaret? Quis ob id ignominia sit obnoxius, quod propriam famulam in matrem adsciscat? Ecce igitur omnia gaudent: mare conseruos suos agnoscens, sese subdidit, sanctorumque transitus ferocium tripudia fluctuum in tranquillitatem conuertit. meminit enim serua maris aqua, quamuis tumidi & insurgens, vocis Saluatoris dicentis: *Tace, obmutescere.* Terram vero, quam latrones quondam infestabant, sanctorum iter pacatam reddidit. *Quam enim speciosi pedes euangelizantium pacem? Quam pacem? Dominum nostrum Iesum Christum, quem peperit Maria, sicut ipse voluit. Quid enim me iuuat circa scripturam curiosius inquirere, nec potius eam humane suscipere, & amice sentire? At memorabis mihi Iudaeorum negationem? Prophetæ ab initio illos abdicarunt, nempe quod ascitæ malitiæ stimulis acti, necem Christo molituri essent: inde illi abnegationem amplexi sunt. Aut certe tetrum illum Arii morbum? Is pestilenti desiderio episcopalis cathedræ laborabat. Aut denique obscurum impiumque lasciuia gentilium sensum? Ignorantia erat istud institutum. Ecce quid hæc recensere attinet: Omnem gentem nefariis lasciuis & dissolutionibus indulgentem hic sua malitia excessit. Gentes enim plerumque, cum scripturas ignorent, Deum incaute imprudenterque blasphemant: hic autem qui vniuersam scripturam tenet, & magicis quoque illusionibus fortasse (ausim dicere) operam nauauit, diuinam scripturam non sincere inspexit; inspexit autem argentum & aurum. Vafania circa blasphemiam negotium excæ-*

Psal. 113.

Marc. 4.
v. 39.Rom. 10.
v. 15.

οικειν εν αυτοις; τις ιδιαν δουλω μητερα προσκαλεσασθαι ενυβριζειται; ιδου τινω χειρς τα συμπαντα. δαλαπα δε υπεταγη, εν ιδιοις σκωδουλοις επιγνοσα, και σκιρτωντων κυματων αρειων η τρησ αριων επιθασις εις χαλλωλω μετεβαλεν. εμεμνητο γδ της τς σωτηρως Φωνης η δουλη επιπαισισθη, λεγοντος σωπα, πεφιμωσο. γαιαν δε, πτω ποτε υπο λησων διοδωομδρωλω, η τρησ πατερον οδοιπορεια εις ειρωλω μετεβαλεν. ως ωραιοι γδ εν ποδες τρησ διαφελιζομδρων ειρωλω. ποιαν ειρωλω; Ιησουω εν κυρεω ημω, ον ετεκε Μαρια, ως αυτος ητελεσε. τι μοι γδ πολυπροσχημοειν, και μη φιλοφρονειν περ πτω γραφω; δλλ ερεις μοι Ιουδαων πτω αρνησιν; εν προσφητη πυτοις απεκηρυξαν εν ερεχης, οικουθεν το χειροκτονειν επιτηδωσικτας, * αρνησιν προσεκαλεσαντο. δλλα Αρειου το πικρον νοσημα; φιλοκαθεδριας λοιμικης το επιθυμημα. δλλ ελλωικης ασελγεις το ανωνυμον και αδρον φρονημα; αγνωσας το επιτηδωμα. και τι δευ λεγον; παν εθνος πορωομδρον αδεμτοις κωμοις ουτ εν τη κακια υπηηρεν. εθνη γδ πολλακις αγνοουτα πτω γραφω, θεον δυσφημοδσιν ουχ εκοντα. ουτοι δε γραφω απασαν κεκτημδρος πολμω δε λεγον, ταχα και μαζικης εμπαιγματα μελετησας, εκ ενεκυψε γησιως προς πτω θεοπιδωσιν γραφω, δλλ ενεκυψεν εις αργυρον και χρυσον. τυφλωδεις, κη κερφωδεις τη μαρια περ προσχημα δυσφη-

ANNO
CHRISTI
411.

ANNO
CHRISTI
431.

μίας, σεαυτὸν βουλόμην ὁμο-
 τειῶσαι τῷ θεῷ, καὶ τῷ κατὰ λό-
 γου τῆς ἀδελφῶν σεαυτὸν ὀξήλει-
 φας, μὴ ὀπιγοῖς τὸν τοι χαρισά-
 μηνον* δεχηρέως κληρῶ. ἀρεὰ γὰρ
 ἐκ ἐπίσεως Παύλω λέγοντι· καὶ
 ἀγγελος ὅξ οὐρανὸς διαγγελίσθηται
 παρ' ὃ διαγγελισάμεθα, ἀνάθεμα
 ἔστω; Παῦλ' ἐκ ἐπαυσεῖ τοῦ ῥο-
 νὸν φρόνημα· ἀλλ' Ἡσαίας εἰπὼν·
 ἰδοὺ ἡ ὄψις ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ
 τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνο-
 μα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ, ὃ ὄστι μεερ-
 μιν ἀπόμηνον, μεθ' ἡμῶν ὁ θεός;
 * οὐδὲ αὐτὸς, διδούμεν γὰρ ἐκ πίστεω
 ἀνθὴς κακοφροσύνης· ἀκουσον καὶ
 τῆς δαμόνων λεγόντων· πῆ μῖν καὶ
 τοι ἡ ἐξ ἡμῶν θεός; ἢ ληθες πρὸ καιροῦ
 βασανίσαι ἡμᾶς. τίς δὲ τοι τῶτον
 διτελεῖ λογισμὸν συνεβούλευσε κη-
 ρύξαι; τίς ὁ συμπονήσας τῷ ἀκαί-
 ρῳ νοσήματι; ἐκ ἡδέως θεὸν ὀξο-
 μοιῶν Περσικῆ βασιλείᾳ; ἐκ ἐνε-
 πρᾶπης ἀδεπῆν βουλόμην πατέ-
 ρων, καὶ διαγγελιστῶν, καὶ πρὸς
 φητῶν ἀφραδύσας; καὶ νομίσεις ἀρ-
 χὴν πασῶν τῆς ἐκκλησιῶν, ἐκ ἐμνή-
 σης τῆς ἀπὸ κοπερίας εἰς ὑψὺ οὐ-
 ράνῃ ἀγαγόντ' σε, καὶ τοῖς ἔρ-
 γοις πρὸς ἑσέων, ἐκ ἐπέγνωσ' ἡ
 μιουργῶν, βουλόμην αἰάσαστον
 κατὰ σῆσαι πλὴν οἰκουμένην ἀπατη-
 λοῖς* λογιμοῖς, ἐνυβρίζων ναὸν
 θεοῦ, καὶ τὸ κηδεύον ἐκ παρθε-
 νου Μαριάς ἀπομειλίξιν βουλό-
 μην, δόγμα πονηρὸν, καὶ λύσ-
 σεν τῷ κόσμῳ διεγείρον, μήτε λυο-
 μῆν, μήτε φανερομῆν. ἀλλὰ
 γε μὴ ζήπουμην, πρὸ καιροῦ Βε-
 λιάλ μμησάμενος, ἐν ὀμίσεσι σφραῖς τῆς
 σῶν ἀτόμων ἐννοιαῶν πείσαν βασι-

catus & infatuatus, teipsum ab-
 alienare volens ab episcopali sede,
 etiam e fratrum catalogo te dele-
 uisti, illum qui pontificatus for-
 tem tibi impertitus fuerat, non
 agnoscens. An non tibi persuasit
 Paulus dicens: *Licet angelus de*
calo euangelizauerit praterquam
quod euangelizauimus, anathema
fit? Paulus istam sententiæ tuæ
 vanitatem non sedauit? At sedet
 illam Isaias: *Ecce, inquit, virgo*
in utero habebit, & pariet filium, &
vocabunt nomen eius Emmanuel;
quod est interpretatum, Nobiscum
Deus. Quod si nec iste, (mens e-
 nim tua graui malitia laborat,) *audi*
vel dæmones clamantes:
Quid, inquit, nobis & tibi Fili
Dei? venisti ante tempus torquere
nos. Quis quæso auctor tibi extitit,
 ut cogitationem hanc vilem
 & inanem prædicares? Quis te-
 cum in hoc inepto morbo labo-
 rauit? Non veritus es Deum Per-
 fico regno assimilare? Non te pu-
 duit velle patrum, euangelista-
 rum, & prophetarum traditiones
 euertere? Ratus te omnibus ec-
 clesiis dominari, eius qui te e ster-
 core ad cælestem sublimitatem
 euexit, non meministi: rebusque
 procreatis intendens, opificem
 non agnouisti, terrarum orbem
 subuertere volens fraudulentis
 sermonibus, contumeliam Dei
 templo inferens, & eum qui ex
 Maria virgine genitus est, diui-
 dere volens, dogma prauum, &
 rabiem, quæ nec dissoluitur, nec
 manifestatur, mundo huic exci-
 tati. Sed nec requisitus, Belial an-
 te tempus imitatus, arbitratus es
 iniquarum cogitationum tuarum
 catenis te persuasurum impera-

* ἀφ' ἡρω-
 σαίης

* ἴσως, ἢ δι
 ἡδ' αὐτοῦ,

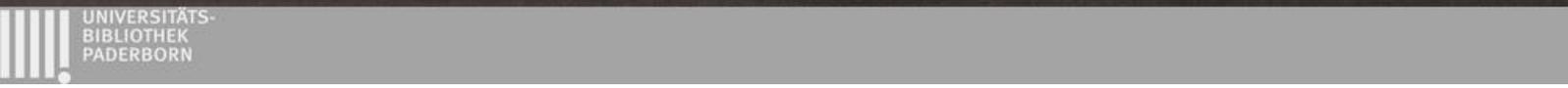
* ἰσομοιῶν

* ἰσομοιῶν
 ἡδ' αὐτοῦ

Gal. 1. v. 8.

Matth. 1.
 v. 23. ex Is. 7

Matth. 3.
 v. 29.

tori, rectæ doctrinæ studioſo, & conſubſtantialis adoratori trinitatis, per quam conſtanter regnat, per quam hoſtiles gentes conterit, per quam ſemper virginum chorus imperat, per quam mundū in pace moderatur. Hunc te putaſti deceptoriiſ ſermonibus tuis apoſtataſ redditurum: populum quoq; Deo dilectum perdere voluiſti: patrumque multitudinem, qui in reſpiratione degebant, tu diſpoliaſti. Non fuiſti contentus teipſum, dum Deum blaſphemias, perdidiffe; ſed blaſphemias tuas per vniuerſum quoq; orbem diuulgaviſti. Sed ecce impletum in te etiam illud eſt: *In operibus manuum ſuarum comprehenſus eſt peccator.* Sanctum prebiterorum ac diaconorum ceterum, quod importunam infaniam tuam redarguerent, & ne cum Ario ſentires admonerent, extra eccleſiam eieciſti. Et nunc equidem te prolapſum non deiicio, neque fluctuantem demergo; ſed vaſanam iniquorum conſiliorū ſycophantiam frango. Quis nauem in ſereno ac tranquillo portu conſtitutam, naufragium vidit perpeti? Quis, quæſo, athletam ad locum certaminis prolapſum, erigi non vidit? At cum circa fidem rueres, naufragiumque faceres, nonne manum tibi porreximus? Teſtem accipe honorandum & ſanctum archiepiſcopum magnæ Romæ Cæleſtinum, qui te per literas continenter admonuit, vt a vano hoc atque inutili, & nulla ratione nixo dogmate abſtineres. Pari modo teſtem accipe noſtram quoque tenuitatem, breuib; literis hortatam, vt nos de Deo loquentes audires. Tu vero duritiam quamdam, ſtultitiamque in-

Ps. 9. v. 17.

λέα Φίλ(Ϟ) ὀρθοδοξίας, καὶ ὡς-
 σκωπητῶ ὁμοιοῦσι τεταδ(Ϟ), δι
 ἧς διλωκῶς βασιλεύει, δι ἧς ἔθνη
 τὰ πολέμα σωτεῖται, δι ἧς χο-
 ρὸς αἰετῶν βασιλεύει, δι ἧς κό-
 σμ(Ϟ) ἐν εἰρήνῃ καθίστησι· τῶτον λό-
 γοις σοῖς ἀπατηλοῖς ἐνόμισας ἄπο-
 στατῶν γινέσθαι· καὶ λαὸν θεοφιλή
 πορθεῖν ἐβουλήθη· καὶ πατέρον πλη-
 θος, εἰς ἀναπνοῦν τυχεύοντα, διέ-
 σκυλας. ἐκ ἠρκεῶς σου τὸν ὀλέσας,
 δυσφημήσας θεόν, ἀλλὰ καὶ πῶ οἰ-
 κουμένῳ πᾶσαι διεξυλλήσας. ἀλλ'
 ἰδοὺ ἐπληροῦθη καὶ * σὺ σὺ σὺ σὺ
 ἔργοις τῆς χεῖρὸς αὐτῆς σωτηρίας
 ὁ ἀμδρωτῶς. κληρ(Ϟ) ἀγι(Ϟ) πε-
 σθυτέρον καὶ διακόνων ἄποστα-
 τῶν ἐπίοιτας, ἐλέγχοντά σου πῶ
 ἀκαρῶν ματῶν, μὴ τὰ Αρείου φρο-
 νεῖν. καὶ νῦν οὐ (Ϟ) πεσόντα κατα-
 βάλλω, οὐδέ (Ϟ) κλυδωνιζομένη
 καταποντίζω· ἀλλὰ τῆς ἀνέμων
 * συμβουλιῶν κόπῳ πῶ ματῶν
 συκοφαντῶν. ἕως οἶδε πλοῖον, εἰς ἐ-
 δι(Ϟ) λιμένα ἐν γαλιλῆα διάγον,
 ναυάγον ἀπομένον; ἕως οἶδεν ἀθλη-
 τῶν ὅτι τὸ σκάμμα πεσόντα, καὶ μὴ
 ἀνορθοῦμενον; ἀλλὰ * ἀεξ, ὁδ(Ϟ) πε-
 σόντος, ἢ ναυαγίσαντος περὶ πῶ π-
 σιν, ἡμεῖς χεῖρα ἐκ ὠρέξαμεν; μὲν-
 τρεξ δέχου (Ϟ) ἴμμιον καὶ ἀγιον δε-
 χεπίσκοπον τῆς μεγάλης Ρώμης
 Κελεστίνον, σωεχῶς γράφοντά σοι,
 ἀποστέλλω τῆ ματῶν, καὶ ἀνω-
 φελοῖς, καὶ ἀουσαίου δόγματ(Ϟ);
 ἐπὶ μὲν καὶ πῶ ἡμετέραν πτωχίαν,
 διὰ γραμμάτων βραχέων (Ϟ) αὐ-
 τὸν ἕρπον παρακαλοῦντα, διέξα-
 σταίμας λέγοντα περὶ θεοῦ. σὺ δὲ
 ἐκ ἐλογίσω ἡμαῖς, ἀσπλαγχνίαν ἡμῶν,

ANNO CHRISTI 451.

